

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. března 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Natálie Tognerové a přísedících Huberta Hanzlíka a Ing. Jitky Henčlové

takto:

Obžalovaní

1. **Karol P.**, narozen xxx ve xxx, trvale bytem xxx,
2. **Ing. Oldřich O.**, narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx, adresa pro doručování: xxx,
3. **Mgr. Ing. Petr B.**, narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx,
4. **Ing. Vladimír J.**, narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx,
5. **Ing. Robert T.**, narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx,
6. **Radomír P.**, narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

1) obžalovaní **Karol P. a Ing. Oldřich O. společně**

v přesně nezjištěné době od května do září 2013 na různých místech Moravskoslezského kraje poté, co dne 15. 4. 2013 policejní orgán tehdejšího Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen ÚOKFK SKPV), Expozitura Ostrava, v trestní

věci vedené pod č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501 provedl prohlídku jiných prostor a pozemků ve společnosti Exelsior Group s.r.o., IČ: 258 46 574, v níž na pozici jednatele a majoritního společníka působil Radomír P., nar. xxx, a poté, co v bezprostřední návaznosti na tento úkon bylo v téže trestní věci zahájeno vazebně vedené trestní stíhání blízkých spolupracovníků Radomíra P., a to Ing. Vladimíra J., nar. xxx, společníka a jednatele společnosti Exelsior Group s.r.o., IČ: 258 46 574, a Ing. Roberta T., nar. xxx, ředitele společnosti Exelsior Packaging a.s., IČ: 278 25 353, pro zvlášť závažné zločiny dotační podvod podle § 212 odstavec 1, odstavec 6 trestního zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odstavec 1, odstavec 5 trestního zákoníku a poté, co pro tytéž zvlášť závažné zločiny bylo dne 10. 5. 2013 zahájeno trestní stíhání Radomíra P. jako uprchlého ve smyslu § 302 trestního řádu, vedeni záměrem bezdůvodně se obohatit a k tomu účelu zneužít situace, kdy proti Radomíru P., Ing. Vladimíru J. a Ing. Robertu T. bylo vedeno trestní řízení pro závažnou hospodářskou trestnou činnost, za blíže nezjištěných okolností smluvili na tom, že prostřednictvím internetové aplikace Skype kontaktují Radomíra P., jenž v tu dobu pobýval na území Seychelské republiky, jemuž uvedou nepravdivé informace spočívající v jejich možnosti zajištění propuštění Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. z vazby a dále v jejich možnosti ovlivnění výsledku trestního řízení ve prospěch Radomíra P., Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T., a budou tak od Radomíra P. požadovat vydání finanční hotovosti, přičemž za tímto účelem vešli nejprve v kontakt s Radomírem P., a to z území České republiky prostřednictvím internetové komunikační aplikace Skype, a následně také již osobně s Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T., kdy nejméně v době od 10. 7. 2013 do 15. 8. 2013, v rámci internetové komunikace prostřednictvím aplikace Skype s Radomírem P., jenž se toho času nacházel na území Seychelské republiky, se znalostí podstaty proti němu a jeho spolupracovníkům vedeného trestního řízení, vystupovali jako prostředníci osob majících vliv na konání a rozhodování dozorujícího státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, JUDr. Karla K., popř. jiných osob z policejního a justičního prostředí, přestože věděli, že ve skutečnosti neměli možnost průběh a výsledek trestního řízení nijak ovlivnit, sdělovali Radomíru P. obecně známé principy postupu orgánů činných v přípravném řízení, přičemž v něm vyvolali mylný dojem a přesvědčení, že průběh trestního řízení ovlivnit mohou, přičemž tak za nabídku zajištění propuštění Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. z vazby a za následné zastavení proti nim vedeného trestního stíhání požadovali po Radomíru P. částku nejprve ve výši 30 000 000 Kč, kterou posléze na naléhání Radomíra P. snížili na částku 10 000 000 Kč s tím, že první splátka ve výši 5 000 000 Kč měla být platbou za propuštění Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. z vazby a zbývajících 5 000 000 Kč mělo být platbou jednak za zrušení mezinárodního zatýkácího rozkazu vydaného na Radomíra P., a jednak za zastavení trestního stíhání proti nim vedeného, přičemž Radomíru P. deklarovali, že tyto finanční prostředky předají státnímu zástupci JUDr. Karlu K., a poté, co dne 26. 7. 2013 byli Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. po složení peněžité záruky propuštění z vazby usnesením státního zástupce JUDr. Karla K., Radomír P., Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T., po společné vzájemné dohodě, v mylné představě, že požadovaná finanční hotovost bude skutečně vyplacena státnímu zástupci JUDr. Karlu K. za to, že rozhodl o propuštění Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J. z vazby, se dohodli, že Ing. Robert T. předá postupně Karolu P. a Ing. Oldřichu O. požadovanou finanční hotovost, načež pak Ing. Robert T.:

- dne 2. 8. 2013 v době mezi 12:00 a 13:00 hodin v Ostravě na ulici Novinářské 6a, v kavárně Obchodního centra Futurum, Karolu P. předal finanční hotovost ve výši 1 000 000 Kč, kterou si před tím z části půjčil jednak od společnosti Exelsior Group s.r.o. a z části také od společnosti AQM s.r.o.,
- dne 16. 8. 2013 v době mezi 13:06 a 13:55 hodin v Novém Bohumíně na ulici Jana Palacha 538, v sídle společnosti Exelsior Group s.r.o., Karolu P. a Ing. Oldřichu O. předal finanční hotovost ve výši 2 000 000 Kč, kterou si předtím z pokynu Radomíra P., jako majitele finančních

prostředků, vyzvedl u společnosti Capital group invest corp. a.s.,

- dne 23. 8. 2013 v době mezi 17:00 a 17:47 hodin v Novém Bohumíně na ulici Jana Palacha 538, v sídle společnosti Exelsior Group s.r.o., Karolu P. a Ing. Oldřichu O. předal finanční hotovost ve výši 2 000 000 Kč, kterou si předtím půjčil od společnosti Exelsior Recycling a.s.,

kdy takto získanou finanční hotovost pak Karol P. a Ing. Oldřich O. použili přesně nezjištěným způsobem a způsobili tak Radomíru P. škodu ve výši 2 000 000 Kč a Ing. Robertu T. škodu ve výši 3 000 000 Kč, dohromady tedy škodu ve výši 5 000 000 Kč, přičemž k zaplacení další částky ve výši 5 000 000 Kč již nedošlo,

tedy

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatili tím, že uvedou někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

2) obžalování Karol P. a Mgr. Ing. Petr B. společně

v době od 27. 5. 2016 do 18. 1. 2017 v Ostravě, Karvině a v jednom případě v Rajeckých Teplicích (Slovenská republika), poté, co policejní orgán tehdejšího ÚOKFK SKPV, Expozitura Ostrava v trestní věci č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501 ukončil vyšetřování a poté, co dne 18. 12. 2014 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, JUDr. Karel K. podal u Krajského soudu v Ostravě obžalobu na Radomíra P., nar. xxx, Ing. Vladimíra J., nar. xxx, Ing. Roberta T., nar. xxx, a Ing. Petra O., nar. xxx, pro zvlášť závažný zločin dotační podvod podle § 212 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku a zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odstavec 1, odstavec 5 trestního zákoníku a věc byla k dalšímu řízení přidělena soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jirímu R. a vedena zde pod sp. zn. 54 T 11/2014, vedeni záměrem bezdůvodně se obohatit a k tomuto účelu zneužít situace, kdy proti Radomíru P., Ing. Vladimíru J. a Ing. Robertu T. bylo vedeno trestní řízení pro závažnou hospodářskou trestnou činnost, se Karol P. v návaznosti na jeho jednání s Radomírem P. a Ing. Robertem T. z května 2013 nejméně v deseti případech sám a v jednom případě společně s Mgr. Ing. Petrem B. sešli postupně s Radomírem P., Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T., konkrétně pak Karol P. dne 27. 5. 2016 v pizzerii Obchodního centra Nová Karolina v Ostravě s Ing. Robertem T., ve dnech 8. 9. 2016, 30. 9. 2016, 14. 11. 2016, 30. 11. 2016 a 18. 1. 2017 v pizzerii Obchodního centra Nová Karolina v Ostravě s Ing. Vladimírem J., ve dnech 6. 6. 2016, 1. 7. 2016 a 26. 7. 2016 v Kavárně Vagón v Karvině s Radomírem P., dne 26. 8. 2016 v pizzerii Obchodního centra Nová Karolina v Ostravě s Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T. a dne 2. 11. 2016 Karol P. společně s Mgr. Ing. Petrem B. v lázních Aphrodite v Rajeckých Teplicích (Slovenská republika) s Ing. Vladimírem J., kde při těchto schůzkách Karol P. vystupoval jako prostředník osob, které mohou ovlivnit postup státního zástupce JUDr. Karla K., který podal obžalobu mj. na Radomíra P., Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J. a zastupoval ji před soudem, a soudce Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jirího R., který rozhodoval v dané věci, a to ve prospěch Radomíra P., Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J., kdy jednou z těchto osob měl být Mgr. Ing. Petr B., jenž se dne 2. 11. 2016, při schůzce v lázních Aphrodite v Rajeckých Teplicích (Slovenská republika) před Ing. Vladimírem J. prezentoval jako osoba obeznámená s jejich trestní věcí, jakož i s tím, že je možno její výsledek ovlivnit, a sdělil jmenovanému, že již v dané věci činil určité blíže nespecifikované kroky, a za to, že tak učiní, pak Karol P. a Mgr. Ing. Petr B. požadovali v průběhu shora uvedených společných schůzek od Ing. Vladimíra J. a současně Karol P. sám také od Radomíra P. a Ing. Roberta T.,

poskytnutí částky 5 000 000 Kč s tím, že tato částka je určena pro státního zástupce JUDr. Karla K. a soudce JUDr. Jiřího R., když za uvedenou částku nabízeli ovlivnění proti nim vedeného trestního řízení u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 54 T 11/2014 spočívající buď v zastavení trestního stíhání, anebo v uložení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s tím, že tento trest bude státním zástupcem akceptován a nebude proti výroku o trestu podáno odvolání v neprospěch obžalovaných, a takto jednali, přestože věděli, že žádný vliv na způsob rozhodnutí soudu anebo postup státního zástupce v řízení před soudem ve skutečnosti nemají, kdy Radomír P., Ing. Vladimír J. ani Ing. Robert T. na požadavek o zaplacení částky 5 000 000 Kč již nepřistoupili a požadovanou částku nezaplatili,

tedy

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatili tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

3) obžalovaní Ing. Vladimír J., Ing. Robert T. a Radomír P. společně

poté, co dne 15. 4. 2013 policejní orgán tehdejšího ÚOKFK SKPV, expozitura Ostrava, v trestní věci č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501 provedl prohlídku jiných prostor a pozemků ve společnosti Exelsior Group s.r.o., IČ: 258 46 574, v níž v pozici jednatele a majoritního společníka působil Radomír P., nar. xxx, a poté, co v bezprostřední návaznosti na tento úkon bylo v téže trestní věci zahájeno trestní stíhání blízkých spolupracovníků Radomíra P., a to Ing. Vladimíra J., nar. xxx, společníka a jednatele společnosti Exelsior Group s.r.o., IČ: 258 46 574, a Ing. Roberta T., nar. xxx, ředitele společnosti Exelsior Packaging a.s., IČ: 278 25 353, pro zvláště závažné zločiny dotační podvod podle § 212 odstavec 1, odstavec 6 trestního zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odstavec 1, odstavec 5 trestního zákoníku, kteří byli v tomto řízení vzati do vazby, dále poté, co pro tytéž zvláště závažné zločiny bylo dne 10. 5. 2013 zahájeno trestní stíhání Radomíra P. jako uprchlého, jenž se v tu dobu nacházel na území Seychelské republiky, a dále také poté, co byli Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. dne 26. 7. 2013 v uvedeném trestním řízení pod č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501 propuštěni z vazby usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, JUDr. Karla K., se Radomír P., Ing. Robert T. a Ing. Vladimír J. v červenci 2013 společně poradili o nabídce Karola P. a Ing. Oldřicha O. učiněné Radomíru P. prostřednictvím komunikační aplikace Skype na zajištění propuštění Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J. z vazby a dále na zajištění dalšího ovlivnění průběhu trestního stíhání v trestním řízení pod č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501 ve prospěch Radomíra P., Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J. prostřednictvím osob státního zástupce a policejního orgánu Policie ČR, ÚOKFK SKPV, expozitura Ostrava, a to za částku 10 000 000 Kč, kterou se rozhodli akceptovat tak, že z této celkové částky zaplatí Ing. Robert T. v hotovosti částku 5 000 000 Kč Karolu P. a Ing. Oldřichu O. za to, že došlo na základě usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, JUDr. Karla K. k propuštění Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. z vazby v trestním řízení pod č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501, a kterou Ing. Robert T. postupně provedl tak, že:

- dne 2. 8. 2013 v době mezi 12:00 a 13:00 hodin v Ostravě na ulici Novinářské 6a, v kavárně Obchodního centra Futurum, Karolu P. předal finanční hotovost ve výši 1 000 000 Kč, kterou si před tím z části půjčil jednak od společnosti Exelsior Group s.r.o. a z části také od společnosti AQM s.r.o.,

- dne 16. 8. 2013 v době mezi 13:06 a 13:55 hodin v Novém Bohumíně na ulici Jana Palacha 538, v sídle společnosti Exelsior Group s.r.o., Karolu P. a Ing. Oldřichu O. předal finanční hotovost ve výši 2 000 000 Kč, kterou si předtím z pokynu Radomíra P., jako majitele finančních prostředků, vyzvedl u společnosti Capital group invest corp. a.s.,
- dne 23. 8. 2013 v době mezi 17:00 a 17:47 hodin v Novém Bohumíně na ulici Jana Palacha 538, v sídle společnosti Exelsior Group s.r.o., Karolu P. a Ing. Oldřichu Ošliziokovi předal finanční hotovost ve výši 2 000 000 Kč, kterou si předtím půjčil od společnosti Exelsior Recycling a.s.,

příčemž Ing. Robert T. byl srozuměn s tím, že tyto částky jsou postupným částečným splněním obsahu ústní dohody uzavřené předtím v červenci 2013 mezi Radomírem P. a Karolem P. a Ing. Oldřichem O. o tom, že Karol P. a Ing. Oldřich O. převezmou částku 5 000 000 Kč, kterou předají státnímu zástupci a policejnímu orgánu činným v trestním řízení ve věci vedené pod č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501, kde policejní orgán Policie ČR, SKPV ÚOKFK, expozitura Ostrava, vede trestní stíhání osob Radomír P., Ing. Robert T., Ing. Vladimír J. a Ing. Petr O. pro zvláště závažné zločiny dotační podvod podle § 212 odstavec 1, odstavec 6 trestního zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odstavec 1, odstavec 5 trestního zákoníku, a to za propuštění Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J. z vazby,

tedy

pro jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytli úplatek v úmyslu způsobit zvláště závažný následek,

čímž spáchali

obžalovaný Karol P.

ad 1)
pokus zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

ad 2)
pokus zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku,

obžalovaný Ing. Oldřich O.

ad 1)
pokus zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaný Mgr. Ing. Petr B.

ad 2)
pokus zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku,

obžalovaní Ing. Vladimír J., Ing. Robert T. a Radomír P.

ad 3)

zločin podplacení podle § 332 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019,

a odsuzují se

obžalovaný Karol P.

za skutky předmětné a za sbíhající se zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2020, č.j. 31 T 3/2019-2774, který u něj nabyl právní moci dne 7. 12. 2020,

podle § 283 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému **trestu odnětí svobody** v trvání **11 roků a 6 měsíců**,

podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**,

podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **80 denních sazeb**, přičemž jedna denní sazba činí **10 000 Kč**, celkem tedy 800 000 Kč,

podle § 70 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to:

- hotovosti 6 200 PLN, 100 000 Kč a 4 750 EUR.

podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to:

- digitální váhy s výklopným víkem, včetně do váhy vložených 4 plastových sáčků s tlakovým uzávěrem 7x4 cm,
- mobilního telefonu Aligátor A321 IMEI 1: 1357676081139376 a IMEI 2: 2357676081139384 se SIM kartou T-Mobile ICID: 8942001330318665580,
- mobilního telefonu NOKIA IMEI 1: 356027083770027 a IMEI 2: 356027083800022,
- mobilního telefonu Sencor se SIM kartou T-Mobile ICID: 8942001320298141082,
- mobilního telefonu Huawei CUN-L21 IMEI 1: 864194037044183 a IMEI 2: 864194037064405,
- mobilního telefonu SAMSUNG Galaxy S8 s IMEI: 354626096793967,
- mobilního telefonu Huawei DRA-L21, IMEI1 860168040121950, IMEI2 860168042033450,

podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2020, č.j. 31 T 3/2019-2774, který u obžalovaného nabyl právní moci dne 7. 12. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

obžalovaný Oldřich O.

za skutek předmětný a za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku a přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odstavec 1 trestního zákoníku, jimiž byl

uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 10. 2017, č.j. 4 T 133/2016-3619, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2017,

podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému **trestu odnětí svobody** v trvání **5 roků a 6 měsíců**,

podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**,

podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **150 denních sazeb**, přičemž jedna denní sazba činí **1 000 Kč**, celkem tedy 150 000 Kč,

podle § 70 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to částky 48 350 Kč,

podle § 70 odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to 12 000 kusů cigaret značky Marlboro bez platných tabákových nálepek,

podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 10. 2017, č.j. 4 T 133/2016-3619, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

obžalovaný Mgr. Ing. Petr B.

podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **2 roků**,

podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 roků**,

obžalovaný Ing. Vladimír J.

podle § 322 odstavec 2 trestního zákoníku, § 67 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **200 denních sazeb**, přičemž jedna denní sazba činí **10 000 Kč**, celkem tedy 2 000 000 Kč,

obžalovaný Ing. Robert T.

podle § 322 odstavec 2 trestního zákoníku, § 67 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **200 denních sazeb**, přičemž jedna denní sazba činí **10 000 Kč**, celkem tedy 2 000 000 Kč,

obžalovaný Radomír P.

podle § 322 odstavec 2 trestního zákoníku, § 67 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **200 denních sazeb**, přičemž jedna denní sazba činí **10 000 Kč**, celkem tedy 2 000 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal dne 27. 8. 2019 ke Krajskému soudu v Ostravě pod sp. zn. VZV 23/2017 obžalobu na obviněné Karola P., Ing. Oldřicha O., Mgr. Ing. Petra B., Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P. pro skutky právně kvalifikované u obviněných Karola P. jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, Ing. Oldřicha O. jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, Mgr. Ing. Petra B. jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a u obviněných Radomíra P., Ing. Roberta T. a Ing. Vladimíra J. jako zločin podplácení podle § 332 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
2. Vzhledem k tomu, že po přezkoumání obžaloby z hlediska kritérií uvedených v ustanovení § 185 odstavec 1 trestního řádu předsedkyně senátu neshledala důvodu k předběžnému projednání obžaloby, nařídila hlavní líčení, u něhož soud provedl dokazování výsledkem obžalovaných Karola P., Ing. Oldřicha O., Mgr. Ing. Petra B., Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P., svědků Jany J., Jiřího V., JUDr. Karla K., Ing. Miroslava Ch., Mgr. Blanky S., Ing. Radima H., Miroslava N., Mgr. Zdeňka M., Jana M., JUDr. Petra S., Ing. Václava B., přečtením svědecké výpovědi Bc. Kateřiny D. z přípravného řízení postupem dle § 211 odstavec 1 trestního řádu, přehráním zvukových a obrazových záznamů opatřených postupem dle § 158d odstavec 2 trestního řádu, dle § 88 trestního řádu a postupem dle § 78 odstavec 1 trestního řádu, listinnými důkazy a datovými nosiči, jež budou specifikovány dále. Dokazování bylo u hlavního líčení provedeno způsobem odpovídajícím příslušným ustanovením trestního řádu, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí soudu ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 5 trestního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vyjma u hlavního líčení provedených důkazů navrhl státní zástupce doplnit dokazování výsledkem svědka JUDr. Jiřího R., soudce Krajského soudu v Ostravě, obžalovaný Ing. Robert T. navrhl doplnit dokazování výsledkem svědků policistů Luďka T., Martina L. a Tomáše M. a obžalovaní Ing. Vladimír J. a Radomír P. výsledkem svědků – policistů Jiřího K., Vlastimila Swierczyzny, Luďka T., Jana P., Davida T., Martina L., Tomáše M., Martina V., K. a R. Dále obžalovaní Ing. Vladimír J. a Radomír P. navrhli doplnit dokazování vyžádáním spisů, výstupů skrytého prověřování a jejich odtajněním, výpisů o uskutečněném telekomunikačním provozu, a přehráním předložené zvukové nahrávky. Všechny uvedené důkazní návrhy shledal soud pro zjištění skutkového stavu v intencích ustanovení § 2 odstavec 5 trestního řádu nadbytečnými a jako takové je zamítl, přičemž podrobně bude o důvodech tohoto rozhodnutí soudu pojednáno dále.
3. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu, soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku shora.
4. Obžalovaný **Karol P.**, vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení obviněného dne 31. 3. 2017 (č.l. 952-955/4), se vyjádřil pouze k jednání, jež je mu kladeno za vinu v bodě 2.

výroku tohoto rozsudku shora (bod II. usnesení o zahájení trestního stíhání), kdy uvedl, že byl vyhledán či kontaktován Ing. T., který si s ním dohodl schůzku za tím účelem, aby jej přesvědčil, aby se setkal s p. P. On toto nejprve odmítl, a to z důvodu předchozích výhrůžek ze strany p. P. Nakonec se ale sešli, aby si s p. P. vyříkali nějaké souvislosti. Přitom na něj P. s T. naléhali, aby se v té jejich věci něco udělalo. Protože se v té době už nestýkal s Ing. O., požádal o schůzku Mgr. B. Ten se do celé věci dostal úplně náhodou a není zde nijak zainteresován. V dalším využil svého práva a nevyprávěl. Podruhé byl obžalovaný Karel P. vyslechnut v přípravném řízení dne 18. 6. 2018 (č.l. 956-960/4), v souvislosti s upozorněním na změnu právní kvalifikace, kdy využil svého práva a nevyprávěl. U hlavního líčení jako obžalovaný Karol P. využil svého zákonného práva a nevyprávěl.

5. Obžalovaný **Ing. Oldřich O.**, vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení obviněného dne 31. 3. 2017 (č.l. 962-965/4), vypověděl, že Mgr. Ing. Petra B. zná pouze podle jména, ví oněm, že je advokát a jeho manželka je státní zástupkyně. Má za to, že s ním přišel do styku někdy před 15 a více lety, od té doby ne. Karola P. zná minimálně 30 let z Karviné, kdy se setkávali na diskotékách a při podnikání. O tom, že se P. a Mgr. B. scházeli v letech 2015-2017 s p. P. a ostatními, nevěděl. V roce 2013 byl osloven P., jestli by mu nepomohl ve věci p. P. Bavili se ale jenom v obecné rovině. Oslovil proto Mgr. M., který je jeho advokátem, jestli se se může spojit s P., pokud je mu známo, jmenovaní se spojili, měli spolu nějaká jednání, jejichž předmět však nezná. Nikdy osobně nepřebral žádné peníze, ani je nedostal. Je toho názoru, že p. P. a ostatní jeho spoluobvinění se chtějí vyvinut ze svého trestního stíhání tím, že hází špínu na druhé lidi. Pokud jde o v usnesení o zahájení jeho trestního stíhání zmiňovanou Skypovou komunikaci, Skype nemá, nepoužívá, s p. P. nekomunikoval, nikdy ho na živo neviděl, takže ani pořádně neví, jak vypadá. V dalším využil svého zákonného práva a nevyprávěl. Podruhé byl obžalovaný Ing. Oldřich O. vyslechnut v přípravném řízení dne 3. 7. 2018 (č.l. 966-970/4) v souvislosti s upozorněním na změnu právní kvalifikace, kdy využil svého práva a nevyprávěl. U hlavního líčení jako obžalovaný Ing. Oldřich O. využil svého zákonného práva a nevyprávěl.
6. Obžalovaný **Mgr. Ing. Petr B.**, vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení obviněného dne 31. 3. 2017 (č.l. 978-981/4), uvedl, že jednání, které je mu kladeno za vinu v usnesení o zahájení jeho trestního stíhání, popírá, odmítá, že by se dopustil jakéhokoliv vydírání, a to sám či prostřednictvím jiné osoby. Karola P. zná od roku 2000, je jeho klientem. S Ing. Oldřichem O. se setkal asi v roce 2001, už by jej nepoznal. Mgr. M. zná jako advokáta. JUDr. K. zná jako státního zástupce VSZ v Olomouci, pobočka v Ostravě, setkal se s ním osobně jednou v rámci hlavního líčení ve věci, v níž jako obhájce zastupoval. Veškeré záležitosti v této věci řešil s VSZ písemně. S pplk. Ch. sloužil na Finanční policii v letech 2004 a 2005. Radomíra P., Roberta T. a společnost Exelsior Group vůbec nezná. Ing. J. potkal v jednom případě. JUDr. R. osobně nezná, má za to, že s ním nikdy nepřišel do styku. Nikdy JUDr. K. ani JUDr. R. přímo ani prostřednictvím dalších osob nenabízel žádné finanční plnění či jinou výhodu. Taktéž nikdy nikomu nevyhrožoval tím, že nezávisle na důkazní situaci v jeho trestním řízení mu bude vyneseno odsuzující rozsudek. Není pravdou, že by v roce 2013 převzal jakékoliv finanční plnění v souvislosti s trestní věcí p. P. a spol. V dalším využil svého zákonného práva a nevyprávěl. Podruhé byl obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. vyslechnut v přípravném řízení dne 15. 5. 2018 (č.l. 982-985/4) v souvislosti s upozorněním na změnu právní kvalifikace, kdy využil svého práva a nevyprávěl. U hlavního líčení jako obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. využil svého zákonného práva a nevyprávěl.
7. Obžalovaný **Ing. Vladimír J.**, vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení obviněného dne 30. 5. 2018 (č.l. 987-989/4), uvedl, že trestní stíhání své osoby považuje za absurdní a nezakládající se na skutečnostech, které vyplynuly ze šetření policie v přípravném

řízení. Kriminalizaci své osoby považuje za šikanu ze strany orgánů činných v trestním řízení. Nikdy uplácení neprováděl, naopak byl brutálně vydírán osobami, které jsou také obviněny v nyní vedeném řízení. Zejména však byl brutálně vydírán osobami z řad orgánů činných v trestním řízení. V momentě, kdy měli možnost tuto skutečnost ohlásit pracovníkům Policie ČR, kteří nebyli do tohoto případu zaangažováni, tak to učinili a nahlásili veškeré skutečnosti ohledně vydírání na útvar ÚOOZ do Prahy. Následně se rozjelo vyšetřování, na kterém s policií spolupracovali tak, aby byla tato trestná činnost odhalena. S velkým osobním nasazením se snažil přispět k objasnění brutálního vydírání. Ještě dříve, než našli u policie lidi, kteří by mohli vést opravdu nezávislé vyšetřování, najali si pro zjištění všech okolností a lidí zapojených do vydírání soukromou bezpečnostní agenturu. Výsledky zjištění pak předali Policii ČR. V době tohoto vydírání nebylo možno nikomu tyto skutečnosti nahlásit, protože do toho byly zapojeny veškeré orgány činné v trestním řízení nejen na Ostravsku, ale i na vyšších místech, čímž má na mysli orgány Policie ČR, ale i státní zastupitelství. V dalším využil svého zákonného práva a nevyprávěl. U hlavního líčení jako obžalovaný Ing. Vladimír J. zopakoval, že s kolegy P. a T. v žádném případě nechtěli nikoho podplácet, naopak byli skupinou lidí kolem p. P. drsným způsobem vydírání. V rámci své spontánní výpovědi uvedl, že po svém propuštění z vazby mu bylo jeho společníkem p. P., který se v té době nacházel na Seychelských ostrovech a nemohl se vrátit, protože na něj byl vydán zatykač, sděleno, že jsou vydírání a že pokud do 14 dnů nezaplatí požadované finanční prostředky, tak půjdou zpět do vazby v jiné trestní věci, která se na ně už připravuje. Informoval o tom svého advokáta, který mu však nedokázal poradit. Po poradě s kolegy pak dospěli k závěru, že to nemají komu oznámit, neboť policii ani státnímu zastupitelství nedůvěřovali. Proto přistoupili k tomu, že ve třech platbách těmto lidem vyplatili finanční prostředky, protože nechtěli jít zpět do vazby. V roce 2015 se p. P. na Seychelech seznámil s Ing. B., který pak v Praze seznámil policisty z ÚOOZ se skutečnostmi, které mu p. P. sdělil. Policisté se přes Skype zkontaktovali s p. P. a zahájili vyšetřování, při němž jak on, tak i Ing. T. s policisty spolupracovali. Je přesvědčen o tom, že byli vydírání lidmi, za nimiž stáli policisté a státní zástupce VSZ Olomouc JUDr. K., neboť lidé, jimiž byli vydírání, disponovali takovými informacemi, k nimž by se bez kontaktu s policisty a JUDr. K. nebyli schopni dostat. Např. pokud jde o výši kauce, na niž byli z vazby propuštění, má za to, že výši kauce, která bude státním zástupcem za jejich propuštění požadována, sdělili tito lidé p. P. přes Skype ještě před jejich propuštěním. Rovněž mu měli sdělit, jak to bude celé probíhat. P. P. se snažil zjistit, zda opravdu tito lidé disponují schopností a mocí ovlivnit konání státního zástupce a policistů. Za tímto účelem se ještě před jejich propuštěním z vazby konala schůzka jejich pracovníka p. V., kterou domlouval p. P. s p. P. a p. P. s JUDr. K. P. P. si domluvil s p. P. nějaké heslo, které měl při schůzce p. V. s JUDr. K. jmenovaný státní zástupce na otázku p. V. říct, čímž se mělo potvrdit, že tito lidé jsou opravdu v kontaktu s tímto státním zástupcem. To se také stalo, a to v červenci 2013. Schůzka se uskutečnila v prostorách VSZ v budově Krajského soudu v Ostravě. P. V. dostal instrukce, kdy a kam má přijít, bylo to odpoledne kolem 16.00 hodin, JUDr. K. tam na něj již čekal, kdy měl sbalenou aktovku a uklizený stůl, z příchodu p. V. nebyl nijak překvapen. P. V. mu položil otázku, na kterou mu JUDr. K. odpověděl, pak to ještě jednou odcitoval z nějakého papírku. Následně se p. V. spojil s p. P., řekl mu tuto odpověď, kdy tato souhlasila s odpovědí, která byla domluvena s p. P. Tak p. P. seznal, že jsou vydírání lidmi, kteří opravdu jsou ve spojení se státním zástupcem JUDr. K. Tyto skutečnosti mu p. P. sdělil po jeho propuštění z vazby, okolnosti schůzky s JUDr. K. mu potvrdil také p. V. Také se od p. P. dozvěděl, že pokud nezaplatí, mohla by je policie obvinít z nějakého nového dotačního podvodu, že na ně mají připravenou další kauzu, a že by šli znovu do vazby. Protože nechtěli jít zpět do vazby, zaplatili, a to ve třech splátkách. Aby zdokumentovali činnost těchto lidí, najali si bezpečnostní agenturu z Prahy, která předání peněz zdokumentovala. Těmi lidmi jim bylo řečeno, že jsou ve spojení nejen se státním zástupcem JUDr. K., ale také s vyšetřovatelem pplk. Ch. a že od něj mají informace přímo ze spisu. Když se pak v roce 2015 z jejich popudu rozběhlo vyšetřování, na

tomto se aktivně podíleli. Scházeli se s těmito lidmi na schůzkách, při nichž se snažili zdokumentovat informace týkající se jejich zadržení a toho, kdo měl zájem, aby se začala vyšetřovat nějaká jejich dotační činnost. Je přesvědčen o tom, že za celou kauzou stál bývalý ředitel krajského finančního úřadu Ing. Břetislav Š., který po nich požadoval úplatky, chtěl, aby mu platili nějaké výpalné. Když to odmítli, začal je šikanovat neustálými bezdůvodnými kontrolami a posléze prostřednictvím svých kontaktů na policii a státním zastupitelství zařídil jejich trestní stíhání pro dotační podvody. On ani jeho společníci se však žádného dotačního podvodu nedopustili. Jakmile to bylo možné, věc oznámili a s policií spolupracovali. Vyjádřil údiv nad nevelkým rozsahem trestního spisu, kdy je přesvědčen o tom, že policie prováděla odposlechy a další úkony v daleko větším rozsahu, než jaký je obsahem spisu. K dotazům obžalovaný dále uvedl, že o tom, že jsou vydírání, se dozvěděl 2 nebo 3 dny po svém propuštění z vazby. Informovali jej o tom p. P., jeho bratr Roman P. a Ing. T. Radomír P. mu konkrétně řekl, že pokud nezaplatí za jejich propuštění, půjdou zpět do vazby v jiné kauze, která v té době ještě nebyla šetřena, a celé se to bude zhoršovat. Radomír P. mu řekl, že po jejich vzetí do vazby ho kontaktovali lidé, kteří ho začali vydírat, řekli mu, že pokud se chce někdy vrátit zpět a vidět své děti a pokud chce, aby se oni, jeho spolupracovníci, tj. on a Ing. T., dostali z vazby, tak že musí zaplatit. Dále mu Radomír P. sdělil, že za ním přišli pracovníci ÚOOZ – Ing. L. a ten po něm také požadoval prostředky a vydíral ho v jejich záležitosti. O všech těchto skutečnostech se dozvěděl až poté, co byl propuštěn z vazby. Z vazby byl propuštěn na svou žádost na kauci ve výši 4 500 000 Kč, řešili to jejich právníci, kteří byli asi v kontaktu i s p. P. Kauce byla zaplacená víceméně z jeho osobních úspor. Ve vazbě byl od 15. 4. 2013 do 28. 7. 2013. O tom, že vyděrači mají být P. a O., se dozvěděl od p. P. Osobně se setkal několikrát s p. P., a to až po zahájení vyšetřování této věci a z popudu policie. O. viděl poprvé až už hlavního líčení. P. mu řekl, že tyto lidi se na něj nakontaktovali prostřednictvím jeho bývalé ženy, že jsou z Karvinska a že dělají kolem lihu a těchto věcí. Schůzek s P. z popudu policie bylo několik. Tři se odehrály v prostorách Pizzerie Colosseum v Karolině, při jedné z nich byl přítomen i Ing. T. Další schůzka se konala v restauraci u plaveckého bazénu v Bohumíně a jedna schůzka byla na Slovensku v Rajeckých Teplicích. Schůzky většinou inicioval p. P., který sdělil, kam se má kdy dostavit. Důvodem, proč jednal P. s ním, když předtím jednal pouze s P., bylo, že se s P. nepohodli a P. s ním už nechtěl jednat. Pokud ví, s P. měl samostatné schůzky i Ing. T., možná i před zahájením vyšetřování, protože po jejich propuštění tyto lidi stupňovali své požadavky. Pokud jde o předání peněz, toto domlouval p. P., a to s P., popř. s O., přesně neví. Domluva zřejmě padla ještě předtím, než byl propuštěn z vazby. Jejich požadavky byly zpočátku daleko větší. Požadovali 30 mil. Kč. Takovými prostředky oni v té době nedisponovali, nakonec se tedy domluvilo 5 mil. Kč za propuštění a rozdělilo se to na 3 částky. Jednak to bylo proto, že museli tyto finanční prostředky nějak dát dohromady a dále chtěli předávky zdokumentovat a zjistit co nejvíce o tom, kam to vezou a kam to budou dávat. Proto sami navrhli, že se to bude předávat po částkách 1 mil. Kč, 2 mil. Kč a 2 mil. Kč. K první předávce došlo v prostorách OC Futurum, k dalším dvěma v Bohumíně, vše v srpnu 2013. U žádné z předávek osobně nebyl, peníze předával Ing. T., zřejmě P. a O. Jednalo se o jejich peníze, které měli ve firmách a tyto si zpátky vyplatili. Částka 5 mil. Kč, kterou zaplatili, byla za to, aby on a Ing. T. nešli zpět do vazby, a za to, aby se p. P. mohl vrátit do ČR. Celkem jim měli zaplatit 10 mil. Kč. P. mu řekl, že vzhledem k tomu, že v dané věci nejsou žádné důkazy, že by se dopustili dotačního podvodu, tak že státního zástupce to trestní stíhání ukončí a budou osvobozeni, tedy že to trestní řízení zastaví tak jako tak. Při schůzkách s P. v průběhu roku 2016, možná i počátkem roku 2017, hovořili především o minulosti. On měl zájem se dozvědět, jak to bylo s jejich propuštěním, ptal se proto P., jak vyjednával s P., jak domlouval schůzku toho jejich člověka s JUDr. K., chtěl se dozvědět pozadí celého případu. Pokud jde o to, kdo dostal těch 5 mil. Kč, které zaplatili, bylo mu řečeno, že JUDr. K. Oni, P. a O., měli být jenom zprostředkovatelé. Co z toho měli mít, neví. Jeho schůzka s P. se zúčastnil jednou Ing. T. a jednou Mgr. B., kdy se

jednalo o schůzku v Rajeckých Teplících. První schůzka mimo území České republiky měla proběhnout v Polsku, v Hotelu Golebiewski, on se však opozdil, píchnul pneumatiku a volal P., že má zpoždění asi 30 minut. On to vyhodnotil jako riziko, řekl, že nemůže čekat, a schůzku zrušil a stanovil náhradní termín asi za týden na Slovensku, v Rajeckých Teplících. Na tuto schůzku přivezl P. Mgr. B. P. mu chtěl tímto způsobem ukázat vliv na dění v justici na Ostravsku jak ve vztahu ke státním zástupcům, tak i k soudcům a policii. P. mu řekl, že Mgr. B. je člověk, který umí spoustu věcí zařídit, ale oni už neměli ochotu v tom dále pokračovat. O tom, že Mgr. B. na schůzku přijede, předem nevěděl. Mgr. B. jakýmsi způsobem potvrdil a verifikoval slova P. ve vztahu ke státním zástupcům, že tam má velice dobré kontakty. Vzhledem k tomu, že se schůzka konala ve vířivce a Mgr. B. mluvil velice potichu, někdy mu ani dobře nerozuměl. Schůzka měla být o tom, jaký poměrně velký vliv oni mají na rozhodování soudů, státních zástupců a policie a že víceméně jsou v jejich rukou. P. se vydával za mluvčího celé skupiny. Kdo všechno v té skupině byl, neví, jednalo se o velkou skupinu, P. nikdy nebyl konkrétní. Zda měl být Mgr. B. také součástí této skupiny, neví, ale věděl o jejich věcech. Je možné, že Mgr. B. přišel s nějakou nabídkou, ale už si to úplně nepamatuje s jakou. Byly to obecné informace. Spíše jeho přítomnost vnímal tak, že P. jim přivedl další osobu, která jim měla prokázat, co všechno jsou schopni ve vztahu ke státnímu zastupitelství, policii a justici na Ostravsku vykonat. O žádných konkrétních nabídkách se tam nehovořilo. Má za to, že Mgr. B. byl obeznámen s jejich situací, určitě to věděl, zapojoval se také do hovoru, sice méně, ale zapojoval. Z jeho strany (obžalovaného) se jednalo o monitoring schůzky na přání policie a státního zástupce. První oznámení na policii učinil v dubnu nebo květnu 2015 Radomír P. prostřednictvím Ing. B., následně byl s policií v kontaktu přes Skype, poté jeli do Prahy na policii vypovídat on a ing. T. V minulosti spolupracovali s ÚOOZ na odhalení tzv. Toflova gangu, kde byli také vydírání, proto v situaci, kdy byli vydírání ze strany ÚOOZ, státního zástupce, ÚOKFK, chtěli i o těchto skutečnostech informovat ÚOOZ v Praze, ale až poté, co se Radomír P. vrátí zpět z Dubaje. Samozřejmě, že podávali stížnosti i na NSZ, ale později se dozvěděli, že tam seděli lidé, kteří jim nemohou zapomenout, že odhalili Toflův gang. Tady to tedy nebylo komu sdělit. On sám měl obavu, že kdyby to udělal, do 24 hodin se to dozví JUDr. K. a on půjde po nějakém např. nepodloženém obvinění zpět do vazby. Proto ta dvouletá prodleva, než věc oznámili. Dělalí ale vše pro to, aby posbírali co nejvíce důkazů. Nahrávali si schůzky, monitorovali předávání peněz. S JUDr. K. osobně jednal v prosinci 2013, když mu tento státní zástupce za účasti jeho obhájce JUDr. S. vracel cestovní pas. Řekl tenkrát státnímu zástupci, že jsou zde nějací vyděrači, že je zde Ing. Š., který jakýmsi způsobem manipuluje a vydírá, že jsou zde účelově stíháni nějací podnikatelé atd. JUDr. K. mu řekl, že to všechno ví a ať to nechá na něm. O P. JUDr. K. konkrétně neřekl, hovořil o těchto věcech pouze obecně. U tohoto jeho jednání s JUDr. K., které trvalo 30-40 minut, byl přítomen i jeho obhájce JUDr. S., který to může potvrdit. Pokud jde o to, co se stalo, když nezaplátili těch dalších požadovaných 5 mil. Kč, obžalovaný uvedl, že se stalo to, že nadále přes veškeré jejich snahy byl Radomír P. na základě zatykače držen na Seychelech. Když podali státnímu zástupci JUDr. K. návrhy na zrušení zatykače na p. P., hned druhý den přijel P. do Bohumína s tím, že je nebudou obcházet, kdy jednal s Ing. T., možná i s p. V. O tom, že jsou vydírání ze strany finančního úřadu, k čemuž docházelo v letech 2010-2012, učinili oznámení na ÚOOZ v Ostravě pplk. K. v září nebo říjnu 2012. Radomír P. měl v této souvislosti domluvenu schůzku s p. Š. z ÚOOZ Praha po svém návratu ze zahraničí, k čemuž však již nedošlo. Většinu schůzek a jednání, o nichž hovořil, sám přítomen nebyl, byl o nich pouze informován Radomírem P. Osobně byl přítomen pouze u jednání s p. Š. v zimě 2016 v hotelu Bauer v Beskydech, kde mu jmenovaný potvrdil schůzky s p. P. a potvrdil mu, že si řekl o úplatky, a že kdyby mu tenkrát ty úplatky dali, žádné vyšetřování dotací by nebylo. Na základě žádosti policie se setkal s P., o čemž byly pořízeny záznamy. Schůzku v Rajeckých Teplících navrhl P. Původně se měla schůzka konat v Polsku, kdy on se opozdil, volal, že má zpoždění a „oni“ schůzku zrušili. Náhradní termín byl stanoven právě v Rajeckých Teplících. Záznamové

zařízení do vířivky přinesl on. Pokud jde o Ing. O., s tímto se sešel určitě Ing. T., Radomír P. mu řekl, že se jmenovaným komunikoval přes Skype.

8. Obžalovaný **Ing. Robert T.**, vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení obviněného dne 29. 5 2018 (č.l. 991-993/4), využil svého zákonného práva a nevypovídal. U hlavního líčení jako obžalovaný Ing. Robert T. spáchání jednání kladeného mu za vinu popřel, uvedl, že se cítí být nevinný. V rámci své spontánní výpovědi dále uvedl, že jako jednatel společnosti Exelsior Group s.r.o. pocíťoval od roku 2011 stále intenzivnější kontroly z finančního úřadu ve vztahu k dotacím, které firma během let 2008 až 2010 načerpala. Celé to vyústilo 15. 4. 2013 v realizaci, kdy byl vzat do vazby, z níž byl propuštěn dne 26. 7. 2013. Asi dva dny poté byl kontaktován přes aplikaci Skype p. P., který mu sdělil, že v době, kdy on byl na služební cestě v Dubaji, resp. potom na Seychelských ostrovech, asi dva týdny poté, co oni byli vzati do vazby, kontaktovala ho skupina kolem dr. M., kterou zastupovali P. a O. Sdělili mu, že aby oni mohli být z vazby propuštěni a on se mohl vrátit ze Seychelských ostrovů, musí zaplatit částku zhruba 30 mil. Kč. Tato částka byla nakonec po nějakých vyjednávaních snížena na 10 mil. Kč s tím, že mu bylo řečeno, že pokud peníze nezaplatí, tak on (Ing. T.) a Ing. J. zůstanou ve vazbě minimálně dva roky, že je na ně nachystaná další kauza, která se měla týkat dotací na rekonstrukci haly v Horní Suché, kterou společnost Exelsior Group s.r.o. provedla také z dotačních prostředků, a že by p. P. nemusel vidět nikdy své děti. P. P. jej potom požádal, ať vybere z firemních účtů peníze a předá je P. s tím, že se mělo jednat o částku 5 mil. Kč. Dalších 5 mil. Kč mu měli předat následně. Dne 2. 8. vybral z firemního účtu společnosti Exelsior Group částku 400 tis. Kč a poté dostal od Libora P. ještě 600 tis. Kč a tyto prostředky předal v obchodním centru Futurum P., s nímž se setkal poprvé. P. mu sdělil, že je nutné v co nejkratší době zaplatit 5 mil. Kč, a divil se, že mu předal pouze 1 mil. Kč. Bral to však jako důkaz dobré vůle. P. mu sdělil, že pokud uhradí tuto částku, situace kolem jejich kauzy by se měla uklidnit, žádná druhá kauza už by se neměla objevit a p. P. se bude moci vrátit se Seychel. Z rozhovoru vycítil, že je P. dobře informován o jejich kauze, protože mu sděloval řadu detailů jako to, že je brala do vazby soudkyně R. a že je vyšetřují Ch. a S. Po čtyřměsíční vazbě byl ve stresu a vystrašený. P. se jej snažil uklidnit, že v případě, že zaplatí, bude to v pořádku, že už se nemusí ničeho bát. Deklaroval, že zastupuje nějakou větší skupinu, státního zástupce JUDr. K., p. Ch., že má ještě kolegu p. O., který s Ch. kdysi pracoval nebo že se dobře znají, a že to všechno umí zařídit. Po dohodě s p. P. si pak najali detektivní kancelář, která měla předávání peněz monitorovat. On pak následně ve dnech 16. 8. a 23. 8. předal O. a P. dvakrát 2 mil. Kč a tyto předávky, které proběhly v Bohumíně, v sídle společnosti, si ta detektivní agentura nahrála, nahrála si i následně, kam se ty peníze vezly. Na schůzkách v Bohumíně už byl i O., oba s P. jej ujišťovali, že v případě, že zaplatí požadovaných 10 mil. Kč, žádná druhá kauza nebude a není žádná hrozba, že by se mohli znovu vrátit do vazby. Pak se setkal s P. někdy koncem srpna, v nákupním centru v Karvině, toto setkání si nahrál na svůj mobilní telefon a poté to předal policii. Následovala schůzka s O. na letišti v Mošnově, schůzka trvala 10 minut a O. na něj tlačil, kde je těch dalších 5 mil. Kč a že se s p. P. nějak nemůže domluvit, že to musí zařídit on, jinak bude zle. Poté proběhla schůzka v McDonaldu v Avionu, kde znovu apeloval na O., že firmy nejsou v dobré kondici, že ty finanční prostředky tam nejsou, načež mu O. řekl, že mají „zmáknuté“ jak policisty, tak státní zastupitelství, a že pokud chce nějaké potvrzení, že to myslí vážně, tak mu ukáže JUDr. K., že ho má v autě, že spolu jednou něco řeší do Olomouce. Po schůzce mu pak JUDr. K. ukázal. Další schůzka s O. proběhla v obchodním centru v Karolíně, kdy O. předal návrh, na kterém se domluvili, že částka 5 mil. Kč bude jejich skupině zaplacená z kaucí, které složili on a p. J., jakmile kauza skončí. Jeho přítelkyně, p. D., a p. J. napsali závazek, že peníze budou p. O. předány v momentě vyplacení kauce. Na začátku roku 2015 byl osloven p. T. z ÚOOZ Praha v souvislosti s tímto případem, následně v červnu 2015 jeli s p. J. podat vysvětlení na centrálu ÚOOZ do Zbraslavi, kde předal jak nosiče, kdy detektivní kancelář monitorovala

předávky peněz, tak i tu nahrávku ze schůzky s P. v obchodním centru. Následně v roce 2016 jej oslovili p. M. a p. L. z ÚOOZ Ostrava, zda by byl ochoten spolupracovat a kontaktovat O. a P. Sjednal si s P. schůzku, která byla monitorována policií, schůzek proběhlo několik. K dotazům obžalovaný dále uvedl, že z celkové požadované částky 10 mil. Kč mělo být 5 mil. Kč za to, že byli propuštěni z vazby, a druhých 5 mil. Kč za to, aby nevznikla druhá kauza na ty dotace na nemovitosti, aby se p. P. mohl vrátit a aby bylo trestní stíhání zastaveno. Toto mu na každé schůzce opakovali P. i O. Pokaždé jej uklidňovali, že když zaplatí, bude to v pořádku, když nezaplatí, pocítí. To byl jejich slogan. Oba tvrdili, že to dělají zadarmo, že peníze jdou státnímu zástupci a policistům, že oni si berou peníze pouze na náklady. Osobu spoluobžalovaného Mgr. Ing. Petra B. nezná. O schůzce p. V. s JUDr. K. mu říkali p. P. a p. V. po jeho návratu z vazby. On sám se s JUDr. K. setkal pouze v rámci úkonů trestního řízení, jinak spolu nikdy nehovořili. Z toho, co P. a O. říkali, vyplývalo, že jsou oba v kontaktu s JUDr. K. a policistou Ch. Pokud jde o situaci, kdy mu byl ukázán JUDr. K., poté, co vyšli po schůzce s O. ven z McDonaldu, šel O. do svého auta, v němž seděl na místě spolujezdce JUDr. K., a projeli kolem něj na parkovišti ve vzdálenosti 1 až 1,5 m. Možnost prohlédnout si JUDr. K. mu O. na schůzce sám nabídl, předtím se na ničem takovém nedomlouvali. Po výslechu svědka JUDr. Karla K. u hlavního líčení obžalovaný Ing. Robert T. uvedl, že si je jistý, že svědek K. byl v tom autě u O. před McDonaldem. Poznal ho i přes roušku, kterou měl u hlavního líčení svědek po celou dobu nasazenu na obličej.

9. Obžalovaný **Radomír P.**, vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení obviněného dne 10. 7 2018 (č.l. 995-997/4), využil svého zákonného práva a nevyprávěl. U hlavního líčení jako obžalovaný Radomír P. spáchání jednání kladeného mu obžalobou za vinu důrazně popřel. Uvedl, že se v minulosti stal jednou z obětí tzv. Toflova gangu, kdy byl smyšleně obviněn a vydírán policisty. Odmítl platit, po 12 letech pak byl soudem pravomocně obvinění zproštěn. V mezidobí, kolem roku 2010, když se jejich firmě dařilo, měli tehdy 8 nebo 9 továren po celé střední Evropě a obrát 2,5 miliardy, začali mít problémy s krajským ředitelem finančního úřadu p. Š., s nímž jej seznámil jeho správce daně, tj. ředitel Finančního úřadu Bohumín, který jej představil jako úspěšného, mladého podnikatele. Po tomto jejich seznámení se spustila přepadová akce jejich klíčové továrny v Bohumíně, kde měli centrálu, pod vedením p. H., za účasti pracovníků finančního úřadu, celníků a zásahovky. Jeho zaměstnancům se podařilo z jeho pokynu vykázat všechny pod pohrůžkou přivolání policie z areálu, on pak podal ke svému správci daně stížnost. Ředitel finančního úřadu v Bohumíně se mu omluvil, že o ničem nevěděl, a sám podal stížnost ke krajskému řediteli Š., jak mohli lidé z Ostravy 1 zasahovat v Bohumíně bez jeho vědomí. Následně dostal odpověď, že to proberou při obědě. Na společném obědě s ředitelem P. a Š. mu Š. vysvětloval, jak úspěšní podnikatelé jako je on se musí umět podělit o zisk a o úspěch. Když odešel p. P. na toaletu, zeptal se Š., jak si představuje onu dělbu za úspěch. Š. mu vysvětlil, že 200 tis. Kč měsíčně za to, že bude mít klid a nikdo jej nebude obtěžovat. Aby získal čas, řekl Š., že si to rozmyslí a probere to se svým společníkem p. J. Protože se čas natahoval, udělal p. Š. další tah a p. H. předvolal k podání vysvětlení p. O., kterému se pokusil předložit po výslechu k podpisu papíry se lživými údaji. Když to p. O. zjistil, lživé stránky roztrhal, a p. H. jej ve snaze tomu zabránit, fyzicky napadl. Následovalo další pozvání na oběd od p. Š., kde mu Š. řekl, že jeho ochranu skutečně potřebuje, což on odmítl. Následovalo během roku možná 20 kontrol, vše bylo bez chyby a v pořádku. Už po tom prvním incidentu to oznámil pplk. G. z ÚOOZ Praha, s nímž spolupracoval při vyšetřování tzv. Toflova gangu, on mu říkal, že jsou přetížení a že takové buňky se tvoří v rámci celé ČR, ať se pokusí najít si někoho v Ostravě. Na podzim 2012 se zkontaktoval s pplk. K. z ostravské ÚOOZ, že jsou brutálně vydírání a šikanováni a že potřebují ochranu, kdy jmenovaný jim sdělil, že o tom ví, že se to tady děje, ale že když to dají k nim, tak ta informace uteče a otočí se proti nim, ať jdou za Š. a podají to přes ÚOOZ Praha. Začali připravovat materiály, měli připravené svědky, kteří by svědčili, vydírané podnikatele atd. V té

době jej čekala pracovní cesta do Dubaje, kterou chtěl spojit s pobytem na Seychelech, kde má dům. Plánoval, že až se vrátí, odveze to na ÚOOZ do Prahy. V té době již p. Ch. prováděl pokoutně výslechy jeho zaměstnanců. Řekl p. T., který byl v té době jednatelem, ať zavolá p. Ch. a nabídne mu spolupráci při vyšetřování, což on také učinil, p. Ch. byl v šoku, nečekal to. Následně se stalo, že za ním přišla jeho manželka, že je na vrátnici firmy nějaký Olin a že se s ním chce sejit. Řekl, že žádného Olina nezná, dali pokyn ochrance, ať ho vyhodí, protože se domníval, že by se mohlo jednat o Roma, který figuroval v případě tzv. Toflova gangu. Když to pak zpětně zmonitorovali ve spise, bylo evidentní, že pplk. Ch. monitoroval jeho maily, telefony, i jejich pohyb. Viděl emailovou komunikaci, kdy on si složitě, asi dva týdny, zařizoval letenku Dubaj-Seychely, Seychely-Dubaj a z Dubaje zpět do ČR. Až ve chvíli, kdy byla letenka zaplácena a potvrzena, podala policie žádost o realizaci tak, aby jim vyšla na pondělí 15., kdy věděli, že již bude na Seychelech. To považuje za další důkaz toho, že celý ten zásah na dotace na ně byl účelový. On odcestoval na Seychely a pak mu najednou manželka p. J. napsala zprávu, že p. J. zavřeli. Teprve pak začal zjišťovat, že došlo k brutálnímu obsazení jejich továren 150 zakuklenci se samopaly, k jeho bývalé manželce a dětem napochodovalo 10 zakuklenců, kteří nic nehledali, jednalo se o zastrašující zásah. Pak začali souběžně přicházet vyděrači. Jedna skupina byli tito, kteří se nakontaktovali přes jeho bývalou manželku přímo na něj, ve druhé skupině byl nějaký S., bývalý celník a neúspěšný regionální politik, který zneužil situace a z jeho bratra vylákal peníze, které u bratra měl, s odůvodněním, že mu slíbil půjčku na nějaký jeho penzion, a že když mu je půjčí, on zajistí, aby to dostali policisté, kteří jsou čestní a kteří to budou prověřovat. Souběžně s tím pak přišel kontakt s p. P., který mu začal vysvětlovat, jak to oni, s partákem O., kteréžto jméno znal jako podsvětí, mafiána, všechno vyřeší, jak zastupují státního zástupce. P. mu začal volat pravidelně přes Skype, potom volal i s tím O., někdy s obrazem, někdy bez obrazu, od chvíle, kdy mu začali vyhrožovat dětmi, začal si tuto komunikaci nahrávat. Z jejich komunikace usoudil, že mají K., Ch., měli informace ze spisu. Říkali mu, co se stane, a to se pak stalo. Zprvu odolával, nechtěl tomu věřit, ale pak najednou vždy přišly informace, kvůli kterým tomu zase začal věřit. Když už se pak na všem dohodli, řekl, že chce vědět, že opravdu jedná s K. Vymyslel, že chce heslo. P. hrál prostředníka, říkal, že běhá za O., což bylo ostatně zcela jednoznačně vidět, když spolu komunikovali přes Skype, že O. je tam šéf. O. se zase tvářil, že má ještě svého nadřízeného, což mu potvrdil i Robert T., že se sešli na nějakém letišti a byl tam nějaký vlasatý muž, k němuž se choval O. s úctou. K ověření, zda opravdu jmenovaní zastupují JUDr. K. vymyslel, že za JUDr. K. pošle svého člověka a ať mu řeknou, kde na něho bude JUDr. K. čekat. Řekli mu, že v pět hodin na něho bude čekat u sebe v kanceláři. Poslal tam p. V., kterému řekl, aby šel ve stanovený čas za JUDr. K. a řekl domluvenou větu ohledně pozemku, který byl zajištěn a který chtěli směnit. Následně mu p. V. řekl, že dr. K. tam opravdu ve stanovený čas na něj čekal, už byl sbalený, tašku měl na stole. P. V. mu řekl tu dohodnutou větu, že by chtěl směnit ten pozemek, a dr. K. mu odpověděl a dvakrát tu větu zopakoval, měl ji mít napsánu na papírku, z něhož ji četl. Jednalo se o dohodnutou větu, kterou on měl napsánu, že dr. K. řekne. V tu chvíli pochopil, že ho vydírá státní zástupce nebo ho má skupina vyděračů absolutně pod kontrolou. Proto se vším souhlasil a pochopil, že když nezaplatí, je konec. Hlavně chtěl dostat kolegy z vězení. Chtěli peníze předem, on však řekl, že jim peníze předem nedá, ať je nejprve propustí. Podařilo se mu to nahrát tak, že jim nemá jak ze Seychel poslat peníze, že peníze jsou na firemních účtech, takže je mohou vybrat jenom Ing. T. a Ing. J. Říkali, že tedy pustí nejprve jen jednoho, ale on to navlékl tak, že jim řekl, že mají společná podpisová práva a že to musí podepsat oba, jinak jim peníze nedají. Tuto lež mu uvěřili a propustili oba. Následně se s Ing. T. a Ing. J. spojil, popsal jim, co se stalo a že tomu opravdu věří, že když jim peníze nedají, že je znovu zavřou. Ing. T. pak vstoupil do jednání s P. a O. Po několika jednáních mu kolegové volali a říkali, že mají stejný dojem jako on, že ti lidé mají informace a že oni se bojí, že je znovu zavřou. Pokud mu bylo vytýkáno, že si s vyděračem tykal, tak to bylo nastaveno jimi a on si nedovolil jim netykat. ÚOOZ to vyhodnotil jako „přátelské vydírání“, kdy oni nevydírali sprostými slovy,

ale popisovali vždy na nějakém příkladu, co s nimi udělají. Mělo to být tak, že se dá 5 mil., pak se dá 1 mil. za zrušení zatykače a pak měl být doplatek 4 nebo 5 mil. Kč. Toto vyjednávání s nimi už pak vedl Ing. T., ale také chtěl garanci. Nikdy to nebylo o tom, že my upláčíme, aby oni nám dali službu, ale pořád to bylo o tom, že když nezaplatí, oni nás odsoudí, zavřou, bude zle. Bylo to jenom o tom, že když zaplatí, dají nám pokoj. Stejně to měl jeho bratr s tím S. Pak se Robert T. nějak chytl s O., kdy mu dal úpisy, které oni chtěli, když neměli peníze, ale oni volali, že se nemohou dohodnout, nadávali, pomlouvali. T. mu říkal, že jim dal, co chtěli, že to nechápe, že pořád zkoušeli, jak dostat peníze. Najednou mu T. volal, že byl s O. v McDonaldu a ten mu v autě přivezl jako pejska ukázat K. T. řekl, že to psychicky nedává, odešel s firmy a šel pracovat jinam, uzavřel se do sebe. On se pak setkal s M., který mu řekl, že zná O. a že ten ho poslal na výzvědy, aby z něj vytáhl nějaké informace. On M. vysvětlil, co se stalo, spřátelili se a M. jej nakontaktoval na JUDr. Sorokáče a přivezl mu ho tam. Začali se snažit o to, aby se mohl vrátit. Prímý let nebyl možný, a pokud by letěl přes jakýkoliv jiný stát, hrozilo mu, že zůstane na dlouho ve vydávací vazbě. Když přišla jejich kauza k soudu, JUDr. R. ji smetl přesně s jejich odůvodněními, že je ta kauza úplně procesně vadná a že tam nevidí nic trestného. JUDr. K. se odvolal a vrátili mu to. JUDr. R. to začal soudit a chce to mít úplně v pořádku, tak to soudí do detailů. Kauza jednoznačně spěje ke zproštění, což potvrzuje, že byla vytvořena jenom proto, aby mohli být následně vydírání. M. mu řekl, že se sešel s O. někde u Olomouce v motorestu a říkal mu, že to, co jemu dělají, je sprosté. Najednou že vešel JUDr. K. a O. mu řekl, ať vyřídí jemu, Radkovi, že toto je jeho prokurátor a šel k jeho stolu. Když pak našel na počítači fotku K. a ukázal ji M., ten mu potvrdil, že to byl skutečně on. Pak potkal na Seychelech p. B., předal mu nahrávky a fotografie a on to předal v Praze na ÚOOZ. Hned se s ním spojili přes Skype pplk. T. a Šula a začali spolu komunikovat. Nakontaktoval je na kolegy T. a J. a na celou řadu svědků. Pak však byla kauza přesunuta do Ostravy, převzal to v Ostravě K. a nastoupili policisté L. s M. Když se pak věc dostala k soudu, soud zrušil zatykač a konstatoval, že byl vydán zcela účelově, aby mu zabránil v návratu. Teprve když byl zrušen zatykač, vystavily mu Seychely provizorní doklady k vycestování a on se mohl vrátit do ČR, kde jej kontaktovala ÚOOZ a začali spolupracovat. Pomocí operativní techniky prováděli nahrávky komunikace s těmi lidmi a zpětně to verifikovali. S Š., P., M., S. On se dal dohromady s Janem P., světově známým chemikem, a vytvořili spolu revoluci v ukládání energie, takže se o to začaly zajímat vlády. Byl o něj velký zájem, jezdil s premiérou Sobotkou, Babišem, s prezidentem prezentovat. Jednou si jej zavolal do Strakovky Špidla a vyzvídal, jak to vypadá s tou kauzou, s K., a chtěli z něj vytáhnout informace. On odolal a informace jim nedal. Pak přišel moment, kdy v diskusích rozkryli OKD, takže pochopil, proč se o to tak zajímá Strakovka. Předtím, než mohlo dojít k zásahu ze strany ÚOOZ, byl tento v důsledku úniku informací rozprášen. Nicméně od pplk. B. z GIBS, s nímž spolu s p. J. něco řešili ohledně baterek, se dozvěděli, že jmenovaný mluvil o jejich kauze se státním zástupcem P. a ten ho měl ujist'ovat, že na „toho prokurátora“ tam toho mají spoustu i bez nich. Vyšetřovatelé na ně tlačili na schůzky směrem k soudcům, že si chce prokurátor tuto větev prověřit. On se na tom však již nechtěl podílet, takže to odmítl, rozhádal se i s P., že odmítl platit. Oni ještě chvíli pokračovali s p. J., ale i on dospěl ke stejnému závěru a po té schůzce ve vířivce jim řekl to samé, že za chvíli obviní půl republiky a půjde to spíše do ztracena, takže i on pak přestal spolupracovat. Pak za ním p. J. přišel s tím, že se setkal s nějakým policistou, nahrál si to a z nahrávky vyplynulo, že uvedený policista má informace, že na Nejvyšším státním zastupitelství v Brně všichni běhají, aby zachránili K. a je umlčeli. To je znervóznilo. Pak, když se blížila realizace, bylo jim řečeno, že jako klíčoví svědci mají odjet, aby při zásahu někomu neruply nervy a nechtěl se jim pomstít. Odjeli i s rodinami do zahraničí a vrátili se po zásahu. Pak jej policisté vyzvali, aby si přišel převzít poučení oběti a poškozeného. Přišel a policisté mu zároveň sdělili obvinění z podplácení v té věci, kdy S. vylákal peníze z jeho bratra. Policisté se mu omlouvali, že je to práce státního zástupce P. Policisté mu mezi řečí řekli, a potvrdil to při následném vyšetřování i GIBS, že situace se měla tak, že příkaz k zadržení na Ch., K. a

další dva státní zástupce byl napsán, došlo to na NSZ a 10 hodin před zásahem údajně přiběhl prokurátor P. a začal na pokyn NSZ, jak před p. D. a p. R. z GIBS přiznal, měnit ten příběh a vyhazoval z toho K. a Ch. GIBS z jejich podnětu tu věc prošetřoval, kdy kapitán následně řekl, že má ve všem pravdu a kauzou je manipulováno Nejvyšším státním zastupitelstvím. Státní zástupce P. pak údajně tvrdil, že oni dali žádost na dohled a činí se tak v rámci dohledové činnosti. To však není pravda, žádost o dohled podali až potom. K dotazům obžalovaný Radomír P. uvedl, že P. ani O. předtím neznal. Nakontaktovali se na něj přes jeho bývalou manželku, kdy se s ním přes Skype spojil p. M., kterého také předtím neznal, předal ho O. a ten jej následně odkázal na P., že je to jejich mluvčí a že má všechno komunikovat s ním. Řekli mu, že mají Ch., nějakého jeho šéfa a K. a někoho nad ním. Opakovali, P. i O., že mají zaplatit peníze. Říkali, že je trestní stíhání na ně uměle vytvořené, na zakázku, že není důvod je stíhat a že když zaplatí, tak trestní stíhání zastaví, když nezaplatí, tak to půjde k soudu. K osobě Mgr. Ing. Petra B. obžalovaný uvedl, že jmenovaného nezná, má o něm informace pouze od p. J. Dále obžalovaný upřesnil, že prvních 5 mil. Kč, které zaplatili, bylo za to, aby nebyli p. J. a p. T. vzati znovu do vazby, dále to bylo postaveno tak, že pokud nezaplatí dalších 5 mil. Kč, oni přitvrdí. Zaplatili ze strachu. Bylo to vydírání, takto to cítil. Pokud jde o to, co se mohlo stát, kdyby nezaplatili, žádnou reálnou představu o tom neměl, ale vždy může být situace horší. Padly tam výhrůžky na téma jeho dvou malých dětí, měl obavu o jejich bezpečnost, také o bezpečnost svých firem, o bezpečnost p. J. a p. T., i o svou vlastní bezpečnost, popř. o to, že se nikdy nebude moci vrátit a bude věčný uprchlík. On sám fyzicky nic neplatil, on pouze vyjednával za kolik. Po propuštění kolegů těmto řekl, že je to takto domluvené, ať si to oni sami vyhodnotí na místě, a oni došli ke stejnému závěru. Fyzicky pak peníze předávali kolegové. O zahájení trestního stíhání proti jeho kolegům se dozvěděl v den zásahu, tj. 15. 4. 2013. K dotazu, proč se v té chvíli nerozhodl a nerealizoval návrat do ČR, uvedl, že v tu chvíli neměl ani letenku, také to byl šok, byl dezorientovaný, neměl ani právníka. Než se zorientoval, mu trvalo půl roku. Během té doby se snažil najít způsob, jak se vrátit do ČR. Problém nespočíval ve způsobu návratu, ale v návratu, který by nezpůsobil riziko jeho zadržení s ohledem na mezinárodní zatykač. Navíc mu v mezidobí propadl pas a Seychely mu odmítaly vydat jejich náhradní cestovní doklad, dokud nebude zrušen mezinárodní zatykač. S p. O. hovořil přes Skype několikrát, kolik hovorů s ním má nahraných, neví. Začal si hovory nahrávat, až když mu začali vyhrožovat dětmi. Popisovali mu na jiných případech únosy dětí. Nahrál možná jednu třetinu hovorů. Když se vrátil, šel na žádost policie na ty schůzky. Šlo hlavně o to zpětně verifikovat, co se událo. Při té příležitosti vyplynulo, že O. s P. se rozhádali, že už spolu nedělají. Pochopil, že šéfem byl O., P. neměl přímý kontakt na K., alespoň to tak tvrdil, a začal jim nabízet nové služby s tím, že to je jiná větev, pak začal zvyšovat tlak, že mají zaplatit, protože když nezaplatí, oni ovlivní i to řízení u soudce R., a že když nezaplatí, tak je odsoudí. On už spolupracoval s policií a měl jasné direktivy, v jakých mantinelech se má pohybovat, aby získal informace. Během vyšetřování zachytili informace, že JUDr. K. měl údajně nějakou sexuální úchytku, na které ho drželi, a pravděpodobně tam byly i drogy, asi kokain, takže oni ho asi zásobovali, anebo to na něho věděli. Jednalo se o organizovanou skupinu. O. mu říkal, že s policistou Ch. pracovali na šachtě, že má k němu přístup a může získávat informace. Tato kauza souvisí s kauzou, která se řeší v soudu v Praze, kdy má za to, že tito lidé (Ch., O., P.) byli napojeni na plukovníka L., gaunera, bývalého vojáka legie, který měl na svědomí i nějaké mrtvé z Afriky, a pracoval na ÚOOZ, neboť i toto v tom vyšetřování zaznělo, že byli nějak propojeni. Jedná se o organizovanou skupinu, mafii.

10. V procesním postavení svědků byli u hlavního líčení vyslechnuti Jana J., Jiří V., JUDr. Karel K., Ing. Miroslav Ch., Mgr. Blanka S., Ing. Radim H., Miroslav N., Mgr. Zdeněk M., Jan M., JUDr. Petr S., Ing. Václav B., postupem podle § 211 odstavec 1 trestního řádu byla přečtena výpověď svědkyně Bc. Kateřiny D.

11. Svědkyně **Jana J.**, vyslechnuta v přípravném řízení dne 18. 5. 2017 (č.l. 1201-1206/4), uvedla, že Radomír P. byl jejím manželem. Někdy v květnu 2013 jí její kamarádka Vladimíra S. řekla, že ji oslovil Karol P., její švagr, s tím, aby jí uvedla, že on může manželovi Radomíru P. pomoci. Věděl totiž, že bylo vedeno trestní stíhání jeho společníků, přičemž on sám byl mimo ČR a byl na něj vydán zatykač. Svěho manžela potom prostřednictvím aplikace Skype o této skutečnosti informovala. Radomír P. poté souhlasil, aby kontakt aplikace Skype předala Karolu P. Při tomto jediném setkání s Karolem P., k němuž došlo v Petrovicích u Karviné, mu sdělila, že ohledně svého bývalého manžela s ním nechce už nic řešit. V té době totiž se svým bývalým manželem již dva roky nežila. U hlavního líčení dne 19. 6. 2020 svědkyně zopakovala, že jí její kamarádka Vladimíra S. předala kontakt na svého švagra p. P., který jí měl požádat o zprostředkování schůzky s ní a získání kontaktu na Radomíra P., jejího bývalého manžela. Při telefonickém kontaktu jí P. řekl, že by mohl Radomíru P. pomoci v jeho situaci, kdy tento se nemohl vrátit o České republiky, protože byl na něj zatykač, a požádal ji o kontakt na Radomíra P. Ona o tom informovala Radomíra P., s nímž byla v kontaktu přes Skype, a tento s předáním kontaktu P. souhlasil. Domluvila si s P. schůzku v Petrovicích u benzínky, kde mu předala Skypový kontakt na Radomíra P. Jak to probíhalo dál, neví. K dotazu, zda jí někdy Radomír P. sdělil, že by jí nebo jejich dětem hrozilo nějaké nebezpečí, uvedla, že se možná zmínil, ať je opatrná na děti, ale nic konkrétního neřikal. Z ostatních obžalovaných zná Ing. J. a Ing. T. jako kolegy Radomíra P., jméno Oldřich O. jí nic neříká.

12. V procesním postavení svědka byl v přípravném řízení dne 19. 5. 2017 (č.l. 1224-1230/4) vyslechnut **Jiří V.** Jmenovaný uvedl, že z podnětu Radomíra P. se na přelomu května a června 2013 setkal s osobou Jana M., se kterým již v minulosti jejich firma spolupracovala na dodávkách surovin pro jejich recyklační závod. Při tomto setkání jej M. seznámil s osobou, kterou mu představil jako Olin O. nebo I. Z jejich rozhovoru vyplynulo, že jmenovaný má takové kontakty na policii a na státním zastupitelství, že je schopen pomoci s propuštěním Ing. J. a Ing. T. z vazby a také zařídí zrušení zatykače na Radomíra P. Celou dobu tvrdil, jaké má dobré známosti právě na státním zastupitelství i na policii. Státní zastupitelství však nijak nespécifikoval, a pokud jde o policii, zmiňoval vyšetřovatele Ch. Dále mu jmenovaný řekl, že služby, které by poskytl, by nebyly zadarmo a že požaduje blíže nespécifikovaný obnos, kdy řádově se mělo jednat o miliony Kč. Svědek informoval Radomíra P. o obsahu schůzky prostřednictvím Skype. Někdy v červnu 2013 pak svědek hovořil s obhájcem Radomíra P. JUDr. Kijasem, který měl vznést dotaz na státního zástupce ohledně propuštění Ing. T. a Ing. J. z vazby a možnost zrušení zatykače na Radomíra P. Tři dny nato jej v sídle společnosti Exelsior Group s.r.o. kontaktoval člověk, který se mu představil jako Karel. Ten jej informoval o tom, že ví, že jejich právník se setkal se státním zástupcem a snaží se vyjednávat propuštění Ing. T. a Ing. J. z vazby. V té souvislosti mu uvedený Karel sdělil, že pokud si myslí, že obejdou jejich skupinu a budou jednat napřímo, tak že se velice mylí a může dojít ke zhoršení situace a kolegové zůstanou ve vyšetřovací vazbě hodně dlouho. Od Radomíra P. se svědek dále dozvěděl, že existují tlaky na vydání nemalé finanční částky v řádech milionů Kč, aby bylo došlo k propuštění Ing. J. a Ing. T. z vazby. Dále mu Radomír P. řekl, že existuje skupina osob, která je schopna za finanční obnos zařídí propuštění kolegů z vazby, eventuálně ukončit vyšetřování. Následně jej Radomír P. požádal prostřednictvím aplikace Skype, aby zašel na základě dohodnuté schůzky na státní zastupitelství v Ostravě za JUDr. K. Měl za úkol jej požádat ústně o umožnění prodeje, respektive částečnou výměnu pozemku v katastru obce Dolní Lomná. Radomír P. mu řekl, že na základě přesné odpovědi od JUDr. K., bude nějakým způsobem monitorovat propojení skupiny vyžadující finanční hotovost právě s JUDr. K. Ke schůzce došlo pár dní před tím, než byli propuštěni Ing. J. a Ing. T. z vazby. Schůzka se konala v pozdních odpoledních hodinách, svědek si na ni přinesl všechny podklady týkající se dotčených pozemků. JUDr. K. jej přijal ve své kanceláři a když svědek přednesl požadavek na uvolnění pozemku s dotazem, zda by to šlo takto udělat, tak mu po krátké chvíli JUDr. K.

odpověděl větou, že je to nestandardní záležitost, ale že si dokáže představit povolení prodeje, respektive výměny pozemku, že si mají podat písemnou žádost, ke které se on vyjádří. Větu mu ještě jednou zopakoval, ale její přesné reprodukce již svědek schopen není. Poté svědek kontaktoval Radomíra P. a znění této věty mu uvedl. Až později se dozvěděl od pana P., že tato věta byla domluveným heslem. Poté, v srpnu 2013, JUDr. K. oficiálně písemně požádal o směnu pozemků v Dolní Lomné. Následně pak došlo k propuštění Ing. J. a Ing. T. na základě přijaté kauce z vazby. S odstupem asi 4 týdnů jej požádal Ing. T., aby mu dělal doprovod na schůzku, kterou měl domluvenu v obchodním centru v Carrefour v Ostravě. Ještě předtím ale byli spolu v Komerční bance ve Frýdku-Místku, kde Ing. T. vybíral hotovost. Na místo schůzky odešel Ing. T. s igelitovou taškou formátu A4. Svědek měl čekat u dalšího východu z budovy. Asi po 15 minutách Ing. T. telefonoval, ale jmenovaný měl vypnutý telefon. Za další 4 minuty již Ing. T. vyběhl z budovy a z jeho chování bylo zjevné, že je velmi nervózní. Celou cestu se ale o ničem nebavili. Igelitovou tašku už u sebe neměl. Závěrem své výpovědi svědek uvedl, že i v pozdější době byl znovu ve třech případech navštíven Karolem P. Ten mu měl obecně sdělit, že jednání se státním zástupcem z jejich strany k ničemu nepovede a že je třeba dořešit finanční dorovnání, které mělo spočívat v tom, že p. P. měl doplatit 5 milionů Kč. U hlavního líčení dne 19. 6. 2020 svědek vypověděl, že poté, co došlo k zadržení Ing. T., Ing. J. a Ing. O., mu obžalovaný P. při jejich komunikaci přes Skype sdělil, že je vydírán, že ho kontaktovaly na Seychelech nějaké osoby s tím, že mají nějaký vliv na tuto kauzu a že v ní mohou nějakým způsobem pomoci, samozřejmě za finanční hotovost. Jako řadový zaměstnanec tomu dále nevěnoval pozornost, ale následně mu obžalovaný P. řekl, že jej p. M., který byl za ním na Seychelech, seznámí s lidmi, s nimiž by se on měl sejít a vyslechnout si je. Po návratu ze Seychel se s p. M. setkal a ten jej seznámil s člověkem, který mu byl představen jako Olin O. Schůzka proběhla v restauraci Steak house ve Frýdku-Místku, p. M. je nechal samotné, O. se jej ptal na poměry ve firmě, na jeho osobní finance, řekl mu, že je obyčejný zaměstnanec, penězi firmy nedisponuje, i když byl zmocněn Ing. T. k jednání za společnost, aby firma mohla nějakým způsobem fungovat. Bavili se o tom, že Ing. J. a Ing. T. jsou ve vazbě, že by se jim dalo pomoci, ale za peníze. Z dalšího rozhovoru vyplynulo, že má nějakým způsobem vazbu na vyšetřovatele Ch. a státního zástupce JUDr. K. Z jeho slov vyplynulo, že když nezaplatí, budou mít problém a je připravena i další kauza, která se může rozjet a může se to ještě zhoršit. Pak řekl, ať vyřídí p. P., ať zaplatí, že jinak budou problémy. Pak byl dr. Kijas, který zastupoval p. P., za státním zástupcem JUDr. K. požádat o propuštění nebo umožnění p. P. návrat zpět, protože na něj už byl mezitím vydán mezinárodní zatykač, a následně na to, po několika dnech, se u svědka objevil cizí člověk, který se mu představil jako Karel P., a říkal, že je od Olina a že jestli si myslí, že je obejdou a budou jednat se státním zástupcem napřímo nebo se budou snažit v tom podnikat nějaké kroky, tak může dojít k tomu, že to bude horší. Říkal, že by bylo dobré zaplatit, aby byli Ing. J. a Ing. T. co nejrychleji doma. P. mu na sebe dal mobilní telefon, za 2 nebo 3 týdny, před tím, než měli být Ing. J. a Ing. T. propuštěni, mu P. zavolal, sešli se u McDonalda na Rudné ulici a P. mu řekl, ať jim řekne, ať zaplatí a budou to mít všichni z krku a nějak se to „smázne“. Že když se zaplatí, tak se urychlí i propuštění Ing. T. a Ing. J. z vazby. Následně jej požádal p. P., aby zašel za dr. K. požádat ho o schůzku s tím, že by mu předložil nějaký návrh v jakési věci a že si má přesně zapamatovat a zapsat K. odpověď. Domluvil si tedy s dr. K. telefonicky schůzku, on se jej ptal, o co se jedná, svědek mu řekl, že se jedná o směnu pozemků, které jsou předmětem zajištění nemovitostí, že mají podepsané smlouvy a že by s nimi něco potřebovali udělat. Domluvili na konec směny, mezi 15. a 16. hodinou, svědek se dostavil na státní zastupitelství, zazvonil, přišla pro něj paní a zavedla jej do kanceláře JUDr. K. Představil se, předložil mu smlouvy, položil otázku, zda by bylo možné požadovanou směnu provést a p. doktor mu odpověděl něco ve smyslu, že je to nestandardní, ale ať si podají písemnou žádost a on se na to podívá. Hned, jak vyběhl z kanceláře, si tuto jeho odpověď napsal a přes Skype kontaktoval p. P., kterému tuto větu přesně odcitoval. P. P. mu na to řekl, že to sedí. Po nějaké době jej pak p. T. požádal, zda

by s ním jel jako doprovod, jeli do Ostravy do Carrefouru, vysadil p. T. před McDonalidem a měl na něj čekat, že za 10 minut vyjde ven druhým vchodem. Po nějakých 15-20 minutách p. T. vyšel, naskočil do auta, byl velice rozrušený a až do Bohumína nemluvil. Když šel dovnitř, měl s sebou Ing. T. igelitovou tašku, když se vrátil, neměl už nic. K rozporům ve svých výpovědích z přípravného řízení a u hlavního líčení svědek odkázal na svou výpověď z přípravného řízení s tím, že si to tenkrát lépe pamatoval.

13. Svědek **JUDr. Karel K.**, bývalý státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, vyslechnut v přípravném řízení dne 25. 5. 2017 (č.l. 1257-1266/4), vypověděl, že ve věci obviněných Radomíra P., Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Ing. Petra O. vykonával dozor v přípravném řízení. Trestní řízení bylo zahájeno v červnu 2011, dozor zde vykonával jiný státní zástupce, svědkovi byla věc přidělena až počátkem roku 2012, kdy 16. 4. 2013 došlo k zahájení trestního stíhání, kdy tři ze čtyř shora uvedených osob byly zadrženy, u dvou byl podán návrh na vzetí do vazby, který byl soudem akceptován, proti Radomíru P. bylo s účinností od 10. 5. 2013 vedeno řízení jako proti uprchlému, protože se jej zadržet nepodařilo, jeho pobyt nebyl v té době znám. V červenci 2013 byli Ing. J. a Ing. T. státním zástupcem z vazby propuštěni za přijetí peněžitě kauce, která činila u Ing. J. 4,5 milionu Kč a u Ing. T. 1,5 milionu Kč, přijetí jejich písemné slibu a uložení zákazu vycestování mimo tři země EU a byly jim zajištěny cestovní pasy. V průběhu vyšetřování byly k návrhu státního zástupce vydány ve vztahu k Radomíru P. příkazy k zatčení, evropský a mezinárodní zatykač, když zpočátku nebyl jeho pobyt znám. Až v dalším průběhu vyšetřování bylo zjištěno, že se má jmenovaný zdržovat na Seychelách, kde jeho zadržení a vydání nebylo vzhledem k mezinárodním smlouvám možné. Dne 18. 12. 2014 podal svědek na všechny čtyři obviněné obžalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Hlavní líčení bylo nařízeno až na 10. 4. 2017, poté byla věc odročena na měsíc říjen 2017. V této věci byl osobně kontaktován asi třikrát panem V., který zastupoval společnost Exelsior Group a další spřízněnou společnost na základě plné moci. Jmenovaný jej osobně navštívil a předal mu návrhy na omezení zajištění ve vztahu k těmto společnostem zajištěným nemovitostem, kdy on jednomu z těchto návrhů, týkajícímu se nemovitosti v Horní či Dolné Lomné, vyhověl. Poté jej p. V. navštívil ještě v souvislosti se žádostmi Radomíra P. na zrušení zatykačů, kdy jmenovaný prostřednictvím svých obhájců a sdělovacích prostředků opakovaně prohlašoval, že je ochoten se do ČR vrátit a osobně se hájit, pokud budou zatykače zrušeny. P. V. v této souvislosti předložil příslušné návrhy a podpisový arch zaměstnanců společnosti Exelsior i vlastnoručně podepsané čestné prohlášení Radomíra P. a prohlašoval, že se osobně zaručuje, že se v případě vyhovění těmto návrhům p. P. do ČR vrátí. Svědek těmto návrhům nevyhověl. Jinými osobami v této trestní věci, mimo osob obviněných a obhájců, kontaktován nebyl. Mimo standardních návrhů a námitek obviněných a obhájců žádné nestandardní návrhy, které by směřovaly k ovlivnění trestního řízení, nezaznamenal. Osoby Karol P., Ing. Oldřich O. nezná. Svědek popřel, že by kdy požadoval nebo přijal od někoho úplatek či jinou výhodu, ať již v souvislosti s předmětným trestním řízením, nebo kdykoliv jiny v souvislosti se svou činností státního zástupce. Popřel, že by jel v autě s Ing. O., jak tvrdí Ing. T., ani neví, kde je v Ostravě na ulici Rudné McDonald, k nikomu do auta nenastupoval. Advokáta Mgr. Zdeňka M. zná pouze od soudu, advokáta Mgr. Ing. Petra B. nezná. Svědek popřel, že by mezi ním a obv. P. ohledně žádosti o omezení zajištění nemovitosti bylo nějaké smluvené heslo, které měl říct p. V. Žádné nestandardní kroky či postupy ze strany policistů Ing. Ch. a Bc. S. v dané věci nezaznamenal. Výše kaucy a rozhodnutí o propuštění Ing. J. a Ing. T. z vazby konzultoval svědek s ředitelem Odboru závažné hospodářské kriminality VSZ Olomouc, k jeho postupu nebyly žádné výhrady. U hlavního líčení svědek zopakoval, že obžalované T., J. a P. zná jako obviněné a později obžalované v trestním řízení proti nim vedeném, v němž vykonával jako státní zástupce dozor od zahájení trestního řízení, podal obžalobu a zúčastnil se ještě dvou jednání před Krajským soudem v Ostravě. Obžalované P., O. a B. nezná. S obžalovanými T. a J. se osobně setkal již

v přípravném řízení, v souvislosti s rozhodováním o vazbě a pak o peněžitě kauci, kdy mu osobně odevzdali své cestovní pasy, s obžalovaným P. se setkal až u hlavního líčení, když v přípravném řízení bylo proti němu vedeno řízení proti uprchlému a jako na uprchlého na něj byla rovněž podána obžaloba. Kromě osob zúčastněných na trestním řízení se v souvislosti s touto trestní věcí setkal s p. V., který zastupoval na základě udělených plných mocí v době nepřítomnosti obviněného P. společnost Exelsior Group. P. V. jej asi 2x navštívil v kanceláři a osobně mu předal písemná podání – jednalo se o žádost o zrušení nebo omezení zajištění nemovitostí, poté přinesl nějaké podpisy pracovníků, kteří se zaručovali za p. P., aby byly odvolány na něj vydané zatykače s tím, že za těchto okolností je p. P. ochoten se vrátit do České republiky ze Seychel, kde v té době byl, a účastnit se trestního řízení. V obou těchto případech zašel p. V. nejprve do kanceláře, kde bylo označeno, že podání podává osobně, dotázal se, zda může toto písemné podání ještě osobně projednat s ním, a protože svědek v kanceláři, která byla hned vedle, byl a měl ještě nějaký časový prostor, přijal jej a p. V. mu vlastně jenom vysvětloval to, co je v těch písemných podáních. Zda byla tato setkání předem dohodnuta, si již nepamatuje, p. V. mu párkrát telefonoval, ale nevzpomíná si, že by dopředu řekl, že přijde, a že by on na něj nějak čekal. O těchto setkáních nepořídil svědek žádný záznam, neboť se nejednalo o nic nestandardního, p. V. mu pouze sděloval obsah předávaných písemností. K žádosti o zrušení zajištění nemovitostí panu V. uvedl, že písemná žádost je podána, on prostuduje potřebné materiály a poté bude rozhodnuto. Žádnou snahu o ovlivnění daného trestního řízení, mimo standardních způsobů, nezaznamenal, ani nebyl o ničem takovém informován policejním orgánem. Při jednání s obviněnými J. a T. v souvislosti s odevzdáním jejich cestovních pasů po jejich propuštění z vazby jej žádný z nich neinformoval o tom, že řízení probíhalo nějak nestandardně nebo že by na ně byl v souvislosti s tímto trestním řízením vyvíjen nátlak ze strany nějakých osob. Že by některý z obžalovaných vznesl vůči němu námitku podjatosti, si není vědom, byly tam nějaké stížnosti, žádosti o přezkoumání, o kterých rozhodovalo NSZ v Brně. O návrhu na vzetí obviněných T. a J. do vazby rozhodoval Okresní soud v Ostravě, který návrhu vyhověl. Informace o tom, že je p. P. v zahraničí, se objevila až po realizaci, kdy se nepodařilo p. P. zadržet. Pak se delší dobu zjišťovalo, jestli není v Polsku, kde měl přítelkyni, a až později bylo zjištěno, že by měl být na Seychelách, což bylo později ověřeno i oficiálně, dokonce byl zjištěn jako přesný pobyt, nicméně jeho vydání nebylo možné s ohledem na absenci mezinárodní smlouvy o vydávání se Seychelami. P. P., který komunikoval se státním zástupcem a policejním orgánem prostřednictvím svých obhájců a také často psal tisku a vyjadřoval svá stanoviska k věci, podmiňoval svůj návrat tím, že budou odvolány zatykače, a stanovil i další podmínky, za kterých je ochoten se vrátit, což nebylo z jeho strany, jako státního zástupce, akceptováno. S tím, že měl mít v době, kdy bylo realizováno zajištění obviněných, nějakou předem naplánovanou cestu, přišli jeho obhájci až později. Pokud jde o důvod, proč následně došlo v řízení před soudem k výměně státního zástupce, bylo to z toho důvodu, že on skončil ve funkci státního zástupce a odešel do starobního důchodu. K dotazům obžalovaného Ing. Vladimíra J. svědek popřel, že by užíval omamné či psychotropní látky, rovněž k dotazu, zda by se mohly někde ve veřejném prostoru objevit nějaké choulostivé obrázky jeho osoby, kvůli kterým by mohl být vydíratelný, uvedl, že o ničem takovém neví, nikdo jej nikdy nevydíral.

14. **Ing. Miroslav Ch.**, byl vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení svědka dne 25. 5. 2017 (č.l. 1268-1276/4), potvrdil, že byl činný za policejní orgán v trestním řízení vedeném proti Radomíru P., Robertu T. a Ing. Vladimíru J., kde dozor vykonávalo VSZ v Olomouci, pobočka v Ostravě, kde nejprve byl činný státní zástupce Mgr. B. a následně pak JUDr. K. Předmětem trestního řízení bylo jednání osob vystupujících za společnost Exelsior Group s.r.o., která měla uplatňovat nárok na dotaci na zakoupenou linku na zpracování PET lahví. Již v průběhu prověřování se v tisku začaly objevovat články, že se jedná o politickou kauzu, že on je arogantní policajt a že kolegyně Mgr. Blanka S., s níž na věci od počátku

spolupracoval, snad patří do Toflova či Berdychova gangu. V rámci realizace došlo k zadržení tří podezřelých, a to J., T. a O., vůči kterým bylo zahájeno trestní stíhání a J. a T. byli vzati Okresním soudem v Ostravě do vazby. Podezřelého P. se jim zadržet nepodařilo. Následně se v novinách objevil článek s vyjádřením Radomíra P., že je mimo republiku a že se nevrátí, jelikož nemá důvěru v policii nebo soudy. V té době již měli informaci, že snad měl těsně před realizací odcestovat na dovolenou s tím, že se měl do určitého data vrátit. S JUDr. K., který v rámci dozoru nahradil Mgr. B., bylo dohodnuto, že do tohoto termínu počkají, zda se Radomír P. vrátí. Protože se po tomto datu nevrátil a s ohledem na uvedený novinový článek požádali prostřednictvím státního zástupce o ustanovení obhájce a proti Radomíru P. bylo zahájeno trestní stíhání jako proti uprchlému. V průběhu vyšetřování bylo zjištěno, že se Radomír P., na něhož byl vydán mezinárodní zatykač, nachází na Seychelách. Za jakých okolností došlo k propuštění obviněných J. a T. z vazby, si už nepamatuje, on ani jeho kolegyně však podnět k jejich propuštění z vazby nepodávali. V průběhu vyšetřování získali s kolegyní informaci, že si mají dávat pozor především na Radomíra P., který má činit nějaké kroky vedoucí k jejich znevěrohodnění, aby tak ovlivnil trestní řízení. O tom sepsali s kolegyní záznam, který vložili do obálky, zalepili ho, jeden výtisk si nechali ve svém držení a druhý výtisk předali svému nejbližšímu nadřízenému plk. Ing. Martinu F., který obě obálky také podepsal. Tuto zapečetěnou obálku vydal policejnímu orgánu v této věci dle § 78 trestního řádu dne 30. 3. 2017. Svědek sám žádné snahy o ovlivnění předmětného trestního řízení nezaznamenal. Osobu Karol P. nezná, jméno Ing. Oldřich O. zná, osoba tohoto příjmení pracovala na Dole Doubrava v nějaké technické funkci, kdy svědek zde pracoval v období let 1988-1994. Od roku 1994 již nebyl s touto osobou v kontaktu. Jméno advokáta Mgr. Zdeňka M. mu nic neříká. Pokud jde o advokáta Mgr. Ing. Petra B., jedná-li se o osobu, která pracovala dříve u finanční policie, tak jde o jeho bývalého spolupracovníka. Od zrušení finanční policie se jmenovaným nebyl v žádném kontaktu. Závěrem svědek uvedl, že Radomíra P. nikdy osobně neviděl, nikdy s ním osobně nejednal. U hlavního líčení svědek zopakoval, že obžalované J., T. a P. zná z trestního řízení, v němž působil jako vyšetřovatel, jména O. a B. zná ze svých dřívějších zaměstnání, kdy s O. se potkával, když pracoval jako technik na Dole Doubrava, je to už 26 let, žádní kamarádi ale nebyli, Ing. B. s ním spolupracoval na finanční policii, pak odešel do advokacie. Jméno Karol P. mu nic neříká. Z prvně uvedených obžalovaných osobně jednal pouze s obviněnými J. a T., obviněný P. byl tehdy stíhán jako uprchlý a přes média jeho a kolegyni S., která s ním na případu pracovala, napadal, kdy o něm psal jako o „arogantním policajtoví“, o kolegyni, že měla být členkou nějakého gangu. Také od někoho z obhájců získali s kolegyní S. informaci, že se budou snažit je z vyšetřování vystřadit. O tom sepsali dopis ve dvojím vyhotovení, informovali o tom svého nejbližšího nadřízeného, plk. Martina F., který dostal jeden originál, druhý jim podepsal a oni jej dali do trezoru. U výslechu v této věci jej pak předložil. Jedná se o úřední záznam ze dne 27. 10. 2015 s obálkou, které se nacházejí v trestním spise na č.l. 1277-1278. Po nahlédnutí do předmětného úředního záznamu svědek uvedl, že tedy dostali informaci, že by měli být diskreditováni nějakým úplatkem nebo něčím, ale nikdo mu nikdy nic nenabídl. Jiné snahy o ovlivnění daného trestního řízení svědek nezaznamenal. Obviněný P. přes média vzkazoval, že se vrátí do ČR a dá veškerý svůj majetek až v případě, že bude věřit soudnímu řízení. To byl také jeden z důvodů pro konání řízení proti uprchlému. K dotazům svědek dále uvedl, že na ÚOKFK, případně NCOZ sloužil od 1. 4. 1994 do konce roku 2019, zabýval se hospodářskou trestnou činností, od policie odcházel s hodností podplukovníka. Jméno Zdeněk M. mu nic neříká, Petr S. je obhájce, působil i v předmětné trestní věci, stejně jako další obhájci Miketa a Kijas. Pokud jde o realizaci v předmětné trestní věci, tato byla naplánována poté, co měli dostatek informací, po dohodě s dozorujícím státním zástupcem, kterým byl JUDr. K., jemuž věc byla přidělena po Mgr. B., a po povolení soudce. Realizace si vyžádala policisty z celé republiky, protože domovní a nebytové prohlídky probíhaly na více místech. Svědek popřel, že by činil nátlak na znalce, kteří zpracovávali posudky v předmětné trestní věci. Svědek k opakovaným dotazům

obhajoby popřel, že by při plánování realizace věděli nebo měli indicie o tom, že se Radomír P. chystá na zahraniční dovolenou nebo služební cestu s tím, že kdyby to věděli, udělali by realizaci dříve, než by odjel. V den realizace získali nějaké informace a telefonicky dokonce žádali policii na letišti, aby prověřila, jestli tam není zaparkováno jeho auto, jednalo se o větší modré BMW. Kdy se dozvěděl, že je P. na Seychelách, si nepamatuje, zda to bylo z tisku nebo odjinud.

15. Svědkyně **Mgr. Blanka S. u hlavního líčení** vypověděla, že společně s Ing. Miroslavem Ch. jako vyšetřovatelka vyšetřovala trestní věc obžalovaných Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P. Jména ostatních obžalovaných v této trestní věci nezná. Ve věci, kterou vyšetřovala byl kromě shora uvedených tří obžalovaných ještě jeden obviněný, p. O., jeden z ředitelů společnosti. Radomír P. byl stíhán jako uprchlý, Ing. T. a Ing. J. byli po nějakou dobu stíháni vazebně, ještě před uplynutím zákonné lhůty byli v přípravném řízení z vazby propuštěni. Pro odstup času si již přesně nevzpomíná, ale má za to, že byli propuštěni státním zástupcem na kauci. Při plánování tzv. realizace věci bylo postupováno standardně, byly nasazeny operativní prostředky, aby věděli, kde se která z osob nachází, byly tam odposlechy. Realizace se připravovala s určitým časovým předstihem, řádově 2-3 týdny dopředu, nedokáže říct přesně, ale určitě už týden předem se věděl konkrétní den realizace, protože vyžadovala větší množství lidí, pracoval na tom celý jejich útvar, přijeli jim vypomoci kolegové z celé republiky. Jednalo se o podnik, nevěděli dopředu, z kolika se skládá budov, nevěděli, kolik je tam lidí. Další lidé byli potřeba na zadržení podezřelých a na domovní prohlídky. Vše se spouštělo v jeden čas. Jakmile se zadržel jeden člověk, okamžitě se zadržovaly další osoby, aby se spolu telefonicky nemohly kontaktovat a nedošlo k prozrazení toho, že realizace probíhá. Všichni šli tedy ve stejný čas do všech budov a obydlí. Při realizaci nebo krátce před ní se jim „ztratil“ Radomír P., ujížděl autem na letiště. O tom, že se chystá opustit republiku neměli dopředu žádné poznatky. Následně tam byl nějaký dopis nebo je kontaktoval přes média, pamatuje si, že byla v médiích označena, že je členem Berdychova gangu. Po jak dlouhé době byl vydán na Radomíra P. mezinárodní zatykač, si nepamatuje, ale byla tam nějaká časová prodleva. Samotné přípravné řízení probíhalo standardním způsobem. Ona sama se žádného protiprávního jednání v souvislosti s tímto trestním řízením nedopustila. Popřela rovněž, že by vyvíjela jakýkoliv nátlak na obviněné nebo svědky, rovněž jí není známo, že by takový nátlak vyvíjel někdo jiný z orgánů činných v přípravném řízení. Na ni osobně, kromě toho článku v médiích, kde byly i fotky, žádný nátlak činěn v předmětné věci nebyl. V průběhu řízení však ze všech stran poslouchali, že P. se nevzdá a že je zničí. Brala to na lehkou váhu, protože měla za to, že když nic neudělala, nemá se čeho bát. Jednou potkali s kolegou Ch. jednoho z advokátů, kterého znají i z jiných trestních řízení, sám je oslovil a řekl jim, že je P. chce zničit, že je někde v Praze, že se proti nim vede nějaké trestní řízení, ať na sebe dávají pozor. Konkrétně o kterého advokáta se jednalo, si už nevzpomíná. Poté, co se vrátili s kolegou na útvar, napsali z opatrnosti úřední záznam, který je v trestním spise založen na č.l. 1277-1278, který poté dali v jednom výtisku do trezoru vedoucímu oddělení a v jednom výtisku do trezoru u nich. Svědkyně popřela, že by se někdy v průběhu přípravného řízení vyjádřila před některým z obhájců o důvodnosti trestního řízení či jejím osobním názoru na toto trestní řízení. Svědkyně dále uvedla, že když si v roce 2014 dělala zbrojní průkaz, byl tam také jeden z ředitelů společnosti Exelsior Group, vyslyšeli ho jako svědka, a ten se jí ptal, jestli opravdu je o tom, jak probíhalo to trestní stíhání, přesvědčena. Zaskočilo ji to, protože všem účastníkům také řekl, že je policistka a že ho vyslyšala. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že odposlechy, které byly před realizací věci pořizovány, z větší části vyhodnocovala ona, maily, v nichž by si p. P. zajišťoval před realizací letenky na Seychely, si neuvědomuje. Kdyby to však věděli... Pokud takové maily skutečně existovaly, nebyly jí předloženy. Pokud jde o to, jak se jim Radomír P. „ztratil“, neví přesně, zda to bylo v den realizace nebo den či dva před ní. Ztratil se jim z mobilních buněk. Poté zjišťovali, kde se jim „buněk ztratily“, zjistili, že konečné buněk

byla Ruzyň, psali žádost na Ruzyňské letiště, protože hledali auto podle SPZ. Dále upřesnila, že v den realizace ráno zjistili, že nemají p. P. doma. Jeho manželka řekla, že odjel, a oni hledali zpětně, kde byl naposledy, a zjistili, že je na buňkách v Ruzyni na letišti. Cizinecká policie na Ruzyni jim našla auto zaparkované někde na parkovišti. Jak to bylo přesně časově, si už nepamatuje, realizace začínala v 6 hodin ráno a svědkyně má za to, že v ten den realizace už byl p. P. mimo republiku, ale není si tím již jista. K opakovaným dotazům svědkyně uvedla, že neměli informaci o tom, že se Radomír P. chystá opustit republiku, pokud by tuto informaci měli, změnilo by se datum a realizace by se udělala dříve.

16. Svědek **Ing. Radim H.** v přípravném řízení dne 10. 7. 2017 (č.l. 1290-1293/4) vypověděl, že v letech 2011-2012 pracoval ve společnosti Capital group invest corp. a.s., která se zabývala provozním financováním malých a středních podniků. V roce 2011 poskytl Radomír P. jako fyzická osoba uvedené společnosti půjčku v rádech milionů Kč. V srpnu 2013 jej Radomír P. požádal o částečnou splátku této půjčky, a to vyplacením pověřené osobě, kterou byl Ing. T. Na základě tohoto požadavku proto vyplatil v několika transakcích celkovou částku 2 miliony Kč podle požadavku pana P. V té době komunikoval s panem P. prostřednictvím aplikace Skype. U hlavního líčení svědek na své výpovědi setrval a dále uvedl, že požadavek Radomíra P. na vrácení části půjčky považoval za logický, neboť v důsledku zásahu policie ve společnosti Exelsior Group věřitelé této společnosti znervózněli a chtěli splácet své pohledávky okamžitě. Když mu p. P. řekl, že ty prostředky potřebuje, nijak blíže se jej na to nedotazoval. Řekl mu to zhruba týden, maximálně dva před samotnou transakcí. On peníze vybral najednou, měl je v pokladně a postupně je Ing. T. předával oproti pokladním dokladům v denním limitu, který v té době byl 250, 275 nebo 300 tisíc Kč. V srpnu 2013 se jednalo jedinou transakcí tohoto druhu, v následujících měsících ale z pokynu p. P. předával další částky dalším osobám, kterou p. P. zmocnil, popř. zaplatil přímo na stanovený účet.
17. U hlavního líčení byl vyslechnut v procesním postavení svědka **Miroslav N.**, který vypověděl, že jména obžalovaných mu nic neříkají. Provozuje detektivní agenturu Deteko, přičemž si vzpomíná na jednu zakázku v Severomoravském kraji, jednalo se o sledování dvou osob, šlo o nějaké předání peněz v autě a měly je údajně předat nějakému státnímu zástupci. Zprávu o sledování předali zadavatelé, takže ani nemá možnost do ní nahlédnout. Matně si vzpomíná, že zadavatelem byla nějaká firma na recyklaci plastu. K předložené Zprávě o provedené službě ze dnů 16. 8. 2013 a 26. 8. 2013 (č.l. 24-46) svědek uvedl, že poznává své fotografie. Zadáním bylo, aby odsledovali jednu předávku peněz, kdy zadavatel chtěl vědět, kam se ty peníze dostanou. Vzpomíná si, že viděli, jak dva muži si peníze předávají, a pak ho sledovali dál do banky. Má za to, že od zadavatele měl dostat informaci, že peníze měly přijít nějakému státnímu zástupci, který smaže nějaký trest. Věděli, kdo je ten státní zástupce, který měl peníze dostat, na fotografiích na č.l. 40 spisu je zachycen dům, ve kterém měl ten člověk, který měl peníze dostat, bydlet, ale peníze nedostal. Osoby, které měli sledovat, jim byly ztotožněny tak, že zadavatel jim řekl, že přijedou tím a tím vozidlem dvě osoby na předávku peněz, dostali přibližný popis těch lidí, oni stáli před objektem podniku zadavatele už v době, kdy tyto osoby autem přijely, zadavatel jim řekl, že až půjdou od něj z kanceláře, že jim zavolá, že jdou zpátky a že je mají sledovat. Následně jim zadavatel volal, že osobám, které mají sledovat, předal peníze, tyto odcházejí a že nastoupí do určitého vozidla. Pak uvedené osoby sledovali. Pokud jde o peníze, svědek viděl přes okno, když osoby s vozidlem zastavily u nějakého náspu, jak počítají peníze. Vyfotit se jim to nepodařilo, protože to bylo moc blízko na focení. Bylo to v tom prvním případě sledování. Pak jeli za nimi, jeden z těch lidí jel někam do banky. Více si nepamatuje.
18. V procesním postavení svědka byl u hlavního líčení vyslechnut **Mgr. Zdeněk M.**, který hned v úvodu své výpovědi sdělil, že v srpnu 2018 prodělal mozkovou mrtvici, kdy byl několik

hodin v bezvědomí a několik dnů v umělém spánku, takže na řadu věcí, které tomuto zdravotnímu problému předcházely, si není schopen vůbec vzpomenout, a to jak z profesního, tak i ze soukromého života. Z obžalovaných zná Ing. O., který byl jeho sousedem a jejich děti chodily spolu na gymnázium, a Karola P., kterého poznal přes Ing. O., ale nijak zvlášť se s ním nestýkal. Na jména dalších obžalovaných si nepamatuje. V této věci byl zadržen a byl vyslýchán jako obviněný, dnes si skoro na nic z té záležitosti již nevzpomíná. Na jméno Radomír P. si nevzpomíná, ale mohl by to být člověk, který kdysi pobýval někde v zahraničí. Před svou zdravotní indispozicí používal po nějakou dobu Skype, zapomněl ale heslo. Od 1. 1. 2020 již není členem Advokátní komory. K fotografiím domu ve Zprávě o provedené službě ze dnů 16. 8. 2013 a 26. 8. 2013 na č.l. 40, které označil ve své výpovědi svědek Miroslav N., svědek Mgr. Zdeněk M. uvedl, že to je jeho dům, ve kterém bydlí. Ke zvukovému záznamu pořízenému při sledování osob a věcí podle § 158d odstavec 2 trestního řádu dne 30. 8. 2016 (soubor „IXODES 23_20 2016-08-30 17-02.mp3“ z DVD-R nosiče V217072 „IXODES 23_20“ na č.l. 753 – schůzka P.-M.) svědek uvedl, že si myslí, že se takového rozhovoru zúčastnil a že mu byl velice nepříjemný a snažil se jej co nejrychleji ukončit. Mohlo to být v restauraci Steak house Hacienda ve Frýdku-Místku. Na nahrávce padlo tam jméno dr. K., s nímž měl být spojován, což je nesmysl, protože on se s ním zná pouze z jedné kauzy, nikdy se s ním osobně nesetkal a nikdy s ním nic neprojednával. Vadilo mu, že jej někdo prezentuje jako člověka, který se zná s dr. K. a je ochoten a připraven s ním něco vyjednávat, což pravda není. Mělo tam padnout i něco o penězích, což také není pravda. Na základě těchto dvou informací, které mu vadily, se ptal p. P., co to má znamenat, a on mu popřel, že by použil jeho jméno ve vztahu k dr. K. Řekl mu, že se tedy zeptá Ing. O., jestli mu to je schopen nějak vysvětlit, jak to vzniklo, a on mu řekl, aby to nedělal, že tím ublíží těm obviněným, a aby celou věc nechal být. Jemu to vyhovovalo, protože se nechtěl v té věci angažovat, v podstatě o ní téměř nic nevěděl, takže jeho strategie potom byla taková, aby se tomu člověku, který byl v zahraničí a vrátil se, nějakým způsobem vymluvil a zbavil se ho. Ke zvukovému záznamu pořízenému při sledování osob a věcí podle § 158d odstavec 2 trestního řádu dne 16. 9. 2016 (soubor „IXODES 23_20 2016-09-16 14-13.mp3“ z DVD-R nosiče V217072 „IXODES 23_20“ na č.l. 753 – schůzka P.-M.) svědek k dotazu, uvedl, že při té druhé schůzce hodně hovořil obžalovaný P., on to bral tak, že tomu dá volný průběh, ale nic v té věci nehodlal konat. K dotazu, co myslel tím, když uvedl, že „zjistil, že se to ví, že se to touhle cestou má řešit, že je to nějakým způsobem domluveno“, svědek uvedl, že na to neumí odpovědět, reagoval tak, aby se celé té záležitosti zbavil, bylo to na základě toho, že P. mu řekl, ať se o to nestará. S P. byl v kontaktu mezi těmi dvěma schůzkami, které mu byly u hlavního líčení přehrány. S O. mezi těmito dvěma schůzkami nemluvil, P. jej požádal, aby s ním o tom nemluvil. O tom, že by měl jít dr. K. do důchodu, nevěděl, proč na nahrávce řekl, že „ta domluva je mezi tím, protože K. může být každým dnem v důchodu, tak proto si to oni berou, soudci to dali na starosti, že to domluví, a údajně tam nějaká předdohoda je, K. z toho zřejmě zaplatí taky“, nevzpomíná si.

19. Svědek **Jan M.**, vyslechnut dne 23. 5. 2017 (č.l. 1231-1235/4) vypověděl, že s Radomírem P. jsou přátelé. Seznámili se asi v roce 2014, v době, kdy byl Radomír P. na dovolené na Seychelských ostrovech. O to, aby jel na Seychelské ostrovy za Radomírem P., jej požádal Olin O., cestu si platil sám. Radomír P. měl v té době potíže, byl trestně stíhán. Po jejich setkání na jeho radu navázal kontakt s advokátní kanceláří Dostál-Sorokáč. Na Seychelách pak byl ještě jednou nebo dvakrát, vždy se s Radomírem P. potkal, v současné době mají i obchodní vztahy. S Ing. Oldřichem O. se svědek seznámil někdy okolo roku 2000, je to velmi čestný člověk, zabýval se obchodem – nákupem a prodejem. Má za to, že O. s V. schůzku nezprostředkoval. Jiřího V. zná jako zaměstnance a přítele p. P., kontakt na něj mu dal p. P., s p. V. se seznámil až v Čechách, setkal se s ním 2x nebo 3x, aby mu vyřídil vzkazy od p. P. Pokud Jiří V. uvádí, že ho měl v červnu 2013 seznámit s Ing. O. v restauraci Steak house ve

Frýdku-Místku, tak je to pravda. Důvody pro to setkání byly obchodní, svědek s Ing. O. v té době prodávali masážní polštáře, pokud tedy O. seznámil s V., jednalo se o nějaký obchod. Kdo dal popud k takovému setkání, neví, oni se na „tom Ostravsku“ všichni dobře znali, byli to tam všechno „féroví lidi“. O čem tehdy to jednání bylo, neví, měli s „Olinem“ takové pravidlo, že když se takto někde setkali, sedli si k jednomu stolu, seznámili se a pak v průběhu jednání svědek odešel. Jméno Karol P. mu něco říká, byl to kamarád O., svědek ho asi i viděl. U hlavního líčení svědek vypověděl, že z obžalovaných zná Olina O., Vladimíra J. a Radomíra P. Zbytek jmen kdysi zaslechl, ale nezná je osobně. S Ing. O. jsou přátelé někdy od roku 1997 či 1998, byl to pro něj „naprosto perfektní“, „výborný“ v té době člověk, kterého poznal v obchodě a všechno vždycky bylo úplně perfektní. Radomíra P. poznal na Seychelách, když se vrátil, začal pro něj svědek i pracovat. Potom poznal i Ing. J. Zda se znají P. a J. s O., nemůže potvrdit. Ke svému seznámení s Radomírem P. svědek uvedl, že v té době cestoval hodně po Africe a pracoval i na jednom velvyslanectví a Ing. O. jej požádal, jestli by nemohl pomoci někomu, kdo je právě na Seychelách, že je to dobrý člověk, že by bylo dobré, aby mu někdo pomohl v komunikaci, s čímkoliv, psychicky, a že až se vrátí, že společně mohou dělat obchod, protože O. byl vždycky vynikající obchodník, takže svědek to bral jako obchodní příležitost. O. mu té osobě řekl, že je to velký obchodník a česný člověk. Pokud jde o to, jak se na Radomíra P. nakontaktoval, tak nejprve se asi viděl s Jiřím V. a ten mu pak vysvětlil, jak a kam má letět. K V. se musel asi dostat přes O. O. jej asi nějakým způsobem nakontaktoval na V. nebo možná přes Skype na Radomíra P., to už si nepamatuje. Ví ale, že O. jej s nimi spojil, aby jim pomohl. P. V. pro p. P. pracoval a stále pracuje, je to čestný, „suprový“ člověk, pracovitý. Svědek se s ním setkal jednou na začátku v nějaké restauraci. P. V. mu řekl, že má letět za p. P. a pomoci mu, že je to dobrý člověk. Pokud jde o to, co z toho měl mít on, tak až se p. P. vrátí, měl s ním dělat obchod, shánět mu klienty, protože odjakživa pracoval v oboru PR, marketing, reklama. Setkání s V. proběhlo někde na Ostravsku nebo Frýdecku. Kdo tu schůzku zorganizoval, si svědek již nepamatuje. Na schůzce byli pouze oni dva, on a V., spojili se telefonicky. Zda hrál v zorganizování té schůzky nějakou roli O., nemůže potvrdit, ale asi ano, jinak by se k p. V. asi nedostal. Za P. byl na Seychelách 3x nebo 4x, nejprve mu sehnal právní podporu, dr. Sorokáče, po dalších cestách zjistil, že se p. P. cítí vydíráán od nějaké skupiny lidí, policie, soudu, státní správy, že to jde až do nějakých vyšších sfér, protože byl bohatý. To byl pro svědka konec, protože myslel na svou kariéru a nechtěl se zaplést do věci, kde se jedná o „vyšší moce“. O tom, co je po něm požadováno v rámci toho vydíráání, se s P. nebavili, P. měl strach o rodinu, o přátele, o svoji firmu. Byl vůči svědkovi ale férový v tom, že jej do toho nechtěl zatahovat, neříkal mu konkrétně jména lidí nebo peníze. Byl psychicky na dně, cítil se nevinný, svědek mu poskytl psychickou podporu. S P. o Ing. O. hovořili, nebyli to velcí kamarádi, ale P. určitě proti němu nic neměl, jinak by za ním svědek těžko mohl cestovat, kdyby měl P. na O. špatný názor. Výslovně mu P. o O. říkal, že je to člověk, který mu chce pomoci. P. svědkovi také říkal, že mu O. v souvislosti s tou jeho situací, ve které se nacházel a kterou chtěl řešit, pomáhal. Neměl informace o tom, jestli byli P. a O. spolu v nějakém kontaktu. Karol P. byl kamarád a obchodní přítel O. S Ing. J. se svědek seznámil ještě před návratem Radomíra P. ze Seychel. Poté, co byla podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, svědek uvedl, že ohledně seznámení O. s V. to asi bylo tak, jak uvedl v přípravném řízení, nebylo to pro něj důležité.

20. Jako svědek byl u hlavního líčení vyslechnut **JUDr. Petr S.**, který poté, co byl obžalovanými Ing. Vladimírem J., Radomírem P. a Ing. Oldřichem O., které v minulosti jako advokát obhajoval, uvedl, že všechny obžalované zná ze své advokátní činnosti, Mgr. Ing. B. jako advokáta, ostatní z trestních věcí. Karol P. vystupoval jako svědek v trestní věci Ing. O., která byla souzena u Okresního soudu ve Frýdku-Místku, jednalo se o daňovou záležitost. Následně v rámci trestního stíhání Ing. O. u Krajského soudu v Ostravě, kde Karol P. vystupoval jako spoluobžalovaný. Poprvé se s P. setkal asi při výslechu na Policii ČR ve Frýdku-Místku, kdy

to bylo, přesně neví, seděl u jeho výslechu ještě s dalšími obhájci. Mgr. Ing. Petra B. zavnímal poprvé na advokátních zkouškách, kde svědek působí jako zkušební komisař, kdy to bylo, neví, je to více než 5 let. Následně se potkávali, když jmenovaný zastupoval Petra G., což byl jejich společný klient, což mohlo být někdy v letech 2012, 2013. Obhájcem Radomíra P. ve věci, který je nyní souzena u JUDr. R. na Krajském soude v Ostravě, se svědek stal v červnu 2014, kdy jej oslovil JUDr. Miketa, jestli by se mohl setkat s Ing. J., a ten mu sdělil, že p. P. je na Seychelských ostrovech a že by chtěl, aby se svědek ujal jeho právního zastoupení. Plnou moc mu podepsal jeden z bratrů Radomíra P. Tehdy tam jako obhájce působili i JUDr. Kijas a JUDr. Sorokáč. JUDr. K., bývalého státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, svědek zná, působil na Městské prokuratuře Ostrava, kam svědek po ukončení vysoké školy v roce 1983 nastoupil jako čekatel a následně prokurátor. Jejich vztahy byly pouze pracovní. Když ke konci vyšetřování Ing. J. a Ing. T. požádali o zrušení zákazu vycestování, byl s Ing. J. na VSZ u JUDr. K. pro cestovní pas. JUDr. Jiřího R., soudce Krajského soudu v Ostravě, zná rovněž z doby, kdy jmenovaný působil na Městské prokuratuře Ostrava. K dalším dotazům svědek uvedl, že když přišli s Ing. J. za JUDr. K. pro cestovní pas, Ing. J. začal JUDr. K. vykládat o nějakém Š., pracovníkovi nějakého finančního úřadu, že na něj měl činit nějaký nátlak, že pokud nezplatí, tak to nedopadne dobře. Pochopil, že to mělo souvislost s tou jejich trestní věcí. JUDr. K. pak ten rozhovor ukončil a říkal, že je to na něm, jestli se ta obžaloba podá či nikoliv, což vyplývá z trestního řádu. Kpt. S. svědkovi řekla, že to záleží na státním zástupci, jestli podá obžalobu. Nikdy na kpt. S., ani pplk. Ch. nečinil žádný nátlak, ani oni na něj.

21. Svědek **Ing. Václav B.**, vyslechnut u hlavního líčení, uvedl, že z obžalovaných zná Radomíra P. a Vladimíra J., s nimiž v současné době spolupracuje na výstavbě továrny na výrobu baterií, kdy on je v pozici předsedy představenstva a jmenovaní jsou akcionáři dané společnosti. Roberta T. rovněž zná, viděl ho. S Radomírem P. se seznámil v roce 2015, kdy mu volal známý ze Seychel, že tam potkal člověka, který má zajímavý projekt na baterie. Odletěl tedy na Seychely, bylo to na začátku března, potkal tam p. P., který mu oznámil, že je mezinárodně hledaný zločinec, popsal mu svůj projekt a popsal mu i to, že je vydírán určitými osobami, že na Seychelách žije z donucení a že by se rád vrátil do České republiky. Konkrétně mu p. P. sdělil, že ho vydírá šéf finančního úřadu a prokurátor. Že dělá dotační projekty, na základě toho se sešel se šéfem finančního úřadu a ten mu sdělil, že o úspěch je potřeba se rozdělit, a tím to začalo. Následně mu p. P. posílal některé věci přes Skype. Jednalo se o popis celé situace z jeho pohledu ve Wordu a nějaké nahrávky odposlechů ze schůzek. Jednalo se o nahrávky, kde diskutoval, asi p. J. s někým, bavili se o tom, že mají nějaký problém a že ten problém by ta osoba byla schopna vyřešit. Svědek tyto nahrávky později předal policii. Jednalo se především o nahrávky ze schůzek. Schůzka měla být někde v kavárně, detaily už si nepamatuje. Jak nahrávka byla pořízena, to mu možná p. P. říkal, ale už si to nepamatuje. Neposlechl si všechny nahrávky, které měl předat, takže neví, jestli na některých z nich komunikoval i přímo p. P. Pokud jde o to, jakou formou měl být p. P. vydírán, bylo to, že má zaplatit peníze, aby byl klid. Říkal mu, že komunikace probíhá různě po mailech, že tam za ním byli i nějací lidé, svědek ale nedokáže vyhodnotit, jestli ti lidé, co za ním byli, ho vydírali nebo jestli to byli ti, co mu chtěli pomoci. Pochopil, že ta situace byla hodně složitá v té době. Jeho osobně p. P. nepožádal, aby činil nějaké kroky. Po svém návratu ze Seychel to rozebíral se známými, načež ho jeden kolega asi po týdnu oslovil, že mluvil se známými policisty, že by je to případně zajímalo, jestli k tomu má nějaké informace. Takže jim předal informace, které měl, kdy v první fázi se jednalo o jednu flashku, kde měl ty materiály, které si přivez ze Seychel, proběhla schůzka, v jejímž rámci došlo k navázání přímého kontaktu mezi policisty a p. P. přes Skype a následně už policisté komunikovali přímo s p. P. Jednalo se o policejní útvar ÚOOZ, policista, s nímž svědek komunikoval, se jmenoval T. Pokud jde o samotné vydírání, mělo být požadováno finanční plnění za to, že kauza, která se vyšetřuje, bude ukončena. Padaly tam

částky asi 10 milionů, resp. původně tam byly zmiňovány nějaké pravidelné měsíční platby ze strany toho finančního úřadu a pak to byly jednorázové částky za ukončení nebo propuštění lidí z vazby. Pokud jde o konkrétní jména, říkal mu p. P. o řediteli finančního úřadu Š. a ze státního zastupitelství to byl p. K. Tyto osoby se na něj přímo neobracely, ale popisoval mu, že došlo k nějakému ověření toho, jestli opravdu se jedná s nimi, že bylo nějaké předané heslo konkrétně těmi osobami, ale rozhodně tam byli prostředníci. Pokud jde o Ing. T., s tím svědek nikdy ohledně této kauzy nekomunikoval, s Ing. J. se pak viděli, protože svědek v počátku fungoval jako spojka, svědci chodili k němu do kanceláře on je vodil na Perštýn na policii. Takto potkal p. J., V. a další.

22. Svědkyně **Bc. Kateřina D.**, vyléchnuta v přípravném řízení dne 24. 5. 2017 (č.l. 1252-1255/4), vypověděla, že je partnerkou Ing. T., o němž ví, že je trestně stíhán v souvislosti s dotacemi pro společnost Exelsior Group s.r.o. V uvedeném řízení byl ve vazbě, z níž byl propuštěn dne 26. 7. 2013. Za jeho propuštění museli složit kauci ve výši 1 500 000 Kč. Na tuto částku se složila jak její rodina, tak rodina jejího partnera. Písemnost označenou jako "závazek zaplatit finanční částku 1 500 000 Kč" (č.l. 1250/4) jí přinesl k podpisu její partner Ing. T. krátce poté, co byl propuštěn z vazby. Po vrácení kauce měla tyto prostředky předat Ing. T., aby bylo trestní stíhání zastaveno. Blíže se k tomu nebyla schopna vyjádřit, neboť se vše událo v období, které pro ni bylo stresující. U hlavního líčení byla za souhlasu stran svědecká výpověď Bc. Kateřiny D. z přípravného řízení podle § 211 odstavec 1 trestního řádu k důkazu přečtena.
23. Z úředního záznamu ÚOOZ ze dne 18. 6. 2015 č.j. UOOZ-1150/ČJ-2015-290010 (č.l. 15) vyplývá, že Václav B. uvedeného dne předal policejnímu orgánu flash disk zn. EMTEC (č.l. 14) jako prostředník Radomíra P., s nímž probíhala komunikace prostřednictvím aplikace Skype od 31. 3. 2015. Na předmětném flash disku se nachází jednak PDF soubory označené „Ostravská mafie“, „Scan_Doc007“, „Scan_Doc008“, „Scan_Doc009“, „Scan_Doc010“, „Scan_Doc011“, dále PDF soubor „Zprava Ostrava 2“ a 12 zvukových záznamů. Jako datum zápisu souborů na flash disk je uvedeno 17. 3. 2015. Pokud jde o prvních 6 PDF dokumentů, které se vytištěné nacházejí v listinné podobě v trestním spise (č.l. 16-23), jedná se o text podepsaný Radomírem P., datovaný dnem 17. 3. 2015, v němž Radomír P. popisuje, jak se stal obětí spiknutí státních úřadů a úředníků v podobě vykonstruovaného trestního řízení. Dále flash disk obsahuje „Zprávu o provedené službě – základní monitoring fyzických osob ze dne 16. 8. 2013“ a „Zprávu o provedené službě – základní monitoring fyzických osob ze dne 26. 8. 2013“, které jsou rovněž vytištěné založeny v listinné podobě v trestním spise (č.l. 24-46). Z protokolu o vydání věci ze dne 10. 2. 2017 vyplývá, že obžalovaný Radomír P. vydal předmětného dne policejnímu orgánu flash disk červeno stříbrné barvy (nachází se na č.l. 464), na němž se nacházejí zvukové soubory zachycující komunikaci obžalovaných Radomíra P. a Karola P. přes aplikaci Skype (totožné jako na flash disku vydaném již dříve svědkem Ing. Václavem B.), dále Zpráva o provedené službě ze dne 16. 8. 2013 a ze dne 26. 8. 2013 (totožné jako na flash disku vydaném svědkem Ing. Václavem B.) a pod názvy OKO 1 a OKO 2 fotodokumentace ze sledování. Dokumenty obsažené na flash disku byly vytištěny a nachází se v listinné podobě ve spise (č.l. 466-488).
24. Ze Zprávy o provedené službě ze dne 16. 8. 2013 se podává, že v Karvině a v Bohumíně byly toho dne monitorovány osoby používající vozidlo Škoda Superb RZ xxx (jehož řidičem byl dle pořízené fotodokumentace obžalovaný Karol P.) a dále vozidlo značky Škoda Octavia RZ xxx, jehož řidič byl ve zprávě osobou provádějící monitoring identifikován jako O. (dle pořízené fotodokumentace se jedná o obžalovaného Ing. Oldřicha O.). Ve 13:00 hodin přijelo na parkoviště u sídla společnosti Exelsior Group s.r.o., v Bohumíně na ulici Jana Palacha vozidlo Škoda Superb RZ xxx řízené osobou Karol P. (ve zprávě označen jen jako pan "K").

Za několik minut na místo přijelo vozidlo Škoda Octavia RZ xxx řízené Ing. Oldřichem O. P. s Ing. O. krátce hovořil, pak oba odjeli na ulici Studentskou, kde Ing. O. zaparkoval svůj vůz a společně s P. odjel zpět na parkoviště před objektem společnosti Exelsior Group s.r.o. Po zaparkování, ve 13:06 hodin P. a Ing. O., který v té době chodil o berlích, vešli do budovy společnosti Exelsior Group s.r.o., kde se zdrželi až do 13:57 hodin. Ve 14:02 hodin P. odvezl Ing. O. k jeho vozidlu na ulici Studentskou a oba pak odjeli do centra Karviné, kde ve 14:22 hodin svá vozidla zaparkovali, a to Ing. O. na Masarykově náměstí před budovou Komerční banky, a.s., a Karol P. na ulici Hrnčířské. Karol P. poté odešel do místní pobočky České spořitelny, a.s., kde se zdržel do 14:28 hodin a následně odjel na ulici U Studny, zaparkoval a odešel do domu č. xxx. Ing. O. se před Komerční bankou, a.s., setkal se ženou blond vlasů, které předal tašku. Žena po převzetí tašky odešla do budovy Komerční banky, a.s., kde se zdržela do 14:29 hodin. Poté, co vyšla před banku, Ing. O. s ní cca 5 minut hovořil a následně se rozešli. Žena poté odešla do parku, kde se setkala s jinou starší ženou a kde ji v 15:50 hodin opět kontaktoval Ing. O. Oba spolu asi 5 minut hovořili a Ing. O. poté z místa odjel (v 18:15 hodin žena odešla do ulice Fryštátská do domu č. xxx). V 15:53 hodin Karol P. navštívil hernu Bonver v ulici U Lesa a odtud opět vozidlem Škoda Superb odjel do Bohumína, kde na něho na ulici Koperníkově, v blízkosti sídla společnosti Exelsior Group s.r.o., čekal ve vozidle Škoda Octavia Ing. O. Oba spolu prohodili několik slov, a zatímco Ing. O. vyčkával na ulici Koperníkově, P. v 16:40 hod. z místa odjel na parkoviště před budovu společnosti Exelsior Group s.r.o., kde zaparkoval a v 16:42 hodin opět vstoupil do budovy, kde se zdržel do 16:58 hodin. Poté P. odjel na ulici Koperníkovu, kde krátce hovořil s Ing. O. Poté oba z místa odjeli. Ze Zprávy o provedené službě ze dne 26. 8. 2013 pak vyplývá, že uvedeného dne v dopoledních hodinách se obžalovaný Karol P. pohyboval na různých místech v Karviné a ve 12:20 hodin zaparkoval vozidlo Škoda Superb na ulici U Studny a vešel do domu č.p. xxx. V 16:49 hodin Karol P. nastoupil do vozidla a odjel směrem na Bohumín, kdy zaparkoval na parkovišti na ulici Jana Palacha, před objektem společnosti Exelsior Group s.r.o., a v čase 17:00 hodin vešel do budovy uvedené společnosti (na fotografii je patrné, že měl při sobě tašku "přes rameno"). V 17:22 hodin zastavilo vedle P. vozu vozidlo VW Phaeton, RZ xxx, z něhož vystoupil (opět o berlích) obžalovaný Ing. Oldřich O. a odešel do budovy společnosti Exelsior Group s.r.o. V 17:47 hodin P. a Ing. O. vyšli z budovy, nasedli do svých vozidel a odjeli na ulici Koperníkovu, kde zaparkovali. P., který měl při sobě tašku, si přesedl k O. do jeho vozidla. V čase 18:08 hodin z místa odjeli (každý svým vozidlem) do Karviné. P. zaparkoval na ulici U Studny a v 18:23 hodin vešel do domu č. xxx. Pohyb Ing. O. dále monitorován nebyl.

25. Na obžalovaným Radomírem P. dne 10. 2. 2017 vydaném flash disku se nacházejí audio nahrávky rozhovorů mezi obžalovanými Radomírem P. a Karolem P., které byly realizovány prostřednictvím aplikace Skype ve dnech 10. 7. 2013, 18. 7. 2013, 20. 7. 2013, 22. 7. 2013, 2. 8. 2013, 3. 8. 2013, 15. 8. 2013, 26. 9. 2013. Uvedené zvukové záznamy byly u hlavního líčení k důkazu přehrány. O tom, že zvukové záznamy obsahují komunikaci právě obžalovaných Karola P. a Radomíra P., jak obžalovaný Radomír P. uvádí, není pochyb, byť obžalovaný P. v úvodu trestního řízení (v rámci stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání) toto zpochybňoval. Z obsahu hovorů (hovořící se oslovují křestními jmény), z obsahu dalších důkazů (zprávy soukromé agentury o provedeném sledování ze dnů 16. a 23. 8. 2013, zejm. pořízená fotodokumentace, následná komunikace obžalovaného P. s dalšími obžalovanými v letech 2016 a 2017 zachycená na zvukových a obrazových nahrávkách ze sledování podle § 158 odstavec 1, odstavec 2 trestního řádu), jakož i porovnáním hlasového projevu na nahrávkách s hlasovým projevem obžalovaného Karola P. u hlavního líčení, je zřejmé, že to je právě obžalovaný Karol P., kdo v uvedených hovorech s obžalovaným Radomírem P. vystupuje. To ostatně připustil v závěru hlavního líčení sám obžalovaný P., byť jen prostřednictvím svého obhájce (v písemném vyjádření ze dne 13. 1. 2021 a v rámci

závěrečné řeči). Pokud jde o konkrétní obsah obžalovaným Radomírem P. předložených nahrávek, aby nedošlo k případné dezinterpretaci vyjádření komunikujících, uvádí soud níže některé citace z těchto záznamů.

26. Ze dne 10. 7. 2013 pocházejí dvě nahrávky, v první, v čase 17:26 hodin, označené 20130710 172647, se mj. Radomír P. ptá: „Takže co? Oni chtějí desítku a nabízejí co teda? Že kdy by je pustili?“, Karol P. odpovídá: „Do pondělka ti řeknu přesně, kdy by šli ven“, na to P. říká: „Jestli chtějí vyjednávat, tak musí dát už zcela jasné termíny a postupy. Aby to nebylo takové jako, že až jednou. Musí dát datum, že ano, k tomu datu je pustíme.“ P. slíbí, že jeho postoj jim bude prezentovat. Na další nahrávce z téhož dne, v čase 19:52 hodin, označené 20130710 195248, P. říká: „Radku, já jsem to přednesl tak, jak jsi mi řekl, ale normálně mi málem poklepli na hlavu. No víš, jak oni to berou, prostě pro ně to je byznys, jim to je úplně jedno, kdo jste, co jste, jak jste, je to nezajímá, uděláme službu, chceme tolik a tolik.“ Dále P. popisuje jiný případ slovy: „nechcu to přes telefon úplně říkat, co jsme vyřešili za známého. Jednoho... on měl ty benzínky po celé republice... no tak toho jsme řešili. Dostal nabídku a on řekl, že si to bude řešit po svém. Potom přišel, protože už je tři roky... ve vazbě. Potom už to chtěl řešit a dopadl tak, že mu zabavili 700 milionů, 11,5 roku dostal a je tam furt. A nevyleze.“ P. říká, že o tom, že na něj chystají kauzu věděl 2 roky, systematicky jej likvidují. P. přitakává a dále říká: Přesně toto právě jsem ti chtěl říct... ne, že já ti tady v tomto pomůžu to zachránit, protože v dané chvíli nemám takovou moc nebo to není možné... jde to udělat, ale všechno to chce součinnost. Musí se dosáhnout s nima nějaké té dohody, prostě aby se to všecko dalo na správnou míru, ale já ti říkám, tady toto chtějí za to puštění a že se to bude dál řešit, bude to běh na dlouhou trať... To je jasné o tom puštění, to je jedna věc, a další varianta... taky reálná, že se prostě udělá tak, aby to proběhlo co nejrychleji, soud, tam se to zaplatí, abyste byli zproštěni, s tím, že se bude muset zaplatit aji státní zástupce, aby se proti tomu neodvolal.“ P. se ptá: „Ale počkej, K. tady z toho má taky peníze teďkom... těch deset je i pro K.“ P. odpovídá: „Jasně, to je pro ty, kteří v tom rozhodují, jako aby byli na svobodě a aby v tomto byl klid, aby se to dalo řešit a umožnit řešení prostě další.“ Dále P. uvádí: „Já jsem to nechal prověřit, ať mi to prověří, nejpozději zítra ráno... já ti to řeknu na rovinu, je to otázka peněz, je zajímavý peníze a kdo je, co je, jestli je vinný nebo není vinný, je to vůbec nezajímá takové věci.“ Radomír P. na to uvádí: „Dobré, já to tak beru. Oni moc dobře vědí, že to upletli uměle... v tom oni jsou trochu blbí, nemuseli dělat takový humbuk, měli radši přijít předtím, než jsem odjel, a mohli jsme se v klidu domluvit. Protože jsem ty prachy měl, to jsem byl v klidu... mohli mnohem lépe se domluvit a možná by toho měli i víc, kdyby to udělali předem...“ a pokračuje: „Já teď potřebuju vědět přesný termín, kdy je pustí. Druhá věc je, že já jim můžu dát deset celkem, ale teď je nedám dohromady. Já jim můžu dát teďkom pět, naškrábat za to, že je pustí.“ P. říká, že „oni bez toho nebudou dělat, to mi řekli hned“, poté říká, že to může přednést, ale má obavu, že mu řeknou „že koňovi, když nedáš nažrat, tak nepojede“. P. říká, že „koňovi nažrat dává, aby popojel kousek“ a vysvětluje, že se k některým penězům teď nedostane, dá dohromady možná „pět“ a pak se mohou domluvit na „pět, až ty dva pustí, až začnou zase nějak fungovat, aby se k tomu dostali“. Pokračuje, že „těch druhých pět jim dají ti dva, jak vylezou, protože právě oni mají přístupová práva“. Dále P. uvádí, že potřebuje, aby mu odblokovali některé majetky, aspoň na těch firmách, tím se to uvolní a oni jim budou moci zaplatit. „Oni chtějí prachy, já říkám dobře, prachy vám dám, ale musíte mi je uvolnit“. P. říká, že to přednese, P. říká, že to s nimi má domluvit co nejdříve, oba se shodují, že mají zájem na tom, ať se to neprodlužuje, P. říká: „Furt máme ještě čas vyjednávat, tak o to jde, ať se to neprodlužuje, ať si Ch. s K. řeknou dobré, my máme prachy a sereme a hotovo“: P. říká, že zjistí podmínky a ozve se, závěrem P. znovu opakuje, že dá pět, ale musí je pustit příští týden a oni pak dají zbylých pět.

27. Na nahrávce ze dne 18. 7. 2013, v čase 21:35 hodin, označené 20130718_213532, sděluje Karol P. Radomíru P.: „Radku, dívej se, nová vize je taková, tam oni nechcú cuknout ani centimetr, tak jak jsem ti to řekl, jak oni si řekli deset, chcú deset a hotovo dvacet“, P. na to říká: Otázka za co těch deset bude, co všechno v tom bude takhle.“ P. reaguje: „No dívej se, je to, že budou venku.. termín, jak ty jsi řekl, nejzazší termín od toho, co oni to dostanou, je dva měsíce, co budou venku, protože oni zatím dělají normálně tak, jak kdyby ni, až oni dostanou, tak potom budou dělat v tvůj prospěch. To je ta negativní, co jsem ti tam napsal, že mám dvě zprávy... pozitivní ta je, že jsou nakloněni tomu, že se to smete, jo... ujistili mě, že to bude rychlejší, jako v co možná nejkratší době... jestli budeš souhlasit, udělá se to tak, jak oni chcú, protože ...tam já to neovlivním. To je úspěch, že jsou nakloněni nám, protože jsou tam ty kontakty.“ P. dále pokračuje: „...to já jsem zdůrazňoval, že by museli být nakloněni tomu, ... když dostanou to, co oni chcú, že prostě nebudou házet jako klacky.“ P. se ptá, kdo to říká, P. odpovídá, že „to říkají oni jako do kupy“, P. chce vědět, kdo je „oni“, P. říká „ten zástupce, který vlastně dává podnět k tomu a má toho, kdo je pustí, protože o tom musí rozhodnout někdo, on musí dát návrh“. P. se ptá, kdo o tom teď rozhoduje, jestli Ch. nebo ten jeho šéf, P. říká, že o tom rozhoduje soudce, jestli budou propuštěni, ale na základě návrhu státního zástupce, kterému musí dát podnět „ten chlap“. P. se ptá, jestli tedy Ch., jestli když ten dá návrh státnímu zástupci, že „je to v pohodě, tak...“, na což P. odpovídá: „Oni si to ošetří, tam to, hlavní ten, kdo v tom je, tak je ten K.“ P. se ptá, jestli K., P. říká: „Jo ten ten je ten hlavní, který si všechno ošetří, který to domluví s tím, kdo o tom bude rozhodovat. To je ten hlavní člověk, který vlastně...“ P. se ptá: „Jako s tím jednáte, jo?“ P. říká, že jo, P. pokračuje: „Protože on teď byl na dovolené.“ P. říká: „Jo, ale oni jsou spolu oni se dobře znají ten můj kolega, ten co na něj máš ten Skype.“ P. se ptá, jestli ten „M.“, P. říká, že je to „M.“. Na P. otázku: „Takže K. chce desítku a on si, protože takhle, pro koho to je? Pro K. anebo pro Ch. a jeho nadřízeného?“ P. odpovídá „Ták, to je pro všechny, K., Ch. a ten, který o tom bude rozhodovat.“ P. říká, že to nechápe, P. rychle reaguje „Soudce o tom bude rozhodovat, soudce“. P. se ptá, jestli mají svého soudce, kterému to dají, P. říká: „Ták, to je pro ně jako pro ten tým.“ V průběhu dalšího hovoru, který se týká zpravodajství v České republice, ujišťuje P. P., že by to mělo dopadnout všechno „perfektně“. P. říká: „Já jsem ochotný se s nimi bavit o tom ukončení, to má tu hodnotu, to má hlavu a patu. Nechápu ty kluky, proč nepustí... takže když jim to složíme, tak by je mohli pustit.“ P. říká, že mu řekli, že „od té doby, co to dostanou,... tak maximálně dva měsíce.. na propuštění“. P. se ptá: „A ukončení jak dlouho?“ P. říká, že se o tom potom bude jednat, ujišťuje, že by to mělo všechno dobře dopadnout, včetně odblokování, i když to nepůjde hned, protože mu řekli, že „když oni udělají něco nestandardně rychle,... tak by mohl do toho někdo začít šťárat.“ P. požaduje „ať dají celý scénář“, že to potřebuje řešit komplexně, „dobře, dostanete, ale musí to ukončit, uvolnit majetky a už dát nějaký scénář. Dobře, k tomu datu zhruba propustíme ty kluky, k tomu datu odblokujeme majetky...“. Dále se P. ptal „No dobře, oni si to představují jak teda, ty peníze, jako jak by to mělo fungovat?“ P. říká, že by to mělo fungovat tak, že by „to oni měli dostat a v ten moment oni začínají dělat pro tebe“. P. se ptá, jak dostat, jestli čekají, že jim to předá v igelitce, P. říká, že to chtějí fyzicky. P. se to nelíbí, že je to „bianco šek“, P. říká, že mu řekli, že „nejsou handlíři s koňama, buď chcete, nebo nechcete“. P. navrhuje vymyslet nějaký kompromis, jak se „navzájem pozabepečovat... musíme to nějak vymyslet, jak to zprocedurovat“. P. opakuje, že „oni se vyjádřili v tom smyslu, že bez toho, aniž by to dostali, tak nebudou nic dělat“ a doplňuje „dneska mi bylo řečené, že by to mohlo vcelku být rychle smetené, ale to jsem měl telefonickou informaci, co jsme spolu mluvili, ale co to je vcelku rychle smetené, nevím, co to znamená, jestli do roka, do půl roka“. P. ujišťuje P., že když zaplatí, tak „je oni pustí“ a znovu opakuje případ, kdy dávali nejmenovanému podnikateli a jeho synovi nabídku, „pomocnou ruku“, ale oni odmítli a pak „zjistili, že to nejsou schopní po své linii uhrát, tak potom chtěli pomoci, ale potom už to bylo pozdě.“

28. Na nahrávce ze dne 20. 7. 2013, v čase 17:55 hodin, označené 20130720 175555, P. hned úvodem říká: „Věc se má tak, pětka chcou kešem a pětka se může složit. Řekli mi aji u koho se to má v Ostravě složit, nevím, jestli je to notář nebo právník, a nemám ti to říkat, ale řekli mi, že když to bude strašně rychle, tak jak oni řeknou, že by 15. mohli být, nejpozději 16. venku... ono to nejde, Radku vyřešit, že by se vyřešili oni a ty ne. Tam se jedná o to, aji o tebe, že by jsi mohl po tom 16. normálně přijet... nejpozději 16. by měli být venku, toto mám slíbené. Bylo mi řečeno, že ti to nemám říkat. Nejzazší termín je do dvou měsíců.“ P. říká, že dva měsíce jsou dlouhý termín, že by s nimi nejednal, „kdyby to bylo takhle natáhnuté“. P. neurčitě říká, že mu bylo řečeno, že jsou tam vyvíjeny nějaké aktivity a nabádá P., aby žádné aktivity sami nevyvíjeli s tím, že „stejnak to vždycky skončí u toho K“ a že „někdy hodně aktivity může uškodit“. Dále P. říká, že „ten můj člověk, oni jsou spolužáci s tím Káčkem... teď v pátek s ním byl dvakrát“. P. se ptá, komu by se „těch pět“ fyzicky dávalo, P. říká: „Fyzicky se to dá mě a já to předám tomu člověku, který to dává, tomu mojemu kolegovi, tomu, co máš též na něho ten Skype. Ale to řeším všechno já, ten je spolužák toho Káčka.“ P. říká: „Bych byl nejradši, kdyby se přímo s tím Káčkem sešel můj člověk, brácha a přímo mu to dal.“ P. důrazně říká, že to nejde, že to „musí být přes“. P. se ptá, jestli policisté zastaví stíhání nebo kdo to ukončí, P. říká, že „on ho zastaví“ a dodává: „A ještě takhle oni to řekli, pět chcou kešem, vydělí se, a pět se složí u jednoho, já teď nevím, jestli to je advokát, nebo co si on určil... řekli mi, že to je třeba strašně rychle, aby se ten termín stihl do toho patnáctého.“ P. říká, že se mu 15. zdá dost daleko, že „15. už řekli médiím, že v půlce srpna... on se sám zavázal, že je pustí do toho 15., to už udělal před novináři, když se ho ptali... takže to by zas oni do něj ryli, proč to neudělal. To mi zas nabízí něco, co už je... tady se to musí vyřešit komplexně... oni budou propuštěni, dobré, to je jedna věc, ale druhá věc je jasný postup na ukončení té kauzy. Jo, já mu tu pětku klidně dám jako zálohu a pětka se složí opravdu... to musí být, že to smete... a hlavně mi uvolní to všechno.“ P. říká, že mu bylo řečeno, že „se to smete“, ale nebyl mu řečen horizont, jak rychle. P. říká, že to ale potřebuje vědět, P. na to reaguje tak, že mu bylo řečeno, že by to mohlo být velmi rychle, a plánuje, jak „až oni budou venku“ přiletí „s tím mojím kolegou“ za P. a domluví by se „na prioritách“. P. říká, že chce, aby se věci začaly hýbat, navrhuje, že bude peníze vyplácet po milionu, „já jim deset za to, ž je pustí nedám... já jim dám deset za to, že to celé ukončí a pustí je... at' já můžu zpátky a můžeme dál fungovat jako firma a už se tím nemusím zabývat, jo. Já prostě v tom nepotřebuju několik let žít, já se toho potřebuju zbavit a jet dál... on chce důvěru ve mně, ale já potřebuju důvěru v něho, tak proto nabízím... dám první milion, udělá se první krok... musí dát jasný postup, jak to bude vypadat a jak to skončí. Ale pak u těch druhých pěti to musí být ukončené.“ P. říká, že to takto navrhoval, aby „se to postupně takhle uvolňovalo, oni mi rezolutně řekli ne“. Dále říká, že P. návrhy přednese a dá mu vědět. P. říká, že „chcou ty prachy... tak budou muset jít na nějakou dohodu“, P. opakuje, že „od nich mám indicie, že se to vyřeší k dobrému, že se to smete“.
29. Další nahrávka je ze dne 22. 7. 2013, čas 19:29 hodin, a je označena 20130722 192949. Na této nahrávce P. P. říká: „Radku tak věci se mají tak, to co jsi mi psal, to je blbost, o tom nechce ani slyšet ten, ale nicméně přistoupili na to, že prostě, jak jsi to navrhnul, že deset za komplet i za smetení.“ P. říká: „To je první pozitivum. Už jsme o krok blíž k dohodě.“ P. pokračuje: „Radku, nicméně oni trvají na tom, tak jak to chtěl, pět tak a pět někde schované u někoho, říkal, že si řekne, určí u koho... těch pět že dostanou hned a těch dalších pět až po smetení... chcou, at' si to tam ten tvůj člověk uloží, u koho se mu řekne, normálně udělá smlouvu o úschově... a až to bude usnesení, že je to smetené, tak potom ten člověk, u kterého to bude uložené, mu zavolá, že si to má jít vyzvednout, a ten přijde, podepíše, že si to vyzvedl, a tam si to vezmou... do pátku mi přesně řekne termín, datum, aji hodinu mi to řekne, kdy půjdou... potom je třeba jednat urychleně, aby oni měli to, co chcou dostat, v té tašce to, co chcou, a tam to složit, aby na to viděli. Já stejně ještě nevím, kde a ke komu.“ P. na to reaguje slovy:

„Dobře, tak řekni, že takhle s tím souhlasím, že to teda odsouhlasuju, ale na druhou stranu já pořád bych chtěl nějaké, víš jak, nějaký tik od toho K. jako že... hodit cink... aby to jakože potvrdil tu dohodu.“ P. ho ujišťuje, že to bude určitě dobré, P. chce vědět předem postup, jak to mají vymyšlené, chce, „aby je pustili bez kauce, nebrali jim pasy...“, P. říká, že neví, jestli to půjde bez kauce. P. opakuje, že chce vidět nějaké gesto na potvrzení dohody „decentní, nenápadné, absolutně nespojitelné s ničím“. P. znovu apeluje, „jenom hlavně ať se do toho nikdo neangažuje“, P. říká, že jeho právníci „si tam dělají svoje... a jestli se já nedohodnu s váma teďkom nebo oni se tento týden ne dohodnou s K. nějak normálně, rozumně, tak já je vyhodím stejně, protože oni mají úplně blbý postup... nebo tam vzít Sokola nebo někoho pořádného, tohle je k ničemu“. P. říká: „Já ti řeknu, ten Sokol, to co jsme teďkom vyřídil s tím mojím kolegou...“ P. se omlouvá: „jestli to tak máte, nezlob se na mě, že to mluvím pořád tak lehce s nedůvěrou. V tom jsme profici oba, takže člověk musí být opatrný, ale jestli to je, tak je to absolutně nejlepší způsob obrany, absolutně nejrychlejší, nejlepší, i když je dražší. Právníci stojí za hovno.“ P. popisuje případ muže jménem K., který měl „aféru s těma šekama, s těma levýma, ale ony nebyly levé“, že ho to stálo 50 milionů, aby ho Sokol očistil. Dále rozvádí, že když nejsou kontakty, tak člověku nic nepomůže, P. říká: „Jedině pak nechat sejmout.“ P. říká, že „člověk musí vycházet z reality... uvidíš ve finále, že mi řekne, že ještě že jsem se ti ozval a že to byla nejelegantnější, nerychlejší a nejlepší ta“. P. říká: „To ti říct můžu klidně teď, jestli to dopadne, tak já to vím, proto jednám, já si to plně uvědomuji, protože už to mám jednu za sebou. Jsem si to už jednou prožil, jo, takže já moc dobře vím, že tohle je ta nejrychlejší cesta.“ P. říká: „Kdybych neměl ty lidi, tak ona na to serou a nechají to doběhnout. On si dělá svoji práci a nechá...“ P. reaguje: „Nevím, já si myslím, že oni na to čekají. Že oni to dělají schválně, že čekají, že ty prachy dostanou. Jakoby dělají vzorně svoji práci a tím vlastně nutí, aby jim ostatní platili. Taková hra.“ Závěrem P. říká, že jsou domluveni, že se každý den připojí, teď jen potřebuje zpětnou vazbu a „ještě jednu věc Karle pořád mám, ty jsi říkal, že to někdo ušil, tady to, že někdo rozjel... ta informace mi nedává spát, furt nad tím uvažuju... to jim řekni, že to je jedna z mých podmínek, já chci vědět, jak to celé začalo... kdo měl tak obrovský zájem toto celé odstartovat... chci vědět, když se vrátím, koho mám za krkem a koho si mám dávat bacha.“

30. Následující nahrávka je až ze dne 2. 8. 2013, čas 10:25 hodin, a je označena jako [20130802_102631](#). Nahrávka začíná sdělením Radomíra P. Karolu P.: „Tak dívej se, kluci to mají připravené, to, co jsme včera dohodli, že se musí udělat, kde si to předáte, ale fakt je třeba, aby to dneska to Káčko dostalo ještě.“ P. P. ujišťuje: „Dneska to Káčko dostane, to jako milion procent.“ P. pokračuje: „S tím, že mu vzkazuju, že chystáme další dle dohody, ale dle dohody bylo, že se zruší zatykač na mně, tak ať udělá další gesto, má na to ty dva týdny, tak může na tom zapracovat. Mimo jiné.“ Dále P. s P. domlouvají čas a místo předání, P. je to jedno, P. říká, že k předání dojde v Obchodním centru Futurum v Ostravě, instruuje P., že má zaparkovat „dole na parkovišti“, vyjet po schodech a sednout si do pizzerie, P. souhlasí. P. se ptá, jestli bude P. sám nebo s „M.“, P. říká, že bude sám a navrhuje, aby dal P. člověku, který přijde, na něj pro jistotu telefonní číslo. P. to odmítá slovy: „Ne, žádný kontakt mezi váma... fakt je to bezpečnější, věř mi, žádné telefony... já budu na příjmu, kdyby co, ty si nech Skype u sebe a on má u sebe speciální kódovaný telefon, takže já vás oba dva budu mít nakomunikované, kdyby byl problém.“ P. popisuje P., co bude mít na sobě. P. stanoví termín schůzky za hodinu, na 11 hodin místního času, určuje heslo a pokračuje: „Teď je třeba to Káčku dodat a dodat i ten vzkaz, že oni chystají další, ale teď je třeba prostě zrušit ten zatykač na mně... protože součástí té dohody bylo, že to bude tady toto všechno. My svoje držíme. Šest je teď uložených v kauci, takže na ty vidí, že tam jsou, a teď bude dostávat postupně tady jo, jeden, dva, dva, ale též bych teďkom do další tranže chtěl vidět nějaký posun z jeho strany, že to má pod kontrolou.“ P. opakuje, že „kontakt takhle na dálku přese mě je to nejbezpečnější, protože tenhle Skype mám jenom pro tebe, pro nikoho jiného, takže tenhle nikdo nenapíchně,

kdežto jakýkoliv mezi váma dvěma by byl nebezpečný, opravdu byste riskovali zbytečně... musí zůstat utajení maximální.“ P. říká: „Potom, jak to proběhne, tak ti hned volám, Radku, jo?“ P. reaguje: „...zavolej mi potom, jak to proběhne, ale zkus to prve doručit i tomu Káčkovi, at' mám od něho nějakou reakci, a pak mi zavolej, at' vím, že to bere pozitivně, at' vítí to, že fungujeme, a co teda, at' ti poví, co udělá příští týden za další krok, at' víme, co čekat.“

31. Nahrávka ze dne 3. 8. 2013, v čase 10:36, označená 20130803 103605, začíná sdělením P. P.: „Radku, já jsem tam jel až k večeru na tu schůzku a přijel jsem až pozdě... byli zklamaní, že to nedostali celé.“ P. říká: „A tak věděli, že dostanou milión, vždyť to bylo domluvené.“ P. pokračuje: „Já jsem jim říkal, že příští týden dostanou další... že dostanou všechno, jo? Tak to potom zase se musí nějak udělat...“ P. říká, že teď musí hlavně něco udělat „oni“ a ptá se, jaký mají plán. P. říká: „No teďkom čekají, až dostanou to svoje, co mají dostat.“ P. reaguje: „Já vím, to dostanou, když já uvidím, že to fakt je v běhu. Teď dostali prostě zálohu, aby viděli, že z mojí strany to funguje, ale já přece z jejich strany taky potřebuji nějaké potvrzení, že to funguje.“ P. říká: „... on říkal, dohoda byla taková, že to dostanou, že jedna fáze se ukončí... velmi rychle se to smete.“ P. nesouhlasí s tím, že „taková dohoda nebyla, dohoda byla taková, že je pustí bez kauce a na mně, já se budu moc vrátit“. Dále P. pokračuje: „...já v téhle fázi nepotřebuji se vracet, já potřebuji, at' zastaví ten zatykač, protože ten je nedůvodný... on at' si řekne, co dál... já od něho nemám žádný ten, co bude, a chce za to pět milionů jenom na dobré slovo. To nedám, to ti říkám rovnou. Nedám další prachy, dokud nedostanu k tomu manuál.“ P. odpovídá: „Tak to ustríhněme, protože to je zbytečné se bavit. Oni jsou přesvědčeni o tom, že udělali to, co měli udělat, že je pustili, rozumíš. To mi bylo včera řečeno.“ P. nesouhlasí s tím, že „říkal jsi mi včera, že mi dáš postup, že proberete, co bude následovat. Místo toho mi teď říkáš, dej další čtyři a nedostaneš vůbec žádnou informaci. Do toho nejdu. Prostě bylo dohodnuté, že já dostanu informace, co dále.“ P. P. ujistí uje, že „další postup je to, že se dělá na tom zastavení... že se to smete ze stolu“. P. pokračuje: „Karle, ale ty jsi mi slíbil nějaké věci a já ty věci nemám. Jako říkal jsi mi, že mi dáš nějaké informace, nemám je. Říkal jsi, že mi dáte na USB spis, nemám ho. Říkalo se, že budou puštění a já se budu taky moci vrátit, není to... já беру, situace se vyvíjí, nějak se řeší, ale abych jenom dával peníze a vlastně neměl jsem žádnou odezvu, tak to se mi zase moc nelíbí... já potřebuji vědět, co bude dál... já mám jenom informace ty prachy, ale nemám informace, co bude následovat. Teď jsem dal, udělal jsem dobré gesto, vidíš, že to funguje... co mi teda dají u té druhé přebírky? Prostě předáme zase další peníze, co za to dostanou u toho?“ P. odpovídá: „Oni čekají, až dostanou to, co mají dostat, a v ten moment dělají kroky k tomu, aby se to smetlo ze stolu.“ P. požaduje: „...říkám ti rovnou, při předávce těch druhých peněz chceme to USBčko tak, jak jsme se dohodli, s tím spisem i to pozadí těch lidí, co tam byli, to on bude chtít, aj ti kluci, oni to nepředají bez toho... včera jsem s nima též mluvil, že jó, ale že fakt chtěou vidět celé pozadí... z mojí strany vidíš, šel první milion, vidí, že to funguje, šest má složených na tom... já musím vidět, že se něco děje, já zatím žádný posun nevidím...“. Domlouvají se, komu se příští týden předají další peníze, když „tu“ P. nebude, P. říká: „ti kluci taky se bojí tady s předávkama, taky se bojí, aby to nebyla nějaká provokace...“. P. říká: „Radku, to by se předalo tomu kolegovi, tomu, co jsem ti skenoval to, víš ty...“, P. se ptá: „A on je s tím Mičkou taky ve spojení stabilním?“, P. říká: „Jo, jo.“ P. se opět dožaduje, aby věděl, co bude následovat, s tím, že „oni neříkají vůbec nic, oni jenom říkají dej pět... já bych se pak nerad dočkal toho, že to nějak rozjedeme a on místo toho, aby to shodil, to pak obžaluje“, P. jej ubezpečuje, že „to určitě ne“. P. je ptá: „A dostal to?“, P. říká: „Jasně, samozřejmě, to za hodinu měl.“ P. uvažuje: „Protože jde o to, jestli on se dělí s těma policajtama nebo ne o to, jak to tam mají“, P. říká, že to ho nezajímá, protože „všecko záleží na něm a jak on si to tam ošěfuje...“. P. souhlasí, ale vyslovuje obavu, „aby policajti nekopali pak proti němu, protože mi M. říkal, že tam je ten... Že aj s tím Ch. to měl mít předjednané, takže...“. P. P. uklidňuje, že „on je hlavní, on, když bude chtít, tak aj ho vymění, to pro něho zase není problém, on

rozhoduje, on je řídí, on je jejich nejvyšší nadřízený, on dává požadavky, co oni mají udělat a tak dále, on jim dává směr, kterým mají jet, co mají vyšetřit, a požadavky, on nikdo jiný, a jemu se zpovídají oni“. P. závěrem uvádí, že „on by měl začít dělat nějaké vstřícné kroky vůči nám, abychom viděli, že něco funguje“.

32. Nahrávka ze dne 15. 8. 2013, v čase 20:07 hodin, označená 20130815 200745, neobsahuje žádnou vzájemnou komunikaci obžalovaných P. a P., následující nahrávka z téhož dne, v čase 20:08, označená 20130815 200836, již obsahuje komunikaci, v rámci níž Karol P. říká: „Já jsem byl dneska na schůzce... a oni mi říkali, jako ty si děláš srandu... z naší strany, jako mi říká, je to tak, jak se to domluvilo. Čekáme a pokračuje se potom jako dál.“ P. se ptá, co mu řekli, protože „teď měli schůzku s právníkama mojima“, P. říká: „momentálně mi řekli asi tak, že tak jak jsme se domluvili... všechno platí.“ P. říká, že jejich právníci měli schůzku s K. a Ch. a „oni jim přiznali, teda mojim, že jim to vyvrátili ti moji právníci těma důkazama, tři ze čtyř už vyvrátili obvinění, dokonce i Ch. řekl, že v tom stavu by si netroufl to dál tlačit proti těm posudkům, co jsme dodali, a těm výpovědím, které si oni udělali... ale že zrušit proti nám... že zruší až v lednu. On tvrdí K., že není schopný to teďkom zrušit nějak rychle, že prý mu to musí schválit ještě vrchní státní zástupce a že to bude trvat minimálně měsíc další.“ P. říká: „...to říká jim. Mě tvrdí, že všechno zůstává tak, jak se dohodlo... maximálně se to prodlouží o těch 14 dní... Ale trvá na tom, že prostě to platí. A víš dobře, že on je na naší straně.“ P. se podivuje nad tím, co „říkali těm právníkům“, P. kontruje, že „právníkům nemůže lít úplně čisté víno“ a opakuje, že „ten na CH musí poslouchat, co mu řekne tam ten... a ten K, když řekne, že to je konec, tak to je prostě konec.“ P. pokračuje: „Na zítra... všechno je v běhu, všechno je nachystané, akorát jenom změna, budeš zase s tím samým, co byl minule, ale on nechce jít do toho, tam mezi lidi do toho Cinestaru, že tam ne, že tam je nervozní, že ta je moc lidí, a říkal, že ideální je, abys přijel na centrálu do Bohumína, tam to je v klidu. Nemůže to tam být odposlouchávané, nikdo vás nemůže sledovat, je tam ochranka.“ Domlouvají se, že P. přijede mezi 13. a 14. hodinou, ještě si to upřesní. P. říká: „Dobré, já to zkusím domluvit na jednu hodinu, ať to máš v klidu, protože pak to povezeš asi k nim, počítám.“ P. reaguje: „No, já to, oni už mají svůj kanál... já dneska jdu a dostanu zase instrukce co a jak.“ P. se ujišťuje: „No, ale dáš jim to zítra?“, P. říká, že samozřejmě. P. P. instruuje, že má přijet na firmu na vrátnici a říct „Robert... T.“ a „oni ho zavolají nebo tě za ním zavedou rovnou... my tam máme i rušičky, všechno, víš, to je takové bezpečnější, ta budova.“ P. dále říká, že T. od P. očekává USB s daty, P. odpovídá, že požadované dokumenty přinese v papírové podobě. P. se ptá, jestli „s ním“ má něco probírat, P. říká, že „s ním můžeš úplně všechno, jemu trvalo trošku se srovnat, ale už je v pohodě... a už je v realitě... on fakt chce vědět, kdo za tím je, a ty podklady k tomu všechny... máme nějaké vlastní pátrání, máme už prostě nějaké vlastní výsledky, a právě proto to potřebujeme... ten zásah nás hlavně zajímá... to musel někdo zaplatit, o tom jsme přesvědčeni na tisíc procent... počítej s tím, že bude naléhat...“. P. se ptá: „Můžu tam vzít s sebou toho mojeho kolegu? Z toho, co jsem ti skenoval?“, P. říká: „... můžeš, já jsem mu říkal o něm, on aji ohledně toho pasu... a ať mu klidně vysvětlí celý systém, jak to funguje. A už to i připravovat... Já říkám, tam jsou tři různé roviny. Jedna je to smést, jedna věc je zjistit, kdo za tím stál, a třetí, protože tu jde o prevenci do budoucna.“ P. říká: „To je prvořadý úkol, na milion procent to bude smetené... a tady toto, co jsem skenoval, to problém není, to je otázka měsíce, to zařídí ten kolega.“ P. říká, ať už začne, „ať se s ním už domluví a už na tom začne pracovat, protože to je pro nás aktuální záležitost v rámci prevence“. P. říká: „za 48 hodin jsou ty průkazky dvě a SPZ, nevím, jestli do 48 hodin ty diplomatické“, P. opakuje: „hned, ať se na tom začnou domluvat, ať už fakt začnou připravovat, jestli měsíc to trvá... bez toho nemáš imunitu, to je důležitý...“.
33. Ze dne 26. 9. 2013 pocházejí tři nahrávky, označené 20130926 172407, 20130926 172428 a 20130926 201831, kdy ke spojení došlo pouze v posledním případě, v čase 20:18 hodin, P.

říká, že P. špatně slyší, do hovoru se přidává na straně P. další mužský hlas, který se ptá, jestli ho P. slyší dobře a pokračuje: „Já se omlouvám, že to, ale měl jsem toho hodně, takže jsem se trochu pozdržoval, takže nicméně začnu od zadu...“, načež nahrávka končí.

34. Z protokolu o vydání věci ze dne 6. 11. 2015 (č.l. 444) vyplývá, že uvedeného dne vydal obžalovaný Ing. Robert T. policejnímu orgánu CD nosič se zvukovou nahrávkou s tím, že se jedná o zvukovou nahrávku jeho rozhovoru s osobou Karol P. (CD nosič se nachází na č.l. 445). Na uvedeném CD nosiči se nachází soubor označený 20130906 121515, který byl u hlavního líčení podle § 213 trestního řádu k důkazu přehrán, kdy se jedná o nahrávku schůzky ze dne 6. 9. 2013 mezi obžalovanými Ing. Robertem T. a Karolem P. Aktéři schůzky si tykají, T. oslovuje P. „Kájo“, P. T. „Radku“. T. se úvodem ptá, jestli už má „Olin dobrou tu nohu“, P. říká, že půjde na rehabilitace, ale operatér říkal, že bude hrát tenis. Schůzka probíhá v restauraci, kdy P. říká, že „Olin“ mu říkal, že pořad nemá „ten papír od toho“, „ten o té kauci“, že to má být napsáno na T., že on skládal tu kauci a že kauce má být zpětně vyplacena jemu. Olin potřebuje ten „papír“, ať „mu“ ho ukáže. Domlouvají se, že v pondělí nebo v úterý by za T. přijeli a Olin mu řekne jaké budou další kroky. P. říká, že co řeknou, to platí, T. říká, že ví, ale že jim něco dali a teď čekají, má být vrácen pas, jak slíbili. P. říká, že to mu všechno řekne v pondělí nebo v úterý Olin, on že s ním má dnes schůzku. T. mu říká, že to nebyla malá částka, že chtějí mít jistotu, P. říká, že ví, ale že všechno bude „OK“, on to ví, dá na to hlavu, „Olin to napřímo spojil...“. Dále P. říká, že se jim sám ozval, když se to dozvěděl od švagrové, která je kamarádka s „Radkovou babou, co se s ní rozvádí“, řekl si, že mu pomůže, protože má tu možnost. T. říká, že se „něco zaplatilo a že teď zase Radek za to chce nějaké informace. To, co jste slíbili. Já jsem tady jako prostředník.“ P. říká, že mu P. psal, že pořad chce vědět „takové věci, které ho vůbec nemusí zajímat“ a on mu napsal, že mu je neřekne, jako „jak, jakým způsobem, přes koho, co a jak“. Napsal mu, že mu nebude odkrývat svoje kontakty. T. říká „vy jste nám řekli, že v momentě, kdy proběhne ta fáze jedna, tak se dají termíny, tzn. můj vrácení pasu a ukončení...“, na což P. odpovídá „Samozřejmě, dneska má schůzku, v pondělí nebo v úterý ti řekne, ale on potřebuje ten papír... On ti to ale vysvětloval na firmě, jak jsme byli.“ T. odpovídá, že „On myslel, že bude chtít papír, ale my jsme se bavili a jak jsem byl posledně s Olinem, tak mi říkal, že v pondělí je s K. nebo dokonce on byl s ním i v autě, mi říkal. A říkal, že je s ním domluvený, a i s Ch., a že mi to řekne, už v pondělí nebo v úterý mi dá konkrétní termíny. Něco za něco, takže chlapi dostali jste a teď prostě Radek chce nějaký ten...“ P. říká „To dostali oni. My jsme nedostali ani halír.“ Na T. otázku „Vy jste jim to dali?“ P. říká „No jasně.“ A dále uvádí „Oni chtěou pětku podělit se, to mělo být za to, že půjdete ven z vazby. Pětku za ukončení, kterou dostanou, až se to ukončí.“ Dále P. říká, že „Olin řekl, nebo Radek řekl, že se to dá z té kauce... Olin řekl dobré, ať je papír, že majitelem kauce seš ty“. Domlouvají se, že T. se domluví s právníkem, aby mu ten „papír“ připravil a pak P. zavolá. T. se ptá „A dneska je Karel s ním?“, P. říká „Dneska je Olin s ním“. Dále se P. ptá, jak to provedl Radek, zda už jim dal peníze za „ty pasy a takové věci“, T. neví, P. uvádí „To vím, protože M... toho znám, protože Olin je s ním kámoš x roků, ten co je šéf ekonomické mise... Honza M. on letěl do Konga kvůli papírům a pak zpátky domů...povezou mu je na Seychely z Konga.“ T. dále uvádí „Podívej se Kájo, já to rozjedu ten byznys, ale... hlavně musíme tu kauzu zastavit... Člověk chce vidět nějaké výsledky. Normálně to zaplatili tak... přišli jste s tím návrhem, byznys jsme udělali... to jsou víceméně Radkova slova.“ T. se ptá, jestli ho „Olin lustroval“, P. říká, že je tam „jenom ta jedna věc, a to je celostátní působnost. Ten, co to lustroval, se dostane do krajské, okres, kraj“, ale na odbor se celostátní působností se nedostane. „Radek má něco s lesama, co pokácel v Lomné“ a „co šetrí ta inspekce, jak tam toho H. s tím.“, T. říká, že o tom ví. T. dále P. říká „Řekni tomu, že budem v pohodě, když to teda chce, ten zástupce, tak já s tím nemám problém, akorát ať už mi přinese nějaké informace. Víš, jak platíš všechno, tak alespoň nějaké info. Za dva měsíce to ukončím, třeba.“ P. na to

vypráví, že má kámoše, který k němu přijede příští týden na chatu, chtějí z něho udělat šéfa zpravodajských služeb.

35. Z protokolu o vydání věci ze dne 10. 2. 2017 (č.l. 459) vyplývá, že uvedeného dne vydal Jiří V. policejnímu orgánu listiny týkající se žádosti o uvolnění pozemků v Dolní Lomné s tím, že se jedná o listiny, jejichž přijetí si nechal potvrdit na VSZ Olomouc, pobočka Ostrava. Jedná se o Žádost Capital group SERVICE s.r.o. ze dne 7. 8. 2013 adresovanou VSZ Olomouc, pobočka Ostrava, ke sp. zn 4 VZV 4/2013, (č.l. 460), o vyslovení souhlasu s převodem nemovitostí – rozhodnutí o vynětí věci (nemovitosti) zajištěných v rámci zajištění náhradní hodnoty v souvislosti s trestním stíháním, konkrétně ideálního spoluvlastnického podílu této společnosti na nemovitostech zapsaných na LV xxx pro obec a k.ú. Dolní Lomná. Na žádosti je otisk podacího razítka s datem 20. 8. 2013.
36. Z protokolu o vydání věci ze dne 6. 3. 2017 (č.l. 489) vyplývá, že uvedeného dne vydal obžalovaný Ing. Robert T. policejnímu orgánu listiny, a to výpisy z účtu a souhlasy Ing. J. s výběrem finanční hotovosti (č.l. 490-496), kdy z těchto listin vyplývá, že z účtu společnosti Exelsior Recycling a.s. č. 43-8235950277/0100, vedeného u Komerční banky, a.s., byly dne 2. 8. 2013 provedeny dva hotovostní výběry, a to částky 400 000 Kč (výběr provedl Robert T.) a částky 100 000 Kč (výběr provedla Radmila A.), z účtu společnosti AQM s.r.o. č. 175476625/0300, vedeného u ČSOB a.s. byly dne 1. 8. 2013 provedeny dva hotovostní výběry ve výši 2 x 300 000 Kč, z účtu společnosti Capital group invest corp. a.s. č. 43-9372740297/0100 byl dne 16. 8. 2013 proveden hotovostní výběr ve výši 2 000 000 Kč (výběr provedl Radim H.), z účtu společnosti Exelsior Recycling a.s. č. 43-8235950277/0100, vedeného u Komerční banky, a.s., byla dne 16. 8. 2013 vybrána v hotovosti částka 1 500 000 Kč a dne 23. 8. 2013 částka 700 000 (oba výběry provedl Robert T.), kdy k výběru částky 700 000 Kč udělil souhlas dne 22. 8. 2013 z pozice akcionářů společnosti Ing. Vladimír J.
37. Dne 24. 5. 2017 vydal obžalovaný Ing. Robert T. v rámci svého výsledku policejnímu orgánu kopii prohlášení „Závazek zaplatit finanční částku 1 500 000,00 Kč“ (č.l. 1250), datovaného dnem 16. 9. 2013, podepsaného Bc. Kateřinou D., v němž se jmenovaná zavazuje, že v případě, že bude nejpozději do 31. 3. 2013 pravomocně zastaveno trestní stíhání vedené Policií ČR, ÚOKFK, SKPV, Expozitura Ostrava, pod č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501, ve kterém je jedním z obviněných Ing. Robert T., zaplatit Ing. Robertu T. částku 1 500 000 Kč do 5 pracovních dnů poté, co bude vrácena částka peněžité záruky poskytnutá VSZ v Olomouci, pobočka v Ostravě, na základě usnesení státního zástupce, kterým byl Ing. Robert T. propuštěn z vazby na svobodu a kterým byla stanovena částka peněžité záruky ve výši 1 500 000 Kč. Obžalovaný uvedeného dne vydal policejnímu orgánu dále kopii prohlášení „Závazek zaplatit finanční částku 3 500 000,00 Kč“ (č.l. 1251), datovaného dnem 16. 9. 2013, podepsaného Ing. Vladimírem J., v němž se jmenovaný zavazuje, že za stejných podmínek jako Bc. Kateřina D. zaplatí Ing. Robertu T. částku 3 500 000 Kč do 5 dnů poté, co bude vrácena částka peněžité záruky poskytnutá VSZ v Olomouci, pobočka v Ostravě, na základě usnesení státního zástupce, kterým byl Ing. Vladimír J. propuštěn z vazby na svobodu a kterým byla stanovena částka peněžité záruky ve výši 4 500 000 Kč.
38. Z bankovních informací opatřených v průběhu přípravného řízení postupem souladným s ustanovením § 8 odstavec 2 trestního řádu od České spořitelny, a.s. (č.l. 1359, 1362-1367) vyplývá, že v prostorách objektu pobočky uvedené banky na adrese Karviná-Fryštát, Markova 47/3, nebyly dne 16. 8. 2013 v době od 13:20 do 13:40 hodin vloženy prostřednictvím vkladu na přepážce, vkladového bankomatu, ani vkladem do bezpečnostní schránky žádné finanční prostředky.

39. Z bankovních informací vyžádaných postupem dle § 8 odstavec 2 trestního řádu od Komerční banky, a.s. (č.l. 1360-1361, 1368-1369, 1371) vyplývá, že dne 16. 8. 2013 v době od 14:00 do 16:00 hodin na pobočce této banky v Karviné, Masarykovo náměstí č.p. 6, byly provedeny tyto vklady: na číslo účtu xxx s názvem účtu Oldřich O. vložil ve 14:26 hodin Oldřich O. částku 50 000 Kč, na účet číslo xxx s názvem účtu Jaromír S. vložil ve 14:27 hodin Oldřich O. částku 15 000 Kč, na číslo účtu xxx s názvem účtu Jarmila O. vložila ve 14:33 hodin Jarmila O. částku 25 000 Kč.
40. Na základě povolení státního zástupce podle § 158d odstavec 2 trestního řádu bylo v průběhu přípravného řízení realizováno sledování osob a věcí. Výstupy z tohoto sledování v podobě procesně použitelných důkazů jsou jednak protokoly o sledování osob a věcí a dále DVD-R nosiče se zvukovými a obrazovými záznamy pořízenými v rámci prováděného sledování (č.l. 728-730, 752-753, 765-951, 848-853). Z protokolů o sledování vyplývá, že k úkonům skrytého sledování docházelo v roce 2016 ve dnech 27. 5., 6. 6., 1. 7., 26. 7., 26. 8., 30. 8., 8. 9., 16. 9., 30. 9., 24. 10., 2. 11., 14. 11. a 30. 11. V roce 2017 pak bylo sledování prováděno dne 18. 1. Z pořízených protokolů o sledování vyplývá, že obžalovaný Karol P. se sešel dne 27. 5. 2016 v pizzerii v Obchodním centru Karolina v Ostravě s obžalovaným Ing. Robertem T., ve dnech 8. 9. 2016, 30. 9. 2016, 14. 11. 2016, 30. 11. 2016 a 18. 1. 2017 v pizzerii OC Karolina v Ostravě s Ing. Vladimírem J., ve dnech 6. 6. 2016, 1. 7. 2016 a 26. 7. 2016 v Kavárně Vagón v Karviné s Radomírem P., dne 26. 8. 2016 v pizzerii Obchodního centra Karolina v Ostravě s Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T. a dne 2. 11. 2016 společně s Mgr. Ing. Petrem B. v Lázních Aphrodite v Rajeckých Teplicích s Ing. Vladimírem J. Ve dnech 30. 8. 2016 a 16. 9. 2016 se uskutečnily schůzky obžalovaného Radomíra P. s Mgr. Zdeňkem M. v restauraci Steak House Hacienda La Bodega ve Frýdku-Místku. Při sledování pořízené zvukové záznamy (uložené na DVD-R nosičích na č.l. 730 a 753), které byly u hlavního líčení k důkazu přehrány, zachycují obsah bezprostřední komunikace mezi obžalovanými Radomírem P. a Karolem P., Ing. Robertem T. a Karolem P., Ing. Vladimírem J. a Karolem P., Radomírem P. a Mgr. Zdeňkem M., ale také komunikaci ze dne 2. 11. 2016 mezi obžalovanými Ing. Vladimírem J., Karolem P. a Mgr. Ing. Petrem B. Pokud jde o DVD-R nosič na č.l. 853, obsahující pouze obrazové záznamy (bez zvuku) ze sledování ze dne 26. 8. 2016, 24. 10. 2016 a 2. 11. 2016, tento byl u hlavního líčení proveden k důkazu jeho předložením dle § 213 trestního řádu, přičemž žádná ze stran nepožadovala jeho přehrání.
41. Dne 27. 5. 2016 se uskutečnila v pizzerii v Obchodním centru Nová Karolina v Ostravě schůzka mezi obžalovanými Karolem P. a Ing. Robertem T. (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-05-27 13-03.mp3 na DVD-R č.l. 730), v rámci níž P. k dotazu T., jak se má „Olin“, uvedl, že neví, už přes dva roky se s ním nebaví, protože pomlouval kde koho, tři měsíce na to ho vzali do vazby kvůli tabáku. Dále P. říká, že T. volal „těsně, jak se to skončilo“, ale T. mu telefon nebral, tak byl ještě s V., kterému řekl, že se vším už se končí, protože „ať je Radek jaký je, ale je malý pán, aby někomu rozkazoval... on nám začal vyhrožovat, on mi začal vyhrožovat, že na mě pošle, že nás nechá sebrat, že si pro nás přijdou, začal dávat rozkazy, co má dělat státní zástupce, co má udělat vyšetřovatel, ultimáta...já jsem ti potom volal, já jsem ti to chtěl všechno tady toto říct, prostě tak, že se s tím končí.“ T. říká: „Víš jak Radek, on, víš, jak to bylo, no, zaplatil pětku a teďkom najednou čekal, že něco bude, a víš, že on je netrpělivý.“ P. na to říká: „Ale to věděl, jak to je, pětku za to, že půjdete ven, a další pětku měl za to, že se to nějakým způsobem do ztracena nebo ukončí. A bylo to domluvené, že ne předem, ale až se to udělá, rozumíš, ale já jsem mu říkal, musíš být trpělivý, vole, to tam nejde, jako tolik peněz nemáš, abys mohl rozkazovat, tam prostě musíš čekat na postupně ty kroky. A já jsem mu řekl, že to dopadne, tak jak to dopadne, že to dopadne dobře, no tak on začal potom vyhrožovat.“ T. se ptá P.: „A řekl jsi mu, že tu pětku jste odvezli K.?“ P. odpovídá: „no jasně, no K. né... to dostali oni jako všichni, v tom byli jako, ti, co na tom tam dělali, rozumíš,

tak on to věděl, všechno věděl, samozřejmě.“ T. se ptá, kdo konkrétně peníze vezl, P. říká: „Já jsem to vezl jednomu advokátovi, který to tam s ním...“, T. se ptá, jestli „tomu M.“, P. říká „ne, ne, jiný“. T. říká, že on (míněno P.) je taky nervózní, jestli ty peníze „tam“ skutečně došly. P. ujišťuje: „No došly, to jinak byste nebyli venku, jinak byste byli do té doby, buď do soudu, anebo do té doby, až se Radek vrátil, tak byste tam byli... víš, jak psy dali, všechno vám dali, ten K., jinak byste to nedostali...“ Dále P. uvádí: „Zkrátka tam to bylo domluvené tak, mělo to stát deset, pět za to, že vás pustí, vrátí vám pasy a mělo se pokračovat dál, a za to, že se to nějakým způsobem ukončí, tak mělo se zaplatit dalších pět, ale až to dopadne, až to dopadne, né předem, až to dopadne, jinak se všechno dává předem.“ Na dalším místě P. uvádí: „Já jsem ho oslovil (v kontextu předchozí konverzace míněno P.) a zařídil jsem to a zařizoval jsem to bez peněz, až jste byli venku, tak potom jste to platili, až se to udělá to, aby měl jistotu. A to bylo to, jak J. šel za tím K., tak to prostě bylo to znamení, že jsme to zařídili, protože ten mu něco, já už si nepamatuju, jak to tam, co mu měl říct, a on mu měl něco odpovědět. Ten K. to bylo to znamení, kdo to zařídil, a bylo to takhle, a on to teprve řekl tomu Radkovi... a ten teprve řekl, jo, dejte jim...“ P. dále říká, že dále už „to šlo mimo mě“, když se pak „Olina“ zeptal, jak to je, ten byl klidný a spokojený, tak mu bylo jasné, že Olin „tam s těma Pražákama peče, no tak já jsem to utnul úplně... on se zná s tím M. roky“. P. říká, že z celé věci nakonec sám nic neměl, i když „Radek mi nasliboval, že mě nechá vydělat a že mě uvede do klubu milionářů... ale já jsem nedostal ani na náklady, ani na benzíny, nic. Olin mi sem tam dal něco, jo, ale to bylo úplně všechno.“ T. na to reaguje slovy „tak co, tys to ode mě dostal a hned jsi to dal dále“, P. říká „no jasně, jsem to dal s Olinem“, T. pokračuje „za tím právníkem, že?“, P. odpovídá „no jasně, de facko tady tohle, potom už ty dál ty věci, to si tam řídil Olin“, T. se ptá „takže de facto státní zástupce a ti dostali svoje...“, P. říká: „Nevím, jak oni to tam měli podělené, ani mně to nezajímá... mně zajímalo tak jak výsledek... důležité je, že to dopadlo tak, jak to mělo dopadnout, že vás pustili, pasy jste dostali...nejjednodušší, ale trvá to dlouho, je dospět k tomu závěru... nejlepší je to při vyšetřování, protože vyšetřování řídí státní zástupce...“. Závěrem P. svoluje, že se s P. sejde, aby si vše „vyříkali“.

42. Ve dnech 6. 6. 2016, 1. 7. 2016 a 26. 7. 2016 proběhly v Kavárně Vagón v Karviné čtyři monitorované schůzky mezi obžalovanými Karolem P. a Radomírem P. Při schůzce dne 6. 6. 2016 (viz zvukový soubor [IXODES 22 20 2016-06-06 17-33.mp3](#) na DVD-R č.l. 730) P. P. říká, že na něj zapomněli, tři roky, P. oponuje s tím, že „tam se to utlo tím způsobem, jak jsi napsal ten výhružný Skype, tak tím se to utlo.“ P. říká, že měli něco vyřešit, něco po něm chtěli, on jim to dal a oni pak začali „špekulovat a zasekali jste mě tam na tři roky“. P. se ohrazuje, že to není pravda, říká, že to bylo, jak navrhl sám P., říká: „Tam se mělo dostat prostě část za to, že půjdou ven... všichni platí dopředu, vy jste to platili pozadu... bylo na dohodě, že J. V. půjde tam za tím člověkem, řeklo se, ty jsi sám řekl, co se mu má říct, co ten má odpovědět... takže to dopadlo tak, jak to mělo dopadnout, a jak jsi napsal ten výhružný Skype, že pro nás si přijdou kluci... to není sranda pro mě, potom jste mě vymazali úplně, já jsem dostal jenom naslibované... Robert mi přestal brát telefony, zjistil jsem, že kauzu dali do Prahy... Radku, to potom tam asi nastal šum, protože já jsem z toho byl úplně vyšachovaný, oni se spojili nějakým způsobem s O... O. a Robert.“ P. rekapituluje: „Na začátku ty jsi mi dal nějakého M.“, P. ho opravuje: „M., ne M...jo, to je Olinův právník jako“, P. pokračuje: „Tomu M. jsem volal, ten mi řekl tehdy, at' komunikuju pouze s tebou, že ty jsi kontaktní osoba.“ P. přitakává „ano, ano“. P. pokračuje, že se s P. spojil, striktně dodržoval všechno, co chtěli, „a potom říkám dobře, byl K., opravdu udělal heslo, J. V., fakt ho dal, fakt to sedělo, já jsem vám začal věřit.“ P. říká: „Přesně, jo, ano, ano.“ P. přitakává, když P. říká, že se „dohodli na ty prachy, dohodli jsme se teda, že deset, že pět, potom teda tu jedničku za ten zatykač a doplatí do deseti ten zbytek, že shodíte, že se shodí... a domluvu jsem splnil. Dostali jste..., které vlastně jste měli dostat.“ P. říká, že „do této doby to bylo v pořádku, po této době jsi mi napsal ten výhružný mail“. P. říká, že mezi tím byly asi tři měsíce, P. říká, že to je jedno, a

opakuje, že pak s ním přestal Robert (míněno T.) komunikovat, že ho „vymazali z toho“, „Olin“ společně s dalšími lidmi. V dalším průběhu rozhovoru se P. P. ptá: „Takže kde skončily ty prachy?“, P. říká: „Tam, kde měly být.“ Na P. dotaz, u koho, P. říká: „O tom já se vůbec nebudu bavit. Tam měla být udělaná robota, ta robota tam byla udělaná... já jsem ti aji říkal, i z bezpečnostních důvodů, neřeknu nikdy prostě, co, kde a jak. Důležité je, já jsem ti řekl, že není důležité pro tebe, jakým způsobem, ale výsledek.“ P. říká, že „výsledek byl, že jsem tam byl tři roky“, P. říká: „Výsledek byl ten, že tys byl venku. A to mělo být.“ P. se dále znovu ptá, kde skončily peníze, které jim dali, zda si z toho P. něco nechal, P. říká, že ne, a na otázku, zda to P. dal všechno M., K. nebo komu, P. říká: „To je všechno, všechno to tam, všechno to tam přišlo tam, jak to mělo být. Já nevím, jak si to dělali, ani mě to nezajímá, já jsem spoléhal na to, že jsi mi řekl, že vydělám peníze.“ Na další naléhání P. P. říká: „Já to nebudu mluvit, prostě peníze se dostaly tam, kam měly, jinak by to bylo v prdeli úplně. A já jsem řekl, že já toto nikdy neřeknu, ani cestu, ani jakým způsobem, prostě jsou venku. Hotovo dvacet. Víš, že jsme to zařídili, protože ještě já jsem potom děkoval pánu bohu, žes to udělal tak, jaks to udělal, že jsi tam poslal V. s tím, prostě to, co jsi řekl... já jsem děkoval pánu bohu, že to takhle vyšlo, že prostě, že to je nezpochybnitelné, že jsme to zařídili...“ P. P. slibuje, že se o věc znovu začne zajímat a domlouvají se na způsobu dalšího kontaktu.

43. V průběhu další schůzky, která se uskutečnila dne 1. 7. 2016 (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-07-01 16-31.mp3 na DVD-R č.l. 730), P. říká P.: „Já jsem s ním osobně nemluvil, s tím, kdo to soudí, protože já jsem s nima měl dvě schůzky, jedna byla v Polsku, jedna na Slovensku, oni se se mnou tady ani nechcú, oni mají takový strach ze všeho, že oni se nechcú tady ani slézt... pokud teda budeš s tím souhlasit, bude se dbát to, co řekli, že vůbec se nemáte, ani advokáti nic, jako kdyby vás to nezajímalo, jednou to přijde na pořad dne a verdikt by měl být taký, když by byla úplně katastrofa, katastrofický scénář... to mi říkal úplně katastrofický scénář, tak byste z toho vyvázli s podmínkou...jináč je to domluvené tím způsobem, že on vás zproští a státní zástupce se proti tomu neodvolá, to znamená, že už to nemůže putovat dál a prostě je to pravomocné rozhodnutí, proti tomu není žádná opravná prostředek...“ Dále P. pokračuje: „mi bylo řečeno, že mám říct, že prostě se nemáte o to starat, jestli to, co vám řeknu, na to přistoupíte, tak ještě mimo jiné řekl, bez peněz to nepůjde. A ještě jedna velmi důležitá věc, chcú peníze..., ale řekli mi, že ještě v tom není K., státní zástupce, ve financích, aby dostal zaplacen.“ P. se ptá: „A on chce kolik?“ P. odpovídá: „On neví, to ještě neví, ale jako domluvili se spolu, ale toto ještě neví, protože neměl tu možnost...“ a dále uvádí: „...oni mají strach, proto se oni se mnou ani nechcú sejít... já jsem se jednou s tím vysokým člověkem setkal, jednou s tím vysokým člověkem a potom on mi říká, zavoláme si, potom on mě kontaktoval přes jiného člověka, ale taky z justice, přes jiného člověka, přes advokáta jednoho, který ví, že spolu...“ P. do toho vstupuje: „... to byl z toho GIBSu, to jsi říkal, bývalého...“, P. pokračuje: „Jo, jo, jo, tak ten má taky neskutečné ty, takže ani se se mnou nechce, jenom přes něho, protože on mi řeší pojistky a takové ty věci, ten můj zná a oni se spolu setkávají na soudech a tak, takže nechce vůbec, takže tak, tak ti to řeknu...“ a ujišťuje P.: „můžeš si být stoprocentně jistý, že to dopadne tak, jak říkám, ale... nemůže to být tak, že prostě teď se do toho pustí, nemůže si vyžádat, musí počkat, až to zase, až mu to dají a tak dále, ale verdikt byl takový, že vás zproští jako toho a státní zástupce, žalobce se neodvolá, tím pádem to všechno skončilo“. P. reaguje: „na to, že se odvolával furt...“, P. mění předmět hovoru, říká, jak lituje toho, že se dal s „Olinem do kupy“, ptá se na to, jak to má P. s bývalou manželkou. P. říká, že je to u soudu, P. mu okamžitě nabízí, že mu v tom může pomoci, P. to odmítá, že to nějak dopadne. V dalším průběhu hovoru se P. vrací k tématu schůzky a ptá se, „kolik by za to chtěli teda“, P. říká: „Tak jak, tak pětku za to by chtěli... plus pro K., ale to ti nedokážu teďkom říct, kolik bude chtít.“ Na P. otázku „kdy to chcú“, P. odpovídá: „Radku, tak oni by to chtěli nejraději včera, protože víš, jak oni jsou nenažraní.“ P. říká, že se platí vždycky až po a ne před, P. říká, že ví, ale „oni bez peněz neudělají nic... dáš peníze, ta to

prostě záruku, jako papírově, ti to nedá nikdo, jo...ale já ti to garantuju svým životem, svým životem ti to garantuju, že to dopadne tak, jak jsem ti řekl... a s tím K. bych to udělal tak, že až bude rozsudek, tak v té lhůtě, že by se to tomu K. dalo.“ P. říká, že je pořád bez pasu a chce, ať mu K. aspoň vrátí pas, P. se diví a říká, že to zaintervenuje, ať P. pas vrátí. P. navrhuje udělat dohodu s K., aby jim uvolnil majetky nebo aspoň část, P. to kategoricky odmítá s tím, že to nejde, že už se na to ptal.

44. Dne 26. 7. 2016 proběhla schůzka nejprve v 17:01 hodin (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-07-26 17-01.mp3 na DVD-R č.l. 730), P. se ptá, co bude s „těma pětima“, P. říká: „No, to záleží na tobě, oni by to chtěli už nejraději včera, jako dopadne to tak, jak jsem ti předtím říkal, ten pas ti vydá.“ Dále P. navrhuje, aby si koupili na komunikaci mezi sebou dva nové telefony, a pokračuje: „Oni čekají furt, že zavolám, že to mám pro ně.“ P. požaduje, aby P. zprostředkoval setkání „přímo s něma, prachy předem to ne“, P. to kategoricky odmítá s tím, že „oni nechcú s nikým... ten se stejně nesetká, ani R. se nesetká... oni nechcú ani se mnou se setkat, proto určili člověka, se který se já vždy někde setkám“. P. naléhá na schůzku s tím, že jeho společník J. na tom trvá, je jim jedno, kde se schůzka odehraje. P. slibuje, že se zeptá a že P. dá ještě tentýž týden vědět. Schůzka končí po necelých 30 minutách. Hned v 18:15 hodin se však z podnětu P. jmenovaní na stejném místě schází znovu (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-07-26 18-15.mp3 na DVD-R č.l. 730) a P. P. sděluje: „Já jsem volal té spojce a on byl zrovna u toho, u kluka v Havířově. Tak mi řekl jasně, rezolutně nepřichází v úvahu, nepřichází v úvahu, takže to odpískáme a konečná, mně to též nebaví jezdit sem a tam. Říkal, řekl mi tak, že kdo nepochopí, musí pocítit... a karty rozdávají oni... tam nemůžete klást vy podmínky...říká, v žádném případě oni se nebudou s nikým scházet. Ještě mi říkal, maximálně, že by přicházela v úvahu, že byste jim dali zálohu trojku a potom, po vynesení rozsudku, že byste jim to doplatili, ale v žádném případě se nebudou s nikým scházet.“ P. říká, že jsou připraveni, ale požadují nějaké garance, P. říká: „Garance je to, co jsem vám řekl“ a dodává: „Na mně jste nezapomněli? Já bych potřeboval též něco. Jsi říkal, kolik chcu, jsi říkal.“ Na P. výzvu, ať si tedy řekne, P. říká, že to nechá na něm. P. říká, že to s kolegou probere.
45. Následující monitorovaná schůzka proběhla dne 26. 8. 2016 v pizzerii Obchodního domu Nová Karolina v Ostravě mezi obžalovanými Karolem P., Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T. (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-08-26 14-56.mp3 na DVD-R na č.l. 730). P. si stěžuje na Radomíra P.: „Normálně bych asi nevěřil, že ten Radek je takový, když řeknu pabl... já nerad odbíhám od rozdělané práce a chci říct panu J., prostě já nevím, co mu Radek navykládal, tak já mu chci říct celou tu anamnézu, jak to bylo... Začalo to tak, že jak vás sebrali, tak moje švagrová kamarádí s jeho bývalou ženou a řekl jsem si, protože možnosti mám, že bych mohl mu pomoci, protože za mnou chodí strašná spousta lidí, ať jim pomůžu, protože mají problém, ale já to seru, buď ať mně to stojí za to, anebo... spojili jsme se na Skypu, bla, bla, to jsou takové, prostě zařídilo se, že aby vás pustili, proběhlo to tak, jak to proběhlo, ty víš vlastně, V. to tam, prostě...“ J. říká: „V. tam byl to nějakým způsobem ověřit, jestli ten kontakt funguje.“ P. navazuje: „Přesně, úplně tak, tak prostě jsme se domluvili, ten si řekl podmínky, ta, tak prostě bylo...“ a pokračuje: „tam se jednalo o to, jestli skutečně... jsme to my, anebo někdo jiný, samozřejmě... dopadlo to tak, jak to mělo dopadnout, že vlastně vás pustili, no nicméně tam se něco domluvilo, bylo to tak, jak si řekl Radek, bylo to na dvě části, tak a potom, jak to proběhlo, tak Radek mi začal vyhrožovat, že si pro nás přijdou z bezpečnostních sborů, z BISky a já nevím od kama, to říkám, tak to už je dost, tak jsem to utnul... Proto já jsem volal Robertovi, že by sem s váma se chtěl sejít, protože já Radka mám za zmrda... protože já když někdo něco chce, tak nemůže ještě na mně dělat podrazy...“ Dále P. říká, že „mělo to být jinak, ale Radek si to takhle určil, že až budete venku, tak a tak, dal jsem na něho, jinak se to dělá úplně jinak, jinak se to, chceš, pomůže se, zaplatíš, hotovo dvacet, předem“ a znovu opakuje, že chtěl P. pomoci a on mu ještě vyhrožoval, proto se s ním teď ani nechtěl sejít,

nicméně nakonec se s ním sešel, P. mu řekl, že by to chtěl nějakým způsobem dořešit. Tak to zjistil, řekl P., že se „dá v tom udělat a co se dá udělat, jaký bude výsledek jsem mu řekl, a řekl jsme mu co a jak, že se na to nesmí tlačit, že se máte chovat tak jako kdyby vůbec, jak kdyby vás to vůbec nezajímalo... oni chtějí peníze samozřejmě, oni to zadarmo samozřejmě dělat nebudou“. Na J. dotaz, kdo jsou to „oni“, P. odmítá odpovědět a pokračuje, že mu P. říkal, že by potřeboval vrátit cestovní pas, on mu to zařídil, načež mu P. na další schůzce oznámil, že ten pas nechce, že je propadlý, a že chce udělat schůzku se soudcem, on mu řekl, že to nepřipadá v úvahu. Po sérii nadávek na adresu Radomíra P. (co všechno pro něj udělal a P. je nevděčný, podrazil jej a on mu už nevěří) P. pokračuje: „Já mám za to, co zaplatil, dostal to, co měl dostat... tam šlo o to, aby vy jste šli ven, takhle to bylo, mělo, rozdělilo se to na dvě půlky, sám on to takhle chtěl, rozdělil na dvě půlky. První poté, co vyjdete ven, a potom s tím něco udělat, ale na základě toho, že on začal vyhrožovat jako, tam nějakýma BISKama, já nevím, kým vším možným...“ J. říká, že P. P. nevěří, že má kontakt, P. říká: „Dostat jsem vás od tama dostal, protože toho je svědek V.... no, takže jako co, co nevěří?“ J. požaduje po P. důkaz, že je skutečně ve spojení s JUDr. K., P. říká, že to nedokáže udělat, „já nikam nepůjdu, ale bylo mi zase řečeno, kdo nepochopí, pocítí“. J. se ptá, co to znamená, a P. říká: „No tak jako, když se něco začne a někoho se navnadí, já jsem si to nevyčucal z prstu tady tyto věci, a navnadí se ho a nedostanou to, co mají, no tak jako tak to dají pocítit potom.“ J. naléhá, že by potřeboval „to přímo jako s tím člověkem“, P. říká: „Se s Váma nikdo nebude scházet, žádný soudce ani státní zástupce se s váma nebude scházet a nebude se s váma o tom ani bavit“. T. se ptá P., co navrhuje. P. opakuje, že zařídil, aby byli J. s T. propuštěni, J. říká, že by je pustili tak jako tak, P. říká: „Tak určitě by vás jednou pustili, ale drželi by vás tam do té doby, než by se Radek vrátil nebo by uzavřeli spis... to oni dneska můžou dva roky“, J. jej opravuje, že až tři, P. pokračuje: „dva roky no a potom to můžou prodloužit, já nevím na tři, nebo až dokonce na čtyři roky... a nepomůže nikdo...“ P. k opakovaným dotazům J. odmítá říct své kontakty s tím, že „aji Radkovi jsem říkal, já ani jsem mu neřekl, ani neřeknu nikdy, protože abych já neohrozil ty lidi, neřeknu prostě přes koho, co, jak. Já jsem to nikdy neřekl, ani nebudu říkat.“ Opakuje, že všechno bylo v pořádku do doby, než mu začal P. vyhrožovat. K dotazu J., jak mu P. vyhrožoval, P. uvádí: „Přes Skype mi vyhrožoval, mi napsal zprávu a od té doby jsem s ním nekomunikoval.“ T. říká, že O. dostal smlouvu „a vám se to nelíbilo, tak já nevím, o co jde... to jsou ty naše kauce a my jsme to podepsali“, J. říká, že to také podepsal. P. říká, že nic podepsaného ani neviděl a pokračuje: „Však O. řekl tobě a Radkovi, že se se mnou nemáte kontaktovat...“, T. říká: „No, potom už jo.“ P. pokračuje: „Já jsem přišel za O. tehdy, jak mi Radek napsal tu výhrůžnou zprávu na ten Skype, potom, jak vás pustili, asi za měsíc.“ T. říká: „To už jste dostali peníze.“ P. říká: „Asi za měsíc, to je jedno. To je jedno, jestli za měsíc nebo za dva měsíce, za tři měsíce, to je úplně jedno. Já jsem to ukázal O. tu zprávu, tak řekl: Končíme. A já jsem, protože takhle dělat nebudeme... a já jsem teda skutečně skončil a on nějakým způsobem pokračoval s vámi.“ J. předestírá P., že měl přijít za V. a vytýkat mu, že P. právníci se je snaží obejít, P. říká, že si to nevybavuje. Dále P. uvádí, že P. mu jednoznačně řekl, že bez schůzky se soudcem nelze, čímž to pro něj skončilo, protože on ví, že to nejde. J. naléhá, ať jim to domluví P. s K., P. říká, že ten také na schůzku nepůjde. Dále P. k dotazu J., jestli jedná přímo „s nima“, uvádí: „Ne, já to mám jištěné tak, aby já jsem první jednání udělal, a potom jsem se domluvil, že se vůbec nebudeme scházet, dali jsme si, určili jsme si člověka, se kterým já se tady ani vůbec nescházím, buď v Polsku nebo na Slovensku, aby nepadlo sebemenší podezření... říkám, že jsem opatrný, a ten člověk akorát že dělal ve státních službách a že skončil jako plukovník u policie a odešel.“ J. se ptá, jestli u protikorupční, P. přitakává s tím, že potom dělal u Generální inspekce. Dále P. vysvětluje, že na Krajském soudě už nesoudí „soudci z lidu“, ale tři soudci, jenom když soudili K., sedělo jich tam pět, „ti z lidu jako přísedící“. J. říká, že jde o to, aby se státní zástupce neodvolal, P. říká, že P. říkal, jaký bude verdikt, „maximálně, když bude nejhůř, podmínka, za předpokladu, že se neobjeví u soudu někdo, který řekne, my jsme fakturovali firmu Exelsior, dejme tomu dvacet milionů za

něco a oni nám vrátili z těch dvaceti milionů pro příklad milion nebo pět set tisíc.“ J. nechápe, o čem P. mluví. P. dále říká, že P. chtěl diplomatický pas, o tom on nic nevěděl, to zařizoval O., který P. nakontaktoval „na toho Pražáka... ten Pražák byl za ním na Seychelách... potom jste jim tam dali, neříkám vy, někdo jim tam dal, do Prahy těm černochům na ambasádu...“ P. potvrzuje, že se částka platila na třikrát – milion a pak dva a dva miliony. Dále P. v návaznosti na sdělení J., že P. to má nyní těžké, bývalá manželka mu dělá problémy, nedává mu děti, říká, že P. nabízel pomoc i s dětmi, protože „tam ty kontakty mám, moje kamarádka toto dělá“. Závěrem P. varuje, že se nemají obracet na O., protože ten udělá všechno pro to, aby to dopadlo pro ně špatně, nebo je to bude stát „tolik, že až hrůza“.

46. Z protokolu o sledování osob a věcí (č.l. 848-852) a pořízených obrazových záznamů (složka 26.8.2016 na DVD-R nosiči na č.l. 853) pak vyplývá, že na schůzku v pizzerii Obchodního centra Nová Karolina v Ostravě s obžalovanými Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T. dne 26. 8. 2016 přijel obžalovaný Karol P. svým vozidlem VW Phaeton sám, ihned po skončení schůzky, tj. krátce po 16. hodině, odjel svým vozidlem do Frýdku-Místku, kde se v restauraci Steak House Hacienda La Bodega setkal s Mgr. Zdeňkem M., schůzka trvala cca 50 minut.
47. Dne 30. 8. 2016 se v téže restauraci, Steak House Hacienda La Bodega ve Frýdku-Místku, uskutečnila monitorovaná schůzka mezi obžalovaným Radomírem P. a Mgr. Zdeňkem M. (viz zvukový soubor IXODES 23 20 2016-08-30 17-02.mp3 na DVD-R na č.l. 753). Mgr. M. na úvod říká, že si vzpomíná, že spolu mluvili před třemi či čtyřmi roky. P. říká, že to jsou tři roky a mluvili spolu přes Skype. M. přitakává s tím, že jej o to tenkrát požádal p. O. a už si to nepamatuje. P. říká, že mu měl M. tenkrát říct, ať vše řeší s Karolem P. M. se diví: „To jsem já řekl?“ P. říká: „No ten kontakt jako, ale možná jste myslel O.“ M. říká: „Já se přiznám, že to zdůvodnil, že nemá přístup ke Skypu nebo něco takového. V jistém okamžiku vím, že jsem se zasek, protože jsem si říkal, proboha, já se tady o něčem bavím, a pořádně ani nevím, o co jde. Vznikla nějaká otázka, která mě zaskočila, já jsem říkal, řešte si to nějak jinak, já nemám potřebu tady něco, aniž bych věděl, o co tady pořádně kráčí. Víím, že tam byli nějakí ve vazbě, že jste byl na Seychelských ostrovech... ale jak to pak pokračovalo, to já vůbec nevím. S tím já už jsem pak neměl nic společného. Já jsem byl jedinež požádán o to Skypové spojení.“ K opětovnému konstatování P., že mu měl říct, aby jednal s O. a P., M. uvádí: „Já jsem o tom P. vůbec nevěděl.“ P. říká, že mu tehdy M. řekl, že má porořšené policajty i státního zástupce K., že mu to vyřeší a domluví se s nimi s tím, že zbytek má domluvit s O. a P., kteří za to chtěli 10 milionů, 5 za propuštění z vazby a pět za dokončení. M. říká, že nedostal od nikoho ani korunu, a pokračuje: „Vím, že tam nastala situace, že jsem nevěděl, a já říkám, hoši, já se na to můžu vykašlat, já nevím, o co tu jde, vy jste mně požádali o nějaké, abych přes Skajpy něco řešil, a mi se to přestává líbit.“ Opakuje, že se v dané věci nijak neangažoval, od nikoho nic nedostal, nic nezařizoval. P. M. sděluje, že „oni“ ho jménem M. zinkasovali o „pět mega“ a chtěli dalších pět, aby to dořešili. M. opakuje, že nedostal ani korunu a že s tím skončil okamžikem, kdy skončila jejich komunikace přes Skype. M. říká, že o tom, že s tím má něco společného P., se dozvěděl až od něj, P. zná, kamarádili se s O. Když mu P. volal, volal P. a ten mu řekl, o co jde, ale že se ohánějí jeho jménem, mu neřekl.
48. Další monitorovaná schůzka proběhla dne 8. 9. 2016 v pizzerii Obchodního centra Nová Karolina v Ostravě mezi obžalovanými Karolem P. a Ing. Vladimírem J. (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-09-08 14-54.mp3 na DVD-R na č.l. 730). P. hned v úvodu říká, že jim zapomněl říct o osobě jménem G., která se nějak o jejich věc zajímala, jmenovaný už je mrtvý, ale na soudě si všichni dávají pozor, takže schůzka se soudcem, jak ji požadovali, nepřipadá v úvahu, stejně tak nepřipadá v úvahu žádné heslo. J. říká, že jejich právníci říkají, že by je pustili z vazby tak jako tak, P. souhlasí, že by je ve vazbě nenechali navždy, ale „minimálně by vás tam nechali, dokud by se Radek nevrátil“. P. dále říká, že soudce R. řekl „kdokoli za mnou

- přijde, mě bude kontaktovat, okamžitě to nahlásím“ a pokračuje, že jediná možná cesta je ta, kterou započali, „...že buď budete zproštěni nebo maximálně podmínku dostanete a přes to vlak nejede, ale oni čekají na peníze, že.“ J. se ptá, kdo jsou oni, kdo tedy bude rozhodovat, P. říká, že „soud, samozřejmě... státní zástupce se neodvolá, takže to bude konečná... takto mi to bylo řečeno, takhle mi to bylo okamžitě zavrhnuto s těma heslami, já jsem to vysvětlil, a ne, neexistuje“. Dále P. říká, že „státní zástupce ještě nedostal zapláceno, ale teďkom se ještě o státním zástupci nerozhodlo, protože se neví, co když tam K. nebude, co když půjde do důchodu, a potom státní zástupce bude zaplacený, až to bude jisté, který tam bude.“ Na J. otázku, jaká je tedy nabídka, P. říká: „No, to já jsem vám říkal, ne? Že chtěou pět milionů za to, že jak to dopadne... dostanete maximálně podmínku... a že státní zástupce se neodvolá.“
49. Při monitorované schůzce mezi obžalovaným Radomírem P. a Mgr. Zdeňkem M., k níž došlo dne 16. 9. 2016 v restauraci Steak House Hacienda La Bodega ve Frýdku-Místku (viz zvukový soubor [IXODES 23 20 2016-09-16 14-13.mp3](#) na DVD-R na č.l. 753) si P. stěžuje, že mu soud stále nevrátil cestovní pas a hovoří o své situaci, Mgr. M. říká, že se mu „v té vaší věci“ moc nepovedlo, protože se tam něco stalo, někde tam padlo jméno nebožtíka G., neví, jestli se v tom nějak neangažoval. Zjistil akorát, že se to ví, že se „to touhle cestou jako má řešit, jenom, že snad to nějakým způsobem je to domluveno, ale taky mi bylo řečeno, běž od toho pryč nebo to všechno zkazíš... údajně, že je to domluveno, nějakou cestou to domluveno je“. P. říká, že „vy jste mě nahodil na Karla... a Karel vlastně mluvil vašim jménem, i O.“, M. říká: „No, to je možné, to já si ještě jako s oběma vyříkám, proč využili moje jméno, když já jsem v té kauza vlastně skončil po nějakých týdnu nebo dvou, co jsme spolu něco tam prohodili přes Skype, takže já to už neumím zjistit detailně všechno.“ K dotazům, kdo to řeší, M. říká, že si myslí, že „to řeší ten Karel“, ale neví přes koho, a dodává: „Ale údajně se čeká, co řeknete vy.“ Opakuje, že řešit to s Karlem je asi jediná varianta. M. dále říká: „Tam je domluva mezi tím, protože K. může být každým dnem v důchodu, tak proto si to oni berou, soudci to dali na starost, že to domluví, a údajně tam nějaká předdohoda je, K. z toho zřejmě zaplatí taky.“ M. dále říká, že si myslí, že O. o tomto „druhém kroku“ neví, a dodává, že Karol s Olinem se dneska nestýkají.
50. Dne 30. 9. 2016 proběhla v pizzerii Obchodního centra Nová Karolína v Ostravě další monitorovaná schůzka mezi obžalovanými Ing. Vladimírem J. a Karolem P. (viz zvukový soubor [IXODES 22 20 2016-09-30 15-45.mp3](#) na DVD-R na č.l. 730). P. sděluje, že byl „na schůzce s člověkem, kterého oslovil Radek, s tím právníkem, tak jsem mu vysvětlil situaci, jak se má, tak si zjišťoval kolem toho nějaké věci, řekl jsem mu, jak to tam je, že když ho někdo osloví toho člověka... R., tak ten to půjde, tak jak jsem to říkal, takže ten to půjde okamžitě nahlásit.“ Pokračuje, že byl na kávě s M., M. mu řekl, že P. se měl vyjádřit, že P. nevěří, P. se cítí dotčen, nelíbí se mu, že jej P. obešel a kontaktoval M., stěžuje si také, že od P. zatím nic nedostal, říká, že se vším končí. V průběhu dalšího hovoru J. říká, to brali tak, že P. a O. pracovali společně. P. říká, že ano, ale do určité doby, to museli vědět. J. říká, že nevěděli, že se rozdělili. P. vysvětluje, proč se to nyní nedá udělat stejně jako předtím, s tím, že „kdyby to šlo udělat tím, že se tam někoho pošle, s tím V., ale dneska to nejde, prostě to nejde. Já jsme se divil, sám jsem se divil, že se to zařídilo tak.“ A pokračuje: „...takhle, jak to bylo, první fáze, já vím, že to bylo úplně super, protože tam to bylo jednoznačné, prostě z toho vyplynulo jednoznačně, že jsme to zařídili... bylo to zařízené ein, zwei, jinak by to trvalo dlouho, tam byste byli dlouho... minimálně rok byste tam byli... minimálně, jestli byste tam nebyli dýl...“. J. navrhuje schůzku ve třech mezi ním, P. a „tím člověkem, který je v kontaktu s nima“ s tím, že pak P. zaplatí. P. říká, že se zeptá, přes víkend to pozjišťuje, říká: „Mezi náma, ti též jsou nervózní, protože neví, dostanou, nedostanou.“ Závěrem se domlouvají, že P. přes Roberta (T.) dá vědět, jestli bude možná schůzka.

51. Z protokolu o sledování osob a věcí (č.l. 848-852) a pořízených obrazových záznamů (složka 24.10.2016 na DVD-R nosiči na č.l. 853) vyplývá, že dne 24. 10. 2016 byli obžalovaní Karol P. a Mgr. Ing. Petr B. společně v Polské republice, v obci Wisla, v Aqua parku, který je součástí Hotelu Golebiewski. Tam i zpět jeli jedním vozidlem, řízeným Karolem P., po celou dobu pohybu po hotelu byli oba obžalovaní velmi pozorní ke svému okolí a důkladně si prohlíželi osoby, které se zde v tuto dobu pohybovaly, na parkovišti si prohlíželi zaparkovaná vozidla. Následně zavezl obžalovaný P. obžalovaného B. do Havířova, kde si obžalovaný B. uložil desky formátu A4 do na ulici Dělnické zaparkovaného vozidla Škoda Superb, oba vstoupili do domu č. 752/78, kde je před vstupními dveřmi mj. zvonek s označením „Mgr. B.“, po krátkém pobytu v době obžalovaný P. opustil dům odjel směrem na Karvinou.
52. Dle protokolu o sledování osob a věcí (č.l. 848-852) a pořízených obrazových záznamů (složka 2.11.2016 na DVD-R nosiči na č.l. 853) dne 2. 11. 2016, v ranních hodinách, přijel vozidlem Škoda Superb (stejným, do něhož 24. 10. 2016 ukládal desky formátu A4) obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. do bydliště obžalovaného Karola P., který si přisedl do vozidla na místo spolujezdce a společně přešli na území Slovenské republiky a dojeli do města Rajecké Teplice, kde zaparkovali na parkovišti vedle Hotelu Aphrodite, vešli do hotelu a pokračovali do šatny mužů Spa Aphrodite. Krátce nato přijel na parkoviště Hotelu Aphrodite obžalovaný Ing. Vladimír J. a rovněž vešel do hotelu. Uvnitř bazénového komplexu se obžalovaný J. přidal ke dvojici obžalovaných P. – B., kdy spolu přecházeli mezi bazény, koupali se a přitom spolu hovořili. V poledne obžalovaní P. a B. z hotelu odjeli společně tímž vozidlem směrem na Žilinu.
53. Uvedená schůzka obžalovaných Ing. Vladimíra J., Karola P. a Mgr. Ing. Petra B. v areálu Spa Aphrodite v Rajeckých Teplicích byla monitorována rovněž prostřednictvím zařízení zaznamenávajícího zvuk (viz zvukový soubor IXODES 22 20 2016-11-02 11-16.mp3 na DVD-R na č.l. 730). Rozhovor jmenovaných probíhal ve vířivce, některé pasáže hovoru jsou proto zachyceny pouze útržkovitě. Vzhledem k tomu, že přepis zvukového záznamu, který byl pořízen policejním orgánem v přípravném řízení (č.l. 920-925) není doslovný a neobsahuje vše, co je z konverzace, která je na záznamu, byť poměrně nekvalitně, zachycena, slyšet (v místech zvýšeného šumu se policejní orgán spokojil s konstatováním „nesrozumitelné“), nechala předsedkyně senátu pro účely vypracování odůvodnění rozsudku pořídit protokolující úředníci doslovný přepis tohoto záznamu (žurnalizován za písemným vyhotovením rozsudku). Ani tento přepis nezachycuje celou konverzaci, neboť některá slova či celé pasáže konverzace nejsou slyšitelné (v přepise vyznačeno „...“, popř. jedná-li se o více slov jako „nesrozumitelné“). Na záznamu P. zahajuje konverzaci konstatováním: „Nemám to já jednoduché, takhle já se musím scházet. Jednou tu, jednou v Polsku. To nemám vůbec jednoduché. Jenom to, jak dlouho mi to trvalo, než vlastně se dojednala schůzka. To není, že já řeknu schůzka a, já musím brát tak, jak to on říkal. Řeknu a musím čekat, až dostanu zas odpověď“. J. říká: „No, já jsem tam minule dojel a...“, P. říká: „On nemohl čekat vůbec.“ J. říká, že tam přijel nějak o půl, půl pět, Paočka říká „...asi u stromu jsem vás potkal“. J. říká, že je na místě poprvé a že je to možná lepší „než v tom Polsku, tam je to o dost menší“, P. říká, že „je to menší, toto je takové honosnější“. Po úvodní konverzaci, týkající se zdravotního stavu P. a J., na otázku J.: „A tak co, jak to teda vypadá?“ poprvé vstupuje do hovoru B. a říká: „Já nevím, co chcete vědět.“ J. říká: „Tak to já nevím, no tak“, B. pokračuje: „Já si myslím, že všechny informace už máte, no a nevím, co ještě chcete všechno vědět.“ J. říká: „Tak nevím, no, tam my jsme, tak jak třeba minule kolega pan V. byl“, B. říká: „To jsem slyšel, to jsem slyšel, to jsem řešil a to je... neprůchodné, jo.“ J. říká, že chtějí navázat na to, co se dohodlo předtím, „že vlastně se uskutečnila ta první tranže a teďka prostě se má dotáhnout ta druhá“. B. říká: „Jo, jenomže v mezidobí... tam byla aktivita, já nevím, jestli to byla vaše nějaká aktivita nebo jestli jste tam někoho pověřili nebo jestli to byla aktivita toho“, P. říká „O.“, Balážek

pokračuje: „Ne, toho zemřelého, pana...“, P. říká: „To, co jsem říkal, ten tam nadělal toho humbuku... na tom, na státním zastupitelství, jak to tam šetřili.“ J. říká, že „ho toho... vůbec neznám“, B. říká: „Já neříkám, že vy ho znáte, ale on zemřel.“ P. říká, že se jmenoval G. B. pokračuje: „A to je jakoby člověk, na kterém měla zájem několik složek policie.“ Dále B. dlouze vypráví o osobě G., slyšitelné jsou pouze útržky, kdy říká „nevím z jakého pověření“, J. reaguje „Ale my jsme nepověřili...“, P. říká: „Já si myslím, že ho tam zasvětil do toho O... protože mě z toho vyšachoval nějakým způsobem, Radkovi řekl, ať se se mnou nebaví... T. ať se se mnou nekontaktuje a od té doby se se mnou nikdo nekontaktoval a šéfoval si to celé O. s tím Pražákem a on ho asi zasvětil do toho i toho G., který tam nadělal ten humbuk kolem toho“, J. říká, že jim nikdy nebylo řečeno, že by z toho P. nějak vypadl, P. říká: „Robert Vám to řekne, aji Radek, že O. řekl, že se se mnou nemají vůbec kontaktovat. Nevím, proč... jediný důvod je ten, že mě z toho O. jako vyšachoval a šéfoval si to sám, si myslel, že asi přes toho G., že dokáže víc...“ J. říká: „No dobře, ale vy jste do té doby, kdy to předal, ještě... měsíce to fungovalo.“ P. říká: „Jasně, fungovalo. Potom se to stalo... to bylo po tom, jak vás pustili, já nevím, za dva měsíce.“ J. říká, že ještě v září to všechno fungovalo, koncem září, „předaly se peníze...“, P. pokračuje: „No a potom, potom mě z toho O. vyšachoval... on zřejmě kontaktoval i G., protože já od té doby jsem s nikým nebyl, až ... vlastně jak mě kontaktoval letos Robert.“ J. se ptá, jakou v tom hrál roli G., B. dlouze tiše mluví, zřetelně je slyšet pouze, jak uvádí „někdo tam kolem toho chodil, a samozřejmě... fungovalo to tak, že... s někým se asi setkali... sice on zemřel... lidi, co se bojí, protože on udělal takový maras...“ J. říká, že je to zbytečné rozvádět dál, jestli měl G. nějaké kontakty, „ale teďka se ptám, jestli vy, vy máte nějaké kontakty, aby se to dalo jako“, B. reaguje: „Samozřejmě, ale já mám, jo, hypoteticky ještě přes další lidi, jako že to není jakože jeden... protože to by bylo špatné.“ J. říká: „To by byla sázka potom.“ B. reaguje: „To bych vám řekl.“ V další části hovoru je slyšet, jak P. říká: „já jsem říkal, to nevím proč... se to začne... to já neovlivním... ale to je to, co já jsem vám říkal, a to, co říkal ten člověk, ten M., to řekl Radkovi.“ J. říká, že M. řekl, že P. je jediný člověk, se kterým mají jednat, P. říká „jo, no“, J. pokračuje: „M. Protože on říkal, že zase se sešli, ale řekl, že pokud chceme něco řešit, tak není problém, že vy jste jediný člověk...“ P. reaguje: „Ale z toho důvodu, že jak jsem vám řekl, že vlastně ten řekl, a za tím si stojí, že kdokoliv ho osloví, kdokoliv ho osloví toho R., tak půjde na vazbu. Nevyřídíte nic, kdybyste 100 milionů chtěli... nevyřídíte nic, protože on to půjde nahlásit, že ho někdo chtěl ovlivnit. Hotovo dvacet. Proto oni jednájí s jedním člověkem, ale M... ať to M. vyřizuje, ale já jsem mu řekl, protože on se mě na to ptal... já mu říkám, zjisti si to...“ P. dále opakuje, že „přes to nejede vlak... že zasáhne, on mi to sám, řekl, že zasáhne a je to v prdeli...“ Dále P. říká: „To je předseda senátu, ten o tom bude rozhodovat...“, J. se ptá, jestli tam mají přisedícího, P. říká: „Ne to je přímo“, J. se diví: „Přímo, jo?“, P. říká: „Samozřejmě.“ Dále P. říká „... akorát jsem říkal, tam jediné, a pak doktor vám to řekne, co je tam za riziko, to tam je záležitost v každém případě to je v prdeli, když se tam objeví člověk. To, co jsem vám říkal... když se tam objeví člověk u soudu, který řekne, že třeba vám někdo... já nevím, to je, jak kdybyste mu platili a on vám musel vrátit nějaké peníze, to by byl problém.“ J. říká, že by po nikom nic nechtěl. V další části hovoru, který se týká M., P. říká: „Ať to udělá, já jsem říkal, já jsem mu hned řekl: Zdeňku, udělej to, udělej to, jestli chceš, tak to udělej, ale já ti říkám, že to neuděláš.“ J. opakuje, že „...jenom řekl, že vy jste jediná ta osoba, s kterou máme jednat“, P. říká: „Protože si to zjistil, protože já mám taky kontakty, jako nejenom já přes doktora a přes další lidi mám kontakty a on má taky kontakty, on taky hodně roků po soudech a má kontakty... prostě není schopen to udělat, protože kdyby to bylo takhle, tak se to zborťí jako karty... z karet se to zborťí a nevyřídíte nic... nepomůže, ani kdybyste hned přišli s kufrem 100 milionů, tak nepomůže, protože ten to nahlásí a je to v prdeli komplet úplně.“ J. říká „... tak oni chtěou z něho... mít“, P. přitakává „Samozřejmě... peníze. Peníze chtěou. Peníze a potom vlastně čekat na soud, nevyvíjet žádné aktivity, prostě vůbec... proběhne soud... těsně předtím to bude řešit státní zástupce, on je, a to je starý, už několikrát chtěl odejít do důchodu, buď ho naserou... do

důchodu a potom neví, co by začal dělat, at' vrátí peníze, že chce peníze, že ty peníze mají přijít někomu jinému... to vy jste takový člověk, naivní člověk, který mu tam...“ J. říká: „No jasně, to je blbost, ale... no dobře, no ale tak vy tam máte potom někoho jiného, kdo by to vzal?“ P. říká: „No určitě, samozřejmě, protože oni se mezi sebou znají.“ J. říká: „...hlavní je, aby to... na tom kraji ne... důležité je, aby státní zástupce se neodvolal, ne“, P. souhlasí „však jasně“, J. pokračuje: „Jenomže oni mají ze zákona, že se musí odvolat, vždycky“, P. nesouhlasí, B. rovněž uvádí: „To není pravda.“ Dále se do hovoru zapojuje také B., ale mluví tiše a není mu dobře rozumět. J. se ptá: „...ale jaké... podmínky nebo proč nemá, kolik nemá problém...“, P. říká: „Já jsem vám říkal, 5 milionů chce... 5 milionů plus ještě ten státní zástupce chce před tím soudem, to se bude těsně před tím soudem, až se bude vědět přesně, až bude ten, tak se to bude řešit...(dále nesrozumitelné)“, J. říká: „A milion státnímu zástupcovi?“, P. přitakává „To je jasné... tak milion, že bude chtít za to, aby prostě zapomněl třeba nebo...“, J. říká „jo, jo, jo, opomenul“. P. říká: „Oni už si to odůvodní. Zase dneska oni kolik vydělávají peněz, zase to není až tolik“, J. souhlasí, že to musí být adekvátní suma, P. říká, že „kdyby vám řekli adekvátní sumu, tak by se vám kolena podlomily“. Dále se P. s J. baví o tom, že P. si chtěl otestovat, jestli „to funguje“, říká P., že „v té době, kdy se domlouval K., tak vy jste nebyla jediná skupina, která s tím přišla“, byli třetí, P. říká, že o tom ví a opakuje, že akce s V., kterou udělali v roce 2013, „nejde už udělat“. Do dalšího hovoru se zapojuje i B., ale mluví tiše, není mu na záznamu rozumět, J. navrhuje, že by se to rozdělilo, „třeba napůl, dva a půl, dva a půl“, P. říká, že na tuto otázku není schopen odpovědět.

54. Po uvedené schůzce v Rajeckých Teplicích následovaly ještě tři monitorované schůzky mezi obžalovanými Ing. Vladimírem J. a Karolem P., k nimž došlo stejně jako v předchozích případech v pizzerii Obchodního centra Nová Karolína v Ostravě, a to ve dnech 14. 11. 2016, 30. 11. 2016 a 18. 1. 2017. Při schůzce dne 14. 11. 2016 (viz zvukový soubor [IXODES 22 20 2016-11-14 16-18.mp3](#) na DVD-R na č.l. 730) vysvětluje P. J., proč se minule setkali v zahraničí slovy: „Vidíte, že to nemám vůbec s nima jednoduché...s těma lidma...ale já to jako na jednu stranu je chápu, protože oni nechcují přijít o svoje místa...“, J. říká, že to, že se setkají někde ve vířivce, to mu nevadí, P. pokračuje: „Já vám to řeknu na rovinu, oni chtějí mít jistotu, že nikdo si nikoho nebude nahrávat a takové věci, o to jim jde, co v zahraničí, já to nemám vůbec jednoduché...“ J. se ptá: „Co oni na tu schůzku teda?“ P. odpovídá: „No oni nic, oni v tom mají úplně jasno... oni chtějí peníze, chtějí vědět, kdy to dostanou, a oni, že řekli svoje k tomu, řekli svoje, že jo, jak bylo řečeno, oni k tomu nemají, on říká, my k tomu nemáme co víc říct, jako tam není o čem, on říká tam není o čem diskutovat jako“. J. říká, že stále nemají žádnou záruku, hovoří o tom, že státní zástupce K. řekl V. heslo a navrhuje, aby se něco takového zopakovalo i se soudcem. P. říká, že takovou možnost ověří. J. dále říká, že uvažovali, že by zaplatili půlku předem a půlku potom, P. říká, že „oni na to vůbec nechcují slyšet“, J. tedy žádá nějaký „malý důkaz“. P. opakuje, že to zkusí, a říká, že tenkrát s V. u státního zástupce K. to vyšlo dobře, „úplně všechno to bylo tak, jak to mělo proběhnout, úplně super... já jsem byl šťastný tady za tento krok, protože tam je to nezpochybnitelné, že jsem to zařídil, jo, že prostě přes... to je jedno, jestli tam přes toho nebo tam přes toho, to je jedno, ale bylo to nezpochybnitelné“.
55. Při schůzce dne 30. 11. 2016 (viz zvukový soubor [IXODES 22 20 2016-11-30 10-10.mp3](#) na DVD-R na č.l. 730) P. J. sděluje: „Tak k té vaší věci, tam to je v prdeli, musíme to uzavřít, protože vy chcete něco, co on absolutně ten R., prý, jak mu toto řekl, takže, prý, měl málem hubu, pěnu u huby, on to bere, jako že se mu nedůvěřuje, a tak jemu to je v podstatě úplně jedno, že v žádném případě.“ J. navrhuje možnosti, že by za soudcem zašel jejich advokát, P. to kategoricky vylučuje. J. říká, že jeden z P. obhájců, JUDr. S., je bývalý prokurátor, stejně jako soudce R., že se tedy znají, P. na to říká: „No však jo, já vím, já znám dost dobře to pozadí tam... aji doktora, co byl se mnou tam, to je další číslo“, na naléhání J., jak se jmenuje, P. říká:

„Doktor B., B... to je bývalý z inspekce ministra vnitra... plukovník, jó, to je, to je šajba, dobrá... to, on dělá advokáta... on odešel od inspekce ministra vnitra a šel dělat advokáta a jako tam u té inspekce, on se všema přicházel do toho, protože on šetřil policajty, dělal policajty, že, tak on má známosti, neskutečné známosti“. P. vysvětluje, že B. nechtěl jít do GIBS, tak odešel, ale zůstaly mu kontakty „neskutečné“. Dále říká, že B. „je inženýr, magistr, má ekonomku a zároveň právnickou fakultu... a známosti má z toho období jako neskutečné, my se známe od děcka, my jsme kamarádi od děcka“. V průběhu dalšího rozhovoru P. k návrhům J. na zprostředkování schůzky se soudcem ohledně vrácení cestovního pasu Radomíru P., kdy při vzájemném kontaktu by soudce na potvrzení toho, že za vším stojí, řekl domluvenou frází, uvádí: „No neudělá to prostě, R. řekl, že prostě ne, tak prostě on to neudělá, on spíše jako když mu byla přednesena tato věc, o tom, že jako nějaká schůzka s tím V., ne jako schůzka, taková klasická schůzka, ale prostě tak, jak jsme se přesně domluvili... a znovu zopakoval, že jak ho někdo osloví, tak půjde a nahlásí to. To si úplně kříž uděláte nad sebou. Je to v prdeli a už se s tím nikdy nehne. Můžu udělat to, zařídit, že to nedostane, že dostane vyrozmění, že mu nebylo vyhověno žádosti, a následně můžu udělat to, že mu to zařídím, že to zase dostane.“ J. se ptá, za jak dlouho, P. říká: „No, tak dejme tomu, nevím, jestli tam je zákonná lhůta...“, J. říká, že není a ať to P. zjistí. P. říká, že si myslí, že by to šlo udělat, protože „já ten pas, to on vám možná říkal, já jsem mu to vyřídil, teda nevyřídil, zařídil, ani nezařídil, ani nevyřídil, zjistil jsem, bylo mi řečeno, ano, dám mu ho“. P. dále vypráví, že P. zařizoval vrácení pasu, na etapy, ale P. mu pak řekl, že o něj nestojí, že je neplatný, P. se to dotklo. J. říká: „Dobře, no vy říkáte, že byste byl schopen zařídit pas“, P. říká: „Že ho nedostane... a následně se podá žádost a dostane ho.“ J. opakuje, jestli by si nemohl P. zajít pro pas osobně, že by mu ho soudce předal, když ho má fyzicky, za účasti advokáta JUDr. S. P. se k tomu staví zdrženlivě, říká, že neví, říká, že soudce R. „v tom vidí nějaký podraz, nějakou léčku“, následně opakuje již mnohokrát připomínaný případ otce a syna Vybíralových, kteří nejprve nechtěli pomoci a následně, když chtěli a měli nachystaných 100 milionů, už to nešlo, a navazuje: „Já nikdy nechci nikoho strašit, ale to samé je to u vás. Půjde pomoci do určité doby, potom jako sklapne, a kdyby nevím co, a až potom je jménem republiky, tak řekne člověk... měli jsme to udělat, jako je dost peněz... jako teď ty prachy vy, jako když děláte ještě novou firmu, tak ty prachy máte vydělané za chvíli... tak si člověk řekne, ty vole, však my bysme to měli za měsíc vydělané... teď tady sedíme jak chuji...“ P. závěrem říká, že zjistí, co by se s jejich požadavkem dalo dělat, „já řeknu, co jsme se domluvili my, a oni mi řeknou, jestli to jde tímto způsobem a nebo ne“.

56. Při poslední monitorované schůzce mezi obžalovanými Karolem P. a Ing. Vladimírem J., která se uskutečnila dne 18. 1. 2017 (viz zvukový soubor [IXODES 22 20 2017-01-18 14-00.mp3](#) na DVD-R na č.l. 730), P. J. hned v úvodu sděluje: „No, nemám pro vás potěšující zprávu. Prostě, ten se cítí dotčený, uražený, ten, kdo o tom rozhoduje, ten nejvyšší. Řekl, že to nedostane, pas nedostane, a bylo mu to zdůvodněno pro, bylo mi to zdůvodněno tak, že si připadá, že si z něho někdo dělá srandu. První, že, že tam není jenom pro srandu a rozhoduje o tom on, co bude, co nebude, takže jemu někdo klást nebude podmínky. Takhle mi to bylo řečeno. A že jestli za takových, anebo onakých, onakých podmínek bude jako poskytnuty ty peníze, to že může tam kamarádům, si takhle, s kamarádama a ne s ním... řekl mi 14 dní na to dává, aby se to dostalo ke mně, to, co má dostat, potom bude to jiné, potom se, potom to může dostat a tak, jináč, že přes to nejede vlak.“ J. s P. se shodují v tom, že nemá smysl v tom za těchto okolností dále pokračovat. P. dále říká, že je mu to jedno, „o mně se nejedná, jedná se o vás... však uvidíte, jak to dopadne... myslím, že to dobře nedopadne... takže děj se vůle boží...“.
57. Na návrh obžalovaných Ing. Vladimíra J. a Radomíra P. byly u hlavního líčení přehrány k důkazu níže uvedené zvukové záznamy pořízené v rámci v přípravném řízení v této věci realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 trestního řádu.

- Jedná se o procesně použitelné důkazy, které byly opatřeny orgány činnými v přípravném řízení v souladu se zákonem, na základě příkazů příslušného soudce vydaných na návrh státního zástupce. Spolu s datovými nosiči obsahujícími tyto zvukové záznamy byly soudu policejním orgánem předány také příslušné protokoly. Jedná se telefonickou komunikaci mezi Mgr. Zdeňkem M. a obžalovaným Karolem P., obžalovaným Radomírem P. a Mgr. Zdeňkem M. a mezi obžalovanými Karolem P. a Mgr. Ing. Petrem B.
58. Dne 23. 8. 2016 v 15:02 hodin telefonicky kontaktoval Mgr. Zdeněk M. Karola P. (IXODES_09_BM_160823_150235_14_10UL a IXODES_09_BM_160823_150235_25_10UL na DVD-R „IXODES 9-B200914013“ č.l. 2806). M. na záznamu P. říká, že mu volal nějaký P., že vůbec neví, proč a kdo to je. P. mu říká, že P. je „zmrď“ a má ho poslat „do piči“, že je to „ten, co byl na těch Seychelách“, jestli si M. pamatuje. M. si vzpomíná, ale říká, že to řešil někdo jiný. M. se ptá, o co jde, P. mu to nechce přes telefon říct s tím, že mu to sdělí osobně, a dodává, že si myslí, že to je úplně zbytečné, že P. jenom zkouší a tahá informace, „Olin v tom má taky prsty“. Říká, že M. řekne, „jak se to řešilo tehdy“, aby si M. sám mohl udělat úsudek a pak udělal, jak bude chtít. Dále P. říká: „To je neprůchozí, protože já už jsem to pojistil úplně z jiné strany.“ Říká, ať si M. udělá sám úsudek a dá mu vědět, jestli v tom bude něco dělat, P. si strašně vymýšlí a staví se do role toho, kdo chce „někoho dirigovat“ a klást nějaké podmínky, ale přitom je v situaci, že musí „držet hubu a poslouchat“. Domlouvají se, že se osobně setkají.
59. V hovoru ze dne 26. 8. 2016 ve 12:30 hodin (IXODES_09_BM_160826_123045_02_10UL a IXODES_09_BM_160826_123045_06_10UL na DVD-R „IXODES 9-B200914013“ č.l. 2806) P. telefonicky informuje M., že schůzka bude v 15:00 hodin, zdrží se s nimi asi hodinu, protože bude třeba probrat nějaké otázky, takže kolem 16. hodiny se vydá za ním. Ozve se M., když bude vyjíždět z Ostravy, domlouvají se, že se potkají ve Frýdku-Místku v restauraci Da Capo u soudu (pozn.: Steak House Hacienda La Bodega).
60. Dne 20. 10. 2016 v 15:18 hodin se uskutečnil hovor mezi Radomírem P. a Mgr. M. (IXODES_06_BM_161020_151838_21_10UL a IXODES_06_BM_161020_151838_27_10UL na BD-R „IXODES 6-B171004015“ č.l. 2803). Ze zvukového záznamu vyplývá, že P. volá M., že se domlouvali, že si za dva týdny zavolají, ptá se, jestli už pro něho M. něco má, M. říká, že je to stejné, nezměnilo se to, „jedině cestou toho člověka, co to s vámi domlouval“. P. říká: „Jako s Karlem se máme bavit, jo?“ M. říká: „Hmm.“ P. vzdychá a říká, že „s ním je to takové divoké, ty dohody“. M. opakuje, že jedinec přes něho, P. říká, že kolega s ním má nějakou schůzku, tak uvidí, co „z něho vypadne“.
61. V hovoru ze dne 20.10.2016 v 15:50 hodin (IXODES_09_BM_161020_155012_02_10UL a IXODES_09_BM_161020_155012_04_10UL na DVD-R „IXODES 9-B200914013“ č.l. 2806) Mgr. Zdeněk M. volá Karolu P. a sděluje mu, že mu dotyčný (nejmenuje) volal asi před hodinou a on (M.) mu řekl, se nic nezměnilo, všechno zůstává stejné a jestli to chce nějak řešit, ať to řeší „tou tvou cestou“ (míněno P.). „On“ říkal, že to dá nějakému svému kolegovi, který s P. jedná, ať to s P. domluví. P. říká, že M. řekne příští týden, má „s ním“ dojednání schůzku „na pondělí“, pak dá M. vědět, ale v každém případě „to, co jsem ti říkal, to platí“. M. říká, že chtěl jenom, aby P. věděl, že „on“ se ozval a že M. už s ním jednat nebude.
62. Dne 7. 11. 2016 proběhl telefonický hovor mezi Karolem P. a Mgr. Zdeňkem M. (IXODES_06_BM_161107_143743_06_11PG a IXODES_06_BM_161107_143743_10_11PG na BD-R „IXODES 6-B171004015“ č.l. 2803). M. se ptá P., jak pokračuje, P. říká, že minulý týden proběhla jedna schůzka, v pátek se mají setkat znovu, pak uvidí, říká M., že to, co mu slíbil, že to platí. M. říká, že proto nevolá, spíše jej zajímá, jak „ni se k tomu

- staví“. P. říká, že ten, se kterým se setkal, mu řekl, že ten, se kterým mluvil M., mu řekl, že mají jednat s ním (s P.). Už to trvá dlouho, tak P. mu řekne verdikt, jak to je a „buď to chcete, anebo to nechcete, a jestli to chcete, tak to bude, jak se řeklo, jestli to nechcete, tak na shledanou. Ale pomoc už nečekejte, protože tam už to nejde“. Dále P. říká, že oni si neuvědomují, že to nejde ta věc tlačit z deseti stran. Jde to jenom z té jedné. Ale měl si to rozmyslet předtím, než něco začal chtít.
63. Dne 22. 11. 2016 v 10:54 hodin proběhl telefonický hovor mezi Mgr. Ing. Petrem B. a Karolem P. (IXODES_09_BM_161122_105421_06_10UL a IXODES_09_BM_161122_105421_08_10UL na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806). B. telefonuje P. a omlouvá se mu, že musel něco nutně zařídit. Domlouvají si schůzku na pátek na 8 hodin. B. v rámci hovoru říká P.: „Akorát tam v té jiné věci, jak jsme se bavili, ti potřebuju ještě říct, tam je to úplně jinak.“ P. se ptá: „Kde?“ B. říká: „No to, co jsme řešili na Slovensku.“ P. říká „Jo, jo, jo“ a B. pokračuje: „Jo, jo, jo, byl jsem s tou kolegyní“, P. říká, že to pak proberou.
64. Dne 30.11. 2016, ihned po schůzce s Ing. Vladimírem J. v pizzerii Obchodního centra Nová Karolína (viz shora), v 10:57 hodin, telefonicky kontaktoval Karol P. Mgr. Ing. Petra B. (IXODES_09_BM_161130_105711_08_03HK a IXODES_09_BM_161130_105711_08_03HK na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806), kdy P. se B. ptá se, jestli je u sebe, B. říká, že je na cestě do Prahy, bude až pátek a ptá se, o co jde. P. říká: „Je to v té druhé věci, ne ta moje, ale ta druhá... my jsme stejně domluveni na ten pátek, tak to v pátek probereme... je to rozumná věc si myslím, velmi rozumná...“ B. říká: „Ty vole, já jsem chodec, takže já... dobré, však mi to řekneš“ P. se loučí s tím, že to nechají na pátek.
65. Dne 12.01.2017 ve 12:13 hodin zaslal Karol P. Mgr. Ing. Petru B. SMS zprávu, v níž se ho dotazuje: „Víš něco o té druhé věci?“ B. odpovídá ve 12:32 hodin téhož dne takto: „Zítřka mám schůzku v Ostravě“ (IXODES_09_BM_170112_120000_BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806).
66. Další komunikace mezi Karolem P. a Mgr. Ing. Petrem B. je ze dne 16. 1. 2017, jedná se o tři hovory: V 9:40 hodin si B. domlouvá schůzku s P. s tím, že jede na výslech na 10 hodin a pak přijede za P. do Karviné, něco mu řekne a domluví se. P. souhlasí (IXODES_09_BM_170116_094003_12_10BM a IXODES_09_BM_170116_094003_12_10BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806). V 11:08 hodin B. volá P., že končí na policii v Karviné, a domlouvají se, že se setkají za chvíli na náměstí (IXODES_09_BM_170116_110824_14_10BM a IXODES_09_BM_170116_110824_27_10BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806). V 11:18 hodin volá B. P., že právě zaparkoval, P. tam bude za 2 minuty (IXODES_09_BM_170116_111811_02_10BM a IXODES_09_BM_170116_111811_27_10BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806).
67. Dne 18. 1. 2017 v 11:33 hodin telefonuje Karol P. Mgr. Ing. Petru B., který mu hned po přijetí hovoru říká: „Eště nic nevím, dám ti vědět.“ P. reaguje: „Jo, jo, bo já ve dvě hodiny s ním mám být, víš?“ (IXODES_09_BM_170118_113333_06_10BM a IXODES_09_BM_170118_113333_08_10BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806). Následně ve 12:51 hodin téhož dne B. volá P. a oznamuje mu, že „Teď jsem s ním mluvil a potvrdil mi to, co říkám.“ P. reaguje: „Jo, jo, jo, že ne.“ B. říká: „Jo, že ne... jo, teď jsem s ním mluvil, minuta.“ P. říká, že se pak hned za B. zastaví a řekne mu co a jak, aby ho informoval a pokračuje „takže tak, jak jsme se bavili“. B. říká, že bude v kanceláři nebo doma (IXODES_09_BM_170118_125155_12_10BM a IXODES_09_BM_170118_125155_19_10BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806). Bezprostředně po skončení schůzky s Ing. Vladimírem J. v pizzerii Obchodního centra

- Nová Karolina (viz shora) volá ve 14:26 hodin P. B. a oznamuje mu, že jede z Ostravy a dotazuje se, jestli je ještě v kanceláři. B. mu odpoví že ano. P. se ptá, zdali tam bude ještě tak 30 minut. B. odpoví, že ano a bude na něj čekat. (IXODES_09_BM_170118_142631_06_10BM a IXODES_09_BM_170118_142631_12_10BM na DVD-R „IXODES 9-B200914014“ č.l. 2806).
68. Posledním z obhajobou k důkazu navržených záznamů telefonních hovorů je hovor mezi Mgr. Zdeňkem M. a Karolem P. ze dne 17. 3. 2017, kdy v čase 12:12 hodin kontaktoval Mgr. M. P. a ptá se ho, co je nového. Karol P. mu oznamuje, „tam se to ukončilo s ním, s těma“. Mgr. Zdeněk M. říká „nechtěli to“ Karol P. mu odpovídá, „oni by chtěli, ale za nic“ Mgr. Zdeněk M. řekne „tak ať si trhnou nohou“ (IXODES_09_BM_170317_121200_12_03HK a IXODES_09_BM_170317_121200_14_03HK na DVD-R č.l. 2806 „IXODES 9-B200914015“).
69. Pokud jde o trestní řízení, o jehož ovlivnění se v daném případě (jak u skutků v z roku 2013, tak i u skutku z let 2016-2017) mělo jednat, jeho podstata vyplývá z postupem dle § 213 trestního řádu u hlavního líčení k důkazu provedené obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě, sp. zn 4 VZV 4/2013 ze dne 18. 12. 2014 (č.l. 2009-2042), kterou podal uvedeného dne státní zástupce JUDr. Karel K. ke Krajskému soudu v Ostravě, věc je vedena u označeného soudu pod sp. zn. 54 T 11/2014 (předseda senátu JUDr. Jiří R.) a dosud není skončena. Touto obžalobou je kladeno za vinu Ing. Vladimíru J., Ing. Petru O., Radomíru P. a Ing. Robertu T. spáchání zvláště závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu poškozování zájmů Evropské unie podle § 260 odstavec 1, odstavec 5 trestního zákoníku, jichž se měli dopustit tím, že za využití již poskytnutých dotačních prostředků z rozpočtů České republiky a Evropské unie na nákup technologického zařízení (mj. na zpracování PET materiálu) měli za společnost Exelsior Group s.r.o. poskytovateli dotací dokládat, že se uvedená společnost již sama podílela svými prostředky na pořízení výrobních technologií, dokumenty obsahujícími nepravdivé informace a údaje s tím, že výrobní technologie nejméně v případě recyklační linky na PET lahve již existovala v době podání žádosti o dotace, kdy tímto jednáním obžalovaných měla být způsobena škoda ve výši 267 750 000 Kč finančním zájmům Evropské unie a škoda ve výši 47 250 000 Kč České republice.
70. Součástí vyšetřovacího spisu jsou také kopie materiálů z trestního spisu vedeného GIBS pod č.j. GI-5012-167/TČ-2017-843072 (č.l. 2053-2154), z nichž vyplývá, že proti obžalovanému Radomíru P. je souběžně s touto trestní věcí vedeno další trestní stíhání, a to pro skutek právě kvalifikovaný jako zločin podplacení podle § 332 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době od 22. 4. 2013 do 25. 6. 2013, na nezjištěném místě Moravskoslezského kraje, poté, co dne 12. 4. 2013 policejní orgán tehdejšího ÚOKFK SKPV, Expozitura Ostrava v trestní věci č.j. OKFK-143/TČ-2011-252501, v níž bylo proti němu vedeno prověřování pro podezření ze spáchání zvláště závažných zločinů dotační podvod podle § 212 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku a poškozování zájmů Evropské unie podle § 260 odstavec 1, odstavec 5 trestního zákoníku, provedl prohlídku jiných prostor a pozemků ve společnosti Exelsior Group s.r.o., v níž působil jako majoritní společník a jednatel, a poté, co v téže trestní věci bylo zahájeno vazebně vedené trestní stíhání jeho spolupracovníků Ing. Vladimíra J., společníka a jednatele společnosti Exelsior Group, s.r.o., a Ing. Roberta T., ředitele společnosti Exelsior Packaging, a.s., pro tytéž zvláště závažné zločiny, Radomír P. z blíže nezjištěného místa na území Seychelské republiky, kde se v té době zdržoval, aby se vyhnul trestnímu stíhání, prostřednictvím e-mailové zprávy zaslané dne 22. 4. 2013, požádal Ing. Martina S. (v

daném řízení vystupujícího v procesním postavení spoluobviněného) o intervenci u orgánů činných v trestním řízení ve výše uvedené trestní věci, neboť mu o něm bylo známo, že má kontakty v politických kruzích, přičemž Ing. Martin S. mu v reakci na takovou žádost naznačil své styky s příslušníky Policie ČR a nabídl mu v dané věci pomoc s tím, že jej přitom požádal o finanční prostředky ve výši 3 miliony Kč za zajištění této pomoci, což Radomír P. akceptoval, a proto tyto finanční prostředky Radomír P. následně prostřednictvím svého bratra Libora P., jenž nebyl obeznámen s přesným účelem a povahou finančních prostředků, v době od 24. 4. 2013 do 25. 6. 2013 na různých místech v Bohumíně v několika splátkách ve výši 300 tisíc až 500 tisíc Kč Ing. Martinu S. poskytl s tím, že Ing. Martin S. Radomíru P. k okamžiku uzavření jejich vzájemné dohody o předání finančních prostředků deklaroval, že tyto finanční prostředky následně předá příslušníkům Policie ČR, které Radomíru P. nespecifikoval, a to jako odměnu za to, že proti Radomíru P. a jeho spolupracovníkům nebude dále vedeno trestní řízení, což Radomír P. plně akceptoval. Uvedené listinné materiály byly soudem provedeny u hlavního líčení k důkazu při plném respektování zásady presumpce neviny obžalovaného Radomíra P. toliko z toho důvodu, že jmenovaný obžalovaný a jeho obhájce v rámci uplatněné obhajoby ve svých ústních a písemných vyjádřeních předpokládají vědomost soudu o tomto souběžně probíhajícím trestním řízení a nezřídka na ně odkazují. Toto trestní řízení je proti obžalovanému Radomíru P. v současné době vedeno u Okresního soudu pro Prahu-západ pod sp. zn. 14 T 144/2019, kdy věc dosud není skončena.

71. K návrhu státního zástupce byly u hlavního líčení provedeny k důkazu jakožto listinné důkazy dále: protokol o vydání věci Liborem P. s fotografií (č.l. 456-457), z nichž vyplývá, že dne 22. 2. 2016 vydal Libor P., bratr obžalovaného Radomíra P., policejnímu orgánu flash disk obsahující fotografii obálky s nápisem „Záloha na penzi 500 000,-“, protokol o vydání věci s vydanými listinami (č.l. 497-507), z nichž vyplývá, že dne 10. 3. 2019 vydal Libor P. policejnímu orgánu výpisy z účtu a kopie výdajového pokladního dokladu, a protokol o vydání věci s výpisem z účtu (č.l. 461-462), z nichž vyplývá, že dne 10. 2. 2017 vydal obžalovaný Radomír P. policejnímu orgánu výpis z účtu vedeného v Polsku v bance ALIOR bank s tím, že z tohoto je patrné, že převedl celkem 10 mil. Kč na účet svého bratra Libora P. Uvedené listinné důkazy se však netýkají projednávaných skutků, kdy se zjevně vztahují ke shora označené trestní věci vedené proti obžalovanému Radomíru P. na podkladě obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 21. 10. 2019, č.j. VZV 22/2017, u Okresního soudu pro Prahu-západ pod sp. zn. 14 T 144/2019.
72. K návrhu státního zástupce byla jakožto důkazy listinné u hlavního líčení provedena také rozhodnutí v trestní věci, která byla dříve vedena proti obžalovanému Radomíru P. u Krajského soudu v Brně a následně u Krajského soudu v Ostravě, a to rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2010, č.j. 39 T 8/2009-3712 (č.l. 1821-1864/5), rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2011, č.j. 2 To 37/2011-4053 (č.l. 1865-1906/6), usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 11. 2011, č.j. 1 Ntd 19/2011-4136 (č.l. 1911-1914/6), usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 1. 2013, sp. zn. 39 T 8/2009 (č.l. 1915-1921/6) a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2017, č.j. 37 T 8/2011-5040 (č.l. 1922-2004/6), z nichž vyplývá, že obžalovaný Radomír P. byl v uvedené věci trestně stíhán pro zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kdy posledně citovaným rozsudkem byl od skutku uvedeného v obžalobě podle § 226 písmeno c) trestního řádu zproštěn. Podstatou stíhaného skutku bylo jednání spočívající v tom, že jako jednatel společnosti Exelsior Karviná, s.r.o. měl v roce 2006, spolu Ing. Pavlem K. a Zdeňkem Ř., v úmyslu vylákat peníze od společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., předstírat pracovníkům Oberbank Leasing, s.r.o., že společnost Exelsior Karviná, s.r.o., je vlastníkem technologického zařízení funkčního lisu PET preforem v hodnotě 22 610 000 Kč, ačkoliv byl srozuměn s tím,

že tento lis nebyl takové výroby schopen, a navíc jeho hodnota činila v té době pouze částku 2 196 300 Kč. Soud dovodil, že nebylo prokázáno, že uvedený skutek spáchal obžalovaný Radomír P. (stejně jako další spoluobžalovaní Libor P. a Vladimír G.). V uvedeném trestním řízení vypovídali jako svědci jak v přípravném řízení, tak v řízení před Krajským soudem v Brně i osoby Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T., a to v pozicích svědků. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 11. 2011, č.j. 1 Ntd 19/2011-4136, byla podle § 25 trestního řádu z důvodu vhodnosti věc odňata Krajskému soudu v Brně a přikázána Krajskému soudu Ostravě. Z odůvodnění rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci se podává, že důvodem odnětí věci byla skutečnost, že přítel předsedkyně senátu Krajského soudu v Brně, jíž byla věc přidělena, JUDr. K., byl v té době trestně stíhán v souvislosti s jeho participací na nabídce ovlivnění průběhu a výsledku trestního řízení v uvedené věci Ing. K. a dalších osob, vedeného původně Policií ČR v Brně pod č. j. PJM-143/TČ-2008-03, kterou měli na základě informací a dokumentů od policisty Bc. Ing. Petra K. učinit Milan V. a Michal Tofl osobě později obžalovaného Ing. Pavla Kupařowitze. Z citovaného rozhodnutí se dále podává, že obžalovaný Radomír P. v rámci veřejného zasedání u Vrchního soudu v Olomouci, konaného o odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2010, č.j. 39 T 8/2009-3712, uvedl, že i po něm chtěl policista K. peníze, stejně jako později pánové V. a JUDr. Š., jak to uvedl Ing. Pavel K., a to za ovlivnění jejich řízení před Krajským soudem v Brně, jehož senátu předsedala JUDr. K., která je přítelkyní JUDr. Oldřicha Š. Ta měla v případě zaplacení peněz, jak to plynulo z požadavků policisty T. na zaplacení, upravit rozsudek ve prospěch těchto obžalovaných.

73. Vzhledem k tomu, že obžalovaný Radomír P. v rámci své obhajoby uvedl, že měl důvodnou obavu, že se opakuje situace, jíž již v minulosti čelil, kdy byl vydírán tzv. Toflovým gangem, byl u hlavního líčení proveden důkaz také rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2014, č.j. 1 T 12/2012-12827 (č.l. 1379-1629) ve věci obžalovaných JUDr. Miloše A. a spol., jakož i na něj navazujícími rozhodnutími Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 3. 2015, č.j. 1 To 73/2014-13805 (č.l. 1630-1709), Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2016, č.j. 7 Tdo 1535/2015-330 (č.l. 1710-1806) a Krajského soudu v Brně ze dne 10. 10. 2017, č.j. 1 T 12/2012-15273 (č.l. 1807-1820). Z citovaných rozhodnutí bylo zjištěno, že obžalovaný Radomír P. (ani jeho bratr Libor P., ani žádný z obžalovaných v nyní projednávané trestní věci) nebyli v této věci tzv. Toflova gangu vedeni jako poškození. Obžalovaný Radomír P. v dané věci vystupoval toliko v procesním postavení svědka, a to ve vztahu k bodu 17) rozsudku soudu prvního stupně, jímž byl uznán vinným v té věci obžalovaný Milan V. tím, že v průběhu let 2007-2010 na různých místech v Brně oslovil Ing. Pavla K. s tím, že za částku 2 miliony Kč ovlivní jeho trestní stíhání vedené PČR SJMK SKPV OHK Brno pod PJM-143/RČ-2008-03-KM (později věc vedena u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 8/2009 a následně u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 37 T 8/2011 – viz shora) v jeho prospěch, což neměl v úmyslu, přičemž Ing. Pavel K. v konečném důsledku nabídku stejně neakceptoval. Z odůvodnění citovaného rozsudku se podává, že Radomír P. jako svědek v dané věci uvedl, že mu Vladimír G. sdělil, že se setkal s T., který požadoval 3 miliony za osobu, jinak budou obžalováni. Vladimír G. naproti tomu jako svědek uvedl, že o nabídce slyšel od P. Jako svědek v dané věci vystupoval také Robert T., který pouze neurčitě uvedl, že se k němu dostaly signály, že je možno za peníze předmětnou kauzu ovlivnit, aniž by zmiňoval konkrétní osoby. Bratr obžalovaného Radomíra P., Libor P., jako svědek uvedl, že se k němu dostala informace, že lze jeho problém vyřešit za 200 000 Kč za každou osobu, později se částka zdvihla na 3 miliony Kč za osobu za zprošťující rozsudek, přičemž tuto informaci se dozvěděl od svého právního zástupce, který následně spáchal sebevraždu.
74. K osobě obžalovaného Karola P. bylo z opatřených listinných důkazů zjištěno, že má v opise rejstříku trestů (č.l. 2983) vykazována dosud celkem čtyři odsouzení. Poprvé byl odsouzen

v roce 1983 Okresním soudem v Karviné, sp. zn. 3 T 162/83, pro přečin, odsouzení bylo amnestováno v roce 1990 s účinky zahlazení. Podruhé byl odsouzen dne 22. 11. 2002 Okresním soudem v Karviné, pobočka v Havířově, sp. zn. 101 T 91/2002, pro návod k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 10 odstavec 1 písmeno b) k § 158 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona a pokus trestného činu podvodu podle § 8 odstavec 1 k § 250 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zkušební dobou do 28. 10. 2004, přičemž dne 6. 3. 2006 se osvědčil, a k peněžitému trestu ve výměře 30 tisíc Kč, který zaplatil dne 30. 7. 2004. Potřetí byl obžalovaný Karol P. odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 31. 10. 2011, sp. zn. 8 T 154/2010, který nabyl právní moci dne 26. 1. 2012, pro trestný čin podvodu podle § 250 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který mu byl podmíněně prominut amnestií prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, přičemž dne 11. 11. 2020 se osvědčil. Naposledy byl obžalovaný Karol P. rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2020, č.j. 31 T 3/2019-2774 (č.l. 2739-2764), který ve vztahu k němu nabyl právní moci dne 7. 12. 2020, uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku a podle § 283 odstavec 3 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 11 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, jako trest vedlejší mu byl uložen podle § 70 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to hotovosti 6 200 PLN, 100 000 Kč a 4 750 EUR, a podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku trestu propadnutí věci, a to: digitální váhy s výklopným víkem, včetně do váhy vložených 4 plastových sáčků s tlakovým uzávěrem 7x4 cm, mobilního telefonu Aligátor A321 IMEI1:1357676081139376 a IMEI2:2357676081139384 se SIM kartou T-Mobile ICID:8942001330318665580, mobilního telefonu NOKIA IMEI1:356027083770027 a IMEI2: 356027083800022, mobilního telefonu Sencor se SIM kartou T-Mobile ICID:8942001320298141082, mobilního telefonu Huawei CUN-L21 IMEI1:864194037044183 a IMEI2:864194037064405, mobilního telefonu SAMSUNG Galaxy S8 s IMEI:354626096793967 a mobilního telefonu Huawei DRA-L21, IMEI1:860168040121950, IMEI2:860168042033450.

75. Obžalovaný Oldřich O. má v opise rejstříku trestů (č.l. 2984) vykazováno dosud jediné odsouzení. Z připojeného spisu Okresního soudu ve Frýdku-Místku sp. zn. 4 T 133/2016 bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 10. 2017, č.j. 4 T 133/2016-3619, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2017, byl obžalovaný uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku a přečinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odstavec 1 trestního zákoníku a odsouzen podle § 240 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 10 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků a 8 měsíců, tj. do 12. 6. 2022, jako vedlejší tresty byly obžalovanému uloženy jednak podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitý trest ve výměře 150 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1 000 Kč, celkem tedy 150 000 Kč, který obžalovaný zaplatil dne 15. 1. 2018, a jednak podle § 70 odstavec 2 trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to částky 48 350 Kč, a podle § 70 odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to 12 000 kusů cigaret značky Marlboro bez platných tabákových nálepek.
76. K osobám obžalovaných Mgr. Ing. Petra B., Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P. bylo zjištěno, že se jedná o osoby bez záznamu v evidenci rejstříku trestů (viz č.l. 2985-2988).

77. Z materiálů opatřených v rámci finančního šetření provedeného k osobám obžalovaných Mgr. Ing. Petra B., Ing. Oldřicha O. a Karola P. v přípravném řízení v letech 2017 a 2018 (přílohy č. 1 a 2 vyšetřovacího spisu) vyplývá, že prvně jmenovaný v době šetření měl na bankovních účtech finanční prostředky ve výši cca 390 000 Kč a byl vlastníkem bytu s garáží v k.ú. Bludovice, obžalovaný Ing. Oldřich O. měl na svých bankovních účtech záporný zůstatek a byl majitelem nevelké parcely v k.ú. Karviná, dvou starších motorových vozidel a dvou střelných zbraní. Obžalovaný P. neměl na svých bankovních účtech téměř žádné finanční prostředky, byl majitelem vozidla VW Phaeton, rok výroby 2008, a dále nemovitostí, které se staly již v průběhu přípravného řízení předmětem zajištění v této věci. Usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 7. 4. 2017, č.j. VZV 23/2017-33 (č.l. 668-673), byly podle § 175 odstavec 1 písmeno e) trestního řádu ve spojení s § 344a odstavec 1 trestního řádu zajištěny nemovitosti Karola P. pro účely zajištění výkonu peněžitého trestu tyto nemovitosti: stavba rodinné rekreace č.e. 112, umístěná na parcele č. St. xxx, pozemek p. č. St. xxx o výměře 651 m², zastavěná plocha a nádvoří, zemědělské stavení bez č.p./č.e., umístěné na parcele č. St. xxx, pozemek p. č. St. xxx o výměře 68 m², zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p. č. xxx o výměře 36 m², ostatní plocha, a pozemek p. č. xxx o výměře 129 m², trvalý travní porost, vše zapsáno Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Třinec, na listu vlastnictví č. xxx pro obec xxx, katastrální území xxx. Odhadovaná hodnota zajištěného majetku v době zajištění, tedy cena obvyklá, činila přibližně 800 000 Kč. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 5. 2017, sp. zn. 2 To 44/2017, byla zamítnuta stížnost Karola P. proti rozhodnutí o zajištění majetku (č.l. 676-680).
78. Na základě a po zhodnocení všech důkazů shora uvedených dospěl soud k závěru o vině obžalovaných skutky, jak jsou popsány v bodech 1. až 3. výroku tohoto rozsudku shora.
79. Úvodem je třeba konstatovat, že při hodnocení důkazní situace a provedených důkazů, každého jednotlivě a také v jejich vzájemných souvislostech, postupoval soud velmi obezřetně, neboť v daném případě bylo nutno při posouzení věrohodnosti výpovědí jednotlivých ve věci slyšených osob, ať již obžalovaných či svědků, vzít v úvahu řadu skutečností. V první řadě je to skutečnost, že obžaloba byla v dané věci podána na dvě skupiny osob, z nichž jednu skupinu tvoří osoby, které měly být současně pachatelé i poškozenými, byť práva poškozených v tomto řízení vykonávat nemohou. Právě tyto obžalovaní – Ing. Vladimír J., Ing. Robert T. a Radomír P. od počátku interpretují své jednání a postup, který v roce 2013 zvolili, jako jednání učiněné pod vlivem bezprávné výhrůžky, jíž se vůči nim měli dopustit nejen rovněž v této věci obžalovaný P. a Ing. O., ale jejich prostřednictvím i osoby z řad orgánů činných v trestním řízení, které nějakým způsobem participovaly na trestní věci vedené proti nim pro trestný čin dotačního podvodu. Skutečnost, že proti obžalovaným bylo a stále je vedeno trestní stíhání pro zvláště závažnou hospodářskou trestnou činnost, mohlo a nadále může mít vliv na jejich postoje a výpovědi v této trestní věci, když mohou mít zájem na tom, aby činnost orgánů činných v trestním řízení podléjících se na prověřování a vyšetřování a následně rozhodování v trestní věci, v níž jsou trestně stíháni, byla zpochybněna. V tomto kontextu bylo třeba hodnotit také výpovědi osob z řad spolupracovníků či blízkých přátel těchto obžalovaných, neboť i to jsou osoby, které mohou mít zájem na tom, aby se jmenovaní obžalovaní vyhnuli potenciálnímu trestu, který jim hrozí v důsledku trestního stíhání proti nim vedeného, a nelze tak vyloučit, že mohou obsah svých výpovědí tomuto zájmu přizpůsobovat. Proto se soud při ustálení skutkového stavu nespokojil se spolu korespondujícími výpověďmi těchto obžalovaných či s nimi spřízněných osob, ale pravdivost jejich tvrzení vždy důsledně ověřoval jinými dostupnými věrohodnými důkazy. Rovněž při hodnocení autentických záznamů komunikace obžalovaného Radomíra P. či v letech 2016-2017 také obžalovaných Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. s onou druhou skupinou obžalovaných reprezentovaných Karolem P. a v roce 2016 také Mgr. Ing. Petrem B. bylo na místě důsledně posuzovat

věrohodnost skutečností právě těmito dvěma posledně jmenovanými obžalovanými v rámci této komunikace sdělovaných a důsledně je ověřovat pomocí jiných věrohodných důkazů, neboť podstatou jednání těchto obžalovaných mělo být uvedení osob kolem Radomíra P. v omyl ohledně jejich schopnosti a možnosti ovlivnit jejich trestní řízení. Obsah skutečností sdělovaných v rámci policií monitorované komunikace v letech 2016-2017 obžalovanými P., Ing. J. a Ing. T. pak bylo nutno hodnotit při vědomí toho, že jmenovaní věděli o tom, že tato komunikace je policií monitorována a nahrávána.

80. Ve vztahu ke skutkům pod body 1. a 3. výroku tohoto rozsudku shora vzal soud po provedeném dokazování za prokázáno, že poté, co policejní orgán ÚOKFK SKPV, expozitura Ostrava, ve věci vedené pod č.j. OKFK-143/TC-2011-252501, provedl prohlídku jiných prostor a pozemků ve společnosti Exelsior Group s.r.o., zadržel jako podezřelé mj. Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T., zahájil proti nim trestní stíhání pro zvláště závažnou trestnou činnost spojenou s dotacemi, jejichž příjemcem byla právě společnost Exelsior Group s.r.o., a jmenovaní byli vzati do vazby, přičemž proti Radomíru P. bylo zahájeno trestní stíhání jako proti uprchlému, neboť se jej nepodařilo zadržet, když v době zadržení a v době následující se nacházel na území Seychelské republiky, se obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. dohodli, že této situace zneužijí a na úkor Radomíra P., Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. se neoprávněně obohatí. S tímto záměrem obžalovaný Karol P. nejprve kontaktoval bývalou manželku Radomíra P. za účelem získání kontaktu na jmenovaného a následně přes komunikační aplikaci Skype obžalovaní P. a Ing. O. prostřednictvím advokáta Mgr. Zdeňka M. navázali s Radomírem P. kontakt a v rámci následné komunikace Radomíru P. nabídli, že za určitou finanční částku zajistí, aby byli Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. propuštěni z vazby a aby bylo trestní stíhání ovlivněno ve prospěch Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P., kdy požadované finanční prostředky měly být použity jako úplatek pro příslušného policistu a státního zástupce, případně jiné osoby z řad orgánů činných v daném trestním řízení. Obžalovaný Radomír P. o této nabídce s obžalovanými Karolem P. a Ing. Oldřichem O. opakovaně prostřednictvím aplikace Skype jednal, přičemž na původní nabídku těchto obžalovaných, že uvedené zajistí za částku 30 000 000 Kč nepřistoupil a nabídl jmenovaným, že je ochoten zaplatit částku 10 000 000 Kč, na čemž se společně dohodli, kdy konkrétní dohoda zněla tak, že za částku 5 000 000 Kč, představující úplatek pro orgány činné v trestním řízení, obžalovaní P. a Ing. O. zajistí propuštění Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. z vazby, přičemž tato částka bude Karolu P. a Ing. Oldřichu O. předána po propuštění Ing. T. a Ing. J. z vazby. Dále bylo dohodnuto, že za další částku ve výši 5 000 000 Kč, kterou obžalovaní P. a Ing. O. opět předají orgánům činným v trestním řízení jako úplatek, bude zrušen mezinárodní zatýkácí rozkaz vydaný na Radomíra P. a trestní řízení proti Ing. J., Ing. T. a P. zastaveno, anebo jim budou uloženy jen podmíněné tresty. Poté, co byli Ing. J. a Ing. T. dne 26. 7. 2013 státním zástupcem propuštěni z vazby na svobodu, dohodli se společně s Radomírem P., stále ještě se nacházejícím na území Seychelské republiky, který je s nabídkou obžalovaných P. a Ing. O. seznámil, že tuto nabídku akceptují, a ve dnech 2. 8. 2013, 16. 8. 2013 a 23. 8. 2013 zaplatili jmenovaným obžalovaným první část dohodnuté částky v celkové výši 5 000 000 Kč (za propuštění Ing. J. a Ing. T. z vazby), a to tak, že dne 2. 8. 2013 předal Ing. Robert T. obžalovanému Karolu P. v kavárně v Ostravě částku 1 000 000 Kč v hotovosti a ve dnech 16. a 23. 8. 2013 předal Ing. Robert T. obžalovaným Karolu P. a Ing. Oldřichu O. finanční hotovost ve výši 2 x 2 000 000 Kč, pro kterou si osobně přijeli společně oba tyto obžalovaní do sídla společnosti Exelsior Group s.r.o. I přesto, že se obžalovaní P. a Ing. O. po převzetí uvedené částky nadále snažili, aby jim byla vyplacena i druhá část dohodnuté částky ve výši 5 000 000 Kč, obžalovaný Radomír P. trval na tom, aby mu byly sděleny konkrétní kroky, které budou následovat, a aby mu byl poskytnut nějaký důkaz o tom, že obžalovaní P. a Ing. O. jsou skutečně ve spojení s orgány činnými v trestním řízení a tyto budou konat v jejich prospěch, což jmenovaní nebyli schopni zajistit, neboť ve skutečnosti v žádném, ani zprostředkovaném,

kontakty s orgány činnými v daném trestním řízení nebyli a nebyli schopni žádným způsobem trestní řízení vedené proti Ing. J., Ing. T. a P. ovlivnit. K vyplacení druhé částky ve výši 5 000 000 Kč proto již ze strany obžalovaných Ing. J., Ing. T. a P. nedošlo. Skutečnosti, které obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. při komunikaci s obžalovaným Radomírem P. a následně při komunikaci s Ing. Robertem T. těmto sdělovali, týkající se jejich možnosti zajistit propuštění Ing. J. a Ing. T. z vazby a ovlivnit průběh proti nim vedeného trestního řízení, se nezakládaly na pravdě, tyto byly obžalovanými P. a Ing. O. pouze předstírány za účelem vylákání finančních prostředků od jmenovaných, kdy P. a Ing. O. ve skutečnosti neměli v úmyslu úplatek žádnému z orgánů činných v trestním řízení předat a trestní řízení ovlivnit, jejich úmysl od počátku směřoval k vlastnímu obohacení se, což se jim také, byť ne zcela v souladu s jejich původním záměrem, podařilo.

81. Pokud jde vinu obžalovaných Karola P. a Ing. Oldřicha O., oba jmenovaní spáchání jednání jim za vinu kladeného v bodě 1. výroku rozsudku popřeli. Obžalovaný P. prostřednictvím svého obhájce, neb k tomuto skutku v průběhu celého trestního řízení nevypovídal, obžalovaný Ing. O. v rámci své prvotní výpovědi (prohlášení) v přípravném řízení, kdy uvedl, že P. jej oslovil, jestli by mu nepomohl ve věci Radomíra P., bavili se však pouze v obecné rovině, kdy on následně požádal svého advokáta Mgr. M., aby se s P. spojil, je mu známo, že se jmenovaní spojili a měli spolu nějaká jednání, jejichž předmět však nezná, sám s Radomírem P. nikdy nekomunikoval, Skype nemá, žádné peníze osobně nepřevzal, ani je nedostal. Přesto jsou z vytykaného jednání v bodě 1. rozsudku oba jmenovaní obžalovaní spolehlivě usvědčováni celým komplexem u hlavního líčení provedených důkazů. Obžalovaný Radomír P. uvedl, že jmenovaní se na něj nakontaktovali přes jeho bývalou manželku, kdy se s ním přes Skype nejprve spojil Mgr. M., předal ho O. a ten jej následně odkázal na P., který měl být jejich mluvčí. P. mu začal pravidelně volat přes Skype, někdy volal sám, někdy i s O., někdy s obrazem, jindy bez, při komunikaci bylo vidět, že šéfem je tam O. Svědkyně Jana J., bývalá manželka Radomíra P., potvrdila, že jí prostřednictvím její kamarádky Vladimíry S. oslovil Karol P., švagr jmenované, s tím, že může Radomíru P., o němž věděl, že je proti němu vedeno trestní stíhání a vydán na něj zatykač, ve věci jeho trestního stíhání pomoci. Informovala o tom svého bývalého manžela a s jeho souhlasem pak P. předala na Radomíra P. kontakt na Skype. Shodně to popisuje sám obžalovaný Karol P. na nahrávce rozhovoru s obžalovaným Ing. Robertem T. ze dne 6. 9. 2013. Svědek Mgr. Zdeněk M. se k uvedenému nevyjádřil s tím, že po prodělané mozkové mrtvici si na nic, co by s touto věcí souviselo, nevzpomíná, Ing. Oldřich O. byl jeho sousedem, Karola P. poznal přes něj, nijak zvlášť se s ním však nestýkal. Obžalovaný Radomír P. nejprve dne 18. 6. 2015 prostřednictvím svědka Václava B. předal policejnímu orgánu ÚOOZ flash disk se záznamem Skypové komunikace, následně tytéž zvukové záznamy předal policejnímu orgánu dne 10. 2. 2017 na flash disku osobně, kdy se jedná o celkem 12 zvukových souborů z období od 10. 7. 2013 do 26. 9. 2013. K těmto zvukovým souborům obžalovaný Radomír P. uvedl, že se jedná o část (asi jednu třetinu) jeho komunikace přes aplikaci Skype s obžalovaným Karolem P., kdy komunikaci si začal nahrávat až „od chvíle, kdy mu začali vyhrožovat dětmi“. Ze samotných nahrávek pak je zřejmé, že nezachycuje komunikaci mezi jmenovanými od jejího samotného počátku, neboť již od první nahrávky je odkazováno na předchozí vzájemnou komunikaci. Současně je však z obžalovaným P. předložených nahrávek také zřejmé, že se nejedná o veškerou komunikaci mezi obžalovanými P. a P., která v době od 10. 7. 2013 do 26. 9. 2013 mezi jmenovanými proběhla (viz např. replika P. na nahrávce ze dne 22. 7. 2013 „to, co jsi mi psal, to je blbost, o tom nechce ani slyšet“, sdělení P. na nahrávce ze dne 22. 7. 2013, že se bude připojovat denně, další nahrávka je však až ze dne 2. 8. 2013 a začíná slovy P. „Čau, tak dívej se, kluci to mají připravené, to co jsme včera dohodli“). Je tedy otázkou, proč obžalovaný Radomír P. předložil pouze některé záznamy komunikace, když sám uvádí, že od určitého momentu („když mu začali vyhrožovat dětmi“) si začal komunikaci s obžalovaným nahrávat. Otázkou je také to, co

bylo obsahem jejich vzájemné komunikace uskutečněné v mezidobí mezi hovory orgánům činným v trestním řízení předloženými. Obzvláště podivně v tomto směru působí časová prodleva v předložených záznamech mezi 22. 7. 2013 a 2. 8. 2013, kdy došlo k předání částky 1 000 000 Kč obžalovaným Ing. Robertem T. obžalovanému Karolu P. (přičemž ze shora uvedeného vyplývá, že před tímto předáním nějaká komunikace probíhala), jakož i časová prodleva v předložených záznamech mezi 15. 8. 2013 a 26. 9. 2013, kdy v mezidobí došlo ve dnech 16. 8. 2013 a 23. 8. 2013 k předání dalších dvou finančních částek po 2 000 000 Kč Ing. T. obžalovaným P. a O. V tomto směru tedy lze přisvědčit obhajobě obžalovaného Karola P., že obžalovaným Radomírem P. předložené nahrávky neobsahují veškerou jejich vzájemnou komunikaci, a to ani v rámci určitého období. Pokud obžalovaný Radomír P. tvrdí, že jím předložené nahrávky Skypové komunikace dokládají, že byl v rámci této obžalovanými P. a O. a jejich prostřednictvím dalšími osobami vydírán, obsah této komunikace, jak byla u hlavního líčení k důkazu přehrána, uvedenému tvrzení neodpovídá. Veškerá komunikace probíhá v klidné, přátelské atmosféře, obžalovaní se oslovují křestními jmény („Karle“, „Radku“), neobsahuje žádné výhrůžky, a to ani explicitní, ani skryté. Karol P. v rámci komunikace prezentuje sebe jako osobu, která je ve spojení s osobami, které vedou trestní řízení proti obžalovanému P. a spol. a je schopna s těmito osobami vyjednat, že za finanční úplatek tyto ovlivní předmětné trestní řízení tak, že budou nejprve propuštěni z vazby na svobodu Ing. J. a Ing. T. a následně, v další fázi, že bude trestní řízení vedené proti nim a Radomíru P. zastaveno, popř. bude zrušen mezinárodní zatykač na Radomíra P., aby se mohl vrátit do České republiky, bude zrušeno zajištění majetku atd. Na řadě příkladů a příhod P. uvádí, jak rozsáhlé a vlivné jsou jeho kontakty a čeho všeho je schopen jejich prostřednictvím dosáhnout. Obžalovaný Radomír P. pak projevuje zájem o nabízené ovlivnění trestního řízení a rozhovory se vedou kolem otázky, kolik, za co a kdy je Radomír P. ochoten zaplatit. Zatímco P. tvrdí, že osoby, které mohou ovlivnit trestní řízení ve prospěch Radomíra P. a jeho spolupracovníků, požadují zaplacení peněžních prostředků ještě předtím, než v jejich prospěch začnou jednat, obžalovaný P. s takovým postupem nesouhlasí, navrhuje jiný časový sled a klade si podmínky, za nichž je ochoten finanční prostředky zaplatit. Rozhovory mají charakter obchodních jednání, kdy P. vystupuje jako prostředník, který ale morálně stojí na P. straně, a opakovaně jej ujišťuje, že úspěch je v případě, že zaplatí, zaručen, musí však vše nechat jenom na něm. Záznamy komunikace začínají v situaci, kdy obžalovaný P., dle svého tvrzení, již je v kontaktu s osobami podílejícími se na daném trestním řízení (někdy naznačuje, že přímo se státním zástupcem JUDr. K., jindy, že s osobou, která je s ním v kontaktu, kdy touto osobou by měl být Mgr. M., jindy, že s vyšetřujícím policistou Ing. Ch., povětšinou však užívá neurčité zájmeno „oni“, popř. „ti, co o tom rozhodují“), prezentuje obžalovanému P. údajná stanoviska těchto přesně neurčených osob k požadavkům P. na způsob postupu v jejich trestním řízení. Tak např. hned v hovorech ze dne 10. 7. 2013 se P. ptá, co „oni“ za „desítku“, kterou požadují, nabízejí, a kdy by mohli být Ing. J. a Ing. T. propuštěni z vazby, P. velmi neurčitě nastiňuje, co všechno se dá udělat, kromě propuštění jmenovaných, ale prvotní je zaplatit peníze, jinak „oni“ nic dělat nebudou. P. říká, že tolik peněz není schopen najednou poskytnout, zaplatí „pět“ a až budou jeho spolupracovníci propuštěni z vazby, zaplatí další, a dodává, že „oni“ nemuseli dělat takový humbuk (ve smyslu zahajovat proti nim trestní stíhání), měli radši přijít předtím, než odjel, a mohli se v klidu domluvit a možná by z toho měli víc... P. P. přesvědčuje, že bez placení to nepůjde, P. říká, že je stále čas vyjednávat a že „dá pět“, ale musí je pustit z vazby příští týden a oni pak dají dalších pět. P. slibuje, že se „jich“ zeptá. Na záznamu z 18. 7. 2013 P. P. prezentuje údajné stanovisko nejmenovaných osob, že chtějí „deset“ a až peníze dostanou, teprve začnou pracovat v P. prospěch, slibuje, že nejpozději do dvou měsíců od zaplacení budou P. spolupracovníci propuštěni, dále P. říká, že „oni“ jsou nakloněni tomu, že se to „smete“, hlavně musí P. zaplatit. Na konkrétní dotazy P., kdo jsou „oni“, kdo bude o propuštění jeho spolupracovníků rozhodovat, kdo konkrétně chce uvedené peníze, P. odpovídá velmi neurčitě, vyhýbavě a spíše s laickou představou o rozdělení kompetencí orgánů

činných v přípravném řízení („o tom rozhoduje soudce, jestli budou propuštěni, ale na základě návrhu státního zástupce, kterému musí dát podnět ten chlap“). P. je ochoten „s nimi“ jednat o ukončení jejich trestního stíhání, protože to pro něj „má hodnotu“, za to je ochoten zaplatit, ale chce, aby dostal časový scénář, kdy k čemu dojde – propuštění jeho spolupracovníků z vazby, odblokování zajištěného majetku, ukončení jejich trestního stíhání... P. opakovaně ujišťuje P., že všechno dopadne „perfektně“, když zaplatí, a to v hotovosti, pak bude všechno – propuštění z vazby, odblokování majetku..., ale nebude to hned, vyžádá si to nějaký čas, aby to nepůsobilo podezřele. V závěru hovoru si P. vzpomíná, že „dneska mi bylo řečené, že by to mohlo být vcelku rychle smetené“ a sám skončení trestního řízení odhaduje na 1-1,5 roku. Celý hovor probíhá v duchu ujišťování P. ze strany P., že stačí zaplatit a vše dobře dopadne, ale je třeba zaplatit rychle, protože nabídka může být časově omezená. Na záznamu z 20. 7. 2013 opět P. P. prezentuje údajné stanovisko nejmenovaných osob, že „pětka“ chtějí v hotovosti a „pětka“ se může složit do úschovy osoby, kterou si „oni“ určí, a „nemám ti to říkat“, ale mělo mu být řečeno, že když „strašně“ rychle zaplatí, že by mohli být jeho spolupracovníci propuštěni 15., nejpozději 16. (v následující větě už ale říká, že nejpozději do 2 měsíců...), pak by i on mohl přijet (myšleno vrátit se do České republiky), slíbili mu to. Peníze se mají předat hotově přímo jemu, P., on je pak předá dál. Na P. námitku, že by byl radši, kdyby předal peníze „Káčkovi“ (myšlen JUDr. K.) jeho bratr přímo, reaguje P. velmi důrazně, že to nejde, musí to být přes něj, a hlavně nemá P. sám vyvíjet žádné aktivity. P. říká, že se mu nabízí něco, co už je v podstatě dáno, protože státní zástupce už médiím oznámil, že jeho spolupracovníky propustí v půlce srpna. On je ochoten zaplatit („pětka“ jako zálohu a „pětka se složí“), ale za to, že „se to smete“ a bude mu uvolněn zajištěný majetek, protože se „toho“ potřebuje zbavit a jet dál, fungovat opět jako firma a at' se tím nemusí už zabývat (myšleno trestní stíhání). P. jej ujišťuje, že se tak určitě stane, plánuje, že až jeho spolupracovníky propustí, on za P. přiletí (byť o několik minut dříve tvrdil, že po 16. se bude moci P. vrátit) a domluví se, jak dál. P. navrhuje, že bude platit postupně, P. říká, že „přesně toto jsem jim navrhoval“, ale „oni“ to rezolutně odmítli, ale P. návrh „jim“ bude prezentovat. P. uzavírá, že když chtějí peníze, budou muset jít na dohodu. Ve stejném duchu se nese i rozhovor obžalovaných P. a P. na záznamu ze dne 22. 7. 2013, kdy P. nejprve oznamuje P., že „oni“ měli přistoupit na P. návrh, že „deset za komplet i za smetení“. P. je potěšen s tím, že už jsou „o krok blíž k dohodě“. P. říká, že „pět“ chtějí v hotovosti a „pět“ složit u někoho, u koho, zatím neví, nabádá P., at' se v tom hlavně nikdo další neangažuje. P. říká, že P. „jim“ může vyřídit, že „takhle to odsouhlasuju“, ale žádá, aby mu byla dohoda nějakým způsobem, gestem, potvrzena státním zástupcem JUDr. K., dále chce vědět přesný časový postup, také chce, aby jeho spolupracovníky propustili z vazby bez kauce a aby jim nechali cestovní pasy, omlouvá se P., že snad působil nedůvěřivě, ale „jestli to je, tak je to absolutně nejlepší způsob obrany, absolutně nejrychlejší, nejlepší, i když je dražší“, a na P. repliku, že mu P. ještě jednou dá za pravdu, že to bylo nejelegantnější a nejrychlejší řešení, znovu říká, že to mu může říct hned, jestli to vyjde, on si to uvědomuje, proto jedná, protože ví, že toto je ta nejrychlejší cesta. Dále P. rozvíjí myšlenku: „Já si myslím, že oni na to čekají, že oni to dělají schválně, že čekají, že ty prachy dostanou. Jakoby dělají vzorně svoji práci a tím vlastně nutí, aby jim ostatní platili. Taková hra.“ Toto autentické vyjádření obžalovaného P. z 22. 7. 2013 je v příkrém rozporu s jeho o několik let pozdějším tvrzením, že byl od počátku „brutálně vydírán“ orgány činnými v trestním řízení. V závěru citované nahrávky P. přidává další svou podmínku, za níž je ochoten zaplatit požadovanou finanční částku, a sice, že chce vědět, jak jejich trestní stíhání začalo a kdo k němu dal podnět. P. „jim“ to má takto vyřídit.

82. Pro zachování chronologie je na tomto místě třeba uvést, že dne 26. 7. 2013 byli na základě rozhodnutí státního zástupce JUDr. Karla K. obžalováni Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. propuštěni z vazby na svobodu za současného přijetí peněžité záruky ve výši 4 500 000 Kč v případě obžalovaného Ing. J. a 1 500 000 Kč v případě obžalovaného Ing. T., přijetí jejich

písemných slibů a současného uložení zákazu vycestování, jak vyplývá z výpovědi jmenovaných obžalovaných a svědka JUDr. Karla K.

83. Po shora citovaném rozhovoru mezi obžalovanými P. a P. ze dne 22. 7. 2013, jak již shora uvedeno, zjevně probíhala další komunikace mezi těmito obžalovanými, jejíž záznam však nebyl obžalovaným P. orgánům činným v trestním řízení poskytnut, neboť na jím poskytnutém záznamu ze dne 2. 8. 2013 obžalovaný P. obžalovaného P. informuje, že jak se „včera“ dohodli, „kluci“ mají peníze připravené, aby je P. předali, a ujist'uje se, že je ještě téhož dne je dostane „Káčko“ (myšlen JUDr. K.), P. jej ujist'uje, že „na milion procent“ ano. P. říká, že má P. JUDr. K. vzkázat, že chystá další peníze dle dohody, ale že součástí dohody bylo, že zruší zatykač na něj, má na to dva týdny. „Šest“ že už je uložných v kauci, teď bude dostávat postupně „jeden, dva, dva“, ale do „další tranže“ by chtěl P. vidět nějaký posun ze strany JUDr. K., že to má pod kontrolou. P. určuje, kde a v kolik hodin k předání peněz dojde, jím pověřený člověk se k P. přihlásí, žádný telefonický kontakt mezi nimi nesmí proběhnout, „musí zůstat utajení maximální“, v případě potřeby mohou komunikovat přes něj. Z výpovědi obžalovaného Ing. Roberta T. se pak podává, že jmenovaný dne 2. 8. 2013 vybral z firemního účtu společnosti Exelsior Group s.r.o. částku 400 000 Kč (dle doloženého výpisu z účtu byla tato částka Ing. T. vybrána z účtu společnosti Exelsior Recycling a.s.) a poté dostal od bratra obžalovaného Radomíra P., Libora P., ještě 600 000 Kč (dle výpisu z účtu vybrány z účtu společnosti AQM s.r.o. dne 1. 8. 2013) a tyto prostředky předal v obchodním centru Futurum obžalovanému Karolu P., který mu sdělil, že je nutné v co nejkratší době zaplatit 5 000 000 Kč, a divil se, že mu předal pouze 1 000 000 Kč, bral to však jako důkaz dobré vůle. P. mu sdělil, že pokud uhradí tuto částku, situace kolem jejich kauzy by se měla uklidnit, žádná druhá kauza už by se neměla objevit a Radomír P. se bude moci vrátit se Seychel. Obžalovaný Ing. T. uvedl, že z rozhovoru s P. vycítil, že tento je dobře informován o jejich kauze, sděloval mu řadu detailů jako to, že je brala do vazby soudkyně R. a že je vyšetřují Ch. a S., deklaroval, že zastupuje nějakou větší skupinu, státního zástupce JUDr. K., p. Ch., že má ještě kolegu p. O., který s Ch. kdysi pracoval nebo že se dobře znají, a že to všechno umí zařídit, uklidňoval jej, že když zaplatí, bude všechno v pořádku. Skutečnost, že dne 2. 8. 2013 předal obžalovaný Ing. Robert T. obžalovanému Karolu P. částku 1 000 000 Kč potvrzuje také sám obžalovaný Karol P. při rozhovoru prostřednictvím aplikace Skype s obžalovaným Radomírem P. Záznam ze dne 3. 8. 2013 začíná sdělením P., že „oni“ byli zklamaní, že to nedostali celé, P. říká, že věděli, že dostanou milion, bylo to tak domluveno. P. říká, že „jim“ říkal, že příští týden dostanou všechno, tak se to musí nějak udělat. P. říká, že teď musí něco udělat „oni“ a ptá se, jaký je plán. P. říká, že „oni“ čekají, až dostanou „to svoje, co mají dostat“. P. říká, že dohoda byla taková, že jeho spolupracovníky propustí bez kauce a zruší zatykač na něj, k tomu ale nedošlo, takže odmítá dát další peníze, dokud nedostane „manuál“, co bude dál, byly mu slíbeny informace, které nedostal. P. P. ujist'uje, že jakmile zaplatí zbývajícím dohodnutou částku, „oni“ začnou dělat kroky k tomu, aby „se to smetlo ze stolu“. P. je nespokojen, při předávce další částky chce USB se spisem, jak se dohodli, „kluci“ (míněni Ing. J. a Ing. T.) další peníze bez toho nepředají, chtějí vidět celé pozadí. Domlouvají další předání peněz, s tím, že je převezme P. kolega, který je také s Mgr. M. stále ve spojení. V závěru hovoru P. ujist'uje P., že státní zástupce peníze dostal, P. vyslovuje obavu, jestli se dělí s policisty, protože pokud ne, aby pak policisté nepostupovali proti němu. P. jej ujist'uje, že se nemá obávat, že v takovém případě je (policisty) státní zástupce vymění, protože „on je ten hlavní, co to všechno řídí“.
84. Další obžalovaným Radomírem P. poskytnutý zvukový záznam jeho komunikace přes aplikaci Skype s obžalovaným Karolem P. je až ze dne 15. 8. 2013, kdy v hovoru P. říká P., že „oni“ stále čekají na zaplacení, z jejich strany vše, co bylo dohodnuto, platí. P. informuje P., že jeho právníci měli schůzku s JUDr. K. a policistou Ing. Ch. a JUDr. K. jim měl říct, že obvinění vyvrátili, že se jejich trestní stíhání zruší, ale musí to schválit ještě vrchní státní zástupce. P.

říká, že to říká JUDr. K. právníkům, protože jim „nemůže lít úplně čisté víno“, ale jemu (P.) tvrdí, že platí, co se dohodlo. P. P. informuje, že „na zítra“ je všechno přichystáno, bude s ním jednat opět stejný člověk, P. má přijet do sídla jejich firmy a chtít na vrátnici Roberta T., T. od něj očekává USB s daty, chce vědět, kdo za jejich trestním stíháním stojí, a chce vidět podklady, P. říká, že požadované dokumenty přinese v papírové podobě a že přijde s kolegou, P. říká, že už T. o tom kolegovi informoval, mohou se domluvit i ohledně „toho pasu“, dále se baví o zajištění diplomatického krytí, „bez toho nemáš imunitu“, ať to tedy začnou připravovat hned, říká P.

85. Skutečnost, že následujícího dne, tj. 16. 8. 2013, došlo k předání další finanční hotovosti, vyplývá jednak z výpovědi obžalovaného Ing. Roberta T., který uvedl, že uvedeného dne a následně dne 23. 8. 2013 se do sídla společnosti Exelsior Group s.r.o. (zcela v souladu s tím, jak bylo obžalovanými P. a P. v hovoru ze dne 15. 8. 2013 dohodnuto) dostavil obžalovaný Karol P. a s ním v obou případech i obžalovaný Ing. Oldřich O. a Ing. T. jim v každém z těchto případů předal částku 2 000 000 Kč v hotovosti, jednak z obžalovaným Radomírem P. předložených Zpráv o provedené službě ze dne 16. 8. 2013 a ze dne 26. 8. 2013 s příslušnou fotodokumentací, kdy se jedná o výstupy ze sledování, které na žádost obžalovaných P., Ing. J. a Ing. T. provedla detektivní agentura svědka Miroslava N., kdy na záběrech je zachycen v obou případech příjezd obžalovaných Karola P. a Ing. Oldřicha O. na parkoviště u sídla společnosti Exelsior Group s.r.o. v Bohumíně na ulici Jana Palacha, jejich společný vstup do budovy společnosti, společný odchod z této budovy a odjezd. Ze zprávy ze dne 16. 8. 2013 a pořízené fotodokumentace pak vyplývá, že oba obžalovaní navštívili po odjezdu ze společnosti Exelsior Group s.r.o. banku (každý jinou). Miroslav N. jako svědek vypověděl, že zadavatelem, kterým byla „firma na recyklaci plastu“, jim bylo řečeno, že má jít o sledování předání peněz, kdy zadavatel chtěl vědět, kam se peníze dostanou. Dle zadavatele měly být určeny státnímu zástupci, jehož dům je zachycen na fotografiích na č.l. 40 (na fotografiích je zachycen dům, v němž měl a má trvalé bydliště advokát Mgr. Zdeněk M., což jmenovaný při svém výslechu také potvrdil), ten ale peníze nedostal. Pokud jde o ztotožnění osob, které měli sledovat, zadavatel jim osoby, které měly být dvě, popsal, řekl, jakým autem přijedou, oni čekali na parkovišti už před jejich příjezdem, osoby vešly do budovy, následně jim zadavatel volal, že osobám, které mají sledovat, předal peníze, tyto odcházejí a že nastoupí do určitého vozidla. Oni pak takto označené osoby sledovali. Svědek dále uvedl, že při prvním sledování osoby zastavily u nějakého náspu a ve vozidle počítaly peníze. Svědek to viděl, ale vyfotit se jim to nepodařilo, protože to bylo moc blízko. Ve vztahu ke dni 16. 8. 2013 byly v přípravném řízení vyžádány od České spořitelny, a.s., kterou uvedeného dne dle provedeného sledování navštívil po odchodu ze sídla Exelsior Group s.r.o. obžalovaný Karol P., a Komerční banky, a.s., kterou navštívil obžalovaný Ing. Oldřich O., bankovní informace, ve vztahu k obžalovanému P. s negativním výsledkem, ve vztahu k obžalovanému Ing. O. se zjištěním, že jmenovaný a jeho manželka, s níž se těsně před vstupem do banky setkal, zde asi 30 minut poté, co Ing. O. opustil sídlo Exelsior Group s.r.o. uskutečnili několik hotovostních vkladů v celkové výši 90 000 Kč. Dne 6. 9. 2013 se pak uskutečnila schůzka mezi obžalovanými Karolem P. a Ing. Robertem T., kterou si posledně jmenovaný nahrál na svůj mobilní telefon a tento zvukový záznam následně předal v roce 2015 orgánům činným v trestním řízení v této věci. Na záznamu, který byl u hlavního líčení k důkazu přehrán a jež je citován shora, obžalovaný P. potvrzuje, že došlo k předání částky 5 000 000 Kč s tím, že „to dostali oni“ a bylo to za to, že Ing. T. a Ing. J. byli propuštěni z vazby, dalších 5 000 000 Kč že se má zaplatit za „ukončení“, že se to zaplatí z kauce, „Olin“ ale chce „papír“, že majitelem kauce je Ing. T., Olin to T. vysvětloval, když byl s P. u nich „na firmě“. Ing. T. říká, že když byl posledně s „Olinem“, tento mu říkal, že je v pondělí s K. nebo říkal, že dokonce K. měl s ním být v autě, dále mu Olin říkal, že je s K. domluvený, i s Ch. a že mu v pondělí nebo v úterý dá konkrétní termíny. Ing. T. dále říká, že zaplatili, nebyla to malá částka, doslova říká: „byznys jsme udělali“ a chtějí

vidět nějaké výsledky, chtějí informace (mluví jmenovitě za sebe a za Radomíra P.). Schůzka se odehrála pouze něco málo měsíc poté, co byl Ing. T. propuštěn z vazby, kdy jak sám uvádí, byl vyděšený, ve špatném psychickém stavu, a rádozně dny poté, co osobně předal obžalovaným P. a O., o nichž tvrdí, že byli brutálními vyděrači, peníze, a přesto obžalovaného P. oslovuje při rozhovoru „Kájo“ (P. jej „Radku“), ptá se P., jestli „už má Olin dobrou tu nohu“ po operaci, domlouvá se s P., jaký bude další postup, a ptá se jej, jestli ho „Olin lustroval“, tedy zda obžalovaný O. zjistil, zda je na osobu Ing. T. vedena nějaká další trestní věc. Ani tato nahrávka (stejně jako nahrávky předložené obžalovaným Radomírem P.) neobsahuje žádné explicitní či skryté výhrůžky ze strany obžalovaného P. (že když nezaplatí, něco se stane), i v tomto případě jde v podstatě o obchodní jednání („udělali jsme byznys, zaplatili jsme a chceme vidět výsledky“) s tím, že Ing. T. souhlasí se zaplacením další částky státnímu zástupci, ale „hlavně musíme tu kauzu zastavit“. Obžalovaný P. na druhou stranu obžalovaného Ing. T. ujišťuje, že když zaplatí, vše dobře dopadne, a demonstruje rozsah svých kontaktů a váhu svého vlivu na příkladu „kámoše“, který k němu má přijet za týden na chatu a z něhož chtějí udělat „šéfa zpravodajských služeb“. K části citovaného rozhovoru obžalovaných P. a Ing. T., v níž se hovoří o požadavku obžalovaného Ing. O. na „papír“, že majitelem finančních prostředků z kaucí zaplacených jako náhrada za vazbu obžalovaných Ing. T. a Ing. J. je Ing. T., se vztahují obžalovaným Ing. T. v rámci tohoto trestního řízení vydaná prohlášení nazvaná „Závazek zaplatit finanční částku 1 500 000 Kč“ a „Závazek zaplatit finanční částku 3 500 000 Kč“, datovaná dnem 16. 9. 2013, v nichž se zavazují Bc. Kateřina D. a Ing. Vladimír J. uvedené částky ze zaplacených kaucí zaplatit obžalovanému Ing. Robertu T. po jejich vrácení státním zástupcem v případě, že bude trestní stíhání jmenovaných zastaveno. Bc. Kateřina D. jako svědkyně potvrdila, že uvedené prohlášení jí předložil k podpisu její druh Ing. Robert T., kdy uvedené finanční prostředky, na které se složila její rodina a rodina Ing. T., měla po vrácení kauce předat Ing. T., aby bylo jeho trestního stíhání zastaveno. Na nahrávkách rozhovorů obžalovaného Karola P. s obžalovanými Ing. Robertem T., Ing. Vladimírem J. a Radomírem P., které byly již monitorovány policejním orgánem v rámci realizovaného sledování osob a věcí dle § 158d odstavec 2 trestního řádu, obžalovaný Karol P. potvrzuje, že s obžalovaným Ing. O. převzali od jmenovaných obžalovaných částku v celkové výši 5 000 000 Kč s tím, že bylo domluveno, že to mělo stát 10 000 000 Kč, 5 000 000 Kč za to, že je Ing. T. a Ing. J. propustí z vazby a vrátí jim pasy a 5 000 000 Kč za to, že se to „nějakým způsobem ukončí“. Na opakované dotazy, kdo tyto finanční prostředky dostal, P. s odstupem téměř tří let odpovídá vyhybavě slovy „všichni ti, co na tom tam dělali“, odmítá potvrdit výslovně, že peníze dostal přímo státní zástupce JUDr. K. (byť v roce 2013 v hovorech uváděl, že tomu tak bylo), říká, že peníze osobně vzal „jednomu advokátovi, který to tam s ním...“, ale na dotaz, zda se jednalo o Mgr. M., říká, že ne, že jinému. P. rovněž v těchto monitorovaných hovorech rekapituluje, že on sám oslovil obžalovaného Radomíra P. a zařizoval vše bez peněz předem, jak bývá jinak zvykem, a platili, až „byli venku“.

86. Pokud jde o původ finančních prostředků, které obžalovaný Ing. Robert T. předal ve dnech 16. a 23. 8. 2013 obžalovaným P. a O., tedy částek 2 x 2 000 000 Kč, první z uvedených částek ve výši 2 000 000 Kč předal obžalovanému Ing. T. Ing. Radim H., který k tomu jako svědek uvedl, že tak učinil na žádost Radomíra P., kdy se jednalo o částečnou splátku půjčky, kterou jeho společnosti Capital group invest corp. a.s. Radomír P. dříve poskytl, a Ing. T. byl osobou Radomírem P. k převzetí této splátky pověřenou. Z předloženého výpisu z účtu společnosti Capital group invest corp. a.s. pak vyplývá, že svědek Ing. H. vybral částku 2 000 000 Kč v hotovosti dne 16. 8. 2013. Pokud jde o druhou částku 2 000 000 Kč, z předložených bankovních výpisů vyplývá, že tyto peněžní prostředky vybral osobně z účtu společnosti Exelsior Recycling a.s. obžalovaný Ing. Robert T. ve dnech 16. 8. 2013 (částku 1 500 000 Kč) a 23. 8. 2013 (částku 700 000 Kč, k jejímuž výběru udělil souhlas dne 22. 8. 2013 z pozice akcionáře společnosti obžalovaný Ing. Vladimír J.). Z výpovědí obžalovaných Ing. Roberta T.,

Ing. Vladimíra J. a Radomíra P., ze shora citovaných záznamů komunikace mezi obžalovaným P. a obžalovanými P. a Ing. T. (z roku 2013), z výpovědi svědka Ing. H. a z předložených výpisů z bankovních účtů vyplývá, že předání částky v celkové výši 5 000 000 Kč obžalovaným Karolu P. a Ing. Oldřichu O. proběhlo po vzájemné dohodě všech tří jmenovaných obžalovaných (Ing. T., Ing. J. a P.) s tím, že se jedná o finanční prostředky, které měly být určeny pro státního zástupce JUDr. Karla K., popř. jeho prostřednictvím i pro další osoby podílející se na vyšetřování trestní věci, v níž byli všichni tři tito obžalovaní (a nadále jsou) trestně stíháni, a to za to, že byli Ing. T. a Ing. J. propuštěni z vazby na svobodu.

87. U hlavního líčení slyšení svědci JUDr. Karel K., který jako státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci vykonával v trestní věci obžalovaných Ing. Roberta T., Ing. Vladimíra J., Radomíra P. (a Ing. Petra O.), vedené policejním orgánem ÚOKFK SKPV, expozitura Ostrava, pod č.j. OKFK-143/TC-2011-252501, dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, a Ing. Miroslav Ch. a Mgr. Blanka S., kteří v uvedené trestní věci působili jako vyšetřovatelé, shodně popřeli, že by se v souvislosti s předmětným trestním řízením dopustili jakéhokoliv protiprávního jednání, požadovali nebo přijali úplatek či jinou výhodu, nebo že by jim tyto byly někým v souvislosti s tímto trestním řízením nabídnuty (svědci uvedené vyloučili i ve vztahu k jakýmkoliv jiným trestním řízením). Svědek JUDr. K. nezaznamenal v průběhu přípravného řízení ze strany vyšetřovatelů žádné nestandardní kroky a postupy, svědci Ing. Ch. a Mgr. S. nezaznamenali žádné takové kroky či postupy ze strany dozorujícího státního zástupce. Všichni tři jmenovaní svědci důrazně popřeli tvrzení obžalovaného Radomíra P. a obžalovaného Ing. Vladimíra J., že věděli, že Radomír P. ještě před zahájením prohlídek nebytových prostor (jiných prostor a pozemků) a domovních prohlídek a před zadržením Ing. J., Ing. T. a Ing. O., opustil Českou republiku a že tyto úkony byly jimi naplánovány takto cíleně, aby Radomír P. zůstal na svobodě, v nedobrovolném „exilu“, jak sám tvrdí, v Seychelské republice, a oni jej mohli následně vydírat a on měl možnost jim požadované peníze zaplatit. Svědci vysvětlili, jak a kdy se o odjezdu obžalovaného Radomíra P. dozvěděli, jakými trestněprávními prostředky bylo na toto zjištění reagováno, kdy bylo vyčkáváno, zda se Radomír P. vrátí sám do České republiky, až s určitým časovým odstupem byl na něj vydán mezinárodní zatykač. Tomu odpovídá také skutečnost, že byť trestní stíhání proti Ing. J., Ing. T. a Ing. O. bylo zahájeno bezprostředně po jejich zadržení, k němuž došlo dne 15. 4. 2013, trestní stíhání proti Radomíru P. jako proti uprchlému bylo zahájeno až dne 10. 5. 2013. Pokud jde o vazební trestní stíhání obžalovaných Ing. J. a Ing. T., k tomu JUDr. Karel K. jako svědek uvedl, že jeho návrh na vzetí jmenovaných do vazby byl akceptován Okresním soudem v Ostravě, který o vazbě rozhodoval, následné rozhodnutí o propuštění jmenovaných z vazby a výše stanovené kauce svědek konzultoval s ředitelem Odboru závažné hospodářské kriminality Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, který k jeho postupu neměl žádné výhrady. Svědci Ing. Ch. a Mgr. S. shodně uvedli, že osobu obžalovaného Karola P. neznají, osobu obžalovaného Ing. Oldřicha O. zná pouze Ing. Ch., a to ze svého dřívějšího zaměstnání, 26 let jej však neviděl, byli pouze spolupracovníky, Mgr. S. Ing. O. nezná. Svědek JUDr. K. uvedl, že obžalované P. ani Ing. O. nezná, Mgr. Zdeňka M. zná pouze jako advokáta, kromě osob zúčastněných na trestním řízení se v souvislosti s danou trestní věcí setkal pouze s Jirím V., který zastupoval na základě udělených plných mocí v době nepřítomnosti Radomíra P. společnost Exelsior Group s.r.o. Jmenovaný jej asi 2x navštívil v kanceláři a osobně mu předal písemná podání – žádost o zrušení nebo omezení zajištění nemovitostí a poté přinesl podpisy pracovníků, kteří se zaručovali za Radomíra P., aby byly odvolány na něj vydané zatykače s tím, že za těchto podmínek je ochoten se vrátit ze Seychel do České republiky a účastnit se trestního řízení, kdy v obou těchto případech zašel p. V. nejprve do kanceláře, kde bylo označeno, že podání podává osobně, dotázal se, zda může toto písemné podání ještě osobně projednat s ním, načež svědek p. V. přijal a p. V. mu vysvětloval, co v těch písemných podáních je. K podané žádosti o zrušení zajištění nemovitostí panu V.

vedl, že písemná žádost je podána, on prostuduje potřebné materiály a poté bude rozhodnuto, žádné předem smluvené heslo V. neřekl. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o nic nestandardního, nepožíval svědek o těchto setkáních žádný záznam do spisu.

88. O návštěvě Jiřího V. u státního zástupce JUDr. Karla K. hovoří ve svých výpovědích obžalovaní Ing. Vladimír J. a Radomír P. Prvně jmenovaný uvedl, že k této schůzce mělo dojít ještě předtím, než byli s Ing. T. propuštěni z vazby (tj. před 26. 7. 2013), v červenci 2013, tuto schůzku měl domlouvat Radomír P. s Karolem P. a Karol P. s JUDr. K. O této schůzce měl Ing. J. informovat až po jeho propuštění z vazby Radomír P. a následně mu průběh schůzky měl potvrdit i Jiří V. P. si měl domluvit s P. nějaké heslo, které měl při schůzce na otázku V. říct JUDr. K. V., čímž se mělo potvrdit, že tito lidé (P. a O.) jsou skutečně v kontaktu s uvedeným státním zástupcem. Uvedené se také stalo, kdy V. se po schůzce spojil s P., odpověď JUDr. K. mu zopakoval a P. takto seznal, že jsou vydírání lidmi, kteří jsou ve spojení se státním zástupcem JUDr. K. Obžalovaný Radomír P. uvádí tuto schůzku jako zlomový moment, kdy měl uvěřit tomu, že osobou, která jej prostřednictvím obžalovaných P. a O. vydírá, je státní zástupce JUDr. K., a že nemají jinou možnost než zaplatit. Uvádí, že k ověření, zda opravdu jmenovaní zastupují JUDr. K. vymyslel, že za JUDr. K. pošle svého člověka a ať mu řeknou, kde na něho bude JUDr. K. čekat. Řekli mu, že v pět hodin na něho bude čekat u sebe v kanceláři. Poslal tam Jiřího V., kterému řekl, aby šel ve stanovený čas za JUDr. K. a řekl domluvenou větu ohledně pozemku, který byl zajištěn a který chtěli směnit. Následně mu V. řekl, že JUDr. K. tam opravdu ve stanovený čas na něj čekal, už byl sbalený, tašku měl na stole, V. mu řekl tu dohodnutou větu, že by chtěl směnit ten pozemek, a JUDr. K. mu odpověděl a dvakrát tu větu zopakoval, měl ji mít napsanu na papírku, z něhož ji četl. Jednalo se o dohodnutou větu, kterou on měl napsanu, že JUDr. K. řekne. V tu chvíli pochopil, že ho vydírá státní zástupce nebo ho má skupina vyděračů absolutně pod kontrolou. Proto se vším souhlasil a pochopil, že když nezaplatí, je konec. Hlavně chtěl dostat kolegy z vězení. Chtěli peníze předem, on však řekl, že jim peníze předem nedá, ať je nejprve propustí. Podařilo se mu to nahrát tak, že jim nemá jak ze Seychel poslat peníze, že peníze jsou na firemních účtech, takže je mohou vybrat jenom Ing. T. a Ing. J. Říkali, že tedy pustí nejprve jen jednoho, ale on to navlékl tak, že jim řekl, že mají společná podpisová práva a že to musí podepsat oba, jinak jim peníze nedají. Tuto lež mu uvěřili a propustili oba. Potud verze obžalovaného Radomíra P. Jiří V., vyslechnut jako svědek, vypověděl, že jej obžalovaný Radomír P., s nímž byl v kontaktu přes Skype, požádal, aby zašel na státní zastupitelství za JUDr. K. a požádal jej o částečnou výměnu zajištěného pozemku v katastru obce Dolní Lomná. Domluvil si proto s JUDr. K. telefonicky schůzku na konec směny, na které uvedenému státnímu zástupci předložil příslušné smlouvy a zeptal se jej, zda by bylo možno požadovanou směnu provést, na což mu JUDr. K. řekl, že je to nestandardní, ale ať si podají písemnou žádost, ke které on se vyjádří, přesné znění odpovědi si už nepamatuje. Odpověď tlumočil Radomíru P. Poté podal oficiální písemnou žádost o směnu pozemků. Až později se od Radomíra P. dozvěděl, že tato věta byla domluveným heslem. Z protokolu o vydání věci na č.l. 459 vyplývá, že Jiří V. vydal policejnímu orgánu pro potřeby tohoto trestního řízení listiny týkající se žádosti o uvolnění pozemků v Dolní Lomné s tím, že se jedná o listiny, jejichž přijetí si nechal potvrdit na VSZ Olomouc, pobočka Ostrava, kdy na žádosti o vyslovení souhlasu s převodem nemovitostí na č.l. 460 je otisk podacího razítka s datem 20. 8. 2013, tj. téměř měsíc poté, co došlo k propuštění obžalovaných Ing. J. a Ing. T. z vazby, a rovněž poté, že Ing. T. předal obžalovanému P. dne 2. 8. 2013 částku 1 000 000 Kč a dne 16. 8. 2013 částku 2 000 000 Kč. Z uvedeného je zřejmé, že to, jak schůzku se státním zástupcem JUDr. K. popisuje svědek V. (telefonicky si sjednal schůzku se státním zástupcem ve věci, v níž vystupoval jako zplnomocněný zástupce vlastníka zajištěných nemovitostí, kdy jak sám u hlavního líčení uvedl, byl na tohoto přepojen spojovatelkou, následně v čase, který se státním zástupcem sám dohodl, za tímto přišel do kanceláře, předestřel mu obsah žádosti a státní zástupce mu řekl, že

má podat oficiální žádost, o níž rozhodne) a to, jak tuto schůzku, u níž osobně nebyl, interpretuje obžalovaný P., jsou dvě diametrálně odlišné verze. O tom, že mělo jít o smluvené heslo a že obžalovaný P. a spol. byli oběťmi vydírání, se svědek dozvěděl od těchto obžalovaných až s odstupem času (ostatně stejně jako orgány činné v trestním řízení). Pokud pak při policií monitorovaných schůzkách s Karolem P. v roce 2016 Radomír P. předestírá P., jak to bylo v roce 2013 a že bylo „to heslo“ pro V. a P. přitakává, ani toto spolehlivě nedokazuje zapojení JUDr. Karla K. do trestné činnosti, neboť jak již z nahrávek z roku 2013, ale i z nahrávek z let 2016 a 2017 vyplývá, obžalovaný P. je schopen velmi rychle reagovat na změny v konverzaci a přizpůsobit se jim a s ohledem na znovu se objevivší možnost se na úkor obžalovaného P. a jeho společníků obohatit by nebylo v jeho zájmu toto tvrzení (zřejmě i přesvědčení) obžalovaného P., že dostal v roce 2013 důkaz o tom, že P. je „napojen“ na státního zástupce JUDr. K., jakkoliv vyvracet.

89. Pokud jde o osobu svědka Jiřího V., nelze přehlédnout, že se jedná o velmi blízkého spolupracovníka obžalovaných P. a Ing. J., a to jak v době předmětné, tak i v současné době, a tedy o osobu, která by mohla mít zájem na tom podpořit verzi jmenovaných v tomto trestním řízení. Na druhou stranu sama tato skutečnost není důvodem pro odmítnutí celé výpovědi svědka jako nevěrohodné, proto jejím hodnocení soud věnoval značnou pozornost, důsledně od sebe odděloval skutečnosti svědkem uváděné ohledně událostí, jež popisuje, a svědkovo hodnocení těchto událostí, případně hodnocení těchto událostí svědkem ve světle informací, které mu byly sděleny obžalovanými P., Ing. J. či Ing. T. Sám svědek u hlavního líčení uvedl, že pro časový odstup by mělo být vycházeno spíše z jeho výpovědi z přípravného řízení, byť i tato by, dle názoru soudu, pro odstup téměř 4 let od projednávaných událostí mohla být zkreslena tím, co se dozvěděl zejména od obžalovaných P. a Ing. J. později. Svědek V. uvedl, že z podnětu obžalovaného Radomíra P. na přelomu května a června 2013 kontaktoval osobu Jana M., který jej seznámil v osobou, kterou mu představil jako Olin O. nebo O., kdy jmenovaný jej informoval, že má kontakty na policii, kdy zmiňoval vyšetřovatele Ch., a na blíže nespécifikovaném státním zastupitelství a prostřednictvím těchto kontaktů je schopen pomoci s propuštěním Ing. J. a Ing. T. z vazby a také zařídit zrušení zatykače na Radomíra P. Jmenovaný svědkovi řekl, že tyto služby, které by poskytl, by nebyly zadarmo a řádově by stály miliony Kč. Tedy žádné výhrůžky, žádné vydírání, nabídka poskytnutí služby za úplatu. Až u hlavního líčení pak svědek přidává, že padly výhrůžky, že má P. vyřídit, že když nezaplatí, budou problémy, kdy celá výpověď je uvozena tím, že byl informován obžalovaným P., že je vydírán. Ke schůzce svědka Jiřího V. s obžalovaným Ing. Oldřichem O. vypovídal jako svědek i Jan M. Dlužno říká, že v rámci dvou svých procesních výpovědí nejméně třikrát odlišně. V přípravném řízení nejprve uvedl, že Ing. O. s V. schůzku nezprostředkoval, na V. mu dal kontakt P., za kterým M. na Seychely vyslal Ing. O., M. se s V. setkal v ČR 2x nebo 3x. Po seznámení s obsahem výpovědi svědka V. svědek M. připustil, že V. s O. seznámil, jednalo se o nějaký obchod, u samotného jednání přítomen nebyl. U hlavního líčení pak uvedl, že na P. se nakontaktoval přes V., k V. se asi musel dostat přes O., O. jej asi nějakým způsobem nakontaktoval na V. nebo možná přes Skype na P., ví ale, že O. jej s nimi spojil, aby jim pomohl, protože to jsou všechno „perfektní, suproví“ lidé. S V. se svědek setkal jednou, na začátku, v nějaké restauraci, na schůzce byli pouze oni dva, zda hrál v zorganizování schůzky nějakou roli O., nemůže potvrdit, ale asi ano, jinak by se k V. asi nedostal. V závěru své výpovědi uvedl, že ohledně seznámení O. s V. to bylo asi tak, jak uvedl v přípravném řízení. Ve světle uvedeného se jeví verze prezentovaná svědkem Jiřím V. jako pravděpodobná, zejména v návaznosti na obžalovaným Radomírem P. sdělené okolnosti jeho seznámení se svědkem Janem M., který za ním přiletěl na Seychely s tím, že jej obžalovaný O. poslal na výzvědy, aby z něj vytáhl nějaké informace (následně se však P. s M. spřátelili a M. začal P. pomáhat). O tom, že to byl právě obžalovaný Ing. Oldřich O., kdo Jana M. nakontaktoval na obžalovaného Radomíra P., hovoří i sám tento svědek s tím, že Ing. O., se kterým se zná již

více než 20 let a který je „naprosto perfektní a výborný člověk“, jej požádal, jestli by nemohl pomoci někomu, kdo je právě na Seychelách, že je to dobrý člověk a že až se vrátí, mohou společně dělat obchod. Obžalovaný P. mu pak o Ing. O. říkal, že je to člověk, který mu chce pomoci a že mu také již v souvislosti se situací, ve které se nacházel a kterou chtěl řešit, pomáhal. P. proti O., dle vyjádření svědka, určitě nic neměl, jinak by za ním svědek těžko mohl cestovat, kdyby měl P. na O. špatný názor. Stejně jako svědek Jiří V. (ve své výpovědi z přípravného řízení) tedy ani svědek Jan M. nehovoří o osobě Ing. Oldřicha O. jako o vyděrači, ale jako o osobě, která obžalovanému P. nabídla „pomoc“ (za finanční odměnu, jak říká svědek V.) a z výpovědi svědka Jana M. se podává, že ve stejném duchu o obžalovaném Ing. O. hovořil v předmětné době také obžalovaný Radomír P., přičemž onou „předmětnou dobou“ musela být, dle časových souvislostí popisovaných svědky i samotným obžalovaným P., doba někdy na přelomu května a června 2013, tj. v době, z níž již pochází první nahrávky Skypové komunikace s obžalovaným P., poskytnuté obžalovaným P. O tom, že P., M. a Ing. O. byli ve spojení i nadále ostatně svědčí i shora citovaný rozhovor P. s Ing. T. ze dne 6. 9. 2013, kde se jmenovaní baví o tom, že Ing. O. prostřednictvím M. v Kongu zajišťuje obžalovanému P. „papíry“, které mu poveze na Seychely (o možném diplomatickém „krytí“ a jeho zajištění se s P. baví P. již na nahrávce ze dne 15. 8. 2013). Jakkoliv lze mít jisté pochybnosti o spolehlivosti informací poskytovaných orgánům činným v trestním řízení svědkem Janem M., jmenovaný se netají tím, že jsou s obžalovaným P. přáteli a snažil se mu usilovně pomáhat, třeba i tím, že mu zprostředkoval kontakt s obhájcem JUDr. Sorokáčem, kterého zná již dlouhou dobu a který obžalovaného P. zastupuje v této věci do současné doby. I proto je s podivem, že tento svědek ani v přípravném řízení, ale ani při svém poměrně dlouhém a podrobném výslechu u hlavního líčení (ani na zjevnou opakovanou narážku obhájce JUDr. Sorokáče v závěru výslechu) ani jen nezminil to, co ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl obžalovaný Radomír P., a sice, že mu M. řekl, že se sešel s O. někde u Olomouce v motorestu a říkal mu, že to, co P. dělají, je sprosté, a že najednou vešel JUDr. K. a O. M. řekl, ať P. vyřídí, že toto je jeho prokurátor, a pak šel k jeho stolu, kdy M. mu měl následně při ukázání fotky JUDr. K. na počítači potvrdit, že to byl skutečně on. Ve světle uvedeného považuje soud toto tvrzení obžalovaného Radomíra P. za nepravdivé.

90. Svědek Jiří V. ve své výpovědi dále popsal situaci, k níž mělo dojít někdy v červnu 2013, kdy hovořil s tehdejší obhájcem obžalovaného Radomíra P., JUDr. Kijasem, který měl vznést dotaz na státního zástupce ohledně propuštění Ing. T. a Ing. J. z vazby a možnosti zrušení zatykače na Radomíra P., přičemž tři dny nato jej v sídle společnosti Exelsior Group s.r.o. kontaktoval člověk, který se mu představil jako Karel, řekl mu, že ví o tom, že jejich právník se setkal se státním zástupcem a snaží se vyjednávat propuštění Ing. T. a Ing. J. z vazby a že pokud si myslí, že obejdou jejich skupinu a budou jednat napřímo, taž že může dojít ke zhoršení situace. Tuto svědkem popisovanou událost soud porovnal s obsahem obžalovaným P. poskytnutých nahrávek Skypové komunikace mezi obžalovanými P. a P. a s tvrzením spoluobžalovaných P., Ing. J. a Ing. T., že obžalovaní P. a O. disponovali konkrétními informacemi z jejich trestního řízení. Přesto, že z nahrávek Skypové komunikace mezi obžalovanými P. a P. je zřejmé, že většina informací, které P. P. prezentuje, jsou obecně známé principy postupu orgánů činných v přípravném řízení (s nímž již v té době měl obžalovaný P. opakovanou osobní zkušenost, jak vyplývá z opisu jeho rejstříku trestů), disponoval jmenovaný zcela zjevně i konkrétními informacemi z daného trestního řízení, což vede soud k závěru, že na trestné činnosti obžalovaných P. a Ing. O. se podílela či podílely i další osoba či osoby, kdy se s ohledem na charakter těchto informací nabízí především osoby, které měly z titulu příslušného procesního postavení v daném trestním řízení přístup k vyšetřovacímu spisu či byly z tohoto titulu v kontaktu s orgány činnými v přípravném řízení, popř. byly současně s kontaktem s osobami v dané věci obviněnými (P., Ing. J., Ing. T. či Ing. O.) či některou z nich. Přesto, že v tomto směru vyplynuly z provedených důkazů jisté indicie, nelze

postavit na jisto, kdo touto osobou či osobami byl, a při respektování zásady obžalovací ani nebylo úkolem soudu po uvedení pátrat. Že touto osobou nebyl státní zástupce JUDr. Karel K. je však zcela zřejmé, protože takové jeho jednání by obzvláště v situaci popisované svědkem V. nedávalo žádný smysl.

91. Další svědkem Jiřím V. popisovanou událostí je jeho doprovod obžalovaného Ing. Roberta T. na schůzku v obchodním centru Carrefour v Ostravě, kdy před schůzkou byli společně v Komerční bance, kde Ing. T. vybíral hotovost. Na místo schůzky odešel Ing. T. sám, s igelitovou taškou, za cca 20 minut vyběhl ven, igelitovou tašku u sebe již neměl a bylo zjevné, že je velmi nervózní. Z důkazů citovaných shora je zřejmé, že svědek v této části své výpovědi popisuje předání první částky ve výši 1 000 000 Kč obžalovaným Ing. Robertem T. obžalovanému Karolu P. Dle výpisu z účtu dne 2. 8. 2013 vybral Ing. Robert T. z účtu společnosti Exelsior Recycling a.s. vedeného u Komerční banky částku 400 000 Kč, téhož dne pak proběhla, dle výpovědi obžalovaného Ing. T. a dle zaznamenané komunikace obžalovaných P. s P. schůzka mezi obžalovanými Karolem P. a Ing. Robertem T. v kavárně Obchodního centra Futurum na ulici Novinářské v Ostravě (pozn.: pro uvedené obchodní centrum byl v té době v Ostravě vžitý název „Carrefour“ dle názvu hypermarketu, který byl v tomto obchodním centru umístěn). Pro úplnost je třeba uvést, že svědek Jiří V. v rámci své výpovědi v přípravném řízení uvedl závěrem, že v pozdější době byl znovu ve třech případech navštíven obžalovaným Karolem P., který mu měl obecně sdělit, že jednání se státním zástupcem z jejich strany k ničemu nepovede a že je třeba dořešit finanční dorovnání, které mělo spočívat v tom, že mu měl obžalovaný P. doplatit 5 000 000 Kč. O tom, že se svědkem Jiřím V. byl v opakovaném kontaktu, hovoří také obžalovaný P. na záznamech ze sledování z roku 2016.
92. Pokud jde o zapojení obžalovaného Ing. Oldřicha O. do trestné činnosti, vedle již shora uvedeného obžalovaný Ing. Robert T. v rámci své výpovědi uvedl, že po jeho setkání s obžalovaným Karolem P. v nákupním centru v Karviné, k němuž mělo dojít někdy koncem srpna a které si nahrál na svůj mobilní telefon (zjevně hovoří o setkání a nahrávce ze dne 6. 9. 2013, kterou následně policii vydal), následovaly ještě tři jeho schůzky s obžalovaným Ing. Oldřichem O., první na letišti v Mošnově, při níž na něj jmenovaný „tlačil“, kde je těch dalších 5 000 000 Kč a že se s P. nějak nemůže domluvit, že to musí zařídit on, jinak bude zle, následně schůzka v restauraci McDonald's v Avionu (v Ostravě), kde mu obžalovaný Ing. O. řekl, že mají „zmáknuté“ jak policisty, tak i státní zastupitelství, a na potvrzení mu po schůzce ukázal JUDr. K., který s ním seděl v autě, a schůzka v Obchodním centru Karolina v Ostravě, při níž předal Ing. O. návrh, na kterém se domluvili, že částka 5 000 000 Kč, která jim bude vrácena z kaucí, bude jejich skupině zaplácena, jakmile kauza skončí. Byť obžalovaný Ing. Robert T. uvedl, že osobu, která seděla ve vozidle obžalovaného Ing. O., viděl pouze krátce, při jízdě, přes sklo vozidla, tvrdí, že si je jist tím, že touto osobou byl státní zástupce JUDr. Karel K. Toto jeho tvrzení však považuje soud s ohledem na provedené důkazy za nepravdivé. Kromě toho, že o zapojení JUDr. Karla K. do trestné činnosti obžalovaných P. a Ing. O. neexistuje žádný věrohodný důkaz a jmenovaný to popírá, je třeba poukázat také na to, že byť u hlavního líčení obžalovaný Ing. T. uvedl, že již v inkriminované době si byl zcela jist tím, že se jednalo o JUDr. K., v rámci prvotního kontaktu s orgány činnými v trestním řízení v této věci v červnu 2015 takovouto jistotou neoplýval a hovořil osobě vizáží a oblečením jmenovanému státnímu zástupci podobné. Pochybnosti budí také vyjádření obžalovaného po skončení výslechu svědka JUDr. K. u hlavního líčení (a jeho odchodu z jednací síně), kdy s ohledem na nepříznivou epidemiologickou situaci způsobenou pandemií nemoci Covid-19 měly na žádost předsedkyně senátu po celou dobu hlavního líčení všechny osoby přítomné v jednací síni, včetně svědka JUDr. Karla K., většinu tváře překrytu rouškou (byly vidět oči a čelo), přičemž obžalovaný Ing. T., aniž by byť jen požádal soud o to, zda si může svědka prohlédnout bez

roušky, čemuž by bylo soudem nepochybně vyhověno, kategoricky prohlásil, že nyní, když viděl svědka u hlavního líčení, je si naprosto jist tím, že to byl on, kdo seděl ve vozidle vedle obžalovaného Ing. O. Toto vyjádření obžalovaného a zejména jeho potřeba uvedené za daných okolností uvést potvrzuje přesvědčení soudu, že buď je dané tvrzení obžalovaného Ing. T. od počátku lživé, anebo je obžalovaný v rozporu se skutečností přesvědčen (a v tomto přesvědčení sám sebe za dobu trvání tohoto trestního řízení utvrdil), že skutečně státního zástupce JUDr. K. ve vozidle s Ing. O. viděl. I kdyby platilo, že obžalovaný Ing. Robert T. byl již v té době přesvědčen o tom, že viděl ve vozidle obžalovaného Ing. O. státního zástupce JUDr. Karla K., nemělo by to na trestnost jeho jednání, které je mu kladeno za vinu, žádný vliv, neboť z pohledu chronologického došlo k vyplacení částky 5 000 000 Kč obžalovaným P. a Ing. O. dávno před popisovanou událostí, před popisovanými schůzkami s obžalovaným Ing. O., dokonce i před schůzkou ze 6. 9. 2013 s obžalovaným P., a to již v měsíci srpnu 2013.

93. Je zcela zřejmé, že obžalovaní Ing. Vladimír J., Ing. Robert T. a Radomír P. uvěřili tomu, že obžalovaní P. a Ing. O. jsou schopni ovlivnit trestní řízení proti nim vedené v jejich prospěch, protože jinak by nemalou částku 5 000 000 Kč nezaplatili a nedeklarovali by ochotu zaplatit i další částku v této výši, provedenými důkazy však byla vyvrácena jejich obhajoba v tom směru, že platili pod vlivem bezprávné výhrůžky, ze strachu, že pokud nezaplatí, budou obžalovaní Ing. T. a Ing. J. znovu vzati do vazby, obžalovaný P. se nebude nikdy moci vrátit zpět do České republiky, bude proti nim zahájeno další trestní stíhání, jejich společnosti budou zlikvidovány, popř. z obavy o životy své vlastní či životy a zdraví svých blízkých, tedy že se stali obětmi vydírání ze strany obžalovaných P. a O., či dokonce „brutálního vydírání ze strany státního zástupce a orgánů činných v trestním řízení“. Bylo prokázáno, že obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. tvrzením nepravdivých skutečností pouze předstírali, že jsou schopni prostřednictvím osob podílejících se na daném trestním řízení v pozici orgánů činných v přípravném řízení ovlivnit trestní řízení ve prospěch obžalovaných Ing. J., Ing. T. a P., dosáhnout propuštění prvně jmenovaných z vazby a zastavení trestního stíhání, kdy pro zvýšení věrohodnosti tohoto jejich tvrzení před jmenovanými obžalovanými prezentovali konkrétní informace z jejich trestního řízení, které získali prostřednictvím jiné osoby či osob, které nejsou v této věci trestně stíhány, vůči obžalovaným P., Ing. J. a Ing. T. vystupovali jako prostředníci osob státního zástupce a policistů, kteří měli za toto ovlivnění trestního řízení požadovat úplatek v celkové výši 10 000 000 Kč (původně dokonce 30 000 000 Kč). Samotné okolnosti propuštění obžalovaných Ing. J. a Ing. T. z vazby již mohly minimálně obžalovanému P. napovědět, že vše, co je mu obžalovanými P. a Ing. O. tvrzeno, nemusí být pravda, když v hovoru ze dne 20. 7. 2013 mu P. říká, že „má slíbeno“, že P. spolupracovníci budou propuštěni do 15. či 16. (myšleno srpna 2013), nejpozději do 2 měsíců, pokud P. zaplatí „strašně rychle“, a P. mu říká, že státní zástupce již médiím oznámil, že je propustí do půlky srpna (což P. zjevně nevěděl), takže to už je dáno, ale potřebuje, aby byli propuštěni bez kauce. Obžalovaný Ing. J. a Ing. T. byli následně propuštěni 26. 7. 2013 na kauci v nezanedbatelné souhrnné výši 6 000 000 Kč.
94. Jako jeden z důkazů zapojení státního zástupce JUDr. Karla K. do údajného vydírání jejich osob popsal obžalovaný Ing. Vladimír J. v rámci své výpovědi u hlavního líčení situaci, kdy se jmenovaným státním zástupcem osobně jednal v prosinci 2013, když mu státní zástupce za přítomnosti jeho obhájce JUDr. S. vracel cestovní pas. Obžalovaný měl při té příležitosti JUDr. K. říct, že jsou zde nějací vyděrači, že je zde Ing. Š., který jakýmsi způsobem manipuluje a vydírá, a že jsou účelově stíháni nějací podnikatelé. JUDr. K. mu měl na to říct, že to všechno ví a ať to nechá na něm. K dotazu pak obžalovaný uvedl, že o obžalovaném P. státnímu zástupci výslovně neřekl, hovořil o těchto věcech pouze obecně. Svědek JUDr. Karel K. uvedl, že při příležitosti předání cestovních pasů obžalovaným Ing. J. a Ing. T. jej žádný z nich neinformoval o tom, že by trestní řízení probíhalo nějak nestandardně nebo že by v souvislosti

s ním byl na ně činěn nějaký nátlak. U hlavního líčení vyslechnutý svědek JUDr. Petr S. potvrdil, že jako tehdejší obhájce Ing. Vladimíra J. tohoto doprovodil k převzetí cestovního pasu v souvislosti se zrušením zákazu vycestování ke státnímu zástupci JUDr. K., kdy schůzku popsal jako poměrně nepříjemnou, protože si přišli pouze pro cestovní pas a obžalovaný Ing. J. začal JUDr. K. vykládat o nějakém Š., pracovníkovi nějakého finančního úřadu, který na něj měl činit nějaký nátlak, že pokud nezaplatí, tak to nedopadne dobře, přičemž svědek pochopil, že to mělo mít souvislost s tou jejich trestní věcí. JUDr. K. pak rozhovor ukončil s tím, že je to na něm, jestli obžalobu podá či nikoliv, což jak uvedl svědek, ostatně vyplývá z trestního řádu. Dále svědek uvedl, že kpt. S. mu řekla, že to záleží na státním zástupci, jestli podá obžalobu (obžalovaný Ing. J. tvrdí, že měla JUDr. S. říct, že je trestní stíhání vedeno nedůvodně).

95. Jak již shora uvedeno, soud považuje obhajobu obžalovaných Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P., že finanční prostředky ve výši 5 000 000 Kč poskytli obžalovaným Karolu P. a Ing. Oldřichu O. proto, že k tomu byli donuceni bezprávnou výhrůžkou, tedy v důsledku vydírání z jejich strany, kterému uvěřili, za provedenými důkazy vyvrácenou. Vysvětlení obžalovaných, proč oznámení o údajném vydírání učinili až s tak velkým časovým odstupem, považuje soud za účelové. Pokud obžalovaný Radomír P. v rámci návrhu na předběžné projednání obžaloby namítal, že „není pravda, jak je uvedeno v obžalobě, že oznámení o trestném činu bylo učiněno až s odstupem dvou let, kdy obviněný Ing. Robert T. podal dne 11. 6. 2015 vysvětlení policejnímu orgánu Policie České republiky ÚOOZ, neboť toto se rozchází s obsahem záznamu pod č.j. ÚOOZ-294/ČJ-2015-292600-Ostrava a pod č.j. ÚOOZ-1150/ČJ-2015-290010-Praha, z nichž je patrné, že oznámení bylo učiněno právě v době bezprostředně poté, co se trestná činnost odehrála“, nutno konstatovat, že uvedené tvrzení obhajoby je v rozporu s obsahem trestního spisu. Z úředního záznamu Policie ČR, ÚOOZ SKPV Praha ze dne 17. 6. 2015, č.j. ÚOOZ-1150/ČJ-2015-290010 (č.l. 12), a ze dne 14. 7. 2015, č.j. ÚOOZ-1150-13/ČJ-2015-290010 (č.l. 72), vyplývá, že informace k osobě Radomíra P., „která má být na území ČR vydírána jistou osobou Karel a osobou O.“ byla získána pracovníky uvedeného policejního orgánu v průběhu měsíce března 2015, kontakt s Radomírem P. byl navázán až 31. 3. 2015, a první úřední záznam o podaném vysvětlení je datován dnem 11. 6. 2015 a jednalo se, jak již shora uvedeno o vysvětlení podané Ing. Robertem T. Ve všech třech případech je pod úředními záznamy podepsán jako zpracovatel kpt. Luděk T. S ohledem na shora uvedené lze přisvědčit obhajobě, že tvrzení obžaloby, že oznámení o trestném činu bylo učiněno až s odstupem dvou let, není přesné, neboť k tomuto došlo s odstupem jednoho roku a šesti měsíců. Rozhodně však nelze při takovémto časovém odstupu hovořit o tom, že by bylo oznámení učiněno bezprostředně poté, co se trestná činnost odehrála. Časovou prodlevu 1,5 roku považuje soud z pohledu délky lidského života za poměrně významnou a o bezprostřednosti nelze asi s notnou dávkou tolerance hovořit. Pokud jde o motivaci obžalovaných, proč vůbec učinili oznámení v této věci, nabízí se možný zájem obžalovaných dosáhnout touto cestou zpochybnění orgánů činných v trestním řízení, které působily ve fázi přípravného řízení ve věci, která je proti nim stále vedena a v níž jsou potenciálně ohroženi výraznými tresty odnětí svobody či postižením majetku firem s jejich majetkovou účastí, kdy zpochybněním zákonnosti úkonů provedených orgány činnými v přípravném řízení by mohli dosáhnout v daném trestním řízení pro sebe značné výhody. Pro tuto motivaci svědčí zejména způsob zvolené obhajoby obžalovaných a jejich snaha přesvědčit orgány činné v trestním řízení v této věci, že jejich trestní stíhání pro dotační trestnou činnost bylo uměle vytvořeno mj. proto, aby je následně orgány činné v trestním řízení, jmenovitě státní zástupce JUDr. K. a policista Ing. Ch., mohly vydírat. O tom, že se k nim dostala v roce 2017 informace o tom, že obžalovaný Radomír P. měl vyvíjet nějaké aktivity směřující ke znevěrohodnění vyšetřovatelů v dané věci, hovořili ve svých svědeckých výpovědích policisté Ing. Miroslav Ch. a Mgr. Blanka S. Nelze pominout ani skutečnost, že v důsledku sdělení

obžalovaného Radomíra P. až u veřejného zasedání Vrchního soudu v Olomouci v odvolacím řízení ve věci, která proti němu byla vedena v té době ještě u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 8/2009, že měl být v souvislosti s uvedeným trestním řízením vydírán, došlo v roce 2011 k odnětí věci Krajskému soudu v Brně a k jejímu přikázání Krajskému soudu v Ostravě, kde musela být věc projednána od samého počátku a trestní řízení se tak protáhlo až do roku 2017.

96. Soud se zabýval také tvrzením obžalovaného Karola P., obsaženým v písemném vyjádření jeho obhájce ze dne 13. 1. 2021 a v jeho závěrečné řeči, že zvukové záznamy v podobě, v jaké byly přehrány (myšleno zvukové záznamy předložené obžalovaným Radomírem P.), jsou upravené v tom smyslu, že v nich chybí celé části, které zasazují přehrávané záznamy do zcela jiného kontextu a které dávají jednotlivým přehrávaným záznamům zcela odlišné vyznění ve vztahu k obžalovanému Karolu P. Konkrétně podle obžalovaného P. v záznamech chybí části, kde se obžalovaný P. snaží P. úkolovat a přímo jej instruuje, co má udělat a koho má uplatit, přičemž když obžalovaný P. na uvedené reagoval tak, že takto to nefunguje, začal mu obžalovaný P. vyhrožovat ekonom a posléze i fyzickou likvidací s tím, že si pro něj „přijedou kluci z Prahy“, načež obžalovaný P. přerušil s obžalovaným P. veškerou komunikaci. Obhajoba proto považuje provedené zvukové nahrávky za důkaz absolutně nepoužitelný, neboť jde o důkaz pozměněný a tedy nezákonný. K této obhajobě obžalovaného Karola P. lze předně zopakovat již shora uvedené, a sice že soud je rovněž toho přesvědčen, že obžalovaným Radomírem P. předložené nahrávky Skypové komunikace s obžalovaným Karolem P. z roku 2013 neobsahují záznam veškeré jejich vzájemné komunikace, a to ani v rámci časového úseku vymezeného první a poslední předloženou nahrávkou. Tvrzení obžalovaného Karola P., že v rámci uskutečněné komunikace mezi ním a obžalovaným Radomírem P. mu bylo ze strany obžalovaného P. vyhrožováno či byl vydírán, kdy právě části nahrávek tyto výhrůžky a vydírání obsahující mají chybět, však nekoresponduje s obsahem nahrávek, které má soud k dispozici, a především s obsahem následné komunikace mezi jmenovanými a obžalovanými Karolem P., Ing. Vladimírem J., Ing. Robertem T. i samotným Radomírem P., která proběhla v letech 2016 a 2017 a jež byla zachycena v rámci sledování osob a věcí dle § 158d odstavec 2 trestního řádu, provedených již policejním orgánem v rámci tohoto trestního řízení. Pokud by obžalovaný P. obžalovanému P. v mezidobí mezi zaznamenanými hovory vyhrožoval, vydíral jej, zcela nepochybně by se to projevilo v jejich následné komunikaci, která naopak probíhá stále v přátelském duchu. Stejně platí i tom, kdyby z této komunikace, tj. ze zaznamenaného hovoru, byla nějaká část vystřižena, o čemž tok hovoru nijak nesvědčí (hovory obsahují začátek, tj. uvítací pozdrav, i konec, tj. rozloučení, a repliky hovořících v průběhu hovoru na sebe navazují). To, že obžalovaný P. v rozporu se svou pozdější sebeprezentací jako oběti brutálního vydírání si v rámci komunikace s obžalovaným P. klade podmínky, za kterých je ochoten platit, instruuje obžalovaného P., co má komu vyřídit, co chce vědět a jaké materiály mu mají být poskytnuty (viz např. požadavek na předání vyšetřovacího spisu v datové podobě před předáním druhé částky), je pak z předložené komunikace zřejmé. Je pravdou, že o tom, že mu mělo být ze strany obžalovaného Radomíra P. vyhrožováno, hovoří obžalovaný Karol P. již při první policejním orgánem v rámci sledování osob a věcí monitorované schůzce s obžalovaným Ing. Robertem T., k níž došlo dne 27. 5. 2016, kdy říká, že obžalovaný P. „nám začal vyhrožovat, on mi začal vyhrožovat, že na mě pošle, že nás nechá sebrat, že si pro nás přijdou, začal dávat rozkazy, co má dělat státní zástupce, co má udělat vyšetřovatel, ultimáta... já jsem ti potom volal, chtěl jsem ti to všechno říct, že se s tím končí“. Z řečeného plyne, že po onom obžalovaným P. uváděném vyhrožování ze strany obžalovaného P., P. komunikaci s P. ukončil. Protože ještě na záznamu schůzky P. s Ing. T. kterou si Ing. T. nahrál a která proběhla 6. 9. 2013, vypadá vše bezproblémově, jmenovaní se oslovují „Kájo“ a „Radku“ a plánují další postup (o nějakém vyhrožování ze strany P. ani zmínka), a ještě ze dne 26. 9. 2013 jsou tři nahrávky Skypové komunikace mezi obžalovanými P. a P., je zřejmé, že pokud

k nějakému vyhrožování ze strany obžalovaného Radomíra P. vůči obžalovanému Karolu P., skutečně došlo, mohlo se tak stát až poté, co Karol P. ve dnech 2., 16. a 23. 8. 2013 (v posledních dvou případech společně s obžalovaným Ing. Oldřichem O.) převzal od obžalovaného Ing. Roberta T. částku v celkové výši 5 000 000 Kč. Dramatický popis chování obžalovaného Radomíra P. vůči němu, popisovaný obžalovaným Karolem P. při schůzce 27. 5. 2016 obžalovanému Ing. Robertu T., se hned při následující policií monitorované schůzce obžalovaného P. s obžalovaným P., k níž došlo dne 6. 6. 2016, koncentruje do jediné zprávy, kterou měl obžalovanému P. napsat obžalovaný P. prostřednictvím aplikace Skype, když obžalovaný P. říká: „tam se to utlo tím způsobem, jak jsi napsal ten výhružný Skype“ a dále „jak jsi napsal ten výhružný Skype, že pro nás si přijdou kluci... to není sranda pro mě, potom jste mě vymazali úplně... Robert mi přestal brát telefony... potom asi nastal šum, protože já jsem z toho byl úplně vyšachovaný“. At' už byl důvod ukončení „spolupráce“ obžalovaného Karola P. s obžalovanými P., Ing. T. a Ing. J. jakýkoliv (jedna výhružná zpráva přes Skype od obžalovaného P. nebo P. uváděná „zrada“ obžalovaného Ing. O., který pokračoval po své linii a P., jak tento říká, obešel), jisté je, že k tomu došlo až poté, co obžalovaní P. a Ing. O. společně vylákali z obžalovaných P., Ing. T. a Ing. J. shora uvedenou částku a vyvinuli značné úsilí pro to, aby od nich vylákali další částku v totožné výši. Pro úplnost je třeba k procesní použitelnosti obžalovanými P. a Ing. T. předložených zvukových záznamů uvést, že vzhledem k tomu, že ve smyslu § 89 odstavec 2 trestního řádu může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, nelze vyloučit možnost, aby byla k důkazu použita i komunikace, která byla pořízena soukromou osobou. Podstatné je to, že takový záznam komunikace nebyl pořízen orgány činnými v trestním řízení, pro něž jsou závazná ustanovení § 88 a § 158d trestního řádu, jež upravuje možnost nařízení a provedení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí s pořízováním obrazových a zvukových záznamů. Jestliže tedy komunikace nebyla pořízena orgánem činným v trestním řízení, nelze požadovat splnění zákonem vymezeného postupu a podmínek, za nichž k takovému opatření důkazu může dojít a jde o důkaz jako kterýkoliv jiný (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 459/2007 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 7/2008, dále také rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 275/2015 či sp. zn. 6 Tdo 773/2016). Námitky stran neúplnosti či dodatečné úpravy těchto záznamů obhajobou vznesené vypořádal soud v rámci hodnocení těchto důkazů shora.

97. Jednání, jímž byli obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. uznáni vinnými v bodě 1. výroku tohoto rozsudku shora, soud po právní stránce kvalifikoval jako pokus zločinu podvodu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, že po předchozí vzájemné dohodě a společným jednáním ve smyslu § 23 trestního zákoníku předstírali nejprve Radomíru P. a jeho prostřednictvím a následně i osobně Ing. Robertu T. a Ing. Vladimíru J., že za částku 10 000 000 Kč budou schopni prostřednictvím státního zástupce a příslušníků policie, kteří vedou vyšetřování, ovlivnit průběh trestního řízení vedeného proti nim policejním útvarům ÚOKFK SKPV, expozitura Ostrava, tak, že za částku 5 000 000 Kč budou nejprve Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. propuštěni z vazby a poté, po zaplacení další zbývající částky ve výši 5 000 000 Kč mělo být trestní stíhání jejich zastaveno, přičemž obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. od počátku neměli v úmyslu a objektivně nemohli dosáhnout ani propuštění Ing. J. a Ing. T. z vazby (k jejich propuštění došlo nezávisle na činnosti obžalovaných), ani zajistit ovlivnění průběhu a výsledku trestního řízení. Jednáním obžalovaných byla Ing. Robertu T. způsobena škoda ve výši 3 000 000 Kč a Radomíru P. škoda ve výši 2 000 000 Kč, přičemž v důsledku okolností na vůli obžalovaných Karola P. a Ing. Oldřicha O. nezávislých (neochota obžalovaných P., Ing. J. a Ing. T. poskytnout další finanční prostředky bez konkrétních důkazů o spojení se státním zástupcem či bez konkrétního časového rozvrhu) již ke způsobení další škody a k vyplacení zbývající požadované částky ve výši 5 000 000 Kč nedošlo. Obžalovaní

Karol P. a Ing. Oldřich O. se tedy dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatili tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, ale k dokonání trestného činu nedošlo. V době spáchání skutku představovala škoda dosahující nejméně částky 5 000 000 Kč, ve smyslu výkladového ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku, jež stanoví hranice mj. výše škody, škodu velkého rozsahu. Proto byl skutek, jež je obžalovaným kladen za vinu, v podané obžalobě (ze dne 22. 8. 2019) právně kvalifikován jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku. Novelou trestního zákoníku, provedenou zákonem č. 333/2020 Sb., došlo s účinností od 1. 10. 2020 ke změně hranic výše škody pro účely trestního zákoníku ve smyslu citovaného ustanovení § 138 odstavec 1, kdy škodou velkého rozsahu se nadále rozumí škoda dosahující nejméně částky 10 000 000 Kč, značnou škodou se pak rozumí škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč (a nedosahující částky 10 000 000 Kč). Podle § 2 odstavec 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Vzhledem k tomu, že použití trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 je pro obžalované v daném případě příznivější, neboť s ohledem na shora uvedené následek, v podobě způsobení škody ve výši 5 000 000 Kč, který obžalovaný způsobili nově nenaplnuje znaky zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ale následek, k jehož způsobení jejich jednání směřovalo, tj. způsobení škody v celkové výši 10 000 000 Kč, ale k jehož způsobení nedošlo, naplňuje znaky zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, bylo jednání obžalovaných kvalifikováno soudem, jak uvedeno shora. Pro úplnost soud dodává, že oba obžalovaní byli soudem upozorněni na změnu hranice výše škod a z toho plynoucí možnost odchýlného právního posouzení skutku, pro něž jsou stíháni, a pro uvedený postup tak byly v daném případě splněny i procesní podmínky.

98. Jak již uvedeno, obžalovaný Karol P. a Ing. Oldřich O. se trestného činu podvodu ve stádiu pokusu dopustili jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku, neboť tento spáchali společným jednáním. O společné jednání ve smyslu citovaného zákonného ustanovení se přitom jedná tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, nebo jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání, anebo také tehdy, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je aspoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu (k tomu viz R 36/1973 a R 15/1967). V daném případě oba obžalovaní jako spolupachatelé naplnili svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty předmětného trestného činu. Z provedeného dokazování vyplynulo, že to byli oba obžalovaní, kdo nabízel Radomíru P., že zprostředkují předání úplatku státnímu zástupci a policistům za účelem ovlivnění daného trestního řízení, byli to oba jmenovaní obžalovaní, kdo ujistoval Radomíra P. a následně i Ing. Roberta T. a jejich prostřednictvím i Ing. Vladimíra J. o tom, že to byli oni, kdo zajistil propuštění Ing. J. a Ing. T. z vazby, a že jsou schopni dosáhnout zastavení jejich trestního stíhání, a požadovali za to finanční hotovost jako úplatek pro orgány činné v trestním řízení, a v neposlední řadě to byli oba obžalovaní, kdo převzal finanční hotovost od Ing. Roberta T. Způsob provedení činu, jednotlivé kroky, které obžalovaní činili, tedy nasvědčují jednak předchozí vzájemné dohodě obžalovaných, ale také jejich spolupráci při uskutečňování společného záměru.
99. Pokud jde o subjektivní stránku daného trestného činu, u obou obžalovaných, Karola P. i Ing. Oldřicha O., byl shledán ve vztahu k zavinění úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, oba

obžalování chtěli popsáním způsobem porušit chráněný zájem společnosti na ochraně majetku a nerušeného výkonu majetkových práv.

100. Pro úplnost je třeba uvést, že v případě obou obžalovaných se s ohledem na výši škody, k jejímuž způsobení jejich jednání směřovalo, s ohledem na výši skutečně způsobené škody, jakož i s ohledem na a okolnosti spáchání trestné činnosti jedná o jednání natolik společensky škodlivé, že u nich nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, a postih obžalovaných prostředky trestního práva je proto zcela na místě (zásada subsidiarity trestní represe podle § 12 odstavec 2 trestního zákoníku).
101. Jednání obžalovaných Radomíra P., Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. v souvislosti s trestnou činností spáchanou na nich obžalovanými Karolem P. a Ing. Oldřichem O. soud v souladu s podanou obžalobou rovněž považoval za trestné. Toto jejich jednání, popsané v bodě 3. výroku tohoto rozsudku shora, soud po právní stránce kvalifikoval jako zločin podplacení podle § 332 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019 (neboť aktuální znění je pro obžalované méně příznivé), když bylo prokázáno, že jmenovaní pro jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytli úplatek v úmyslu způsobit zvláště závažný následek. Z provedené dokazování vyplynulo, že obžalovaný Radomír P. v měsíci květnu 2013, v době, kdy se sám nacházel mimo území České republiky, v situaci, kdy proti němu samotnému a proti jeho spolupracovníkům Ing. Vladimíru J., Ing. Robertu T. a Ing. Petru O. bylo zahájeno trestní stíhání pro zvláště závažnou hospodářskou trestnou činnost v souvislosti s jejich působením ve společnosti Exelsior Group s.r.o., u Ing. J. a Ing. T. dokonce vazebně, slíbil obžalovaným Karolu P. a Ing. Oldřichu O. předání částky 10 000 000 Kč, která bude rozdělena na dva díly s tím, že první část ve výši 5 000 000 Kč bude vyplacena poté, co budou Ing. J. a Ing. T. propuštěni z vazby, kdy tato částka měla být nejen za jejich propuštění, ale i za zrušení mezinárodního zatykače vydaného na osobu obžalovaného Radomíra P. v dané trestní věci. Další částku ve výši 5 000 000 Kč pak slíbil obžalovaný Radomír P. vyplatit jmenovaným za uskutečnění jejich nabídky, že trestní stíhání obžalovaného Radomíra P. a jeho spolupracovníků bude zastaveno. Když pak poté, co byli obžalovaní Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. skutečně propuštěni z vazby na svobodu dne 26. 7. 2013, informoval obžalovaný Radomír P. Ing. Vladimíra J. a Ing. Roberta T. o tom, že mají zaplatit obžalovaným Karolu P. a Ing. Oldřichu O. částku 5 000 000 Kč s tím, že se jedná o částku určenou pro v jejich trestní věci dozorujícího státního zástupce a pro policejní orgán za to, že rozhodli o jejich propuštění z vazby, a o tom, jak probíhala jednání s obžalovanými P. a Ing. O. a co tito dále nabízejí, oba jmenovaní, Ing. J. a Ing. T., s takovýmto postupem souhlasili. Následně pak na základě této jejich společné dohody obžalovaný Ing. Robert T. z prostředků společností Exelsior Group s.r.o., Exelsior Recycling a.s., z prostředků předaných mu společností AQM s.r.o. a z prostředků Radomíra P. vyplatil obžalovaným Karolu P. a Ing. Oldřichu O. celkem 5 000 000 Kč, a to ve dnech 2., 16. a 23. 8. 2013. Všichni jmenovaní obžalovaní, Ing. T., Ing. J. a P., takto jednali s tím, že finanční prostředky ve výši 5 000 000 Kč předávají obžalovaným P. a Ing. O. proto, aby je jmenovaní předali jako úplatek, tedy neoprávněnou majetkovou výhodu, na kterou není nárok, konkrétním úředním osobám (státnímu zástupci a policistům) za to, že tyto osoby v rámci přípravného řízení trestního, a tedy v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, rozhodly o propuštění Ing. J. a Ing. T. na svobodu. Jednali tak po společné dohodě a ve společném úmyslu poskytnout prostřednictvím osob P. a Ing. O. jiné osobě úplatek za to, že tato osoba v jejich prospěch z pozice úřední osoby jednala. Trestné činnosti se tak obžalovaní Radomír P., Ing. Vladimír J. a Ing. Robert T. dopustili jako spolupachatelé ve smyslu § 23 trestního zákoníku. Přesto, že bylo provedeným dokazováním prokázáno, že jmenovaní obžalovaní jednali v omylu o tom, že obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. předají přijatou částku 5 000 000 Kč osobám, které v trestním řízení vedeném proti obžalovaným P., Ing. J. a

Ing. T. rozhodovaly, na právní kvalifikaci jednání těchto obžalovaných to nemá žádný vliv. Skutečnost, že obžalovaní Karol P. a Ing. Oldřich O. je uvedli v omyl o tom, jak naloží se slíbenými a následně i jimi jim předanými finančními prostředky, má vliv toliko na právní posouzení jednání obžalovaných Karola P. a Ing. Oldřicha O., které tak bylo právně kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 trestního zákoníku, jak uvedeno shora. Vzhledem k tomu, že obžalovaní Radomír P., Ing. Robert T. a Ing. Vladimír J. slíbením a následným faktickým předáním finančních prostředků sledovali cíl prostřednictvím finančních prostředků dosáhnout ovlivnění výsledku trestního řízení proti nim vedeného (spočívající nejprve v tom, že dojde k porušení zákonných ustanovení při hodnocení podmínek pro jejich propuštění z vazby a pro zrušení mezinárodního zatykače), bylo nutno tento následek hodnotit jako zvlášť závažný následek, a tedy jako okolnost zvláště přitěžující ve smyslu § 332 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku. Pro úplnost soud v souvislosti s použitou právní kvalifikací uvádí, že podle § 334 odstavec 1 trestního zákoníku je úplatek neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě a na kterou nemá nárok. Zpravidla jde o zvýhodnění, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě, spočívající zejména v přímém majetkovém prospěchu, např. finančním nebo materiálním. Může však jít i o výhodu jiného druhu, např. protislužbu. Z hlediska naplnění tohoto znaku není rozhodující výše úplatku, neboť zákon nestanoví žádnou hodnotovou hranici. Výši úplatku je proto třeba hodnotit v souvislosti s dalšími okolnostmi, které určují společenskou škodlivost tohoto činu. V oblasti výkonu státní moci a správy však nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty. Trestný čin podplacení podle § 332 odstavec 1 trestního zákoníku je dokonán nejen poskytnutím úplatku, ale též jeho nabídnutím nebo slíbením. Slib úplatku je vyjádření závazku úplatek poskytnout, jestliže v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu bude osobou, jíž je slib úplatku dán a která takovou věc obstarává, požadavku pachatele vyhověno. Slib úplatku směřuje do budoucna a k jeho realizaci má dojít po splnění další podmínky či podmínek. Mezi poskytnutím úplatku, nabídnutím nebo slibem úplatku a obstaráním věci obecného zájmu musí být příčinná souvislost. K naplnění skutkové podstaty se nevyžaduje, aby osoba, která obstarává věc obecného zájmu, úplatek, jeho nabídku či slib přijala nebo s ním souhlasila.

102. Pokud jde o subjektivní stránku daného trestného činu, u všech tří obžalovaných, Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. i Radomíra P., byl shledán ve vztahu k zavinění úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, všichni tři jmenovaní obžalovaní chtěli popsáním způsobem porušit chráněný zájem společnosti na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věci obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života.
103. Pro úplnost je třeba uvést, že i v případě obžalovaných Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P. se jedná o jednání natolik společensky škodlivé, že u nich nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, a postih obžalovaných prostředky trestního práva je proto zcela na místě (zásada subsidiarity trestní represe podle § 12 odstavec 2 trestního zákoníku). Pro tento závěr svědčí především skutkové okolnosti spáchaného činu, když jednání, které je obžalovaným kladeno za vinu lze považovat za jednání, které neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Vzhledem ke způsobu provedení činu, vzhledem k objektu, vůči němuž bylo jejich jednání namířeno, lze takové jednání naopak považovat za velmi závažné.
104. Ve vztahu ke skutku, jímž byli uznáni vinnými v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora obžalovaní Karol P. a Mgr. Ing. Petr B., vzal soud po provedeném dokazování za prokázáno, že jmenovaní společným jednáním, po předchozí vzájemné dohodě předstírali Radomíru P.,

Mgr. Robertu T. a Ing. Vladimíru J., že jsou schopni po zaplacení částky 5 000 000 Kč, která bude jako úplatek poskytnuta soudci a státnímu zástupci, ovlivnit v jejich prospěch výsledek trestního řízení, které bylo proti nim vedeno původně policejním orgánem ÚOKFK SKPV, expozitura Ostrava, a následně vyústilo v podání obžaloby ke Krajskému soudu v Ostravě, který věc projednává pod sp. zn. 54 T 11/2014, a to tak, že buď dojde k jejich zproštění nebo k uložení pouze podmíněného trestu odnětí svobody, kdy v obou těchto případech se státní zástupce vzdá práva odvolání nebo v zákonné lhůtě odvolání „opomene“ podat a jejich trestní stíhání tak bude pravomocně skončeno. Jmenovaní obžalovaní přitom byli srozuměni s tím, že nejsou schopni reálného ovlivnění průběhu a výsledku trestního řízení, kdy jejich cílem bylo pouze vylákat od Ing. J., Ing. T. a P. finanční částku ve shora uvedené výši a na jejich úkor se obohatit, což se jim však nepodařilo, neboť jejich trestná činnost byla monitorována policejním orgánem a Ing. J., Ing. T. a P. nakonec vyplacení požadované částky odmítli. Obžalovaní jsou z jednání, které je jim kladeno za vinu, usvědčováni shora označenými a u hlavního líčení k důkazu provedenými výstupy ze sledování osob a věcí podle § 158d odstavec 2 trestního řádu, které bylo realizováno na základě povolení státního zástupce v letech 2016 a 2017. Sledování osob a věcí bylo státním zástupcem povoleno v souvislosti s prověřováním trestné činnosti obžalovaných Karola P. a Ing. Oldřicha O., již se dopustili vůči obžalovaným Ing. Vladimíru J., Ing. Robertu T. a Radomíru P. v roce 2013, kdy cílem sledování bylo opětovné navázání kontaktu posledně jmenovaných s obžalovaným Karolem P. a v rámci následných schůzek s ním zjistit, jak to bylo v roce 2013, s kým byl tehdy v kontaktu a u koho skončily peníze (částka 5 000 000 Kč), které jemu a obžalovanému Ing. Oldřichu O. tehdy předal ve třech splátkách Ing. Robert T. a které měly být dle tehdejšího tvrzení P. a O. určeny pro státního zástupce a policejní orgán. Po navázání kontaktu s obžalovaným P. se v období měsíců květen 2016 až leden 2017 uskutečnila řada schůzek mezi obžalovaným P., Ing. J., Ing. T. a P., v rámci kterých se posledně jmenovaní snažili od P. získat zájmové informace. Obžalovaný P. však již při druhé schůzce (dne 6. 6. 2016 s Radomírem P.) přichází po zjištění, že předmětné trestní stíhání obžalovaných dosud není skončeno, s nabídkou, že se stále v této věci dá něco dělat. Hned na další schůzce (dne 1. 7. 2016) pak Radomíra P. informuje o tom, že ovlivnění jejich trestního řízení je stále možné, že nabídka stále platí, že se nemají o nic starat, tvářit se, jako by je to nezajímalo, ale až jednou přijde verdikt, bude to zproštění nebo nanejvýše podmíněný trest a státní zástupce se proti tomu neodvolá. P. říká, že „pětku za to by chtěli, plus pro K., ale to ti nedokážu teďkom říct, kolik bude chtít“, peníze chtějí hned, bez peněz „oni“ nic neudělají. Ujišťuje P., že si může být 100% jistý, že to dopadne v jejich prospěch tak, jak uvedl, „svým životem ti to garantuju“. P. navrhuje udělat dohodu se státním zástupcem K., aby jim uvolnil majetky, P. říká, že to nejde, že už se na to ptal. Další schůzky obžalovaného Karola P. s Radomírem P., Ing. Vladimírem J. a Ing. Robertem T. pak už probíhají v tom duchu, že obžalovaný P. přesvědčuje jmenované, proč nelze učinit dohodu se státním zástupcem či soudcem přímo, proč musí být kontakt s nimi zprostředkovaný a pouze přes něj, proč nemohou dostat nějaký důkaz o tom, že je skutečně ve spojení s jím uváděnými úředními osobami („jako tenkrát s V.“), proč je nutné, aby P., Ing. J. a Ing. T. zaplatili předem („oni čekají furt, že zavolám, že to mám pro ně“), popř. aby zaplatili hned alespoň zálohu. P. při schůzkách mluví o tom, že prezentuje stanoviska státního zástupce JUDr. K. a předsedy senátu Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiřího R., který projednává jejich trestní věc, ale zapřísahá jmenované, aby se ani jen náznakem nepokoušeli jmenovaného soudce kontaktovat, protože tento řekl, že když jej někdo kontaktuje, on to hned ohlásí. Odvolává se na to, jak v roce 2013 jeho zásluhou byli Ing. T. a Ing. J. propuštěni z vazby a nebýt jeho, byli by ve vazbě klidně několik let (k tomu viz shora okolnosti propuštění jmenovaných z vazby). Zatímco v rámci komunikace v roce 2013 obžalovaný Karol P. zjevně disponoval konkrétními informacemi z trestního řízení vedeného proti Radomíru P. a spol., při schůzkách v letech 2016 a 2017 už žádnými konkrétními informacemi nedisponuje a prezentuje pouze obecně známé postupy orgánů činných v trestním řízení, mnohdy však spíše laické představy o

fungování justice. Pro posílení důvěry Radomíra P. a jeho spolupracovníků v jeho schopnost zařít slibované pak na monitorovanou schůzku s Ing. Vladimírem J. dne 2. 11. 2016 přiváží obžalovaný Karol P. obžalovaného Mgr. Ing. Petra B., který má být jednou z osob, přes kterou P. kontakt se soudcem a státním zástupcem zajišťuje. Z výpovědi obžalovaného Ing. Vladimíra J. vyplývá, že první schůzka mimo území České republiky s obžalovaným P. měla proběhnout v Polsku, v Hotelu Golebiewski, on se však opozdil, píchnul pneumatiku a volal P., že má zpoždění asi 30 minut. P. to vyhodnotil jako riziko, řekl, že nemůže čekat, a schůzku zrušil a stanovil náhradní termín asi za týden na Slovensku, v Rajeckých Teplicích. S uvedeným korespondují výstupy ze skrytého prověřování. Z protokolu o sledování osob a věcí a pořízených obrazových záznamů ze dne 24. 10. 2016 vyplývá, že uvedeného dne byli obžalovaní Karol P. a Mgr. Ing. Petr B. společně v Polsku, v obci Wisla, v aquaparku, který je součástí Hotelu Golebiewski, na místo přijeli společně, zdrželi se zde krátce, a následně společně odjeli zpět do České republiky. Že uvedeného dne mělo dojít na tomto místě ke schůzce s obžalovaným Ing. J. a nedošlo k ní, potvrzuje na následující zvukové nahrávce sám obžalovaný Karol P. Z protokolu o sledování osob a věcí a pořízených obrazových záznamů ze dne 2. 11. 2016 pak vyplývá, že v ranních hodinách uvedeného dne přijeli společně, vozidlem obžalovaného Mgr. Ing. B., obžalovaní P. a Mgr. Ing. B. do města Rajecké Teplice ve Slovenské republice, kde navštívili Spa Aphrodite ve stejnojmenném hotelu, kdy krátce po jejich příjezdu přijel na místo obžalovaný Ing. Vladimír J. a uvnitř bazénového komplexu se připojil ke dvojici P.-B. a společně hovořili. V poledne pak obžalovaní P. a Mgr. Ing. B. z hotelu opět společně odjeli. V rámci realizovaného sledování osob a věcí byla tato schůzka monitorována také prostřednictvím zařízení zaznamenávajícího zvuk, kdy i přes sníženou kvalitu audionahrávky, způsobenou okolním hlukem, je z této nepochybné, že schůzka navazuje na předchozí jednání obžalovaného P. s P. a Ing. J., kdy předmětem schůzky je debata o nabídce obžalovaného Karola P. na zprostředkování předání úplatku soudci a státnímu zástupci za ukončení jejich trestního stíhání v jejich prospěch za částku 5 000 000 Kč (P. říká, že soudce „5 milionů chce“ a nově také, že státní zástupce chce „milion za to, aby třeba zapomněl“ – myšleno podat opravný prostředek). Obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. se do hovoru zapojuje, informuje Ing. Vladimíra J. o tom, že získal informace, že o jejich věc se zajímala v minulosti jistá kriminálně závadová osoba, říká, že ví „o V.“ i o tom, že by chtěli něco podobného Ing. J. a spol. zopakovat (důkaz o napojení na OČTŘ), ale nejde to („to jsem řešil a to je neprůchodné“), na otázku Ing. J., jestli má nějaké kontakty v jejich věci, potvrzuje, že má, přes další lidi, ne pouze přes jednoho člověka. Z okolností schůzky (v hotelové vířivce mimo území České republiky, kdy předchozí, nerealizovaná schůzka, na níž však obžalovaný Mgr. Ing. B. s P. přijel, se měla uskutečnit rovněž v hotelovém bazénovém komplexu v zahraničí), z obsahu jeho rozhovoru s Ing. J., z něhož jsou sice slyšet jen krátké úryvky, ale i z obsahu následujícího rozhovoru mezi obžalovaným P. a Ing. J., jemuž byl po celou dobu přítomen a do něhož se opakovaně aktivně zapojil, kdy obžalovaný P. s Ing. J. před ním hovoří výslovně o tom, kolik, za co a komu peněz mají Ing. J. a spol. zaplatit, P. a B. prostřednictvím, baví se o přiměřenosti požadované částky a vzpomínají na to, jak „se domlouval K.“ v roce 2013, on se do hovoru aktivně zapojuje a nijak odmítavě nereaguje na to, že je P. prezentován před Ing. J. jako kontaktní osoba P. v jejich věci, je zřejmé, že byl obeznámen a srozuměn s konkrétním důvodem jejich jednání uvedeného dne a že participuje na jednání obžalovaného Karola P. vůči Ing. Vladimíru J., Ing. Robertu T. a Radomíru P. v souvislosti s nabídkou ovlivnění výsledku trestního řízení tím, že se zasadí o předání finančních prostředků, jejichž vydání žádá obžalovaný Karol P. těm osobám – kontaktům, které v trestním řízení proti nim vedeném rozhodují. Z přítomnosti obžalovaného Mgr. Ing. Petra B. na uvedené schůzce, z jeho vystupování na této schůzce, mohl Ing. Vladimír J., pokud by již v té době nespolečně pracoval s policií, důvodně nabýt dojmu, že obžalovaný Karol P. je osobou s velkým vlivem jak ve vztahu ke státním zástupcům, tak i soudcům, a že obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. je osobou, která z pozice svého dřívějšího zaměstnání policisty má významné kontakty, což

bylo také zcela nepochybně důvodem přítomnosti Mgr. Ing. B. na uvedené schůzce. Obžalovaný Karol P. touto schůzkou zjevně reagoval na jistou nedůvěřivost Radomíra P. a Ing. J., projevovanou při předchozích schůzkách. Kdy se do věci a podvodně motivovaného jednání obžalovaného P. obžalovaný Mgr. Ing. B. zapojil, není z provedeného dokazování zřejmé, z u hlavního líčení k návrhu obžalovaných P. a Ing. J. přehraných záznamů realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu však vyplývá, že obžalování P. a Mgr. Ing. B. spolu v souvislosti s touto věcí komunikovali ještě v následujících dvou měsících (naposledy dne 18. 1. 2017 v souvislosti se schůzkou obžalovaného P. s Ing. J.). Přesto, že v době páčání trestné činnosti obžalovanými P. a Mgr. Ing. B. byl již obžalovaný P. policejním orgánem sledován a jeho telefonní hovory byly odposlouchávány (kdy sledovány a odposlouchávány byly také další osoby, jak vyplývá ze státním zástupcem k návrhu obhajoby předložených výstupů z operativně pátracích prostředků), nebylo zjištěno, že by byl obžalovaný Karol P., at' již v osobním, či zprostředkovaném, kontaktu s některým z orgánů činných v trestním řízení ve věci obžalovaných Ing. J., Ing. T. a P., např. se státním zástupcem JUDr. Karlem K., či snad dokonce se soudcem JUDr. Jířím R. Pokud by tomu tak bylo, zcela nepochybně by orgány činné v trestním řízení na takové zjištění odpovídajícím způsobem reagovaly. Je tedy zcela nepochybné, že obžalovaný Karol P., v jednom případě také společně s obžalovaným Mgr. Ing. Petrem B., uváděli Ing. J., Ing. T. a P. v omyl a předstírali jim nepravdivé skutečnosti, to vše v úmyslu se na jejich úkor neoprávněně obohatit. Obžalování přitom učinili vše, co z jejich pohledu bylo potřeba k tomu, aby dosáhli kýženého výsledku, k vyplacení požadované finanční částky a k jejich obohacení však nedošlo v důsledku okolností na jejich vůli nezávislých. O vině obžalovaných Karola P. a Mgr. Ing. Petra B. skutkem popsaným v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora proto soud neměl žádných pochybností.

105. Jednání, jímž byli obžalování Karol P. a Mgr. Ing. Petr B. uznáni vinnými v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora, soud po právní stránce kvalifikoval jako pokus zločinu podvodu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku, neboť jmenování obžalování se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatili tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. V době spáchání skutku představovala škoda dosahující nejméně částky 5 000 000 Kč, ve smyslu výkladového ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku, jež stanoví hranice mj. výše škody, škodu velkého rozsahu. Proto byl skutek, jež je obžalováním kladen za vinu, v podané obžalobě (ze dne 22. 8. 2019) právně kvalifikován jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku. Novelou trestního zákoníku, provedenou zákonem č. 333/2020 Sb., došlo s účinností od 1. 10. 2020 ke změně hranic výše škody pro účely trestního zákoníku ve smyslu citovaného ustanovení § 138 odstavec 1, kdy škodou velkého rozsahu se nadále rozumí škoda dosahující nejméně částky 10 000 000 Kč, značnou škodou se pak rozumí škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč (a nedosahující částky 10 000 000 Kč). Podle § 2 odstavec 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Vzhledem k tomu, že použití trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 je pro obžalované v daném případě příznivější, neboť s ohledem na shora uvedené následek, k jehož způsobení jejich jednání směřovalo, v podobě způsobení škody ve výši 5 000 000 Kč nově nenaplnuje znaky okolností zvláště přitěžující spočívající ve způsobení škody velkého rozsahu ve smyslu § 209 odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku (se zákonnou sazbou trestu odnětí svobody od 5 roků do 10 let), ale „toliko“ ve způsobení značné škody ve smyslu § 209 odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku (se zákonnou sazbou trestu odnětí svobody od 2 roků až do 8 let), posuzoval soud jednání, jímž byli obžalování

uznání vinnými výrokem shora, jako pokus zločinu podvodu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku (míněno ve znění účinném ke dni vyhlášení tohoto rozsudku). Pro úplnost soud dodává, že oba obžalovaní byli soudem upozorněni na změnu hranice výše škod a z toho plynoucí možnost odchylného právního posouzení skutku, pro něž jsou stíháni, a pro uvedený postup tak byly v daném případě splněny i procesní podmínky. Pokud jde o subjektivní stránku daného trestného činu, u obou obžalovaných, Karola P. i Mgr. Ing. Petra B., byl shledán ve vztahu k zavinění úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, oba obžalovaní chtěli popsáním způsobem porušit chráněný zájem společnosti na ochraně majetku a nerušeného výkonu majetkových práv.

106. I v tomto případě je třeba uvést, že jednání obžalovaných Karola P. a Mgr. Ing. Petra B. popsané v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora je s ohledem na výši škody, k jejímuž způsobení směřovalo, a s ohledem na okolnosti spáchání trestné činnosti jednáním natolik společensky škodlivým, že u těchto obžalovaných nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, a jejich postih prostředky trestního práva je proto zcela na místě (zásada subsidiarity trestní represe dle § 12 odstavec 2 trestního zákoníku).

107. Pokud jde o námitku obžalovaného Mgr. Ing. Petra B., vznesenou prostřednictvím jeho obhájkyň, že se v případě skutku pod bodem 2. rozsudku jednalo o policejní provokaci, která má za následek netrestnost jednání obžalovaných Karola P. a Mgr. Ing. Petra B., když obžalovaní byli k jednání, které je jim kladeno za vinu, vyprovokováni tím, že Karol P. byl neustále kontaktován a přemlouván. Otázkou, zda se v daném případě nejednalo o tzv. policejní provokaci, tedy takové jednání policie, které by iniciovalo jednání osoby k trestnému činu a jehož by se bez této iniciace nedopustila, se zabývaly již orgány činné v přípravném řízení, a to s negativním závěrem. K témuž závěru pak dospěl rovněž nalézací soud. Český právní řád policejní provokaci přímo nevymezuje, ani nehovoří o její přípustnosti či nepřípustnosti. Policejní provokace není pojem právní, trestní zákoník, ani trestní řád s tímto pojmem nepracují. Právní literatura obecně hovoří o policejní provokaci jako o zpravidla utajeném postupu policie, jehož důsledkem je čin spáchaný jinou osobou, jenž se stal předmětem jejího následného trestního stíhání nebo který se takovým stát měl, o záměrném, aktivním podněcování nebo navádění či jiném iniciování spáchání trestné činnosti druhé osoby, která by jinak protiprávně nejednala, či jako o činnosti policie jako orgánu státu směřující k tomu, aby byl v nějaké osobě bez její vědomosti o provokaci vyvolán úmysl spáchat trestný čin, jehož by se jinak nedopustila. Z judikatury Ústavního soudu pak lze vyvodit, že Ústavní soud vykládá policejní provokaci jako nepřipustnou metodu spočívající v aktivní činnosti policie směřující k podněcování určité osoby ke spáchání konkrétního trestného činu s cílem získat usvědčující důkazy a vyvolat trestní stíhání podněcované osoby, v jejímž důsledku vzbudí v osobě úmysl spáchat trestný čin, ačkoliv předtím tato osoba žádný takový úmysl neměla a na páchaní provokovaného trestného činu nepomyslela (viz zejména nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 597/99, III. ÚS 291/03, II. ÚS 710/01 a usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 591/01, I. ÚS 728/01, III. ÚS 1797/12, II. ÚS 143/02, II. ÚS 552/01, I. ÚS 744/11, III. ÚS 323/04, II. ÚS 677/06, I. ÚS 607/01 a další). V usnesení sp. zn. I. ÚS 728/01 Ústavní soud zdůraznil, že s některými policejními aktivitami trestní řád počítá a stanoví omezující podmínky pro jejich využití, nepřipustným zásahem do skutkového děje je však doplňování chybějících zákonných znaků skutkové podstaty určitého trestného činu iniciativou policie. V navazujících uneseních pak Ústavní soud při nezměněné podstatě argumentace spatřuje ústavněprávní relevanci teprve až v takových postupech policejních orgánů, které překračují únosnou míru aktivity, jež je dána na jedné straně jejím cílem přispět k odhalení pachatele a na druhé straně negativně požadavkem, aby se policejní orgány na

trestné činnosti aktivně samy nepodílely ve smyslu jejího iniciování a podněcování. Problematikou nepřípustnosti policejní provokace se ve své judikatuře zabýval rovněž Nejvyšší soud, kdy z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu vyplývá, že tato obsahově navazuje na právní názory vyslovené v rozhodnutích Evropského soudu pro lidská práva a Ústavního soudu. Komplexně se problematikou policejní provokace zabýval Nejvyšší soud ve Stanovisku trestního kolegia ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. Tpjn 301/2014, v němž v souladu s Ústavním soudem za policejní provokaci považuje aktivní činnost policie, která směřuje k podněcování určité osoby (fyzické či právnické) ke spáchání konkrétního trestného činu s cílem získat usvědčující důkazy a vyvolat její trestní stíhání, a jejímž důsledkem je vzbuzení úmyslu spáchat trestný čin podněcovanou osobou, ačkoliv předtím tato osoba žádný takový úmysl neměla, přičemž policejní provokací je i taková aktivní činnost policie, jíž dochází k doplňování chybějících zákonných znaků základní skutkové podstaty určitého trestného činu, k záměrnému podstatnému navýšení rozsahu spáchaného činu podněcovanou osobou, či k jiným způsobem vyvolané změně právní kvalifikace spáchaného činu k tíži podněcované osoby, zejména pokud jde o okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, byť by jinak tato osoba byla k spáchání činu v obecném smyslu rozhodnuta. O policejní provokaci se nejedná v případech pouhého pasivního monitorování připravované nebo probíhající trestné činnosti policií nebo jí pověřenými osobami, účasti policie na probíhající přípravě nebo páchaní trestného činu probíhající za podmínek stanovených trestním řádem ve formě předstíraného převodu či použití agenta, netvoří-li aktivita policistů v probíhajícím ději trestného jednání podstatný nebo určující prvek trestného činu, jestliže sám pachatel si počínal aktivně a cílevědomě, např. iniciativně navazoval kontakty se spolupachateli nebo s poškozenými, navrhoval způsob spáchání činu, rozhodoval o místě činu, o způsobu spáchání a utajování o konspiraci, jestliže požadoval či nabízel konkrétní množství předávané věci a konkrétní cenu apod. Ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva je policejní provokace jednáním vedoucím k porušení práva obviněného na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 Úmluvy. Ústavní soud pak v případech policejní provokace shledává u stěžovatelů porušení čl. 39 Listiny a čl. 7 odstavec 1 Úmluvy. Nejvyšší soud ve svých rozhodnutích v konkrétních jím přezkoumávaných věcech pak konstatoval procesní nepoužitelnost důkazů získaných v důsledku policejní provokace. Po vyhodnocení obsahu protokolů a záznamů opatřených policejním orgánem pro sledování osob a věcí podle § 158d odstavec 2 trestního řádu dospěl soud k závěru, že v daném případě se nejednalo o tzv. policejní provokaci a že jednání spoluobžalovaných Karola P. a Mgr. Ing. Petra B., které je jim kladeno za vinu v bodě 2. rozsudku, nebylo policejním orgánem nijak iniciováno. Z těchto důkazů, jakož i z výpovědí obžalovaných Ing. J., Ing. T. a P. vyplývá, že účelem navázání kontaktu jmenovaných s obžalovaným Karolem P. v roce 2016 a monitorování jejich schůzek se jmenovaným ze strany policejního orgánu bylo pouze objasnit události z roku 2013 a ve vztahu k trestné činnosti, jíž se vůči jmenovaným dopustil Karol P. společně s obžalovaným Oldřichem O. Iniciativa spočívající v nabídce ovlivnění orgánů činných v trestním řízení vedeném stále ještě proti obžalovaným Ing. J., Ing. T. a P. u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 54 T 11/2014 (soudce JUDr. Jiřího R. a státního zástupce JUDr. Karla K., popř. v případě jeho odchodu do důchodu po něm nastoupivšího státního zástupce) za částku 5 000 000 Kč vzešla v průběhu rozhovorů o tom, „jak to bylo v roce 2013“, výhradně od obžalovaného Karola P., který mylně vycítil možnost se opětovně na úkor jmenovaných neoprávněně obohatit při vědomí toho, že již jednou se mu to alespoň zčásti podařilo. Obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. pak nebyl kontaktován ani policejním orgánem, ani žádnou z osob Ing. J., Ing. T. či P., kteří jej vůbec neznali, i pro policejní orgán byl osobou do té doby neznámou (viz protokoly o sledování osob a věcí). Obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. byl „přivezen“ obžalovaným Karolem P. a z jeho výhradní iniciativy na dohodnutou schůzku P. s Ing. J. v Rajeckých Teplicích, kdy místo a čas schůzky určil obžalovaný P., a při této schůzce aktivně vystupoval na podporu tvrzení obžalovaného P., že je schopen prostřednictvím něho a dalších osob ovlivnit předmětné trestní

řízení za částku 5 000 000 Kč. Obžalovaný Mgr. Ing. Petr B. se pro cestu nejprve do Polské republiky, do Hotelu Golebiewski v obci Wisla, kde měla proběhnout první schůzka s Ing. Vladimírem J. (k níž nedošlo v důsledku zpoždění Ing. J.), a následně k již zrealizované schůzce ve Slovenské republice, ve Spa Hotelu Aphrodite v Rajeckých Teplicích rozhodl sám, aniž byl jakkoliv kontaktován, ať již orgány činnými v trestním řízení, či s nimi spolupracujícími civilními osobami. Aktivní zapojení obžalovaného B. do trestné činnosti obžalovaného P. pak bylo ze strany policejního orgánu pouze monitorováno. Nalézací soud tak uzavírá, že v daném případě se nejednalo o policejní provokaci a důkazy opatřené policejním orgánem ve vztahu k tomuto skutku byly opatřeny v souladu se zákonem a lze je v tomto trestním řízení použít.

108. Rovněž pokud jde o námitku obžalovaného Mgr. Ing. Petra B., uplatněnou prostřednictvím jeho obhájkyne v rámci závěrečné řeči, že „z odposlechu je zřejmé, že P. svého jednání nakonec zanechal,... proto trestnost pokusu zanikla“, tuto neshledal soud důvodnou. Ze zvukových záznamů, které byly u hlavního líčení k důkazu provedeny, vyplývá, že obžalovaný P. měl zájem na realizaci platby 5 000 000 Kč ze strany obžalovaných Ing. J., Ing. T. a P. a po dobu několika měsíců, kdy jejich vzájemná komunikace probíhala, jmenované udržoval v tom, že je schopen za tuto částku zařídit ať již zprošťující rozsudek či alespoň jejich podmíněné odsouzení, kdy pro zvýšení důvěry jmenovaných zorganizoval schůzku Ing. J. za přítomnosti obžalovaného Mgr. Ing. B., k ukončení jeho aktivity pak došlo nikoliv v důsledku jeho vlastního rozhodnutí (že již finanční prostředky od jmenovaných nechce nebo že je to nemorální), ale v důsledku odmítavého postoje obžalovaných a jejich neochoty zaplatit jakékoliv finanční prostředky „bez důkazu“, že obžalovaný P. je schopen to, co nabízí a slibuje, splnit. V daném případě se tedy nejednalo o dobrovolné upuštění od dokonání trestného činu, když obžalovaný Karol P. podle svého přesvědčení (a svých reálných možností) učinil již vše potřebné k tomu, aby došlo k dokonání činu (vyplacení požadované částky a obohacení se na úkor Ing. J., Ing. T. a P.), avšak v důsledku okolností na jeho vůli nezávislých k dokonání činu nedošlo.
109. Soud se konečně zabýval ve vztahu ke skutku pod bodem 2. rozsudku také námitkou obžalovaného Karola P., obsaženou v písemném vyjádření jeho obhájce ze dne 13. 1. 2021, že i zvukové záznamy ve vztahu k tomuto skutku, v podobě, v jaké byly přehrány, jsou upravené v tom smyslu, že v nich chybí ty části hovorů, kde je obžalovaný P. spoluobžalovaným Ing. T. výslovně přesvědčován a následně nucen k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, přičemž se spoluobžalovaným P. se v této fázi sešel jednou, maximálně dvakrát, po naléhání spoluobžalovaného Ing. T. Obhajoba proto považuje provedené zvukové nahrávky za důkaz absolutně nepoužitelný, neboť jde o důkaz pozměněný a tedy nezákonný. K tvrzení o jednom, maximálně dvou, setkáních obžalovaného P. s obžalovaným P. viz u hlavního líčení k důkazu provedené zvukové záznamy ze schůzek obžalovaného Karola P. s Radomírem P. ze dne 6. 6. 2016, ze dne 1. 7. 2016 a ze dne 26. 7. 2016. Pokud jde o údajné „odstraněné části“ nahrávek (výslovně vztaženo i na nahrávky ve vztahu ke skutku pod bodem 2. obžaloby, resp. rozsudku), vztahuje-li se tato námitka obhajoby skutečně ke zvukovým nahrávkám pořízeným policejním orgánem v rámci státním zástupcem povoleného sledování osob a věcí podle § 158d odstavec 2 trestního řádu, které byly u hlavního líčení k důkazu přehrány, a z textu lze uvedené stěží chápat jinak, jedná se o poměrně závažné obvinění orgánů činných v přípravném řízení z manipulace s důkazy, ke kterémužto tvrzení neshledal soud v předloženém spisovém materiálu, ani v provedeném dokazování žádný relevantní podklad. Pokud však byla tato námitka míněna tak, že mezi obžalovanými P. a Ing. T. v předmětné době (v roce 2016) proběhla i další komunikace (z podání se nabízí zde zmiňované telefonní hovory), pak s ohledem na skutečnost, že k návrhu obžalovaných P. a Ing. J. předložil státní zástupce na pokyn soudu všechny výstupy z použitých operativně pátracích prostředků, které byly nasazeny v rámci prověřování projednávané trestné činnosti, a vzhledem k tomu, že

podstatnou část těchto výstupů tvoří záznam realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu obžalovaného Karola P. a vzhledem k tomu, že všechny zvukové záznamy, které má soud k dispozici a které se nacházejí v trestním spise byly obhajobě na její žádost soudem v kopii poskytnuty, měla obhajoba možnost tyto konkrétní tvrzené telefonní hovory soudu označit a navrhnout jejich přehrání u hlavního líčení. Žádný důkazní návrh v tomto směru však obhajoba neučinila.

110. Pokud jde o soudem zamítnuté důkazní návrhy, jak již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku shora konstatováno, strany vznesly v průběhu hlavního líčení řadu dalších důkazních návrhů, kterým soud nevyhověl. Obecně lze v této souvislosti konstatovat, že soud není povinen provést automaticky každý důkaz, který účastníci navrhnou (k tomu viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 4687/12 ze dne 13. 3. 2014, které odkazuje rovněž na ustálenou judikaturu, podle níž není neprovedení všech navrhovaných důkazů porušením článku 36 odstavce 1 Listiny základních práv a svobod, objasní-li obecné soudy provedením ostatních důkazů skutkové okolnosti případu v ústavně přijatelné míře). Důvody, pro které lze odmítnout důkazní návrh, shrnul Ústavní soud již v nálezu sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004, a to tak, že neakceptování důkazního návrhu lze oprávnit třemi důvody: Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.
111. Pokud jde o konkrétní soudem neakceptované důkazní návrhy, státní zástupce navrhl v průběhu hlavního líčení doplnit dokazování svědeckým výslechem soudce Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiřího R., který jako předseda senátu 54 T řeší věc obžalovaných Ing. J., Ing. T. a P., o jejíž ovlivnění v nyní projednávaných skutcích šlo. Tento důkazní návrh shledal soud z hlediska zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nadbytečným. Byť státní zástupce tento důkazní návrh blíže neodůvodnil, je zjevné, že výslech svědka by se měl vztahovat ke skutku pod bodem 2. rozsudku, neboť skutky pod body 1. a 3. rozsudku jsou datovány před podání obžaloby v dané věci, tedy do doby, kdy se věc nacházela ve fázi přípravného řízení. U hlavního líčení provedenými důkazy bylo zcela nepochybně prokázáno, že obžalovaný Karol P. nebyl schopen ovlivnit průběh přípravného řízení v dané věci, ani se o to nepokusil, ba co více, od počátku to ani neměl v úmyslu, protože jeho záměrem (společným s obžalovaným Oldřichem O.) bylo využít nepříznivé situace, v níž se v důsledku probíhajícího svého trestního stíhání ocitli obžalovaní J., T. a P., a tvrzením nepravdivých skutečností o možnosti ovlivnění trestního řízení se na jejich úkor obohatit, čehož také (byť ne zcela v souladu se svou představou) dosáhli. Aktivita obžalovaného P., probuzená tím, že byl kontaktován v roce 2016 obžalovaným T. (motivovaným však již zcela odlišně), je pak zjevnou snahou tohoto obžalovaného zopakovat relativně úspěšnou akci z roku 2013, tj. získat na úkor obžalovaných J., T. a P., stále ještě v téže věci trestně stíhaných, další finanční prostředky. Závěr soudu o tom, že provedeným dokazováním bylo bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) prokázáno, že obžalovaný Karol P. nebyl schopen ovlivnit průběh trestního řízení spoluobžalovaných J., P. a T. v roce 2013, v kombinaci s absencí jakéhokoliv důkazu o tom, že by byl obžalovaný P. sám, či ve spojení s obžalovaným B., schopen ovlivnit průběh téhož trestního řízení v řízení před soudem v roce 2016 a absencí jakéhokoliv důkazu o kontaktu obžalovaných P. či B., přímém či zprostředkovaném, se soudcem JUDr. Jiřím R., shledal soud provedení důkazu výslechem jmenovaného soudce nadbytečným.

112. Podáním ze dne 14. 2. 2020 (č.l. 2593) navrhl obžalovaný Ing. Robert T. prostřednictvím své obhájkyne doplnit dokazování výsledkem svědků Ludka T., Martina L. a Tomáše M. s tím, že kpt. Luděk T. z ÚOOZ Praha byl první, kdo jej kontaktoval v souvislosti s prověřováním vydírání ze strany obžalovaných P. a O., pplk. Mgr. Martin L. a pplk. Mgr. Tomáš M., oba policisté ÚOOZ Ostrava, jej kontaktovali za účelem opětovného navázání spojení s obžalovanými P. a O. a zajišťovali monitoring schůzek mezi obžalovanými. U hlavního líčení pak k dotazu předsedkyně senátu obhájkyne obžalovaného upřesnila, že svědek T. by mohl v rámci své výpovědi osvětlit zejména první kontakt, co se dělo ihned po propuštění z vazby, kontakt s P., předávání peněz, další dva svědci prováděli prostorové odposlechy. Sám obžalovaný Ing. Robert T. ke svému důkaznímu návrhu uvedl, že kpt. T. byl první policista, který jej v této věci kontaktoval a kterému předal veškerou dokumentaci a nahrávky, M. a L. jej kontaktovali následně a požádali jej o to, aby kontaktoval P. a O., a pod jejich monitoringem s nimi komunikoval. K dotazu, zda s uvedenými svědky byl v kontaktu v roce 2013, obžalovaný T. uvedl, že nikoliv, T. jej kontaktoval v roce 2014 nebo 2015. Tyto důkazní návrhy obžalovaného Ing. Roberta T. soud neakceptoval a provedení těchto důkazů zamítl, když ve vztahu k jednání, které je obžalovanému T. kladeno za vinu a jež se datuje do roku 2013, nejsou výpovědi policistů, kteří se o věci dozvěděli nejdříve v roce 2015 (jak vyplývá nejen z výpovědí obžalovaných, ale i ze spisového materiálu) důkazy, které by byly s to ověřit či vyvrátit obžalovaným tvrzené skutečnosti, čili ve vazbě na tvrzení obžalovaného T., jak to bylo v roce 2013, nedisponují vypovídací potencií. Pokud pak měl důkazní návrh obžalovaného směřovat k tomu, aby policisté vypovídali o tom, co se dozvěděli jako orgány činné v trestním řízení od osob v tomto řízení vystupujících ať již v postavení osob podávajících vysvětlení či v postavení svědků, takovýto postup by bylo třeba považovat za obcházení zákona (k tomu viz nálezn Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/03).
113. Rovněž obžalovaní Ing. Vladimír J. a Radomír P. navrhli prostřednictvím svého obhájce, podáním ze dne 3. 2. 2020 (č.l. 2590-2591), doplnit dokazování výsledkem svědků policistů, a to Jiřího K. – bývalého vedoucího expozitury ÚOOZ Ostrava, Vlastimila S. – bývalého policisty ÚOOZ Ostrava, Ludka T. – policisty ÚOOZ a NCOZ Praha, Jana P. – vyšetřovatele ÚOOZ Ostrava, Davida T. – vyšetřovatele ÚOOZ Ostrava, Martina L., Tomáše M. a Martina V. – policistů ÚOOZ a NCOZ Ostrava, K. – policisty ÚOKFK a NOCZ Ostrava a R. – policisty GIBS Olomouc a Praha, avšak bez bližšího odůvodnění, jaké skutečnosti by měly být výpověďmi těchto svědků prokázány či alespoň k čemu by se svědci měli v rámci svých výpovědí vyjádřit. Dále obžalovaní navrhli doplnit dokazování „veškerým chybějícím souvisejícím spisovým materiálem“ útvarů, které „se podílely na šetření projednávané věci, tj. GIBS, pobočka Olomouc, NCOZ (dříve ÚOOZ) Praha a Ostrava“, když státním zástupcem předložený spisový materiál, dle názoru obhajoby, neobsahuje všechny důkazy, které měla policie obstarat z odposlechů či další operativně pátrací činnosti, a obsahuje pouze odposlechy a důkazy zajištěné obžalovanými P. a J. Konkrétně pak obhajoba navrhla provést důkaz spisy č.j. GI-3940/2018-842081-K, č.j. ÚOOZ-294/ČJ-2015-292600, č.j. ÚOOZ-1150/ČJ-2015-290010, č.j. ÚOOZ-1674/TČ-2015-292600, č.j. ÚOOZ-1850/TČ-2015-292600, č.j. NCOZ-1348/TČ-2016-292600, č.j. NCOZ-1377/TČ-2016-417700, č.j. NCOZ-1723/TČ-2017-417700, č.j. NCOZ-2245/TČ-2017-417700, č.j. NCOZ-2835/TČ-2017-417700, č.j. NCOZ-4771/TČ-2017-417700, č.j. NCOZ-4774/TČ-2017-417700, č.j. GI-5012/TČ-2017, a dále odtajnit a seznámit účastníky řízení se spisy vedenými ve stupni utajení „VYHRAZENÉ“ pod č.j. V16/2015-ÚOOZ/E6 (TORCIDO) a č.j. V4/2016-NCOZ/E6 (IXODES). Podáním ze dne 5. 3. 2020 (č.l. 2595-2596) pak jmenovaní obžalovaní prostřednictvím svého obhájce doplnili své důkazní návrhy tak, že soud má požádat příslušné policejní orgány o zaslání veškerých pořízených audio a videonahrávek a fotodokumentace zadané Útvaru zvláštních činností ve věcech vyšetřovaných ÚOOZ a NCOZ pod shora uvedenými čísly jednacími a dále navrhli, necht' si soud vyžádá svodky sledování, které byly provedeny Odbory operativní

dokumentace Brno, Praha, Ostrava za období od 30. 6. 2015 do 30. 3. 2017. Z odůvodnění těchto důkazních návrhů se podává, že obžalovaní mají za to, že součástí spisového materiálu by měly být všechny výstupy z operativně pátracích prostředků, které byly použity ve všech věcech, které se v souvislosti s dotacemi a na ně navazujícími případy, v nichž vystupovali obžalovaní či někteří z nich, vedly, neboť jenom tak si bude moci soud učinit komplexní obraz o celé situaci. Dále obžalovaní Ing. Vladimír J. a Radomír P. prostřednictvím svého obhájce navrhli provést důkaz obhajobou předloženého datového nosiče s přepisem (č.l. 2638-2641) s tím, že se má jednat o nahrávku z ČS Shell Slezská Ostrava ze dne 21. 2. 2017 mezi Ing. Vladimírem J. a Zdeňkem K., která měla být dříve ve spise a nyní není. S konečně obžalovaní navrhli, necht' soud opatří výpisy telekomunikačního provozu podezřelých podle § 88a trestního řádu a jejich vyhodnocení, pokud bylo během prověřování požadováno policejním orgánem.

114. Ze shora citovaných důkazních návrhů obžalovaných Ing. Vladimíra J. a Radomíra P., v zájmu zachování tzv. zásady rovnosti zbraní, shledal soud důvodným jejich návrh na poskytnutí možnosti obhajobě seznámit se se všemi výstupy z operativně pátracích prostředků, které byly orgány činnými v přípravném řízení opatřeny v rámci prověřování a vyšetřování skutků, které jsou předmětem tohoto trestního řízení, tj. skutků, pro něž byla v této věci podána obžaloba. Předsedkyně senátu proto požádala v souladu s ustanovením § 180 odstavec 2 věta druhá trestního řádu státního zástupce o předložení veškerých audio a video záznamů a fotodokumentace, které byly policejním orgánem pořízeny v rámci prověřování či vyšetřování skutků, jež jsou předmětem podané obžaloby, a to zejména záznamů získaných prostředky skrytého prověřování, tj. odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a sledováním osob a věcí, včetně příslušných protokolů a relevantních rozhodnutí příslušných orgánů činných v trestním řízení, na jejichž základě byly uvedené úkony realizovány. Státní zástupce následně v průběhu druhé poloviny roku 2020 poté, co byly příslušné výstupy, protokoly a podkladová rozhodnutí odtajněny, soudu požadované předložil a obhajobě byly poskytnuty na její žádost kopie všech státním zástupcem poskytnutých materiálů, jakož i dostatečná doba k seznámení se s těmito materiály a výstupy z operativně pátracích prostředků a učinění konkrétních důkazních návrhů. Byť obhájce obžalovaných JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč opakovaně reklamoval u soudu nedodání všech požadovaných kopií státním zástupcem předložených zvukových nahrávek, dle sdělení informačního oddělení soudu byly všechny nahrávky, které má soud k dispozici obhajobě poskytnuty, což bylo příslušnou pracovníci opakovaně ověřeno. Konstatování předsedkyně senátu u hlavního líčení dne 30. 3. 2021, že považuje všechny požadavky obhajoby na předání kopií všech zvukových záznamů, které má soud k dispozici, za splněné, pak žádný z přítomných obhájců nijak nerozporoval. Ze státním zástupcem z pokynu soudu předložených záznamů z realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu dle § 88 trestního řádu obžalovaní Ing. J. a P. prostřednictvím svého obhájce podáním ze dne 13. 1. 2021 (příloha č. 3) označili celkem 14 hovorů, jejichž přehrání k důkazu navrhuje, a dvě SMS zprávy, kdy tyto hovory a SMS zprávy byly u hlavního líčení konaného dne 30. 3. 2021 k důkazu přehrány, jak je uvedeno shora. Přehrání jiných zvukových záznamů z realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, které byly státním zástupcem předloženy, žádná ze stran nenavrhl.

115. Vzhledem k tomu, že soud shledal důvodným důkazní návrh obžalovaných Ing. J. a P. na vyžádání výstupů z operativně pátracích prostředků toliko ve shora naznačeném rozsahu, zamítl jejich důkazní návrh na odtajnění spisů V16/2015-UOOZ/E6 a V4/2016-NCOZ/E6 a vyžádání všech dosud nepředložených výstupů z operativně pátracích prostředků v akcích TORCIDO a IXODES, neboť tyto, pokud nebyly na výzvu soudu státním zástupcem soudu předloženy, nebyly opatřeny v souvislosti s prověřováním a vyšetřováním v obžalobě označených skutků. Obhájce obžalovaných JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč v podání ze dne

19. 11. 2020, jakož i ve svých následujících vyjádřeních zpochybnil, že by státní zástupce splnil pokyn soudu, a obvinil státního zástupce mj. z „masivního zatajování informací a důkazů získaných policejním orgánem“. S ohledem na závažnost takovýchto obvinění požádal soud státního zástupce o vyjádření. Z vyjádření státního zástupce ze dne 2. 12. 2020 se pak podává, že tento beze zbytku a přesně splnil pokyn soudu a tvrzení obhajoby jsou v rozporu s objektivní skutečností. Obhajoba pro svá závažná obvinění státního zástupce nepředložila soudu žádné důkazy a soud o pravdivosti vyjádření státního zástupce neměl důvodu pochybovat.
116. Pokud jde o další obžalovanými Ing. J. a P. učiněné důkazní návrhy, jak jsou specifikovány shora, přes výzvu předsedkyně senátu u hlavního líčení dne 19. 6. 2020 obhajoba nijak nevysvětlila, k čemu konkrétně by měli být všichni policisté, jejichž svědecký výslech je obžalovanými navrhován, vyslechnuti, kdy obhájce JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč k dotazu soudu v této souvislosti toliko uvedl, že se chtěli těchto svědků, kteří jsou uvedeni pod jednotlivými čísly jednacími, zeptat, jakým způsobem bylo nakládáno s vyšetřováním v této věci, proč se vylučovalo a slučovalo, proč „se to dávalo z Prahy do Ostravy“ atd., svědek T. by mohl potvrdit, kdy bylo zahájeno trestní stíhání. Přes sdělení obhájce, že poté, co budou mít k dispozici výstupy z operativně pátracích prostředků, seznam navržených svědků upraví, popř. tento důkazní návrh dodatečně odůvodní, do skončení dokazování takto neučinil, ani soudu nesdělil k osobám navrhovaných svědků žádné další skutečnosti. Výslech těchto osob, stejně jako v případě obdobného důkazního návrhu obžalovaného Ing. Roberta T., považuje soud pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, za nadbytečný a jako takový jej zamítl. Z obsahu předloženého trestního spisu vyplývá, že seznam navrhovaných svědků představuje téměř kompletní seznam jmen policistů, která se v tomto trestním spise alespoň jednou objevují (což v podstatě připouští také obhájce obžalovaných), a to nejen těch, kteří se podíleli na prověřování či vyšetřování skutku, který je kladen obžalovaným J., P. a T. za vinu v bodě 3. obžaloby, ale také dalších policistů, kteří se podíleli na prověřování či vyšetřování věci vedené aktuálně proti obžalovanému Radomíru P. u Obvodního soudu pro Prahu-západ pod sp. zn. 14 T 144/2019 (dříve č.j. GI-5012/TČ-2017). Jak již shora uvedeno ve vztahu k zamítnutým návrhům obžalovaného Ing. Roberta T. na doplnění dokazování výslechem svědků policistů, soud má za to, že ve vztahu ke skutku z roku 2013, který je obžalovaným kladen za vinu, nemají výpovědi policistů, kteří se o věci dozvěděli až s odstupem několika let, a to v souvislosti s plněním svých služebních povinností, žádný vypovídací potenciál. Za situace, kdy má soud k dispozici autentické nahrávky rozhovorů obžalovaného Radomíra P. a Ing. Roberta T. s obžalovaným Karolem P., které pořídili jmenovaní obžalovaní, přičemž není pochyb o tom, že na záznamech hovoří jmenované osoby, přičemž tyto autentické důkazy jsou doplněny dalšími shora citovanými důkazy, považuje soud ve vztahu k posouzení viny obžalovaných J., P. a T. za zcela irelevantní, kdy se který policista, jehož jméno se ve spise objevuje, poprvé se kterým z obžalovaných kontaktoval (když to nebylo dříve než v roce 2015) a co mu při té příležitosti který z obžalovaných řekl. Pokud jde o obhajobou namítanou nepřislušnost orgánů činných v trestním řízení v této věci, k tomu viz níže v rámci vypořádání procesních námitek.
117. Jako nadbytečný a především relevantním způsobem neodůvodněný zamítl soud také návrh obžalovaných Ing. J. a P. na vyžádání shora označených policejních spisů a spisů GIBS. Z vyjádření obhájce obžalovaných JUDr. Ing. Mgr. Sorokáče u hlavního líčení dne 19. 6. 2020 a z jeho písemných podání vyplývá, jak již shora uvedeno, že všechny „kauzy“, které se týkají obžalovaných Radomíra P. a popř. i Ing. Vladimíra J., počínaje dotační kauzou vedenou aktuálně u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 54 T 11/2014, spolu souvisí a musí být posuzovány společně. Soud tento názor obhajoby nesdílí a uvedený postoj obhajoby vnímá spíše jako snahu znepréhlednit dokazování množstvím důkazů a důkazních návrhů, které

poněkud rozmlží jinak z pohledu soudu zcela jasný obraz, jež vytváří důkazy opatřené přímo v době páčání trestné činnosti, tj. v roce 2013, navíc z velké části právě obžalovanými Radomírem P. a Ing. Robertem T., byť tito se je snaží v rámci tohoto trestního řízení interpretovat jiným, pro ně výhodným způsobem. Pokud jde o konkrétní čísla jednací spisů, které měly být k návrhu obhajoby soudem opatřeny a k důkazu provedeny, spis č.j. NCOZ-1377/TC-2016-417700, je vyšetřovací spis v této trestní věci, který má k dispozici soud a který je od seznámení s výsledky vyšetřování a po celé dosavadní stadium řízení před soudem obhajobě k dispozici a v němž se nacházejí také relevantní důkazy, které byly u hlavního líčení provedeny. Návrh na provedení důkazu tímto spisem a setrvávání na tomto návrhu po celé hlavní líčení je proto pro soud poměrně matoucí. Pokud obhajoba tímto návrhem míní, necht' je proveden důkaz všemi dosud k důkazu neprovedenými listinami v tomto spise se nacházejícími, pak i takový důkazní návrh je na místě zamítnout, stejně jako byl zamítnut z téhož důvodu i důkazní návrh státního zástupce na provedení důkazu listinami na č.l. 5-13 spisu, neboť se nejedná o důkazy ve smyslu ustanovení § 89 odstavec 1 trestního řádu, ale o úřední záznamy či pomocné materiály policejního orgánu, úřední záznamy o podaných vysvětleních osob či procesní rozhodnutí orgánů činných v přípravném řízení. Další obhajobou označená čísla jednací at' již policejního útvaru ÚOOZ nebo následně NCOZ či GIBS se, jak vyplývá z trestního spisu, týkají z části této trestní věci, z části trestní věci vedené aktuálně u Okresního soudu pro Prahu-západ. Tak pod č.j. ÚOOZ-294/ČJ-2015-292600 byl například veden poznatek o osobách T. a L. (viz č.l. 1, zcela bez vztahu ke kterémukoliv z obžalovaných v této trestní věci). Pod č.j. ÚOOZ-1150/ČJ-2015-290010 bylo nejprve na Expozituře ÚOOZ Praha, následně předáno do Ostravy (č.l. 72-78), vedeno navázání komunikace přes aplikaci Skype s obžalovaným Radomírem P. (č.l. 12-71 spisu) a vytěžení Ing. Roberta T. (č.l. 5). Pod č.j. ÚOOZ-1674/TC-2015-292600 byla následně vedena věc obžalovaného P. pro skutek, pro nějž je stíhán t.č. v Praze (viz shora), společně s osobami T., L., B. a S., stejné věci se týkají i č.j. ÚOOZ-1850/TC-2015-292600, č.j. NCOZ-1348/TC-2016-292600 (osoby L. a B.), č.j. NCOZ-1723/TC-2017-417700, č.j. NCOZ-2245/TC-2017-417700, č.j. NCOZ-2835/TC-2017-417700, č.j. NCOZ-4771/TC-2017-417700, č.j. NCOZ-4774/TC-2017-417700, č.j. GI-5012/TC-2017 (poslední č.j., pod nímž byla vedena souběžně vedená trestní věc obžalovaného Radomíra P., v níž nyní čelí obžalobě u Okresního soudu Praha-západ). Z tohoto velmi stručného výčtu je zřejmé, že většina k důkazu navrhovaných spisů se týká jiné trestní věci obžalovaného Radomíra P., čísla jednací, která se vztahují ke skutku, pro nějž jsou obžalovaní Ing. J., P. a Ing. T. stíháni v této trestní věci, jsou součástí soudu předloženého trestního spisu. Za situace, kdy obžalovaní soudu nesdělili, jaké skutečnosti by měly být jimi označenými spisy prokázány, jaká tvrzení by jimi měla být vyvrácena či potvrzena, soud tyto důkazní návrhy jako nadbytečné zamítl.

118. Pokud jde o důkazní návrh na přehrání zvukové nahrávky z obhajobou soudu předloženého datového nosiče s tím, že se má jednat o nahrávku rozhovoru mezi obžalovaným Ing. Vladimírem J. a osobou Zdeněk K., policistou ÚOKFK, dnes NCOZ, k němuž došlo na čerpací stanici Shell ve Slezské Ostravě dne 21. 2. 2017, ani tento důkazní návrh neshledal soud důvodným. Obžalovaný Ing. Vladimír J. uvádí, že tuto nahrávku sám pořídil a následně předal policejnímu orgánu, přičemž dle obhajoby obsahuje tato nahrávka důležité informace ke státnímu zástupci JUDr. Karlu K. Z přepisu nahrávky, jak byl soudu spolu s datovým nosičem předložen, však není zřejmé, čeho přesně se rozhovor týká, obsahuje nejasná prohlášení obou hovořících a kromě několikrát opakovaného jména K. neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit souvislost rozhovoru s touto trestní věcí. Navíc je v přepisu uvedeno „smazání části nahrávky panem J. při následném přehrávání“, a to v průběhu zásadní promluvy osoby označené jako „K.“, a v čase 07:24 měla být dokonce „nahrávka předčasně ukončena“. Po zvážení možného přínosu takového důkazu pro zjištění skutkového stavu dospěl soud k závěru, že tento obhajobou navržený důkaz nedisponuje ve

vazbě na tvrzení obžalovaných, že byli „brutálně vydírání“ orgány činnými v trestním řízení a proto zaplatili obžalovaným P. a O. částku 5 milionů Kč vypovídací potenci (tedy toto tvrzení obžalovaných nepotvrzuje) a rovněž není s to vyvrátit tvrzení obžaloby, že obžalovaní uvedenou částku jmenovaným zaplatili v úmyslu dosáhnout ovlivnění trestního řízení vedeného proti nim. Proto byl uvedený důkazní návrh soudem zamítnut.

119. Obžalovaní Ing. J. a P. dále navrhli doplnit dokazování vyžádáním svodek sledování, které byly provedeny Odbory operativní dokumentace Brno, Praha a Ostrava za období od 30. 6. 2015 do 30. 3. 2017. „Svodkami sledování“ je zřejmě ze strany obhajoby míněn případně vedený pomocný materiál policejního orgánu, který však není důkazem ve smyslu ustanovení § 89 odstavec 1 trestního řádu. Takovým důkazem jsou pouze protokoly o sledování osob a věci a při tomto sledování pořízené obrazové a zvukové záznamy. Předložení v rámci sledování prováděného v řízení o skutcích, které jsou předmětem obžaloby, pořízených obrazových a zvukových záznamů bylo soudem v souladu s důkazním návrhem obhajoby státnímu zástupci uloženo a tento, dle svého vyjádření citovaného shora, tento pokyn soudu beze zbytku splnil. K vyžádání pomocných materiálů orgánů činných v trestním řízení, které nemohou sloužit v trestním řízení jako důkaz, proto neshledal soud důvodu a tento důkazní návrh zamítl.
120. Pokud jde o návrh na opatření výpisů telekomunikačního provozu podezřelých podle § 88a trestního řádu a jejich vyhodnocení, pokud bylo během prověřování požadováno policejním orgánem, tento důkazní návrh (obsažený v podání obhájce JUDr. Ing. Mgr. Sorokáče ze dne 13. 1. 2021) obžalovaní blíže neodůvodnili, tedy neuvedli, jaké skutečnosti by měly být navrhovanými důkazy zjištěny a k čemu tento důkazní návrh směřuje. Vzhledem k tomu, že soud v tomto směru nedisponuje žádnou vlastní invencí, nezbylo mu, než tento důkazní návrh jako neodůvodněný a z pohledu soudu nadbytečný, neboť skutkový stav byl provedenými důkazy ustálen tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, zamítnout.
121. Nad rámec uvedeného považuje soud za vhodné pro úplnost uvést, že obhájce JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč přiložil ke svému písemnému podání ze dne 13. 1. 2021 celkem 4 přílohy, kdy v příloze č. 1 se zabývá rozbořem realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jehož účastníkem měl být státní zástupce JUDr. Karel K., žádný konkrétní důkazní návrh však v této souvislosti obhajoba nečiní. V příloze č. 2 má být doslovný přepis nahrávky z ČS Shell Slezská Ostrava ze dne 21. 2. 2017 (o tomto již dříve učiněném důkazním návrhu bylo soudem rozhodnuto – viz shora). Příloha č. 3 poukazuje na časové souvislosti policejním orgánem monitorovaných schůzek v letech 2016 a 2017 a záznamů realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, které byly k návrhu obhajoby k důkazu přeřazeny u hlavního líčení dne 30. 3. 2021. Konečně jako přílohu č. 4 předložila obhajoba údajné přepisy nahrávek schůzek Ing. Vladimíra J. a Radomíra P. s osobou Ing. Břetislava Š. s tím, že se jedná o nahrávky opatřené policejním orgánem v rámci povoleného sledování osob a věci v roce 2016. V samotném svém podání pak obhájce uvádí, že obhajobě v soudním spise chybí výsledek prověřování této „třetí policejní linie“, týkající se podezření ze spáchání protiprávního jednání vůči společnosti Exelsior Group ředitelem Finančního úřadu pro MSK Ing. Břetislavem Š. a dalšími osobami, včetně výstupů z operativně pátracích prostředků v této „linii“ prověřování použitých. V souvislosti s tímto konstatováním však obhajoba žádný další důkazní návrh nevznesla (vyjma již dříve učiněného návrhu na vyžádání výstupů VŠECH operativně pátracích prostředků v souvislosti s obžalovanými a proti nim vedenou kauzou pro zločin dotačního podvodu realizovanými, o němž bylo soudem rozhodnuto – viz shora). Ve vztahu k uvedeným tvrzením obhajoby lze uvést, že se jedná o součást obhajoby obžalovaných, již uplatňují (alespoň dle jejich vyjádření v této trestní věci) ve vztahu k trestné činnosti, pro již jsou stíháni aktuálně u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 54 T 11/2014,

kdy mají za to, že celou kauzu si „na ně někdo objednal“ a snaží se dopátrat toho, kdo. Soud je dalek toho, takovouto aktivitu obžalovaných jakkoliv hodnotit či ji dokonce mařit, na druhou stranu však nelze po soudu požadovat, aby obžalovaným za tímto účelem opatroval důkazy nad rámec potřeby tohoto trestního řízení. Soud, vázán zásadou obžalovací, rozhodoval pouze a výhradně o skutcích, pro něž byla na obžalované podána státním zástupcem v této věci obžaloba a tomu byl povinen přizpůsobit i rozsah dokazování. Provádění jiných důkazů než těch, které se týkají skutků uvedených v obžalobě, by bylo v rozporu se zásadami rychlosti a hospodárnosti řízení. Obhajobou prosazovaný postoj, že soud musí, protože všechno souvisí se vším, soud s ohledem na shora uvedené neakceptoval.

122. Pokud jde o procesní námitky vznesené obžalovanými, popř. prostřednictvím jejich obhájců, v průběhu hlavního líčení, k těmto lze uvést následující:

123. Obžalovaný Ing. Robert T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 7. 1. 2020 fakticky namítl porušení § 166 trestního řádu, když uvedl, že mu v přípravném řízení nebylo umožněno seznámit se se spisem. K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvedl, že si není vědom toho, že by byl vyrozuměn o možnosti prostudovat spis, v době ukončení vyšetřování se zdržoval na adrese svého i současného bydliště, tj. xxx. Uvedenou námitku obžalovaného neshledal soud důvodnou. Z obsahu předloženého vyšetřovacího spisu vyplývá, obžalovaný Ing. Robert T. byl jako obviněný řádně policejním orgánem podle § 166 odstavec 1 věta první a druhá trestního řádu vyrozuměn o možnosti prostudovat trestní spis, a to písemně (č.l. 2290), zásilka mu byla zaslána na adresu jeho bydliště shora, kterou uvedl v přípravném řízení pro účely doručování (viz č.l. 991). Vzhledem k tomu, že obviněný nebyl poštovním doručovatelem v místě svého bydliště zastížen, byla zásilka uložena na poště, o čemž byl obviněný dle záznamů pošty na zásilce vyrozuměn a byl vyzván, aby si zásilku vyzvedl. Takto byla zásilka u pošty uložena od 17. 8. 2018 do 30. 8. 2018, aniž si ji obviněný vyzvedl, načež byla vrácena zpět policejnímu orgánu a ve smyslu § 64 odstavec 4 trestního řádu se považovala za doručenu desátým dnem od jejího uložení, tj. dnem 27. 8. 2018. Vzhledem k tomu, že termín prostudování spisu byl obviněnému Ing. Robertu T. policejním orgánem stanoven na den 15. 10. 2018, byla v daném případě dodržena i zákonná třídenní lhůta ve smyslu § 166 odstavec 1 věta druhá trestního řádu. Pro úplnost je třeba dodat, že tehdejší obhájce obžalovaného Mgr. Petr Kučera byl o možnosti prostudovat spis v tomtéž termínu rovněž řádně vyrozuměn, kdy vyrozumění bylo do jeho datové schránky doručeno dne 15. 8. 2018 (č.l. 2291). Dne 15. 10. 2018 se pak ani obviněný Ing. Robert T., ani jeho obhájce k prostudování spisu nedostavili a policejní orgán v souladu s poučením, jež bylo jmenovaným ve vyrozumění o možnosti prostudovat spis dáno, postupoval podle § 166 odstavec 2 trestního řádu tak, jako by k tomuto úkonu došlo. S ohledem na shora uvedené nebylo soudem v postupu policejního orgánu shledáno porušení ustanovení § 166 trestního řádu a potažmo porušení práva obžalovaného Ing. Roberta T. na obhajobu.

124. Rovněž obžalovaný Radomír P., a to prostřednictvím svého obhájce JUDr. Milana Čavojského namítl porušení ustanovení § 166 trestního řádu, a to jak ve vztahu ke své osobě, tak i ve vztahu k jeho obhájci JUDr. Ing. Mgr. Pavlu Sorokáčovi, MBA. Z obsahu předloženého vyšetřovacího spisu vyplývá, obžalovaný Radomír P. byl jako obviněný řádně policejním orgánem podle § 166 odstavec 1 věta první a druhá trestního řádu vyrozuměn o možnosti prostudovat trestní spis, a to písemně (č.l. 2293), zásilka mu byla zaslána doporučeně na adresu jeho bydliště – xxx, kterou uvedl v přípravném řízení pro účely doručování (viz č.l. 995). Vzhledem k tomu, že obviněný nebyl poštovním doručovatelem v místě svého bydliště zastížen, byla zásilka uložena na poště, o čemž byl obviněný dle záznamů pošty na zásilce vyrozuměn a byl vyzván, aby si zásilku vyzvedl. Takto byla zásilka u pošty uložena od 17. 8. 2018 do 27. 8. 2018, aniž si ji obviněný vyzvedl, načež byla vrácena zpět policejnímu orgánu a

ve smyslu § 64 odstavec 4 trestního řádu se považovala za doručenou desátým dnem od jejího uložení. Vzhledem k tomu, že termín prostudování spisu byl obviněnému Radomíru P. policejním orgánem stanoven na den 10. 10. 2018, byla v daném případě dodržena i zákonná třídní lhůta ve smyslu § 166 odstavec 1 věta druhá trestního řádu. Obhájci JUDr. Ing. Mgr. Sorokáčovi, MBA, který je od přípravného řízení obhájcem jak obžalovaného Radomíra P., tak i spoluobžalovaného Ing. Vladimíra J., bylo vyrozumění o možnosti prostudovat spis doručeno jednak na termín 10. 10. 2018, kdy měl stanoven termín prostudování spisu obviněný Radomír P., a dále také na termín 11. 10. 2018, kdy měl stanoven termín prostudování spisu obviněný Ing. Vladimír J., a to v obou případech datovou schránkou dne 16. 8. 2018 (č.l. 2288 a 2294). Z úředního záznamu policejního orgánu (č.l. 2366) vyplývá, že dne 8. 10. 2018 byl policejní orgán telefonicky kontaktován obhájcem JUDr. Ing. Mgr. Sorokáčem, MBA s tím, zda mu již přišla datová zpráva, jejímž předmětem měla být omluva obviněného Radomíra P. z prostudování spisu dne 10. 10. 2018, kdy jmenovaný obviněný se nemůže dostavit ve stanoveném termínu z důvodu dlouhodobě plánované zahraniční cesty, za jejímž účelem mu byl ze strany Krajského soudu v Ostravě vrácen cestovní pas, přičemž obviněný žádá o nový termín prostudování spisu dne 5. 12. 2018. Po sdělení policejního orgánu, že žádá taková omluva mu doručena nebyla, byl obhájcem požádán, aby vzal na vědomí tuto formu vyrozumění. Současně obhájce JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč, MBA požádal policejní orgán, zda by on sám mohl spis prostudovat až dne 15. 10. 2018, přičemž spolu s ním se k prostudování spisu dostaví také obviněný Ing. Vladimír J., jehož tímto obhájce omlouvá z plánovaného termínu 11. 10. 2018. Ze záznamu o prostudování spisu (č.l. 2363) vyplývá, že dne 10. 10. 2018 se k prostudování spisu nedostavili obviněný Radomír P., ani jeho obhájce JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč, MBA. Ze záznamu o prostudování spisu ze dne 15. 10. 2018 (č.l. 2355) plyne, že uvedeného dne se dostavili k policejnímu orgánu obviněný Ing. Vladimír J. a obhájce JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč, MBA, studovali spis v době od 10.00 do 12.30 hodin. V záznamu, podepsaném jak obviněným, tak i obhájcem, je uvedeno, že o tento náhradní termín požádal obhájce jak ve vztahu ke své osobě, tak i k obviněnému Ing. J., přičemž z termínu 10. 10. 2018 omluvil také obviněného Radomíra P. z důvodu zahraniční služební cesty, která je dlouhodobě plánována a byla povolena předsedou senátu Krajského soudu Ostrava JUDr. R. Dne 19. 10. 2018 pak proběhlo pokračování v prostudování spisu obviněným Ing. J. a jeho obhájcem (viz záznam č.l. 2356), a to v době od 8.15 do 11.00 hodin. Z úředního záznamu policejního orgánu (č.l. 2364) vyplývá, že při uvedeném úkonu, tj. pokračování v prostudování spisu dne 19. 10. 2018, obviněný Ing. Vladimír J. k dotazu policejního orgánu, kdy odcestoval obviněný Radomír P. na služební cestu do zahraničí, uvedl, že jmenovaný ještě neodcestoval. Potvrdil, že se jedná o služební cestu, která je dlouhodobě plánována, ale datum odjezdu je až přespříští týden, protože následující týden se bude Radomír P. účastnit hlavního líčení u Krajského soudu v Ostravě a teprve následující týden poté má odcestovat. Z úředního záznamu policejního orgánu (č.l. 2365) pak vyplývá, že dne 23. 10. 2018 bylo policejním orgánem vizuálně ověřeno, že obviněný Radomír P. se dostavil do budovy Krajského soudu v Ostravě k hlavnímu líčení. Dne 5. 11. 2018 pak policejní orgán v souvislosti s odmítnutím návrhů na doplnění vyšetřování zaslal obhájci JUDr. Ing. Mgr. Sorokáčovi, MBA vyrozumění (č.l. 2367-2368), že zpětně neuznává omluvu obviněného Radomíra P. z prostudování spisu dne 10. 10. 2018 s tím, že jak obviněný, tak i obhájce byli řádně a včas o možnosti prostudovat spis vyrozumění, a to bezmála dva měsíce předem, a obviněnému, dle názoru policejního orgánu, nic nebránilo v tom práva prostudovat spis v uvedeném termínu využít, neboť omluva prezentovaná jeho obhájcem dne 8. 10. 2018, že se nemůže prostudování spisu ve stanoveném termínu zúčastnit z důvodu dlouhodobě plánované zahraniční služební cesty, byla nepravdivá, když ještě dne 23. 10. 2018 na této nebyl a prokazatelně se nacházel v Ostravě. Požadavek obviněného na stanovení nového termínu prostudování spisu na den 5. 12. 2018 proto shledal policejní orgán jako jednání obstrukční. Současně upozornil obhájce, že obviněnému ničeho nebrání do spisu nahlédnout následně. Se shora popsáním postupem policejního orgánu se

soud zcela ztotožnil, neshledal v něm obžalovaným tvrzeného porušení práva na obhajobu, ani porušení ustanovení § 166 odstavec 1, odstavec 2 trestního řádu. Z chronologie shora popsané vyplývá, že obžalovaný Radomír P. byl více než měsíc před policejním orgánem stanoveným datem prostudování spisu řádně vyrozuměn o možnosti prostudovat spis, jeho obhájce téměř dva měsíce předem. Byť si obžalovaný písemnost obsahující vyrozumění spolu se zákonným poučením osobě nepřevzal, kdy došlo k náhradnímu doručení, zjevně byl od svého obhájce o datu prostudování spisu informován. Dva dny před plánovaným termínem prostudování spisu pak obhájce sděluje telefonicky policejnímu orgánu, že se obžalovaný k prostudování spisu nedostaví z důvodu plánované zahraniční služební cesty a žádá o poskytnutí náhradního termínu za další téměř dva měsíce. Následně policejním orgánem zjištěno (sdělení Ing. J. a vizuální kontrola u Krajského soudu v Ostravě), že na plánovanou zahraniční cestu měl obžalovaný odcestovat až více než dva týdny po stanoveném termínu prostudování spisu. Za této situace policejní orgán nepochybil, pokud zpětně konstatoval, že omluva obžalovaného nebyla důvodná a že tomuto ničeho nebránilo se dne 10. 10. 2018, tj. ve stanoveném termínu, k prostudování spisu dostavit. V této souvislosti je třeba uvést, že smyslem ustanovení § 166 odstavec 1 trestního řádu o skončení vyšetřování je mj. realizace práva na obhajobu v důležitém okamžiku trestního řízení, jež má vstoupit do fáze řízení před soudem. Umožnění obviněnému prostudovat spisy po skončení vyšetřování je za podmínek § 166 odstavec 1 trestního řádu povinností policejního orgánu, který této své povinnosti v daném případě dostal. Prostudovat spisy pak je právem obviněného a nikoliv jeho povinností. Pokud obviněný tohoto svého práva nevyužije, ačkoliv mu v realizaci tohoto práva nebránily žádné závažné skutečnosti, postupuje policejní orgán v souladu s ustanovením § 166 odstavec 2 trestního řádu, jako by k tomuto úkonu došlo. Jestliže se obžalovaný chtěl seznámit s výsledky vyšetřování kdykoliv později, ničeho mu v tom nebránilo, neboť mohl v souladu s ustanovením § 65 trestního řádu kdykoliv, a to i v řízení před soudem, požádat o nahlédnutí do spisu, kdy v řízení před soudem mu toto právo nemůže být odepřeno. V kterémkoliv okamžiku trestního řízení mohl také činit důkazní a jiné návrhy ve smyslu ustanovení § 33 odstavec 1 trestního řádu. Obžalovaný však ani v soudním stadiu řízení práva nahlížet do spisu nevyužil, aniž mu bylo v efektivním uplatnění tohoto jeho práva jakkoliv bráněno. Soud proto v daném případě neshledal u obžalovaného Radomíra P. porušení práva na spravedlivý proces, ani porušení práva na obhajobu. V této souvislosti lze poukázat na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 10. 7. 2018 sp. zn. III. ÚS 1537/07, jež řeší problematiku § 166 odstavec 1 trestního řádu z ústavněprávního hlediska, jakož i na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2018 sp. zn. 8 Tdo 1243/2018, kdy Nejvyšší soud dokonce uzavírá, že ani případné porušení ustanovení § 166 odstavec 1 trestního řádu nezakládá porušení práva na spravedlivý proces, jestliže tuto vadu bylo možné zhojit v dalších stadiích trestního řízení, avšak obviněný takový postup svým pasivním postojem neumožnil. Jak již však shora uvedeno, v daném případě má soud za to, že k porušení ustanovení § 166 odstavec 1 trestního řádu ve vztahu k obžalovanému Radomíru P. nedošlo. Pro úplnost je třeba zmínit také uplatněnou námitku obhájce JUDr. Čavojského, že ani obhájce Radomíra P. JUDr. Ing. Mgr. Sorokáč, MBA neměl možnost řádně prostudovat spis, když dne 15. 10. 2018 sice spis studoval (a prostřednictvím svého substituta také dne 19. 10. 2018, jak vyplývá ze spisu), ale spis studoval nikoliv jako obhájce Radomíra P., ale jako obhájce Ing. Vladimíra J. I tuto námitku shledal soud nedůvodnou. Odhlédnuto od dvojedinosti osoby obhájce, který buď spis prostudoval nebo neprostudoval, nelze než zopakovat, že o termínu prostudování spisu byl stejně jako obviněný Radomír P. řádně a včas vyrozuměn a pokud se dne 10. 10. 2018, tj. ve stanoveném termínu, k prostudování spisu nedostavil, aniž mu v tom bránily závažné důvody (a stejně tak jeho klientovi) nelze z uvedeného dovozovat porušení § 166 odstavec 1 trestního řádu ze strany policejního orgánu, navíc za situace, kdy je obhájci při studiu spisu dne 15. 10. 2018 poskytnut na žádost jeho a jeho dalšího klienta Ing. J. ještě další den ke studiu, tj. 19. 10. 2018.

125. Další procesní námitka uplatněná obžalovaným Radomírem P. prostřednictvím jeho obhájce, a to již v přípravném řízení a později také v rámci návrhů na předběžné projednání obžaloby, se týká neuplatnění postupu podle § 159c trestního řádu ze strany orgánů činných v přípravném řízení ve vztahu k tomuto obviněnému. Touto námitkou se zabýval v odůvodnění obžaloby již státní zástupce a soud se s jím použitou argumentací zcela ztotožňuje a doplňuje: Ustanovení § 159c, nazvané Zvláštní ustanovení o dočasném odložení trestního stíhání, bylo do trestního řádu zařazeno novou provedenou zákonem č. 163/2016 Sb., s účinností od 1. 7. 2016, s cílem motivovat osoby k oznamování případů pasivní korupce a k efektivní spolupráci s orgány činnými v trestním řízení. Zákonem č. 287/2018 Sb. pak došlo s účinností od 1. 2. 2019 k novelizaci uvedeného zákonného ustanovení. Dle znění § 159c odstavec 1 trestního, účinného od 1. 7. 2016 do 31. 1. 2019, policejní orgán rozhodne o dočasném odložení trestního stíhání podezřelého z trestného činu podplacení podle § 332 trestního zákoníku, ..., pokud podezřelý slíbil úplatek, majetkový nebo jiný prospěch jen proto, že byl o to požádán, učinil o tom dobrovolně a bez zbytečného odkladu oznámení státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, oznámí policejnímu orgánu skutečnosti, které jsou mu známy o trestné činnosti toho, kdo o tento úplatek, majetkový nebo jiný prospěch požádal, a zaváže se podat v přípravném řízení i v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď o těchto skutečnostech. S účinností od 1. 2. 2019 pak byla do citovaného ustanovení za slovo „podezřelý“ vložena slova „poskytl nebo“. Nově je tedy na místě za současného splnění shora uvedených podmínek rozhodnout o dočasném odložení trestního stíhání nejen podezřelého, který úplatek slíbil, ale také podezřelého, který úplatek poskytl. O tom, že „slíbit úplatek“ v sobě nezahrnuje také jednání spočívající v poskytnutí úplatku, není pochyb. Pokud by zákonodárce měl v úmyslu hned od zavedení tohoto nového institutu zvýhodnit a motivovat k oznamování trestné činnosti i pachatele, který poskytl úplatek (a nejen slíbil), nepřišel by po 2 a půl letech s novelou tohoto ustanovení spočívající v doplnění slova „poskytl“. Právě z novelizace uvedeného ustanovení je zřejmé, že zákonodárce, zřejmě po zkušenostech s dosavadní právní úpravou a především s odhalováním daného druhu trestné činnosti, jde s motivací pachatelů korupčních trestných činů ještě dále a nově, tj. s účinností od 1. 2. 2019 takto zvýhodňuje i pachatele, který úplatek již poskytl. To vše za splnění dalších zákonných podmínek. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaní Radomír P., Ing. Robert T. a Ing. Vladimír J. úplatek nikoliv pouze slíbili, ale poskytl, čistě teoreticky by se tedy režim § 159c trestního řádu na ně vztahoval až od 1. 2. 2019, to však pouze za předpokladu, že by splňovali i ostatní zákonné podmínky pro uplatnění tohoto procesního postupu, což s ohledem na časovou prodlevu téměř dvou let, která uplynula od poskytnutí úplatku do oznámení policejnímu orgánu, zjevně nespĺňují (viz požadavek dobrovolného oznámení „bez zbytečného odkladu“). V té době, tj. k 1. 2. 2019, však již jmenovaní nebyli v procesním postavení podezřelých, ale obviněných, neboť trestní stíhání proti Ing. Vladimíru J. bylo zahájeno dne 9. 3. 2018, proti Ing. Robertu T. dne 12. 3. 2018 a proti Radomíru P. dne 19. 3. 2018. Protože použití institutu dočasného odložení trestního stíhání již pojmově přichází v úvahu pouze ve fázi trestního řízení před zahájením trestního stíhání, nepřicházelo už jen z tohoto důvodu v úvahu, aby policejní orgán, byť jen uvažoval o jeho aplikaci. Právní názor vyslovený obhájcem JUDr. Ing. Mgr. Sorokáčem, MBA v podání ze dne 26. 9. 2019, že policejní orgán měl rozhodnout o dočasném odložení trestního stíhání, kdy mohl postupovat analogicky i po zahájení trestního stíhání, a to vydáním rozhodnutí, které by prozatímně negovalo účinky zahájení trestního stíhání, není správný a nemá oporu v trestním řádu. Lze tedy shrnout, že orgány činné v přípravném řízení nepochybily, pokud neaplikovaly v případě obžalovaných Ing. J., Ing. T. a Radomíra P. ustanovení § 159c trestního řádu.

126. Pokud jde o námitku obhajoby (obžalovaného Radomíra P.) zpochybňující zákonnost vedení přípravného řízení, uplatněnou v návrhu na předběžné projednání obžaloby ze dne 26. 9. 2019, z pohledu příslušnosti orgánů činných v přípravném řízení, předně nutno konstatovat, že

otázkou, zda přípravné řízení nebylo zatíženo závažnými procesními vadami ve smyslu § 186 odstavec 1 písmeno e) trestního řádu se v souladu s ustanovením § 185 odstavec 1 trestního řádu zabývala z úřední povinnosti předsedkyně senátu již po nápadu obžaloby, kdy neshledala důvodu pro předběžné projednání obžaloby a ve věci nařídila hlavní líčení. V rámci vypořádání procesních námitek obhajoby se touto otázkou zabýval při svém rozhodování také soud (rozuměj senát), kdy dospěl k závěru, že přípravné řízení bylo provedeno v souladu se zákonem, tedy úkony přípravného řízení prováděly věcně a místně příslušné orgány činné v přípravném řízení, a to jak policejní orgán, tak i státní zástupce, při dodržení příslušných zákonných ustanovení upravujících opatřování a provádění důkazů, jakož i provádění dalších úkonů trestního řízení. Věcná příslušnost Vrchního státního zastupitelství k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení vyplývá z § 15 odstavec 1 písmeno d) vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli. Místní příslušnost Vrchního státního zastupitelství v Praze pak byla založena rozhodnutím státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 27. 8. 2015, jímž byla podle § 25 trestního řádu per analogiam z důležitých důvodů věc odňata Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci (jinak dle místa spáchání trestné činnosti místně příslušnému) a přikázána k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a k dalšímu vykonávání úkonů trestního řízení Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze. Pokud jde o příslušnost policejního orgánu, úkony trestního řízení konal od počátku policejní orgán Policie ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu SKPV, a to na základě rozhodnutí státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 25. 6. 2015, jímž státní zástupce rozhodl o odnětí věci týkající se poznatku o podezření ze spáchání korupčního jednání policistou pplk. Ing. Jindřichem L. a dalšími osobami Generální inspekci bezpečnostních sborů a přikázání k prověření právě označenému policejnímu útvaru ÚOOZ SKPV. V důsledku policejní reorganizace pak ode dne 1. 8. 2016 došlo k transformaci ÚOOZ SKPV do Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV. Tento policejní orgán následně dne 23. 3. 2017 rozhodl o tom, že se ze společného řízení vedeného pod č.j. NCOZ-1377/TČ-2016-417700 vylučuje trestní věc podezřelého pplk. Ing. Jindřicha L. a některých dalších podezřelých osob k samostatnému řízení, a podezření ze spáchání trestné činnosti, která je předmětem tohoto trestního řízení, bylo nadále vedeno pod shora uvedeným číslem jednacím. Věcná příslušnost ÚOOZ a následně od 1. 8. 2016 NCOZ, jakožto útvarů s celostátní působností, je dána Pokynem policejního prezidenta ze dne 28. 5. 2013 č. 103/2013, když se jedná o trestní řízení o úmyslných trestných činech, kde je k výkonu dozoru věcně příslušným vrchní státní zastupitelství.

127. Při ukládání trestů obžalovaným hodnotil soud všechny skutečnosti rozhodné pro jejich druh a výměru, taktéž hodnotil okolnosti důležité pro přiměřenost trestní sankce ve smyslu ustanovení § 38 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku. Při úvahách o druhu a výměře trestů hodnotil soud ve smyslu § 39 odstavec 1 trestního zákoníku především povahu a závažnost spáchaných činů, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobami pachatelů, mírou jejich zavinění a jejich pohnutkou, záměrem nebo cílem. Dále soud přihlížel k poměrům pachatelů, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem jejich nápravy, k jejich chování po činu, k jejich postoji k trestné činnosti, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných. Vzhledem k tomu, že obžalovaní se trestné činnosti dopustili jako spolupachatelé, soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl v souladu s ustanovením § 39 odstavec 7 písmeno a) trestního zákoníku také k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání trestného činu. U obžalovaných Karola P., Ing. Oldřicha O. a Mgr. Ing. Petra B., jejichž trestná činnost dopěla toliko do stádia pokusu ve smyslu § 21 odstavec 1 trestního

zákoníku, soud ve smyslu § 39 odstavec 7 písmeno c) trestního zákoníku přihlédl také k tomu, jakou měrou se jejich trestná činnost přiblížila k dokonání činu a z jakých důvodů k jeho dokonání nedošlo. U všech obžalovaných pak soud hodnotil také polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaní Karol P., Ing. Oldřich O. a Mgr. Ing. Petr B. zasáhli svým jednáním, jímž byli uznáni vinnými, do zájmu společnosti na ochraně majetku a majetkových práv. Obžalovaní Ing. Vladimír J., Ing. Robert T. a Radomír P. pak zasáhli do zájmu na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věci obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života.

128. U obžalovaného Karola P. bylo na místě v souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku ukládat souhrnný trest za trestnou činnost jíž byl uznán vinným v bodech 1. a 2. výroku tohoto rozsudku shora a za sbíhající se zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2020, č.j. 31 T 3/2019-2774, který u něj nabyl právní moci dne 7. 12. 2020, neboť nyní projednávané trestné činnosti se dopustil dříve, než byl citovaným rozsudkem odsouzen pro jinou svou trestnou činnost. Protože souhrnný trest se podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku ukládá v rámci zákonné trestní sazby, kterou zákon stanoví na čin ze sbíhajících se trestných činů nejprísněji trestný, přičemž na zločin podvodu podle § 209 odstavec 5 trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody od 5 do 10 let (ve smyslu § 21 odstavec 2 trestního zákoníku je pokus trestného činu trestný podle trestní sazby stanovené na dokonáný trestný čin), na zločin podvodu podle § 209 odstavec 4 trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody od 2 do 8 let a na zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 3 trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody od 8 do 12 let, ukládal soud obžalovanému Karolu P. souhrnný trest za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku podle § 283 odstavec 3 trestního zákoníku. V rámci zákonné trestní sazby stanovené zde od 8 do 12 let odnětí svobody pak považuje soud za přiměřený, všem zákonným kritériím, včetně osoby obžalovaného a závažnosti trestné činnosti odpovídající, trest odnětí svobody uložený již v poslední čtvrtině zákonné trestní sazby, v trvání 11 roků a 6 měsíců. Pro uložení takto výrazného souhrnného trestu odnětí svobody, který nesměl být v souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem (11 let odnětí svobody), svědčí především absence jakékoliv polehčující okolnosti ve smyslu § 41 trestního zákoníku na straně obžalovaného (byť se na něj ohledně tří jeho předchozích odsouzení v současné době hledí, jako by odsouzen nebyl, v rámci hodnocení jeho osoby nelze přehlédnout, že se již v minulosti opakovaně dopustil protiprávního jednání a nelze tedy hovořit o tom, že by před spácháním trestné činnosti, pro níž je nyní odsuzován, vedl bezvýhradně řádný život ve smyslu § 41 písmeno p) trestního zákoníku), jakož i řada okolností přitěžujících. Z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2020, č.j. 31 T 3/2019-2774, se podává, že soud ve vztahu k drogové trestné činnosti obžalovaného shledal u něj přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písmeno a) trestního zákoníku a § 42 písmeno b) trestního zákoníku, když obžalovaný trestnou činnost dopředu naplánoval a tuto spáchal ze ziskuchtivosti. Ve spojení s nyní projednávanou trestnou činností shledává soud u obžalovaného dále přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písmeno n) trestního zákoníku, neboť spáchal více trestných činů, z toho dva zvláště závažné zločiny a jeden zločin. Byť oba zločiny, jimiž byl uznán v této věci vinným, spáchal obžalovaný „toliko“ ve stádiu pokusu, je třeba ve smyslu § 39 odstavec 7 písmeno c) trestního zákoníku zohlednit skutečnost, že jednáním popsaným v bodě 1. výroku rozsudku způsobil společně se spoluobžalovaným Oldřichem O. škodu ve výši 5 000 000 Kč (a dokonal tak fakticky trestný čin podvodu v odstavci 4.) a ke způsobení vyšší škody, dosahující částky 10 000 000 Kč nedošlo pouze v důsledku skutečností na jeho vůli nezávislých. Rovněž pokud jde o posouzení míry, jakou jednání obžalovaného Karola P. jako jednoho ze spolupachatelů, ať již skutku

popsaného v bodě 1. rozsudku, či skutku popsaného v bodě 2. rozsudku, ve smyslu § 39 odstavec 7 písmeno a) trestního zákoníku přispělo ke spáchání trestného činu, nutno konstatovat, že v obou případech byl obžalovaný P. tou osobou, která vyvíjela převážnou část aktivity ve vztahu k obžalovaným Radomíru P., Ing. Robertu T. a Ing. Vladimíru J. S ohledem na shora uvedené, i v kontextu současně ukládaných vedlejších trestů majetkového charakteru, považuje soud uložený trest odnětí svobody za přiměřený. Protože obžalovaný byl odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře převyšující 8 let, byl pro výkon uloženého trestu odnětí svobody v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když soud na jeho straně neshledal žádných mimořádných okolností ve smyslu § 56 odstavec 3 trestního zákoníku, které by odůvodňovaly jeho zařazení do mírnějšího typu věznice s ostrahou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný trestnou činností, již byl uznán vinným, pro sebe a pro jiného získal majetkový prospěch a snažil se získat další majetkový prospěch, shledal soud u obžalovaného splněnými rovněž zákonné podmínky pro uložení peněžitého trestu podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že v přípravném řízení byly v této trestní věci usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 7. 4. 2017, č.j. VZV 23/2017-33, podle § 344a odstavec 1 trestního řádu pro účely zajištění výkonu peněžitého trestu zajištěny nemovitosti ve vlastnictví obžalovaného Karola P. (rekreační objekt s přílehlými pozemky), jejichž odhadovaná hodnota, tj. obvyklá cena, v době zajištění činila 800 000 Kč, považuje soud za přiměřený, osobním a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i výši prospěchu, který obžalovaný trestnou činností získal a snažil se získat, odpovídající peněžitý trest v celkové výměře 800 000 Kč, který byl obžalovanému podle § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku uložen v 80 denních sazbach, přičemž jedna denní sazba činí 10 000 Kč. Pokud obžalovaný na výzvu soudu poté, co se stane rozsudek vykonatelným, ve stanovené lhůtě peněžitý trest nezaplatí, bude nařízeno jeho vymáhání a na úhradu peněžitého trestu se přednostně užije zajištěný majetek obžalovaného (§§ 341 až 343 trestního řádu). Podle § 43 odstavec 2 věty poslední trestního zákoníku soud v rámci souhrnného trestu zopakoval již dřívějším rozsudkem uložené tresty propadnutí věci, a to podle § 70 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku trest propadnutí věci – hotovosti 6 200 PLN, 100 000 Kč a 4 750 EUR, a podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku trest propadnutí věci – digitální váhy s výklopným víkem, včetně do váhy vložených 4 plastových sáčků s tlakovým uzávěrem 7x4 cm, mobilního telefonu Aligátor A321 IMEI 1: 1357676081139376 a IMEI 2: 2357676081139384 se SIM kartou T-Mobile ICID: 8942001330318665580, mobilního telefonu NOKIA IMEI 1: 356027083770027 a IMEI 2: 356027083800022, mobilního telefonu Sencor se SIM kartou T-Mobile ICID: 8942001320298141082, mobilního telefonu Huawei CUN-L21 IMEI 1: 864194037044183 a IMEI 2: 864194037064405, mobilního telefonu SAMSUNG Galaxy S8 s IMEI: 354626096793967 a mobilního telefonu Huawei DRA-L21, IMEI1 860168040121950, IMEI2 860168042033450. V souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku soud současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2020, č.j. 31 T 3/2019-2774, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

129. U obžalovaného Oldřicha O. bylo rovněž na místě v souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku ukládat souhrnný trest, a to za trestnou činnost již byl uznán vinným v bodě 1. výroku tohoto rozsudku shora a za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku a přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odstavec 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 10. 2017, č.j. 4 T 133/2016-3619, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2017, neboť nyní projednávané trestné činnosti se dopustil dříve, než byl citovaným rozsudkem odsouzen pro jinou svou trestnou činnost. Protože souhrnný trest se podle § 43 odstavec 2 trestního

zákoníku ukládá v rámci zákonné trestní sazby, kterou zákon stanoví na čin ze sbíhajících se trestných činů nejpřísněji trestný, přičemž na zločin podvodu podle § 209 odstavec 5 trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody od 5 do 10 let, na zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 2 trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody od 2 do 8 let a na přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odstavec 1 trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody až na 2 léta, ukládal soud obžalovanému Oldřichu O. souhrnný trest za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku. V rámci zákonné trestní sazby stanovené zde od 5 do 10 let odnětí svobody pak považuje soud za přiměřený, všem zákonným kritériím, včetně osoby obžalovaného a závažnosti trestné činnosti odpovídající, trest odnětí svobody mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, v trvání 5 roků a 6 měsíců. Pro uložení souhrnného trestu odnětí svobody v této výměře svědčí na jedné straně existence polehčující okolnosti ve smyslu § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když obžalovaný před spácháním trestné činnosti, pro niž je mu souhrnný trest ukládán, vedl řádný život, na druhé straně mu však ve smyslu § 42 písmeno n) trestního zákoníku přitěžuje skutečnost, že spáchal více trestných činů, z toho jeden zvláště závažný zločin, jeden zločin a jeden přečin. Byť zločin, jímž byl obžalovaný Oldřich O. uznán v této věci vinným v bodě 1. výroku tohoto rozsudku, spáchal „toliko“ ve stádiu pokusu, je třeba zohlednit skutečnost, že tímto jednáním způsobil společně se spoluobžalovaným Karolem P. škodu ve výši 5 000 000 Kč (a dokonal tak fakticky trestný čin podvodu v odstavci 4.) a ke způsobení vyšší škody, dosahující částky 10 000 000 Kč nedošlo pouze v důsledku skutečností na jeho vůli nezávislých. Pokud jde o posouzení míry, jakou jednání obžalovaného Oldřicha O. jako jednoho ze spolupachatelů skutku popsáno v bodě 1. rozsudku ve smyslu § 39 odstavec 7 trestního zákoníku přispělo ke spáchání trestného činu, nutno konstatovat, že z provedeného dokazování sice vyplynulo, že to byl obžalovaný P., kdo vyvíjel větší část aktivity ve vztahu k obžalovaným Radomíru P., Ing. Robertu T. a Ing. Vladimíru J., provedené důkazy však svědčí pro to, že role obžalovaného O. nebyla nijak zanedbatelná, sám se jmenovanými osobně jednal, „vyslal“ za obžalovaným P. na Seychely „svého člověka“ Jana M. a v neposlední řadě osobně převzal od obžalovaného Ing. Roberta T. peníze. S ohledem na shora uvedené, s přihlédnutím k době, která od spáchání trestné činnosti uplynula (téměř 8 let), považuje soud uložený trest odnětí svobody za přiměřený a ke splnění jeho zákonného účelu ve všech jeho aspektech dostačující. V souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku byl obžalovaný Oldřich O. pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. V rámci souhrnného trestu zopakoval soud dřívějším rozsudkem obžalovanému uložený peněžitý trest podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku ve výměře 150 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, celkem tedy 150 000 Kč, kdy obžalovaný již dříve tento peněžitý trest zaplatil. Podle § 43 odstavec 2 věty poslední trestního zákoníku soud v rámci souhrnného trestu zopakoval také již dřívějším rozsudkem uložené tresty propadnutí věci, a to podle § 70 odstavec 2 trestního zákoníku trest propadnutí věci – částky 48 350 Kč (pro absenci odůvodnění rozsudku nelze zjistit, ze kterého z důvodů uvedených v tomto zákonném ustanovení byl trest uložen, proto zopakován výrok v tomto znění) a podle § 70 odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku trest propadnutí věci – 12 000 kusů cigaret značky Marlboro bez platných tabákových nálepek. V souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku soud současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 10. 2017, č.j. 4 T 133/2016-3619, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

130. U obžalovaného Mgr. Ing. Petra B. soud při úvahách o druhu a výměře trestu vycházel soud z toho, že mu svědčí polehčující okolnost ve smyslu § 41 písmeno p) trestního zákoníku

v podobě předchozího vedení řádného života a absentují u něj jakékoliv přítěžující okolnosti. Dále soud zohlednil skutečnost, že obžalovaný od spáchání trestné činnosti vede nadále řádný život, jeho trestnou činnost lze tedy chápat jako exces, vybočení z jinak řádného způsobu života. Pokud jde o posouzení míry, jakou ve smyslu § 39 odstavec 7 písmeno a) trestního zákoníku přispělo jednání obžalovaného Mgr. Ing. Petra B. jako spolupachatele obžalovaného Karola P. ke spáchání trestné činnosti popsané v bodě 2. výroku rozsudku shora, je třeba konstatovat, že role obžalovaného Mgr. Ing. B. byla relativně okrajová, je zřejmé, že se nejednalo o jeho vlastní iniciativu, ale nechal se poměrně nešťastně „vtáhnout“ do trestné činnosti svého klienta, což na jeho trestní odpovědnosti ničeho nemění, je třeba však tuto skutečnost zohlednit právě při úvahách o druhu a výměře trestu. Na druhou stranu se obžalovaný trestné činnosti dopustil jako advokát, jako advokát před Ing. Vladimírem J. vystupoval a byť nelze v daném případě hovořit o zneužití povolání ke spáchání trestné činnosti ve smyslu § 42 písmeno f) trestního zákoníku, je třeba tuto skutečnost hodnotit v neprospěch obžalovaného. Pokud jde o posouzení míry, jakou se jednání obžalovaného Mgr. Ing. B. přiblížilo k dokonání trestného činu ve smyslu § 39 odstavec 7 písmeno c) trestního zákoníku, zde je třeba uvést, že v daném případě nedošlo k vyplacení žádné finanční částky, a tedy ani ke způsobení škody, ani k obohacení obžalovaného. Pokud jde o osobu obžalovaného, tento je advokátem, který aktivně vykonává advokátní praxi, a kromě toho, že dosud nebyl soudně trestán, nebylo k jeho osobě zjištěno ani jiných negativních poznatků. Obžalovanému byl ukládán trest podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku, kde je zákonná trestní sazba trestu odnětí svobody stanovena od 2 do 8 roků. V rámci takto stanovené trestní sazby lze ukládat trest odnětí svobody spojený s jeho přímým výkonem, ale lze také výkon tohoto trestu podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložit na zkušební dobu, pokud má soud za to, že vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje, a k okolnostem případu má důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. Po zvážení všech skutečností shora uvedených dospěl soud k závěru, že v daném případě postačí na obžalovaného Mgr. Ing. Petra B. působit trestem nespojeným s jeho přímým výkonem, tedy pohrůzkou trestem v podobě trestu odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu, přičemž za přiměřený, všem zákonným kritériím stanoveným pro ukládání trestu odpovídající a ke splnění jeho zákonného účelu ve všech jeho aspektech dostačující považuje soud trest odnětí svobody uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, v trvání dvou roků, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků, což je ve smyslu § 81 odstavec 1 trestního zákona polovina zákonem stanoveného rozpětí zkušební doby, která může činit 1 rok až 5 let. Pokud obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení povede i nadále řádný život, bude po uplynutí zkušební doby rozhodnuto o tom, že se osvědčil, a bude se na něj hledět, jako by odsouzen nebyl. V opačném případě však může být, a to popřípadě i v průběhu zkušební doby, rozhodnuto o tom, že trest odnětí svobody vykoná ve věznicí.

131. Pokud jde o obžalované Ing. Vladimíra J., Ing. Roberta T. a Radomíra P., při úvahách o druhu a výměře trestu u těchto obžalovaných vycházel soud z toho, že se jedná o osoby dosud soudně netrestané, k nimž nebylo zjištěno ani jiných negativních poznatků, takže ve smyslu § 41 písmeno p) trestního zákoníku již všem třem svědčí polehčující okolnost, že před spácháním trestného činu vedli řádný život. Rovněž tak lze konstatovat, že od spáchání předmětné trestné činnosti v roce 2013 všichni tři obžalovaní vedou (již téměř 8 let) řádný život. Skutečnost, že proti obžalovaným je v současné době vedeno další trestní stíhání (proti obžalovanému Radomíru P. dvě) nebyla soudem při úvahách o trestu nikterak zohledňována, a to při plném respektování zásady presumpce nevin. Soud však zohlednil okolnosti spáchání trestné činnosti, aktivní spolupráci obžalovaných při odhalování trestné činnosti spoluobžalovaných P., O. a B., jakož i své vlastní (být takto spolupráce obžalovaných s orgány činnými v trestním

řízení zcela nepochybně zamýšlena nebyla). Trestní zákoník stanoví na trestný čin, jímž byli obžalováni Ing. Vladimír J., Ing. Robert T. a Radomír P. uznáni vinnými, v § 332 odstavec 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody na jeden rok až šest let, trest propadnutí majetku nebo peněžitý trest. Na základě a po zhodnocení všech skutečností rozhodných pro ukládání trestu dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve všech jeho aspektech, a to i z hlediska generální a individuální prevence, bude u všech tří jmenovaných obžalovaných nejlépe dosaženo uložením peněžitého trestu, když současně má za to, že ve smyslu § 67 odstavec 3 trestního zákoníku vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobám a poměrům pachatelů uložení jiného trestu není potřeba. Peněžitý trest byl obžalovaným ukládán podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 67 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, přičemž výměra peněžitého trestu byla stanovena v souladu s ustanovením § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku. Posledně citované zákonné ustanovení stanoví, že peněžitý trest se ukládá v denních sazbách, které činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb. Denní sazba přitom činí nejméně 100 Kč a nejvíce 50 000 Kč. Z uvedeného vyplývá, že peněžitý trest lze uložit v rozsahu od 2 000 Kč do 36 500 000 Kč. Při stanovení počtu denních sazeb vycházel soud z ustanovení § 68 odstavec 3 trestního zákoníku, dle něhož soud určí počet denních sazeb s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, dvojnásobek počtu denních sazeb nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Podle § 68 odstavec 4 trestního zákoníku příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny odhadem soudu. Při stanovení konkrétního počtu denních sazeb soud zohledňuje povahu a závažnost spáchaného trestného činu, v rámci tohoto hlediska jsou proto nerozhodné osobní a majetkové poměry pachatele. Počet denních sazeb by měl odpovídat společenské škodlivosti činu, vyplývající z jeho povahy a závažnosti. Jistým pomocným vodítkem v tomto směru pak může být pro soud výše trestní sazby trestu odnětí svobody stanovená trestním zákoníkem na daný trestný čin, která stanoví typovou společenskou škodlivost daného trestného činu, a ustanovení § 69 odstavec 2 trestního zákoníku upravující výkon peněžitého trestu, dle něhož v případě přeměny peněžitého trestu nebo jeho zbytku v trest odnětí svobody se každá zcela nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě počítá za dva dny odnětí svobody. Aplikováno na učiněná skutková zjištění, z nichž soud dovodil závěr o vině obžalovaných a jejich trestní odpovědnosti, s přihlédnutím k okolnostem spáchání trestné činnosti, považuje soud za přiměřený peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb. Pokud jde o výši denní sazby, pro stanovení konkrétní výše jedné denní sazby jsou rozhodující osobní a majetkové poměry pachatele, stanovení výše denní sazby tak umožňuje soudu rozlišit mezi pachateli trestného činu stejné povahy a závažnosti podle jejich majetkové situace, přičemž, jak již shora uvedeno, příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny odhadem soudu. Vzhledem k tomu, že obžalováni Ing. J., Ing. T. i P. se již v přípravném řízení odmítli k otázce svých příjmů a majetkových poměrů vyjádřit, vycházel soud z důkazů, které měl k dispozici, a z logického posouzení možných příjmů obžalovaných a jejich majetku v závislosti na zjištění o jejich vzdělání, sociálním a profesním zařazení, způsobu života apod. K osobě obžalovaného Ing. Vladimíra J. bylo zjištěno, že má vysokoškolské vzdělání, má dvě dcery, k nimž již nemá vyživovací povinnost, je společníkem obchodní společnosti Exelsior Group s.r.o., k níž uvedl, že byla velkým příjemcem dotací, dodnes tyto projekty fungují, velký recyklační závod v Bohumíně i po 10 letech stále pracuje a recykluje více než 50% všech vysbíraných PET lahví v rámci celé ČR, zaměstnává mnoho lidí. Dále uvedl, že se společně s Radomírem P. účastní na projektu výroby lithiových baterií. Obžalovaný Ing. J. je společníkem či statutárním orgánem řady dalších obchodních korporací, ke svým majetkovým poměrům a výši svého příjmu se však v rámci trestního řízení odmítl

vyjádřit. Toliko ve vztahu k peněžitě záruce, kterou složil ve výši 4 500 000 Kč jako náhradu za vazbu v trestní věci, v níž je stíhán pro dotační podvod a která dosud nebyla skončena, uvedl, že tuto zaplatil ze svých osobních úspor. Obžalovaný Ing. Robert T. ke své osobě uvedl, že má vysokoškolské vzdělání, vyživovací povinnost ke čtyřem dětem (v přípravném řízení uvedl, že má 3 děti, z nich ke 2 má vyživovací povinnost), je jednatelem obchodní společnosti Tariq Company s.r.o., ke svým majetkovým a výdělkovým poměrům se jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení odmítl vyjádřit. Obžalovaný je společníkem či statutárním orgánem několika obchodních korporací. K osobě obžalovaného Radomíra P. bylo zjištěno, že je podnikatelem, společníkem či statutárním orgánem několika obchodních korporací, včetně obchodní společnosti Exelsior Group s.r.o. Sám sebe obžalovaný v rámci trestního řízení popsal jako velice úspěšného podnikatele, který měl závody po celé střední Evropě, obrat 2,5 miliardy, dnes dává práci 1 000 lidem, z toho 200 vlastních zaměstnanců, tvoří nové obory, pracuje v aplikovaném výzkumu, v parlamentu je v komisi pro vědu a výzkum jako odborník, v Bruselu v komisi pro energetiku, pracuje na projektech pro NASA a Pentagon, americká FBI mu z tohoto důvodu přidělila svého agenta. V současné době se obžalovaný podílí na projektu výroby lithiových baterií, má 3 děti. Ke svým majetkovým a výdělkovým poměrům se obžalovaný v trestním řízení odmítl vyjádřit, z jeho výpovědi však vyplynulo, že vlastní dům na Seychelských ostrovech. S ohledem na shora uvedené považuje soud za přiměřenou a osobním a majetkovým poměrům obžalovaných, jak vyplynuly z informací, které měl soud o osobách obžalovaných k dispozici, odpovídající výši jedné denní sazby v částce 10 000 Kč. Celková výše peněžitěho trestu ve výměře 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 10 000 Kč, tedy činí 2 000 000 Kč. Podle § 69 odstavec 3 trestního zákoníku, na pachatele, kterému byl uložen peněžitý trest za jiný trestný čin než zvlášť závažný zločin, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán nebo bylo od výkonu trestu nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Krajského soudu v Ostravě. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání má i poškozený, ale toliko do výroku o náhradě škody, pro nesprávnost tohoto výroku nebo proto, že tento výrok učiněn nebyl.

Ostrava 30. března 2021

Mgr. Natálie Tognerová v.r.
předsedkyně senátu